

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

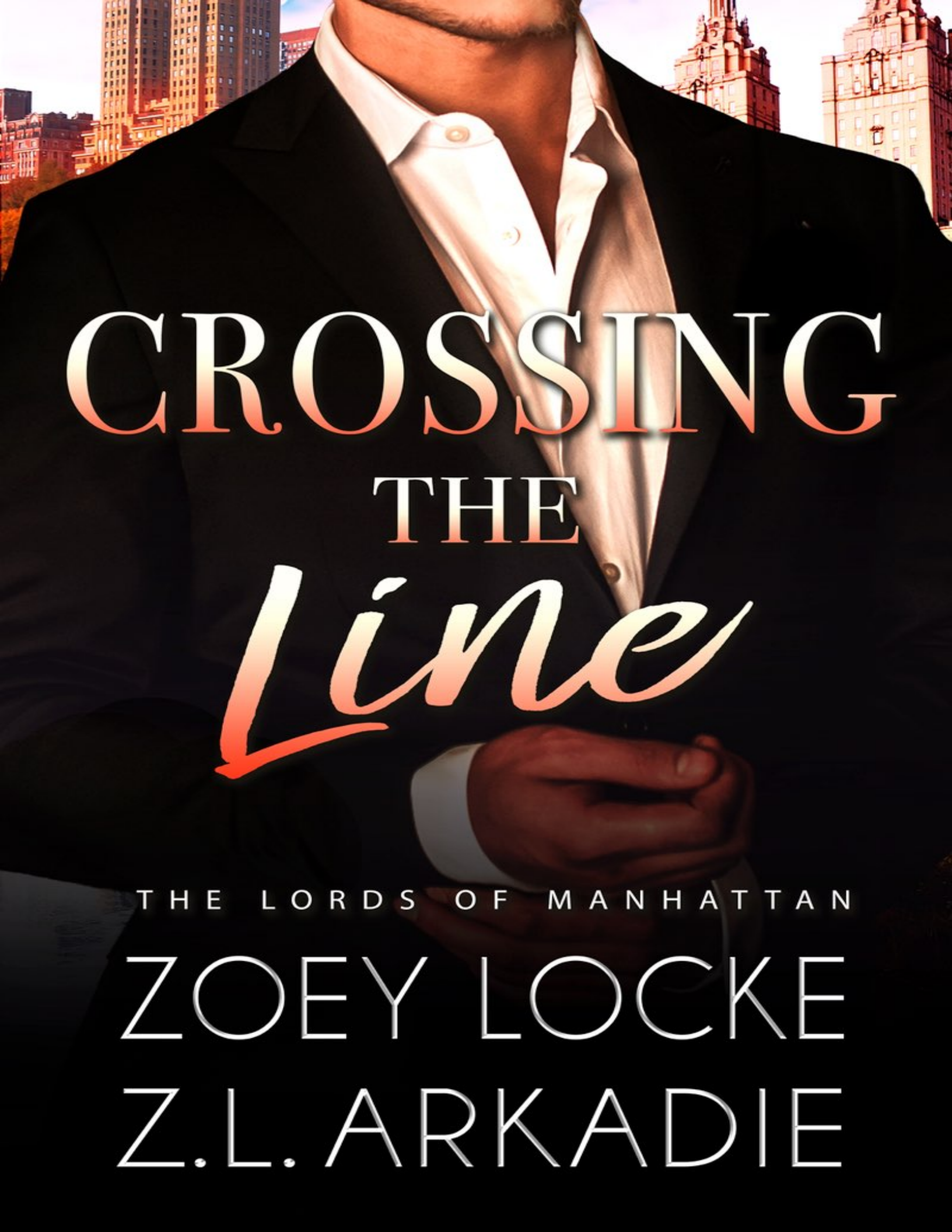
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

A man in a dark suit and white shirt is shown from the chest up, with his hands clasped in front of him. The background is a city skyline with tall buildings under a clear sky. The title 'CROSSING THE Line' is overlaid on the image. 'CROSSING' and 'THE' are in a serif font, while 'Line' is in a cursive script. All text has a white-to-orange gradient.

CROSSING THE *Line*

THE LORDS OF MANHATTAN

ZOEY LOCKE

Z.L. ARKADIE

Çeviri Kitaplar

Kitaplara Dair Çok Şey

Bağlantılı Kanal ve Gruplarımız

- ◆ Kitapların olduğu kanalımız

<https://t.me/cevirigiller>

- ◆ Sohbet Grubu

<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

- ◆ Çeviri Yedek Grubu

https://t.me/+_goTIIRZrUEwZmRI

- ◆ Kitap Terimleri ve Kısaltmalar

<https://t.me/kitapterimleri>

- ◆ Çeviri Kitap Yorum + Öneri Grubumuz

<https://t.me/cevirigilleryorum>

- ◆ Instagram Sayfamız

<https://www.instagram.com/cevirikitaplar/>

Not:

Paylaşım yaparken bu sayfayı silmeyiniz!

CGM

CROSSING THE *Line*

THE LORDS OF MANHATTAN

Z.L. ARKADIE
ZOEY LOCKE

Telif hakkı © 2021 Flaming Hearts Press LLC'ye aittir.

Her hakkı saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, yazarın yazılı izni olmadan, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik araçla çoğaltılamaz; ancak kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması bu kuralın istisnasıdır.

ISBN: 978-1-952101-59-5

✿ Vellum ile oluşturuldu

İçindekiler

1. Mutlu Bir Tesadüf
2. Parti Devam Etmeli
3. Bu Adam Kim?
4. Unutulmaz Bir Yürüyüş
5. Bizi Durduracak Kimse Yok
6. Yatak Sohbeti
7. Bir Gecelik Buluşma
8. Sürpriz, Sürpriz
9. Ondan Daha Fazlası
10. Biz Onlara Karşı
11. Hadi Bir Anlaşma Yapalım
12. Kız Sohbeti
13. Kardeşten Kardeşe
14. Çifte Sürpriz
15. Tam Şansım
16. Topuklarımı Isırıyor
17. Unutulmaz Bir Gece
18. Çıplak Yüzme
19. Günaha Teşvik
20. Kızlar Arası Kurallar
21. Bay Heyecanlı
22. Ateşle Oynamak
23. Zamanın İşleyişi
24. Yakalandı
25. Dönüm Noktaları
26. Kağıt Üzerinde
27. Sonrası
28. Randevu Gecesi
29. Her Şey İyi
30. Garnet Kimdir?
31. Sürpriz Bir İnci
32. Cevaplar
33. Sevgiyi Her Şeyden Önce Koyun
34. Pazarlık ve Alacakaranlık
35. Epilog
36. TRM

Mutlu Bir Tesadüf

PAISLEY KORUSU

"Sensin." Bu sözler dudaklarımdan fısıltı gibi döküldü.

Bakışlarının esiri oldum. Herkül Lord'a baktığıma inanamıyorum. Onu son gördüğümünden beri gözleri hiç değişmemiş. Hâlâ ruhumun derinliklerine kadar bakabilen bir derinliğe sahipler ve çok, çok, çok baştan çıkarıcılar.

Ne kadar zaman geçti? Yedi, sekiz yıl mı? İkisinin arasında bir şey mi? En son böyle birbirimize bakakaldığımız an, hızla aklımdan geçiyor. Boston'daydık. Önce bir yılbaşı partisindeydik, sonra da onun evine gittik.

Herkül, her harfin tadını çıkararak, "PG" diyor.

Yüzüm birdenbire kızardı ve zar zor "Merhaba" diyebildim. Boğazımı temizledim, bir dahaki sefere konuşurken daha az telaşlı görünmeye kararlıydım.

"Merhaba. Ne kadar da..." Sözleri havada asılı kaldı, birkaç anlığına nazikçe üzerime yayıldı. "Hoş bir sürpriz."

"Yani, ikiniz birbirinizi tanıyorsunuz?" diye soruyor yeni arkadaşım Lake Carlton. Hercules'le yalnız olmadığımızı neredeyse unutmuştum.

Dikkatimi onun olağanüstü yakışıklı yüzünden ayırmak çok zor. Kısa kesilmiş sakalı gamzeli çenesini ve keskin çene hattını örtüyor. Koyu renk kaşları düzgün, dişleri beyaz ve cildi hala çok güzel. Ve özel dikim gömleğinden nefis, yeni yıkanmış bir koku yükseliyor. Liseden üniversiteye ve bugüne kadar, yaş ona çok iyi davranmış.

Sonunda dikkatimi bu akşam oldukça göz alıcı görünen Lake'e odaklayabiliyorum. Şık mekânın sıcak ışıkları altında yumuşak pamuk topları gibi görünen omuzlarını açıkta bırakan ipeksi beyaz bir askılı elbise giymiş. Ve koyu, çene hizasındaki dalgalı saçları, zarif kuğu boynunu tamamlıyor.

Lake ve “Kirkie'nin” nişan partisine birkaç dakika önce vardım ve sonunda onu bulduğumda, uzun boylu, yapılı, Adonis gibi bir adamla konuşuyordu. İlk başta, adamı arkadan hayranlıkla izledim ve konuşmaları bitene kadar yaklaşmayı planladım. Ama onda bir şey vardı ki, aramızdaki mesafeyi hemen orada kapatmama neden oldu. Sonra yüzünü gördüm. İçgüdülerim bana iyi hizmet etmişti. Çekici arka görünümüyle seksi yabancıyı tanıyordum. Onu çok iyi tanıyordum.

Birden bire aklıma bir şey geldi ve hızla atan kalbimin üzerine elimi vurdum. "Bekle. Hercules Kirkie mi?" diye sordum Lake'e.

Herkül kaşlarını çatı. "Kirkie ne demek?"

Aman Tanrım, o yüz ifadesini yaptığında çok yakışıklı görünüyor.

“Hayır, hayır, hayır,” diyor Lake, her inkarında başını sallayarak. Uzun parmaklarını Hercules'in kaslı pazusuna koyuyor. “Mason, Kirkie.”

Herkül'ün şaşkın ifadesi daha da belirginleşiyor. "Mason, Kirkie mi?"

Lake, sanki ona bir sır söyleyecekmiş gibi elini ağzının yanına bastırdı. "O yokken ona böyle sesleniyorum."

“Ah...” diyor Herkül, başını geriye doğru eğerek gülüyor.

Lake bana Hercules'in Mason'ın—Kirkie'nin—sağdıcı, en iyi arkadaşı ve patronu olduğunu söylediğinde, dikkatimi ona vermekte zorlanıyordum. Kesin olan bir şey var: Büyük bir beladan kurtuldum. Eğer Lake, her zaman büyük bir hayranlık duyduğum adamı nişanlısı olarak tanıtsaydı, ne yapacağımı ya da nasıl hissedeceğimi bilemezdim. Muhtemelen bayılırdım ya da benzeri bir şey olurdu.

“Peki, ikiniz birbirinizi nasıl tanıyorsunuz?” Lake'in işaret parmağı, bir araba sileceği gibi Hercules ile benim aramda gidip geliyor.

"Lise," diye aynı anda söylüyoruz.

Ona gülümsüyorum, o da bana. Yüzüm kızardı ve muhtemelen şimdiye kadar tozlu bir pembe renge büründü. Bundan utanıyorum. Aklından bir türlü çıkaramadığım adamın yanında okul kızı gibi aşık görünmek istemiyorum. Neredeyse otuz yaşımdayım. Onunla daha iyi iletişim kurabilmeliyim artık.

En iyi, en kendinden emin gülümsememi takınarak ekliyorum: "Şey, lisede tanıştık ama en son üniversitedeki son yılmda görüştük."

Herkül bana göz kırptı. "Evet. Bu bizim hikayemiz."

Lake, sanki Herkül ve ben, hakkında her şeyi öğrenmesi gereken nadir yaratıklarımız gibi bizi izlerken yüzünde yavaşça beliren bir gülümsemeye, "Öyleyse anlatacak bir hikayeniz var mı?" diye sordu.

"Ne?" diye hırıltılı bir sesle sordum. Başım dönüyor.

"Sizin bir hikayeniz var. Bu, ikinizin bir noktada birbiriyle bağlantılı olduğu anlamına mı geliyor?"

Herkül, sert kollarını geniş göğsünün üzerinde kavuşturdu. "'İlgili' ifadesini açıklayabilir misiniz?"

Gözlerini şüpheyle kısarak Lake, "'İşin içinde olmak' derken ne demek istediğimi gayet iyi biliyorsun Hercules. Oyalanmayı bırak," dedi.

Herkül, çok iyi hatırladığım o kendine özgü seksi, çarpık sırıtışını sergiliyor. "Biz eski dostuz, Lake."

Lake, sanki onay bekliyormuş gibi, eğlenmiş ifadesini bana yöneltiyor. Ben ise söyleyecek söz bulamıyorum ve yüzündeki ifadeye cevap verecek kadar bile halim karışık.

Doğrusu, her zaman arkadaş değildik. İkimiz de Upper East Side'da bulunan özel bir lise olan Dorset Meacham Akademisi'nde öğrenciydik. Son sınıfa başlamadan önce hala Kaliforniya'da yaşıyordum, ancak büyükbabam öldükten sonra annem ve babam Manhattan'a taşındılar ve ben de onlarla gitmek zorunda kaldım. Ve Hercules'i ilk gördüğüm andan itibaren neredeyse ona tapıyordum, ancak bir Pazartesi öğleden sonra, beşinci ders

saatimizdeki bilgisayar programlama dersine geç kaldığında, birbirimize "merhaba" veya "teşekkürler"den fazlasını söylemeye kadar pek konuşmadık.

Bay Northam gelmeden birkaç dakika önce bizden bir sonraki ödev için eşleşmemizi istemişti. Her zamanki gibi, sınıf arkadaşlarım benimle eşleşmenin kesinlikle A+ notu getireceğini bilmelerine rağmen, ben partnersiz kaldım. Bütün okul benim bilgisayar kodlama konusunda bir dahi olduğumu biliyordu. Bay Northam hangi ikiliye üçüncü bir kişinin gerektiğini düşünürken, Hercules sınıfa daldı ve her zamanki yerine oturdu.

“Aha, ikiniz de,” dedi Bay Northam, kalın çerçeveli gözlüklerinin üzerinden bize bakarak. “Sorun çözüldü.”

Ama sorun çözülmemişti. Herkes ailelerimizin, Lordların ve Groveların, düşman olduğunu biliyordu. Aslında, Dorset Meacham Akademisi'nin (DMA) Lordların bölgesi olduğunu defalarca duymuştum. Hercules ve ben birbirimize karşı açık bir küçümseme göstermesek de, kural o veya ben gelmeden çok önce konmuştu. Bizden önce, kardeşi Orion ve kuzenim Lynx, DMA'nın kutsal salonlarına hükmetmek ve bir aile için sosyal üstünlük, diğer aile için ise yıkım kazanmak için yorulmak bilmeden mücadele etmişlerdi. Orion galip gelmiş, Lynx'i (ve sonra beni) DMA'nın engebeli, Lordların kirlettiği arazisinde nasıl hayatta kalacağımızı umutsuzca anlamaya çalışırken bırakmıştı.

Lake hâlâ Hercules'in iddiasını doğrulamamı bekliyor.

"Evet, eski dostuz," diyorum, karmaşık geçmişimizi basitleştirmek için. İkimiz de birbirimize gizli sırtışlarla bakıyoruz.

Lake bir şeyler söylemeye başlıyor ama neyse ki Hercules hemen ona dönüp, "Ama bir dakika. Mason, o bakmadığı zaman ona Kirkie diye seslendiğini biliyor mu?" diyor.

“Aman Tanrım, bana o ismi herkesin önünde mi söyledin, sevgilim?” Uzun boylu, esmer ve çok yakışıklı bir adam üç kişilik çemberimize

katılarak Hercules ve Lake'in arasına yerleşti. Yerini aldıktan sonra kolunu Lake'in ince beline doladı.

Lake, nişanlısını öperken kıkırdıyor ve sonra nerede olduğunu soruyor. O ve Mason çok dikkat çekici bir çift. Mason'ın büyüleyici bir yanı var. Ve tanıştığımızdan beri, bana dünyanın en mutlu kadını olabileceğini kanıtladı. Her zaman gülümsüyor, halinden memnun ve stresli durumların olumlu tarafına bakıyor.

"Kuzeniniz tam bir baş belası," diyor yorgun bir şekilde yakınarak.

Lake'in homurdanması, onun ses tonunu anladığını ifade ediyor.

Ama Lake beni nişanlısıyla tanıştırırken, yine Herkül'ün gözlerine dalmış durumdayım. Derin bir nefes alırken göğsüm kabarıyor, sonra nefesimi verirken bilinçli bir kontrolle geri çekiliyor. İtiraf etmeliyim ki, bir an için tamamen Herkül Lord'un büyüüne kapılmış durumdayım.

"Vay canına, o mu... sen mi Paisley Grove?" diye soruyor Mason.

Mason'ın o soruyu sorma şeklinin ardındaki ifadeye bakmak için dönmek üzereydim ki, hayallerimdeki adamla kol kola yürüyen o muhteşem kadından gözlerimi alamadım. Üzerinde gümüş rengi, vücuda oturan, çok kısa ve dekoltesi çok derin bir elbise vardı; hiçbir şeyi gizlemeye gerek yoktu.

Kadın, Herkül'ü daha sıkı tutuyor. Bu sahiplenici hareket, dikkatimi Herkül'ün ütülü siyah gömleğinin, kusursuz, aşırı kaslı olmayan ama çok güçlü pazılarına nasıl yapıştığına odaklıyor. Ayrıca, kadının kadınsı kollarının onunkilerin yanında ne kadar narin göründüğünü de fark ediyorum.

Bakışlarım yüzüne kaydığında, gözleri bana sinsi sinsi gülümsüyordu ama dudakları gülümsemiyordu. İşte o anda gerçek, bir tsunami gibi üzerime çöktü. Aman Tanrım—bu kadın, hayallerimdeki erkeği kapmak için birdenbire ortaya çıkmıştı.

Parti Devam Etmeli

PAISLEY KORUSU

"İşte buyurun," diye mırıldanıyor manken gibi kadın, tiz ve baştan çıkarıcı, sanki önceden hazırlanmış gibi duran bir sesle.

O kesinlikle göz kamaştırıcı bir güzellik, bunu itiraf ediyorum. Ama aynı zamanda onun varlığının beni yetersiz hissettirdiğini de itiraf ediyorum. Ona sıcak bir gülümsemeyle karşılık veriyorum. Ama o bana karşılık vermiyor. Gözleri sanki benim için hiçbir önemi yokmuş gibi üzerimden geçip gidiyor. Anlaşılan hiç de arkadaş canlısı değil. Herkül'ün böyle buz gibi bir kadını seçmesi biraz hayal kırıklığı yaratıyor. Belki de onu sandığım kadar iyi tanımıyorum. Çok daha uzun zamandır arzuladığım Herkül versiyonu, Lauren gibi burnu havada bir insanla birlikte olmak için fazla seçici.

"Öyleyse sen Max Grove'un kız kardeşi Paisley Grove'sun, değil mi?" diye tekrar soruyor Mason.

Mason'a baktığımda, sanki içini görebiliyormuşum gibi geliyor. Şu anda orada değilim. Kaba davrandığımı hissediyorum. Ya da belki de kaba olan o. Şu an bunu belirleyemiyorum. Çok keyifsizim.

"Evet, öyleyim," diyorum.

Mason, şaşkın bir bakışla önce Lake'e, sonra da Hercules'e baktı. Hercules'in en iyi arkadaşı olduğu için aile kavgamızdan haberdar olduğundan eminim. Benimle tanıştığına veya partisinde beni gördüğüne

hiç de memnun görünmüyor. İçim burkuluyor. Lisedeyken Lordlar Diyarı'nın topraklarına adım attığımdan beri kendimi bu kadar rahatsız hissetmemiştim.

Hercules'in sevgilisi Lake'e, "Perşembe gecesi için harika bir katılım var," diyor ve Lake de etrafına şöyle bir göz atarak onaylıyor.

Asansörlere giden koridoru bulmak için arkamı dönüyorum. Yakında çıkmalıyım.

"Bu arada, Lauren," diyor Lake, sanki partiden kaçmak istediğimi sezmiş gibi kolumu kavrayarak. "Bu da arkadaşım Paisley." Lake, Mason'a kaşlarını kaldırarak, bana karşı nazik olması konusunda onu uyarıyormuş gibi bakıyor.

Lauren aşırı kızarmış dudaklarını birbirine bastırıp homurdanarak Hercules'e daha sıkı sarıldı. Bu, el sıkışmayacağını bana bildirmesinin pek de ince olmayan bir yoluydu.

Herkül, geniş göğsünün üzerinde kollarını kavuşturarak, Lauren'ın adeta bir deli gömleği gibi sıkıca tuttuğu kollarından zahmetsizce kurtuldu. "Peki, ikiniz nasıl arkadaş oldunuz?" dedi, eğlenmiş bakışları Lake ile benim aramda gidip gelirken.

Lake, nasıl bu kadar yakın arkadaş olduğumuzu anlatıyor. Günün son görüşmesiydi. Şirketimizin yıllık "Dünyayı Teknolojiyle Donat" etkinliği için tüm tabela ve marka tasarımlarını yapacak bir sanatçı arıyordum. Sabah boyunca, ağabeyim ve GIT'in (Grove Industrial Technologies) CEO'su olan Max (bu unvanı amcam Leo Grove ile paylaşıyor), bir sebeple beni sürekli sıkıştırıyordu. Halkla ilişkilerde çalışmamdan ve ürün geliştirmede çalışmamamdan nefret ediyordu. Bu yüzden sürekli işimi zorlaştırıyor, bana neyi yanlış yaptığımı, neyi kaçırdığımı ve halkla ilişkiler direktörü olarak neyi bilmem gerektiğini soran e-postalar gönderiyordu. Onun bu ısrarcı tavrı yüzünden Lake'in görüşmesi sırasında neredeyse hiç odaklanamıyordum.

Sonra aniden ayağa kalktı ve "Sanırım bu ofisten bir an önce çıkmanız gerekiyor. Haklı mıyım?" dedi.

Böylesine alışılmadık bir şey yapmış olmasına şaşırılmış bir şekilde ona baktım. Cesur olduğunu düşündüm. Normalde vereceğim cevap iyi olduğumu söylemek olurdu. Ama iyi değildim. Ofisimin duvarları bütün sabah üzerime çöküyormuş gibi hissediyordum. Bu yüzden, kibarca gülümseyip röportaja devam etmek yerine, başımı salladım.

"Pekala o zaman," dedi başıyla çıkış yolunu göstererek. "Hadi kaçalım."

Yürüdük, konuştuk ve alışveriş yaptık. Lake beni varlığından bile haberdar olmadığım mağazalara götürdü. Küçük hediyelik eşyalar aldım. Sanat eserleri için galerileri gezdik, bana kendi eserlerinden bazılarını gösterdi. Hatta onun iki yağlı boya tablosunu, beni duygusal olarak etkileyen soyut eserlerini bile satın aldım. Biri ofisimde asılı. Max diğer tabloya hayran kaldı, bu yüzden onu ona verdim. Birlikte geçirdiğimiz zaman çok hızlı geçti. Ayrılırken ona işi aldığını söyledim ve telefon numaralarımızı değiştirdik. O zamandan beri, birlikte çalışmadığımız her gün telefonda konuşuyoruz.

"Konuşmalarımız hiç bitmiyor, sence de öyle değil mi?" diye soruyor bana.

Gülümsemem kocaman ve neşeli. "Sanırım öyle."

Herkül'ün bana sırtışı beni utandırıyor. Sanki Lake ile aramdaki güçlü bağ onu etkiliyor.

Lake, "Hatta en sevdiği rengi bile biliyorum," diyor.

Lake'in o büyüleyici tavrıyla coşup durmasına gülüyorum. "Seninkini de biliyorum."

O, "Siyah" derken ben de aynı anda "Sarı" diyorum.

Herkül'ün değerlendirici bakışları vücudumu süzdü ve tekrar yukarı doğru kaldırdı. "Kırmızı olduğunu tahmin ederdim," diye fısıldadı.

Üzerimdeki, kuzenim Treasure'ın vücuduma oturan ve oldukça seksi kırmızı kokteyl elbisesine hızla bakıyorum. Bunun bana ait olmadığını itiraf etmeli miyim?

Herkül'ün dudakları sanki başka bir şey söyleyecekmiş gibi aralanır, ancak hoparlörden buyurgan bir ses gelir ve mutlu çiftin hemen, derhal öne gelmesini emreder.

Lake kulağıma fısıldayarak, "O benim kuzenim Amy," dedi ve gözlerini devirdi. "Onu nedime olarak seçmek zorunda kaldım."

Lake, Mason'a kaşlarını çatarak bakar ve birlikte, mikrofon standının kurulduğu büyük pencerelere doğru yürürler. Kalabalığın arasından geçerken insanlar alkışlar.

Paniğimi gizlemeye çalışıyorum, Lake ve Mason'ın beni Hercules ve Lauren'la yalnız bıraktığını fark ediyorum. Birkaç saniye gözlerimi kapatıp kendimi hazırlıyorum, sonra onlara dönüyorum. Ve tam da beklediğim gibi, Lauren yine Hercules'in koluna sarılıyor ve bana onun kendisine ait olduğunu gösteriyor.

Gülümsemeye çalışıyorum ama başaramıyorum. "Affedersiniz," diyorum ve koşmadan olabildiğince hızlı bir şekilde mutlu çiftten uzaklaşıyorum. Ya da belki de o kadar mutlu değillerdir. Anlayamıyorum.

Onlardan uzaklaştıkça daha da rahatlıyorum. Her iki omzuma da şöyle bir bakıp rahat bir nefes alıyorum. Aferin sana, Pais. Kalabalığın içinde kaybolmana izin verdin.

Herkül'ün bu gece burada olduğunu unutmaya kendimi zorlamalıyım. Onun bir randevusu var, Paisley. Bunu hatırlayabilirsem, aklıma iyice yerleşene kadar tekrar edebilirsem, üzerimde hiçbir gücü kalmayacak.

YAKLAŞIK İKİ SAAT SONRA, KUTLAMALAR TÜM HIZIYLA DEVAM ediyordu. Ücretsiz bardan kokteyller akıyordu ve neşeli sohbetler odanın

içinde voleybol topu gibi sekip duruyordu. Kesin olan bir şey vardı: New Yorklular gerçekten de nasıl eğlenileceğini biliyorlardı. Mason ve Lake birbirlerine olan aşklarını ilan eden konuşmalar yaptıktan sonra müzik başladı. Onur çifti dans etmeye başladı ve devasa resim pencerelerinin önüne kurulan ahşap dans pistinde giderek daha fazla insan onlara katıldı.

Arka planda ıslıl ıslıl parlayan şehir manzarasıyla bedenlerin dansını izlemenin sanatsal bir çekiciliği var. Lake'in sahneyi bilerek bu şekilde düzenlediğinden eminim. Bu gerçekten sanatsal bir şey.

Mekanın çevresini saran yüksek, yuvarlak masalardan birinin yanındaki tabureye oturdum. Hala Hercules'ten uzak durmaya çalışıyorum. Onu ve Lauren'ı birlikte görmek bile istemiyorum. Lauren'ın kulağına tatlı sözler fısıldarken yan yana durmaları beni hiç iyi hissettirmiyor.

Ara sıra bir adam yanıma oturup dans etmek isteyip istemediğimi soruyor. Kibarca reddediyorum. Kalabalığa karışmak ve eğlenmek istemediğimden değil. Sadece görülmek istemiyorum. Saklanıyorum.

Şimdiye kadar Hercules ve Lauren dans pistine çıkmadılar. Ama itiraf etmeliyim ki, Hercules'in iyi dans edip edemediğini görmek güzel olurdu. Eminim seksi bir dansçıdır. Yürüyüş şekli ve tüm hareketleri - erkeksi ama zarif. Çok şehvetli.

Zihnimde, Lauren'la olan beden dilini analiz ediyordum. Daha önce koluna yapıştığında rahatsız mı görünüyordu? Emin değilim gerçi. Kolunu ondan geri çekmeye çalışmadı. Eğer benden hoşlansaydı, ondan kurtulmanın bir yolunu bulurdu. Bence Lauren gelmeden önce bana karşı sadece nazik davranıyordu. Tıpkı lisedeki gibi.

"Hey." Lake yanıma, tabureye çıktı.

Onu gelirken görmediğim için sıçradım. "Hey."

Lake belime kolunu doladı. "Kalk ayağa, kırmızı elbiseli seksi bayan. Dans edeceksin." Sesi neşeliydi, gözleri heyecanla parlıyordu ve çok sarhoştı. Eminim bir iki üç kokteyl içmişti.

"Ben dans etmem!" diye bağırdım neşeli bir şarkının üzerine.

"Herkes dans eder, Paisley!"

Biraz daha ısrarın ardından, isteksizce tabureden indim ve Lake'in beni dans pistine götürmesine izin verdim. Sonuçta, bu onun partisiydi ve müstakbel gelinle bir tur dönmeyi reddetmek ayıp olurdu.

Diğer dans edenlerin arasına yerimizi aldığımızda, Lake kalçalarını yere doğru kıvrırken kollarını başının üstüne doğru kaldırıyor. Hareketleri akıcı ve zarif. Kaşını kaldırarak beni de onun izinden gitmeye teşvik ediyor.

Yüzüm kızardı, etrafıma gergin bir şekilde bakıyorum. İnsanlar beni izliyor. Çoğu erkek. Sanırım bunun sebebi Treasure'ın kırmızı elbisesi. Onu asla giymemeliydim. Treasure'ın standartlarına göre, elbise görevini yerine getiriyor. Görülmekten hoşlanıyor. Ben ise hoşlanmıyorum. Bu ilgi beni tedirgin ediyor.

"Hadi Pais. Yapabilirsin. Kendini serbest bırak!" diyor Lake, kollarını başının üzerinde daire şeklinde çevirip dönmeye başlamadan önce.

Bir yandan diğer yana isteksizce sallanırken derin bir iç çekiyorum. Dans edemediğimden değil. Dans edebiliyorum. Ortaokulda modern dans, ders dışı aktivitelerimden biriydi ve bunda iyiydim. Bırakmamın tek nedeni, ebeveynlerimin lisede geleceğim için daha uygun olan şeye, yani bilgisayar programcılığına odaklanmam gerektiğini düşünmeleriydi.

Hafızamdan bazı hareketleri çekip kalçalarımı sallamaya ve kollarımı döndürmeye başlıyorum.

"İşte bu!" diye haykırdı Lake, heyecanla alkışlayarak.

Hâlâ kalçalarımı sallarken, utançtan elimle yüzümü kapattım. İtiraf etmeliyim ki, böyle dans etmek çok iyi, çok özgürleştirici. Muhtemelen Lake'e arkadaş olarak bu kadar yakın olmamın ana nedeni de bu. Beni kendi başıma asla yapmayacağım şeyleri yapmaya nasıl ikna edeceğini biliyor. Tıpkı kuzenim Treasure gibi; o da bana ilk kez ebeveynleri çingırağını durmadan sallayarak nasıl rahatsız edeceğimi öğrettiğinden beri en iyi arkadaşım.

“Nelerden bahsediyordun?” Lake, kalçalarımızı bir burgu gibi yere doğru çevirirken ellerimi tuttu. “Harika bir dansçısın,” diye haykırdı.

"Dans edemediğimi hiç söylemedim. Dans etmediğimi söyledim," diye bağırdım müziğin gürültüsünün üzerinde.

Gülerken başı geriye düşüyor. Sonra beni kendine yaklaştırıyor ve ağzını kulağıma yaklaştırarak, "Aman Tanrım, Herkül'ün sana karşı bir ilgisi var," diyor.

Yüzümü görmek için geri çekildiğinde kafam karıştı. "Ama onun bir kız arkadaşı var," dedim müziğin gürültüsünden duyabileceği kadar yüksek sesle, ama başkalarının duyamayacağı kadar alçak sesle.

“Kız arkadaşın mı?” Yüzünü buruşturdu. “Karmaşık bir durum.”

"O zaman o, onun kız arkadaşı değil mi?"

Lake'in kaşları çatıldı, sonra düzeldi. Bütün hikayeyi anlatmaktan kendini alıkoyduğunu anladım. Sonra beni tekrar kendine çekti. "Hercules çok yakışıklı ve çok zengin, ve sen ortaya çıktığından beri hiçbir kadına bu kadar ilgi gösterdiğini görmedim. Buna Lauren de dahil. Yani, şuraya bak. Gözlerini senden alamıyor."

Herkül'ü hiç göremiyorum. "Nerede?"

Lake, "Tam sağ omzunuzun üzerinde," diyor.

Yüzümü muhtemelen biraz fazla hızlı çevirdim. Ve bir anda, arayan gözlerim onun gözleriyle buluştu.

Bu adam kim?

PAISLEY KORUSU

Hayır, Herkül beni izlemiyor. Lauren yanında durup dudaklarını kulağına yaklaştırırken o da bana dik dik bakıyor. Lauren'ın söylediklerine hiç dikkat etmiyor gibi görünüyor. Tamamen bana odaklanmış durumda.

Göz temasımız bedenime yansıyor, bakışlarının beni içine soktuğu cinsel transa teslim oluyorum. Herkül'ün penisinin üzerinde kendimi hayal ederken, alt dudağımı dişlerimle kavrayıp kalçalarımı baştan çıkarıcı bir şekilde sallıyorum. İşte o zaman onun da dudağını ısırıldığını fark ediyorum. Ondan gözlerimi kaçırmalıyım ama yapamıyorum. Alt dudağımı bırakmalıyım ama onu da yapamıyorum. Bu, tahrik olduğumda yaptığım bir şey. Onun bakışları beni tahrik ediyor.

Lauren'ın omzuna vurması, sanki beni de şehvet dolu sersemliğimden uyandırıyormuş gibi hissettirdi. Derin bir nefes alarak çiftten yüzümü çevirdim. Az önce ne oldu? Ve Lake, ilişkilerinin karmaşık olmasından ne kastediyor?

Lake'e, lütfen bana Hercules ve Lauren hakkında bildiği her şeyi anlatmasını rica etmek istiyorum, ama kesinlikle bizim kadar eğlenmeyen ciddi kuzeni Amy kulağına fısıldıyor. Gözlerini devirdikten sonra Lake benden uzaklaşıyor ve Amy'nin peşinden dans pistinden ayrılıyor. Lake ve kuzeninin aynı kumaştan olmadığını düşünmeye başlıyorum.

Otmaktansa dans etmeyi tercih ettiğimi fark ettim, çünkü egzersiz bana yapacak bir şey veriyor. Neyse ki, bir adam yanıma gelip benimle dans etmeye başladı. Ayaklarımı bir yandan diğer yana sallayarak başımı yana eğdim ve masada utangaç bir şekilde oturmayı tercih ettiğimde yanıma oturan adamı tanıdım.

Bana doğru eğildi, dudaklarını kulağıma yaklaştırdı. Onu duyabilmek için öne doğru eğildim.

"Yani, dans ediyorsunuz," diyor.

Başımı geriye atıp kakhaha atıyorum. Hercules'in Lauren'la konuşmasının nasıl gittiğini görmek için onu aramaya canım çekiyor ama dikkatimi yeni dans partnerimin yüzüne dikiyorum. Çok tatlı. Eğer Hercules buralarda olmasaydı, bu seksi yabancıнын beni takip etmeyi seçmesinden çok mutlu olurum.

Adam tekrar bana doğru eğildi ve "Ben Clive'ım" derken ılık, nane kokulu nefesi yüzüme çarptı.

Müziğin gürültüsünden beni duyabilmesi için ona daha da yaklaşıyorum. "Ben Paisley." Clive'ın nefesi sadece harika kokmakla kalmıyor, tüm vücudu da öyle. Parfümü narenciye kokulu, sandal ağacı ve vanilya notaları içeriyor.

Clive'ın ne kadar iyi bir dansçı olduğumu anlatırken onu daha iyi duyabilmek için kulağımı ona doğru yaklaştırdığımda, Herkül'ü gördüm. Kollarını kavuşturmuş ve duruşu geniş bir şekilde, Herkül bize dünyadan nefret ediyormuş gibi bakıyordu. Hemen ondan bakışlarımı kaçırdım ve akıllıca olanı yaparak dikkatimi, bekar olduğunu ve ailesinin benim ailemle kavgalı olmadığını tahmin ettiğim Clive'a çevirdim.

İyi seçim, Paisley.

İyi bir seçim.

DANS EDERKEN CLİVE SIK SIK BANA DOĞRU EĞİLİP BİR SÜRÜ SORU soruyor. Yakın olmayı seviyor. Herkül'ü unutmaya karar vermiş olsam da, gözlerinin üzerimizde olduğunu hissedebiliyorum. Tahminimi test etmemek ve doğru olup olmadığımı görmek için dönmek için çok irade gücü sarf ettim.

"Hafta sonları ne yapıyorsun?" diye soruyor Clive, nefesi bir kez daha kulağımı ısıtıyor.

"Çok bir şey değil. İş."

"Bu hiç eğlenceli değil," diye belirtiyor.

Ona benim eğlenceden tamamen uzak bir insan olduğumu söylememe gerek yok.

Bana başka bir şey soruyor. Her soruyla daha da yaklaşıyor. Yan yana yürümek için geri çekildiğinde, ona iyice bakıyorum. Clive klasik anlamda yakışıklı. Saçları koyu ve Herkül'ünki gibi rüzgarda savrulmuş bir görünüme sahip. Çenesi kare ve gülümsediğinde daha belirginleşen seksi gamzeleri var, tıpkı Herkül gibi. Ama Herkül, Clive'dan bir iki santim daha uzun. Esasen, eğer beni Herkül'e bu kadar güçlü bir şekilde çeken sadece görünüşü olsaydı, Clive ve ben gün batımına doğru koşabilirdik. Ama beni çeken görünüşü değil. Özü. Yayıdığı her şey. Bu gece ona rastladığıma inanamıyorum. Onu görmek, çocukken hissettiğim her şeyi daha da güçlü bir şekilde geri getiriyor. Zamanla bu duyguların azalması gerektiğini düşünmüştüm. Görünüşe göre, benim durumumda öyle değil.

Şarkı, Clive'ın "Bir ara dışarı çıkmalıyız. Seni daha yakından tanımak isterim." demesiyle sona eriyor.

Dans etmekten ter içinde kalmıştım, elimle kendimi yelpazeliyordum. Herkül'ü gördükten sonra kendime gelmemin en az bir iki üç hafta süreceğini bildiğim için yeni bir erkek arkadaş arayışında olmadığımı karar verdim. Bu yüzden elimi Clive'ın sert göğsüne koydum. Ağzım kulağının memesine yakınken, "Dans için teşekkürler," dedim.

Dirseğimden nazikçe tuttu. "Geri dönecek misin?"

Zoraki bir gülümseme takınıyorum. Yalan söylemek kolay olurdu. Ama bana, cevabın birinin kalbini paramparça edebilecek olsa bile, acı gerçeği söylemem öğretildi.

“Hayır,” diyorum. “Ama tekrar teşekkür ederim.”

Clive şok olmuş görünüyor. Reddedilmeye alışkın olmayan adamlardan biri olduğunu anlayabiliyorum. Keşke ona numaramı verip bu acısından kurtarabilseydim, ama en son istediğim şey, pek de hoşlanmadığım bir adam tarafından rahatsız edilmek. Bu yüzden dudaklarıma uzlaşmacı bir gülümseme yerleştirdim, başımı öne eğdim ve ondan uzaklaştım.

Parti katılımcılarının arasından sessizce geçerken, Amy'nin sesi hoparlörlerden yankılanıyor. Herkes çok sarhoş olup hatırlayamayacak hale gelmeden önce, ilk prova yemeğinin tarihini, saatini ve adresini tekrarlıyor.

Amy'nin açık barın kötü bir fikir olduğunu ve Lake'in bu tür partiler hakkında biraz bilgisi olsaydı gecenin etkinliklerini biraz daha sakinleştirmesi gerektiğini gelişigüzel bir şekilde söylemesi üzerine gözlerimi yere diktim.

"Yarın işe gitmeniz gerekmiyor mu?" diye soruyor Amy.

Onun cevabı ölüm sessizliğidir.

Asansörlere ulaştığımda rahatladım. Sol omzuma hızlıca bir baktım. Kısa koridorda gözden kaybolmuştum. Aşağı inmek için düğmeye basarken, Hercules'e veda etmem gerektiğini düşündüm.

Ama belki de değildir.

Kesinlikle hayır.

Asansör yukarı çıkarken, üzerindeki rakamlara dalgın dalgın bakıyorum. Lake, mikrofonu Amy'den geri almış ve herkesi sanki yarın yokmuş gibi dans etmeye ve içmeye teşvik ediyor.

Lake'e bakıp kıkırdıyorum, birini görmek bazı anıları sanki dün yaşanmış gibi geri getiriyor. Yılbaşı gecesi partisinde Hercules'le karşılaştığımda, kuzenim Treasure'ın arkadaşının küçük kız kardeşi olan oda arkadaşım Eden ile birlikteydim. Grove ailesinden olmak, AIT

Üniversitesi'nde Emerald Suite'te tek başıma kalabileceğim anlamına geliyordu. Ama Treasure, bir oda arkadaşı almam konusunda ısrar etti, aksi takdirde kampüsün en yalnız kızı olacağımdan emindi.

Söylemekten nefret ediyorum ama Treasure haklı olabilirmiş. Eden beni asla uzun süre oturup sıkılmama izin vermezdi. Ve kesinlikle evde oturup, dondurma yiyerek, yılbaşı kutlamalarını televizyondan izlememe de izin vermeyecekti. Bu yüzden beni Harvard kampüsünün yakınlarındaki bir partiye sürükledi. Ve orada, barda kola sipariş ederken, kendimi Hercules Lord'un yanında buldum.

Herkül ve ben o zamanlar da tıpkı bu gece olduğu gibi birbirimize hayranlık duyuyorduk. Eden'e ait siyah bir elbise giymiştim. O kadar kısaydı ki, yürürken kasıklarımı ve kalçamı örtmek için sürekli etek ucunu aşağı çekmek zorunda kalıyordum. Herkül'ün şehvet dolu bakışları üzerimden iki kez geçene kadar o elbiseyle çok mutsuzdum.

Birbirimizin gözlerine baktık ve gülümsedik, o da tıpkı bu gece yaptığı gibi "Çocuklar için uygun" dedi.

Herkül ile aramızda doğal bir kimya var. Bunu inkar edemeyiz. Ancak, normal bir sevgili ilişkisi yaşamamızın zor olacağı da bir gerçek. Eğer böyle bir ilişkimiz olursa ailem beni reddedebilir. Muhtemelen o da ailesi tarafından reddedilir. Nefret ne kadar saçma olsa da, gerçek.

Asansör gelip kapıları açılırken elimle yüzümü kapatarak esnedim. İçeri girip L düğmesini ararken yatağa yığılmayı hayal ettim. Çok yorgundum. Lake ve sonra Clive ile dans ederek planladığımdan daha çok eğlendim. Clive'ı o şekilde terk etmemeliydim herhalde. Işıklı L düğmesine basarken kendimi kötü hissettim. Çok iyi bir adamdı. Duvara yaslanırken yavaş ve rahatlatıcı bir iç çekişle nefes verdim.

Kapılar tamamen kapanmadan tekrar açılıyor. Asansörün çelik çerçevesine yaslanmış, adeta tescillenmesi gereken bir sırtış sergileyen Herkül Lord, "Erken mi ayrılıyorsunuz?" diye soruyor.

Unutulmaz Bir Yürüyüş

PAISLEY KORUSU

Çenemi yerden kaldırıp, ağzıma dolan fazla nemi yutarak nefes nefese, "Şey, evet," dedim.

Nedense ona bir açıklama borçluymuşum gibi hissediyorum. Partinin bitmesinden çok önce ayrılmamın tüm sebeplerini aklımdan geçiriyorum ama dilim tutulduğu için hiçbirini söyleyemiyorum.

"Ben de size katılabilir miyim?" diye sordu Herkül, dudaklarında baştan çıkarıcı bir sırıtışla.

Ben cevap veremeden arabaya bindi. Sonra, kaşlarını kaldırarak parmağının ucunu L düğmesinin üzerinde tuttu. Bekliyordu.

"Elbette," diye yanıtladım gergin ve tiz bir sesle.

Güçlü parmağı düğmeye sertçe basıyor. İçten içe şaşkına dönüyorum ve lobiye inerken bunun dışarıdan belli olmamasını umuyorum. Aramızda yasak meyve gibi bir sessizlik asılı kalıyor. Sanırım o da ilk kimin konuşacağını merak ediyor.

Lauren'la olan ilişkisini açıklamasını istemeyi çok istiyorum. Ama belli ki bir çiftler. Bu yüzden onun yerine, "Biraz temiz hava mı alıyorsunuz?" diye soruyorum. Çünkü Hercules Lord'un kız arkadaşını partide yalnız bırakıp benimle ilgileneceği kesin değil. Böyle bir şey yapacak bir adam olacağını hiç düşünmemiştim.

O çekici sırıtışı hala yüzünden silinmemişti. "Bunu mu yapıyoruz?"

Ha? Kaşlarım çatıldı. "Eve gidiyorum. Ama..." Merakımdan başımı yana eğdim. "Beni takip ettiğinizi mi ima ediyorsunuz?"

"Evet, öyleyim," diye sakince cevap veriyor.

Başımı hızla geriye çevirdim. "Ama randevundan ayrılmayacaksın."

Gözleri yüzümde gezinirken, parıldayan gözlerinde eğlence belirgindi. "Bu bir soru muydu?"

Harika. Flört ediyor.

Kaşımı kaldırıyorum. Kalbim boğazıma düğümlenmiş gibi hissediyorum. "Bu bir açıklamaydı."

Herkül ellerini siyah takım elbise pantolonunun ceplerine soktu. Pantolon ona o kadar yakışmıştı ki, "Lauren iyi olacak" dediğinde cinsel organına bakmamak için kendimi zor tuttum.

"Ama o senin randevu arkadaşı."

Umursamazca omuz silkti. "Karmaşık bir durum."

"Bunun neresi karmaşık?"

Azalan rakamlara gülümseyerek başını salladı Herkül. "Ah... Seninle ilgili bunu hatırlıyorum."

Kaşlarımı çattım, kafam karışmıştı. "Neyi hatırlayacaksın?"

"Doğrudan konuşuyorsun, çok açık sözlüsün. Bunu hep sevmişimdir. Konuştuğunda, karşındakini asla tahmin yürütmeye bırakmıyorsun. Ama önce seni konuşturmam gerek."

Asansör durup tekrar açılırken, onun benim hakkımdaki gözlemini düşünüyorum.

Gülümsemesindeki çekiciliği bir an bile kaybetmeyen Herkül, kolunu uzatıp başını lobiye doğru çevirdi. "Önce bayanlar."

LOBİDE, KARŞILIKLI DURUYORUZ. BELKİ O DA BENİM GİBİ NASIL DEVAM edeceği konusunda kafası karışık.

Öne doğru eğilip ardından başını yana yatırarak -son derece seksi bir hareketle- Herkül soruyor: "Peki, nerede yaşıyorsunuz?"

"Çok uzak değil," dedim nefes nefese. Kahretsin. Çok hızlı cevap verdim. Onun yakınlığı beni duyuşal aşırı yüklenmeye sürükledi. Duygularımın ve mantığımın kontrolünü kaybettim.

"Gerçekten mi?" Çok şaşırmış gibiydi. "Ben de şaşırmadım."

"Bu mahallede mi yaşıyorsunuz?" diye tiz bir sesle sordum.

Güzelce oturan pantolonunun ceplerine ellerini sokarken, cilveli sırtışı hiç bozulmadı. "Evet, öyleyim. Ve şaşırmadım. Nereye inersem ineyim seni buluyorum sanki. Boston ya da New York, tüm yollar sana çıkıyor, PG."

Boston'daki karşılaşmamızı hatırlarken kendime "Nefes al," diye hatırlatıyorum. Ayrıca, bana söylediklerine inanamıyorum. Flört mü ediyor? Flört etmesi imkansız. Hercules Valentine gibi yakışıklı ve kaslı bir adam benim gibi kafası karışık bir inekle birlikte olmaz.

"Evet," diye fısıldadım, dikkatimi siyah beyaz madalyon desenli mermer zemine çevirip dairesel deseni gözlerimle takip ettim. Yukarı çıkıp güzel sevgilişile partinin tadını çıkarması konusunda ısrar etmek istiyordum.

"Dinle, PG," diyor, tüm dikkatimi tekrar kazanarak. Aramızdaki mesafeyi neredeyse tamamen kapatıyor. "Boston'daki o geceyle ilgili bir şeyler söylemek istiyordum."

Dudaklarım aralanıyor, umursamaz davranıp "Endişelenme, yaptığımız şey büyük bir olay değildi" demek isteğime karşı koymaya çalışıyorum. Ama o gece benim için çok büyük bir olaydı, hem de çok büyük. Hercules'le bunu konuşmanın aramızda olanlar konusunda bana biraz huzur getireceğini biliyorum.

"Evet, sanırım bunun hakkında konuşmalıyız," diye fısıldadım, yüzümün ısındığını hissederek. Kahretsin, eminim cildim lekeli görünüyor. Beni gerginleştirdiğini anlayabiliyor. Bundan nefret ediyorum.

Herkül'ün bakışları üzerimde gezinirken gözleri hafifçe kısılıyor. Onun büyüüne kapılmış durumdayım ve olmamalıyım. Aklımı başımda tutmalıyım. Etrafında çok fazla gizemli unsur var, bunların en büyüğü Lauren ile olan ilişkisi.

"Eve yürüyerek mi gidiyorsun?" diye soruyor.

"Evet," dedim gergin bir sesle. Boğazımı temizledim. "Yani, evet." Bu daha iyiydi.

Öne eğilerek, "Öyleyse size eşlik edebilir miyim?" diye sordu.

Asansörler arasındaki aynalı duvarlarda görüntülerimizin bir kısmını yakalayarak tedirgin bir şekilde omzumu çevirip baktım. "Peki ya Lauren?"

"O benim kız arkadaşım değil, PG. Rahat ol."

Yüzümü buruşturuyorum. "Ama o senin randevu arkadaşın değil mi?"

"Hayır. Pek sayılmaz."

"Tam olarak değil?"

Hercules, aramızdaki bu karşılıklı atışmalar onu duygusal olarak tüketmiş gibi iç çekiyor. Ama ben kollarımı kavuşturup, Lauren konusunda kaçamak davranmayı bırakmazsa onunla birlikte gitmeyi reddediyorum.

"O benim kuzenim," diyor.

Şok içinde başımı geriye doğru hızla çevirdim. "Ah," dedim rahatlamış bir şekilde. Bunu itiraf etmek neden bu kadar zordu? Sonra onun, sanki metalmiş gibi ona yapışıp kaldığını, onun da mıknatıs gibi olduğunu düşündüm. "Öpüşen kuzenler mi?"

Herkül, alaycı şakama kıkırdadı ve elini sırtıma koyarak beni döner kapıların olduğu yere doğru yönlendirdi. "Aramızda hiç öpüşme ya da cinsel bir şey olmadı. Şimdi yürüyelim. Biraz temiz hava alalım."

Şimdi ona nasıl karşı koyabilirim ki? Sekiz yıl sonra Herkül'le yine bir partide karşılaştık. Yine bekarız. Onun beni bundan sonra ne olursa olsun yönlendirmesine izin verirken bedenim aşırı hızlanmaya geçiyor ve her şey mümkün.

YAVAŞ BİR TEMPODA YÜRÜYÖRÖZ. YÜRÜYÜŞÖMÖZ YENİ BAŞLADI VE İLK ben mi konuşmalıyım diye düşünüyörüm. Aklımda Max'in "İlk konuşan konuşmayı kontrol eder" dediğini duyabiliyörüm. Ama bu benim kardeşim işte, her şey kontrolle ilgili. Hercules'in ne kadar doğrudan olduğunu fark etmesine şaşırmadım. Max gibi bir kardeşim ve Xander gibi bir babam varken, sözlerimi savsaklama lüksüm yok. Buna sabrım da yok.

"Ne düşünüyorsun?" diye soruyor Herkül.

Lekeli çimentoya bakmayı bırakıp, konuşmayı onun başlatmasının en iyisi olduğuna karar veriyörüm. Önce Boston hakkında ne söyleyeceğini duymak istiyörüm. "Bir sürü şey düşünüyörüm. Ama birbirimizi en son gördüğümüz zamandan bahsetmiştin," diyerek sözü ona devretmeye çalışıyörüm.

Herkül düşünceli bir şekilde homurdanır. "Evet. O geceye gelince... neden gittin?"

Oradan başlamış olmasına şaşırdım. "Bilmiyörüm," dedim sonunda iç çekerek. "Gençtim, utanıyordum."

"Neyden utanıyorsun?"

Ona bakıyörüm. Gerçekten bunu söylememi mi isteyecek? Yüz ifademdeki en ufak değişikliği bile gözlemliyor gibi görünüyor.

Kendimi sıkıca kucaklayarak, onun seksi dudaklarına bakıyörüm. Garip bir his beni sarıyor. Sanki ağzına düşüyormuşum gibi hissediyörüm. Dudaklarım onun dudaklarını o kadar çok emmek istiyor ki. O gece seviştikten sonra, Yılbaşı partisinden birlikte ayrıldık. Eden neredeyse onunla gitmeme izin vermeyecekti, ama ona Hercules Lord'u liseden tanıdığımı söyledim, bu yüzden endişeli bir arkadaş olmaktan vazgeçti ve gitmeme izin verdi. Kiralık arabası bizi çatı katındaki dairesine götürdü. Yolda arka koltukta öpüştük. Hercules'in penisinin, varmadan önce beni birkaç kez orgazma nasıl sürüklediğini hatırladıkça ürperiyörüm. O da

boşalıyordu, kendini geri dönüşü olmayan noktaya yaklaştırıp sonra boşalmaktan vazgeçiyordu.

Vücutlarımızda endorfinler dolaşıyordu ve binaya girerken bacaklarımız titriyordu. Özel asansörüyle çatı katındaki dairesine çıkarken birbirimize aç gözlerle baktık. Kapılar açılmadan önce ateşli bir şekilde öpüşüyorduk. Sonra Hercules'in yatak odasına kadar öpüşerek gittik, yatağında yuvarlandık, birbirimize dokunduk, okşadık, sıktık, sürtündük ve dillerimizi birbirimizin ağzına daha derinlere soktuk. Sanki lise son sınıfta birbirimizden bilerek uzak durduğumuz günlerin acısını çıkarıyorduk.

İlişkiye girmeden önce ona bakire olduğumu anlatmak için pek fırsatım olmadı. İç çamaşırım sıırılsıklamdı ve o kocaman penisinin ucunu cinsel organımın girişine bastırduğında çok korkmuştum. "Söyle ona," diye bağırıp duruyordu beynim.

"Doğum kontrol hapı kullanıyor musunuz?" diye sordu.

Yalan söyledim ve öyle olduğumu belirttim. Her zaman hayalini kurduğum bir şeyin, özellikle de Hercules Lord'un, ilerlemesini hiçbir şeyin durdurmasını istemiyordum.

Sonra ağırlığı üzerime çöktü ve yüzü yüzüme çok yaklaştı. Kokusu duyularımı altüst etti. Ve öpüşünün tadı... O kadar çok etkilendim ki bayılmamak için burnumdan derin nefesler almak zorunda kaldım.

Olay gerçekleştiğinde canım çok acıdı, sanki içimden ateş gibi yanıyordu. Ama birkaç hafif hareketten sonra o kadar da kötü değildi. Treasure, Herkül gibi bir adamla bu kadar çok acı çekmememin sebebinin çok tahrik olmam olduğunu düşünüyor. Ona adamın ne kadar büyük olduğunu göstermek için iki baş parmağımı ve işaret parmağımı bir araya getirip O şekli oluşturdum.

Birden bire bir şey hatırladım. Herkül birkaç saniyedir yüzüme kaşlarını çatarak bakıyordu. Korkmuş bir kedi yavrusu gibi ona yapışmıştım. Biliyordu...

"Bakire olduğumu biliyordun, değil mi?" diye soruyorum.

Kaşları çatılıyor, sonra da gevşiyor, gözlerini ileriye diyor. Bir şey söylemesini bekliyorum. Ama şimdi şehrin kendisi konuşuyor. Araba kornaları, fren sesleri ve anlaşılmaz gürültülerin genel uğultusu, şehrin kişisel tema şarkısı gibi yükseliyor.

“Başladığımızda öyle düşünmüştüm belki. Biliyorum, oldukça...”
Dişlerini gösteren, çekici sırtışını bana çevirdi ve nefesim kesildi.
“Sağlamım.”

Yanaklarım kızarak kıkırdadım ve başımı salladım. "Aslında tuvalete gitmek için uyandım ve tertemiz beyaz çarşaflarınızda bıraktığım kanı görünce panikledim. Yani, açıkçası, eğer bakireysem, doğum kontrol hapı kullandığım konusunda yalan söylemişim demektir. Bundan gerçekten utandım. Sanırım beni yalancı olarak görmeni istemedim."

Bir süre sessiz kalıyor ve ben de o geceki gibi bayılacak gibi hissediyorum. Sonra kibar bir ifadeyle bana bakıyor. "Sorun yoktu, biliyor musun?" Gülümsemesi beni de gülümsetiyor.

“Teşekkürler. Ama gençtim ve bu tür şeylerden kolayca utanıyordum. Şimdi anlıyorum ki kalıp durumu idare etmeliydim. Yani, ateşle oynuyordum. Prezervatif yoktu. Hap yoktu. Hamile kalabilirdim.”

Düşünceli bir şekilde homurdandı. "Bununla başa çıkabilirdik."

Başımı hızla geriye doğru çevirdim. "Öyle mi? Nasıl yani?"

"Her adımda senin yanında olurdum, PG."

Vay canına, bunu düşünmek bile... Başımı kaldırıp onun muhteşem profilini inceledim. "Dokuz aylık hamilelik boyunca mı demek istiyorsun?"

“Ve ötesi.”

Bu beni iyi hissettiriyor ama yine de alay ediyorum. "Ailelerimiz birbirini paramparça ederdi."

Herkül başını geriye atarak kakhaha attı. "Belki, ama bir çocuğumuz olsaydı, bu onların iyi geçinmelerini sağlayabilirdi." Bana göz kırptı. "Bizim iyi geçindiğimiz gibi."

Kollarımı göğsüme doğru daha da yaklaştırıyorum, omuzlarımdaki gerginliği hissediyorum. Neden kendimi bu kadar savunmasız hissediyorum?

"Peki, PG, evli misin? Yüzük takmıyorsun."

Ah... kontrol etmiş. Başımı sallıyorum.

Merakla homurdanır. "Sevgilin var mı?"

"Hayır." Yaklaşan espri girişimime onu hazırlamak için sııttım. "Kuzeninizle aranızdaki enstet ilişkiye benzeyen durumun dışında, bir kız arkadaşın var mı?"

Kaşları çatıldı, sanki ağzına acı bir tat çökmüş gibi yüzünü buruşturdu. Sonunda, "Hayır," dedi.

Ondan yüzümü çeviriyorum. "Emin misin?"

Gülerek, "Eminim. Ama nasıl bekar olabiliyorsun? Senin gibi görünen, senin niteliklerine sahip bir kadınla?" dedi.

Bunu komik buldum. "Benim yeterlilik belgelerim mi?"

"Açıkçası çok güzelsin, hatta seksi bile. Ama aynı zamanda son derece zekisin. Naziksin. Ayakları yere basıyor."

"Ya sen?" diye soruyorum. "Uzun boylusun, yapılısın, yakışıklısın, inanılmaz zenginsin ve bu da belli oluyor. Ayrıca naziksin, kibarsın, mütevazısın..."

Bir restoranın önünden geçiyoruz. Masadaki kadınların kıkırdamalarını duyunca dönüyorum. Haklıydım. Herkül'ün fiziksel özelliklerine hayran kalıyorlar ve tepki veriyorlar.

"Bakın," diyorum yanından geçtikten sonra.

Kafasını geriye atıp güldüğü anları çok seviyorum. Adem elması ve kusursuz profili onu çok seksi gösteriyor.

Kahkahası yerini hoş bir gülümsemeye bıraktıktan sonra, "O geceye gelince..." diyor.

"Evet," diye şarkı söylüyorum, uzun zamandır hissetmediğim kadar mutlu hissediyorum.

"Öncesinde ve sonrasında birçok kızla birlikte oldum, ama hiçbiri senin gibi değildi."

Kalbim sevinçle dans ederken, ıslıl ıslıl gülümsememi betona yöneltiyorum. "Bununla ne demek istiyorsun?" diye soruyorum, köşede durup yaya geçidi ışığını beklerken.

Bizimle birlikte bekleyen başka kimse yok. Hiç araba gelmiyor, bu yüzden hepsi karşıdan karşıya geçiyor. Başka bir zaman olsa ben de onlarla birlikte karşıya geçerdim. Ancak Hercules ve ben yerimizden kıpırdamıyoruz. Belli ki varışımızı geciktirmeye çalışıyoruz.

Herkül ensesini ovuşturdu. "Seninle her şey farklıydı. Öpüşmeler. Dokunuşlar." Hafifçe gülümsedi. "Ovuşturmalar."

Boğazımın arkasında bir düğüm oluşuyor. Aman Tanrım, araba yolculuğumuzu ve onun evine giderken nasıl kuru bir seks yaptığımızı hatırlıyor.

"Acaba..." diye fısıldıyor.

Sanki tüm şehir simsiyah bir maddeye dönüşmüş ve Herkül ile benden başka kimse yokmuş gibi hissediyorum. Alt dudağını nemlendirmek için ağzına götürürken gergin bir şekilde yutkunuyorum. "Öyle mi?" diye fısıldıyorum.

Herkül eğilip elimi tuttu. Yürüyüş lambası yeşil yanıp sönüyordu. Ama o beni dikkatlice sert vücuduna doğru çekerken biz olduğumuz yerde kaldık. Hiçbir direnç göstermeden, kollarının arasına gömüldüm.

"Seni ilk gördüğümünden beri bir şeyler yapmak istiyordum."

Sanırım "Ne?" diyorum. Eminim diyorum. Sanırım.

Göz temasımız derinleşti, adeta ön sevişme gibiydi. Dudaklarım gelecek olanı özlemle bekliyordu. Ve sonra, yavaş ama emin adımlarla, ağızlarımız giderek daha da yaklaştı, bu enfes hissin tadını çıkardık. Dudaklarımız birbirine bastırıldı, sonra onun sıcak dili benimkini sardı. Her şey sanki satenle çevriliymişim gibi hissettiriyordu; öpüşmemiz, boynumun ense kısmını kavrayan eli ve başımdaki hafiflik hissi. Herkül ile bu konuda ortak

bir noktamız var. Başka erkekleri de öptüm ama hiçbiri beni şu anki noktaya getirememişti.

“Şey...” Dillerimiz durmaksızın birbirine karışırken, öpüşmemiz daha da tutkulu hale geliyor ve ağzımdan bu ses çıkmıyor. Göğüs uçlarım diken diken oluyor. Boşalıyorum, onu daha sıkı kucaklıyorum, daha fazlasını, daha fazlasını ve hatta daha da fazlasını istiyorum.

Dudak temasımızı kestikten sonra, gözleri kapalı bir şekilde fısıldadı: "Paisley'de yaşıyorum."

Kendime gelmem ve işaret parmağını takip etmem biraz zaman alıyor. Binamı görünce gözlerim biraz daha açılıyor. "Ah. Yanımdasınız. Yani, anne babam."

Ne çılgın bir tesadüf! Tam ona bunu söyleyecekken beni evine içki içmeye davet etti.

Bizi Durduramazsınız

❧

PAISLEY KORUSU

Yine oldu. Onun binasına kadar olan yolun geri kalanını yürürken bacaklarım titriyordu. Vücudum hâlâ pompa gibi dopamin salgılıyor. Hercules'in binasına girdiğimizde bizi saran sıcak ışıkları belirsizce hatırlıyorum.

Şimdi sırtım onun özel asansörünün pürüzsüz beyaz taş duvarına yaslanmış durumda. Mavi ışığın beyaz zemin üzerinde oynamasıyla ortam erotik bir hal alıyor. Herkül kollarımı kavrayıp, başımın üstünde tutarak sert ve pürüzsüz yüzeye bastırıyor. Sağlam ön kısmı benimkine tamamen yapışmış durumda. Erimiş gibi öpüşümüz nefesimi kesiyor.

"Dudakların," diye fısıldıyor, dili daha da derinlere dalmadan önce. Yoğun öpüşmemizin o nefis, şehvetli ve baharatlı havası başımı döndürüyor. Sanki bulutların üzerinde süzülüyormuş gibiyim.

Ardından Herkül alnını benimkine yaslayarak fısıldadı: "Özür dilerim."

Gözlerim kapalı, yutkunuyorum, şehvetimi kontrol edemeyerek fısıldıyorum, "Ne için özür diliyorsun?"

"Çok hızlı ilerliyor."

Gözlerim aralanıyor. Beni izliyor. Göğüslerimiz aynı anda inip kalkıyor.

Yutkunarak, "Sana bir içki sözü vermiştim. Bence bir tane içmelisin. İkimiz de içmeliyiz." dedi.

Başımı salladım. "Ben de öyle düşünüyorum."

HERCULES BENİ, ÇATI KATINDAKİ EN SEVDİĞİ ODA OLDUĞUNU söylediği, güneye bakan manzaralı bir odaya götürdü. İçeceklerimizi çoktan hazırladı bile; benim için eski bir Malbec, onun için de bir Tom Collins. Kokteyllerimizden birkaç yudum aldık. Beyaz deri L şeklinde bir köşe koltuğun ayak ucunda, ipeksi bir kedi kadar yumuşak beyaz bir halının üzerinde rahatça oturduk. Anın tadını çıkarıyor ve Hercules'in söylediği bir şeyi düşünüyorum.

Gözlerim, Battery Park'ın kenarına kadar uzanan ve ardından körfezi ve ötesindeki New Jersey'i kucaklayan gökdelenleri seyrederken milyonlarca dolar değerinde bir manzarayı okşuyor. Bu kadar yüksekte olmanın hiçbir şey kaçırmadığınızı hissediyorsunuz. Bu tür manzaraları ailemin evinden de görsem de, Hercules'in manzarası ve çatı katı daha da çarpıcı. Kendine genç, ateşli bir bekar cenneti yaratmış. Mobilyaları modern ve şık, keskin hatlara sahip ve pahalı, pastel tonlarda kumaşlarla döşenmiş. Ve kendine özgü aydınlatma armatürleri de ayrı bir güzellik. Yukarıda asılı duranına bakıyorum. Silindirik ve sıcak turuncu bir ışık yayıyor. Şarap, manzara, aydınlatma ve Hercules'in hepsi beni baştan çıkarıcı bir ruh haline sokuyor.

“Şey, gitmeyi düşünmüyordum zaten,” dedim, elimi saçlarımın arasından geçirerek. Son karşılaştığımız o kader gecesi yılbaşı partisinden bahsediyorum.

Herkül dizlerini yukarı kaldırıp ön kollarını diz kapaklarının üzerine koyarken bardağındaki buzları çeviriyor. "Hıh," diyor düşünceli bir şekilde. "Ben de bilmiyorum. Nero"—bana sanki bu isim tanıdık gelmeliymiş gibi bakıyor—"partide arkadaşınla tanışan kuzenim. Dışarı çıkıp bir şeyler yapmam konusunda ısrar etti."

Kaşlarımı çattım, Herkül'ün birlikte olduğu adamı hafifçe hatırladım. Adı gerçekten de Nero'ydu. Ertesi sabah, sessizce yurduma döndüğümde, oda arkadaşım Eden henüz dönmemişti. Sonunda eve vardığında, yeni gün

iek açmıştı ve hiç bu kadar mutlu görünmemişti. Yatağıma yerleştik ve bana Nero adındaki bir adamla geçirdiği rüya gibi saatleri anlattı. Ayrıca, özellikle bir Lord olduğunu öğrendikten sonra ona gerçek adını vermediğini de söyledi.

"ok zenginler," dedi, sanki o kadar parası olan insanların kokusuna tahammül edemiyormuş gibi burnunu buruşturarak.

"Ailem varlıklı," dedim, haklı olarak kendimi savunarak. "Ailem her kuruş için çok alışıyor. Bu bizi kötü insanlar yapmaz."

Yanıtım onu yormuş gibi i çekti. "Biliyorum Pais. Ama Lordlar kibirli, eski zenginlerin ukala tipleri ve bunu sen de biliyorsun," demişti Eden.

Konuşmanın kesilmesini bekleyecek kadar uzun süre sessiz kaldım. Çünkü bunu bilmiyordum. Tanıdığım tek Lord Herkül'd ve o ne kibirli ne de bir pislikti.

"Neye gülüyorsun?" Herkül'n o kadar seksi sesi beni o ana geri götürüyor.

Burnumdan hafıf nefes verdim. "Kuzeniniz arkadaşımın adını hiç öğrendi mi?"

Herkül başını ne eğip gülüyor. Tıpkı benim gibi çok rahat bir ruh halinde. "Hayır. Seni arayıp sormamı istedi. Ama..." Omuz silkiyor.

Başımı salladım. Söze gerek yok. Yıllar önce o gece yaşananlar tek seferlik bir deneyimdi. Birlikte olmamız bile yeterince kötüydü. Ailem Hercules'in ilk sevgili olduğunu ğrenseydi, Lord olduğu için ıldırırlardı. Ve tabii ki, ona doğum kontrol hapı kullandığım konusunda yalan söylemiştim. Bu beni birkaç gün boyunca rahatsız etti. Birkaç gün boyunca adetimin gelmemesi için dua ettim. Ama Hercules beni hamile bırakmış olsaydı ne olacağından da korkuyordum. Ailem benden hayal kırıklığına uğrayacaktı. Babamın kardeşi ve Treasure'ın babası olan Leo Amca'nın, büyükbabamı ihanet etmiş ve onu mezarında ters dndrmşm gibi bana baktığını hayal edebiliyordum. Adetim sonunda geldiğinde rahatladım.

Ailenin dışlanmış olmaya dayanamayacağımı düşünüyorum. O zamanlar şimdiki kadar güçlü değildim.

“Adı Eden Castro.” Bir yudum daha şarap içiyorum. “Ona söylemelisin. Ondan hoşlanıyordu.”

Düşünceli homurtusu kulaklarıma müzik gibi geliyor. "Hâlâ arkadaş mısınız?"

Başımı salladığımda, başım hafiflemiş gibi hissediyorum. "Evet, öyleyiz."

Onunla hâlâ ilişkimizin olmasından hoşlanıyormuş gibi mırıldanıyor. Sonra kaşını kaldırıyor. "Hâlâ arkadaş mıyız?"

Yüzüm kızarmışken saçlarımı elimle düzelterip yanaklarımdan uzaklaştırırken resmen sarhoş olmuş durumdayım. Şarap sadece lezzetli değil, aynı zamanda çok hızlı da etki ediyor. Hipnotize edici gözlerine bakarken her zamankinden daha rahatım. "Daha önce arkadaş mıydık?"

Hafifçe kıkırdadı. "Öyle olduğumuzu sanıyordum."

"Nasıl yani?"

"Bay Northam'ın dersinde beni kurtardın."

Bardağı dudaklarıma yaklaştırıyorum. "Ah. Lise. Evet, bilgisayar laboratuvarında birlikte çok zaman geçirdik." Parmağımı işaret ederek kaldırıyorum. "Gerçi bilgisayar laboratuvarının dışında beni tanımıyormuş gibi davrandınız."

Düşünceli bir şekilde seksi dudaklarını büküyor. "Ama bu karşılıklıydı."

Başımı onaylayarak salladığımda başım o kadar hafifliyor ki, sanki hiç sallamıyormuşum gibi geliyor. "Ama sen benden daha popülerdin. Eğer önce sen konuşsaydın, ben de karşılık verirdim. Sen, Herkül Lord, tüm güce sahiptin."

Gözlerimi kapatıyorum, başımın arkasını kanepeye yaslayarak onun cevabını bekliyorum. Rahat görünüyorum ama cevabını duymayı çok istiyorum.

Ama Herkül çok uzun süre sessiz kaldı, bu yüzden gecikmenin nedenini görmek için bir gözümü açtım. Bana sabit, anlaşılmaz bir ifadeyle bakıyordu.

Şimdi iki gözümü de açıyorum. "Bu nedir?"

Dudaklarında hafif bir gülümseme belirdi. "Konuşmalarımızı hatırlıyor musun?"

Onları asla unutmayacağım.

Keyifle başımı sallayarak, yarı dolu şarap kadehimi granit bloğuna benzeyen siyah bir sehpanın üzerine koydum. "Kardeşlerinin sana bir genç gibi davranmasından hoşlanmadığını söylemiştin. Oysa sen zaten bir gençtin." Başımın üzerindeki o hafif, hoş hisle birlikte hafifçe kıkırdadım.

Bana seksi bir şekilde göz kırptı. "Ben her zaman çağımın ötesinde bir adamdım."

Gülümseyerek mırıldanıyorum. "Bunu çürütemem."

Bakışlarımız birbirimize hayranlıkla dolanıyor. İnanılmaz yakışıklı. Ayrıca sohbetimizin rahatlığından, onun benimle flört etmesinden ve benim de ona karşılık vermemden keyif alıyorum.

Parmakları kaşımı okşayıp yüzümün yan tarafına doğru iniyor. Parmağı yolculuğunu tamamlarken tuttuğum nefesi bırakıyorum.

Birdenbire, ne yaptığının farkında değilmiş gibi arkasına yaslandı. "Büyükbabanı özledin," diye fısıldadı ve sonra boğazındaki kurbağayı temizledi. "Ve New York şehrinden nefret ediyordun, bu yüzden hala burada yaşıyor olmana şaşırdım. Nasıl demiştin?" Düşünceli bir şekilde gözlerini kısarken parmağını salladı. "Şehrin çöplüğü gibi kokuyor."

Kıkırdarken omuzlarım titriyor. "Egzotik bir koku, değil mi?"

Herkül kıkırdadı.

"Ama..." diye iç çektim. "New York, zamanla aşık olduğunuz, kaba ve huysuz bir erkek arkadaş gibi."

Merakla homurdandı. "O zaman kaba ve sert erkeklerden hoşlanıyorsun?"

Gölerek başımı salladım. "Hiç de değil."

"Peki, bizi nasıl buluyorsunuz?"

"Cidden?"

"Evet."

Bakışlarım, tanıştığım her olası aşk adayını kıyasladığım adamın yüzünde gezinirken, içimden derin bir iç çekiyorum. "Ben de tıpkı senin gibi onlardan hoşlanıyorum, Herkül," demek istiyorum. Ama bunu söyleyemem. Yeniden yakınlaşmamızın henüz başlarındayız, bunu itiraf etmek için çok erken. Bu yüzden vücudumu yeterince aşağıya indirip başımın arkasını tekrar koltuğun yastığına yaslıyorum. "Ah, Herkül, klasik baba sorunlarım var. Gerçi babamın özelliklerine sahip bir adama ilgi duymamın bana iyi geldiğinden oldukça eminim."

"Öyle mi? Nasıl yani?"

Omuz silkiyorum. "Öncelikle, babam anneme sanki onun için yaratılmış, kendisinin de onun için yaratılmış gibi davranıyor. Ayrıca hırslı ve güçlü, iyi bir insan olarak kalırken nasıl zafer kazanacağını biliyor. Elbette işlerin kendi istediğı gibi yapılmasını seviyor, ama adil. Farklı bir bakış açısını dikkatle dinler ve ikna edilirse inançlarında gerekli ayarlamaları yapar." Babamı düşünürken kendi kendime gülümsüyorum. "Bazen beni çıldırtsa ve 'daha büyük iyiliğim' için sınırlarımı aşmaya meyilli olsa da, ona hayran olmamın pek çok nedeni var."

"Xander Grove mu?" Sesi oldukça şaşırmış geliyor.

Kucağımdan başımı kaldırıp Herkül'e baktım. Gerçekten de hoş bir şekilde şaşırmış görünüyordu. "Evet."

Sinsi gülüşü çok hoş. "O zaman onunla tanışmak için sabırsızlanıyorum."

Kaşlarımı tedirgin bir şekilde kaldırıyorum.

Yüzümdeki ifadeyi okuyunca Herkül gülüyor. İkimiz de bunun söylendiğı kadar kolay olmadığını biliyoruz.

Sonra parmağımı kaldırıyorum. "Ah, bir de büyükbabam. Babam hakkında söylediklerimin hepsini onun için de söyleyebilirim." "Hayattayken" demekten vazgeçiyorum. Büyükbabamın kalbimde yaşadığını düşünmeyi seviyorum.

Herkül kokteylinden büyük bir yudum alırken homurdandı. Çıkardığı seste bir ton vardı. Tam olarak ne olduğunu anlayamadım ama yargılamaya çok benziyordu. Ama biliyorum ki, eğer onunla vakit geçireceksek, ailelerimiz hakkında çok fazla konuşmamak en iyisi. Grove ve Lord aileleri arasındaki çekişmeden her zaman uzak durmayı başardık. Bunu yapmaya devam ettiğimizden emin olmak istiyorum.

Boğazını temizledi. "İnsanlar bakarken sana nasıl davrandığımı için özür dilerim. Liseyi yeniden yaşama şansım olsa, farklı davranırdım."

Kalçamın üstüne oturup, ona doğru dönerek pozisyon alıyorum. Aramızdaki rahatlık ve huzur beni tamamen sarmış durumda. "Sen neyi farklı yapardın?"

"Öncelikle, senden hoşlandığımı herkese duyururdum."

Gülümsediğimde içim aydınlanıyor. "Beni beğendin mi?"

Bakışları yüzümde ılık bir esinti gibi yayıldı. "Seni çok sevdim."

"Mesela, romantik ilgi duymak gibi mi?"

Onun kıkırdaması içimi gıdıkladı. "Evet, romantik ilgi 'gibi'."

Kaslı pazısını okşama isteğine karşı koyarken zevkle mırıldanıyorum. Birbirimize çok fazla yakınlaştık. Bu gece çılgın ve gerçeküstü. Aramızda uzun zamandır beklenen bir şey gerçekleşiyor. Sınırı aşıyoruz. Ve ben geri adım atmayacağım, görünüşe göre Herkül de atmayacak.

"Hiç haberim yoktu," dedim sonunda. "Yani, çok popülerdin. Kürek takımının kaptanıydın. Okuldaki her kız sana aşıkta, özellikle de Greenly Rothschild." Gözlerimi devirdim, zihnimde onun gençlik yıllarındaki yüzünü belirsizce hatırladım.

"Ah, evet, Greenly." İçeceğinden bir yudum alıyor. "Onu unutmuşum."

Şaşkınlıkla başımı yavaşça geriye doğru çevirdim. "Bir zamanlar kız arkadaşın değil miydi?"

Arzu dolu bakışları yüzümün her köşesini okşadı, sonra fısıldadı: "O asla benim tipim değildi, PG."

Bana attığı o bakış kalbimi davul gibi gümbürtüyor. Sol kaşımı kaldırıyorum. "Ama o okulun en güzel kızıydı."

"Ha!" Bardağını benimkinin yanındaki sehpaye koydu. "Sen ondan çok daha güzeldin ve hala da öylesin. Ve çok zekisin. Sınıfta bilgisayar jargonunu kullandığın zamanlar beni çok etkilerdi."

Başımı geriye atıp kahkaha attım. "C++ ve fonksiyonlar hakkında konuşmanın seni cinsel olarak heyecanlandırdığına inanmak zor."

"Çok," diyor şehvetten kalınlaşmış bir sesle.

Düşünmeden gözlerim onun iri çıkıntısına kaydı. Lanet olsun. Şu an çok sertleşmiş.

Sonra Herkül çok dikkatli ve yavaşça bana doğru eğildi. Derin nefeslerimle göğsüm inip kalkarken dudaklarım aralandı. Bundan sonra ne olacağını biliyordum. Çok geçmeden dudaklarımız birbirine kenetlendi.

"Hım," diye inliyoruz dillerimiz şehvetle birbirine dolanırken. Tadı narenciye, cin ve Herkül'ü andırıyor.

Sonra öpüşmeyi bitirip dudaklarını kulağıma yaklaştırdı. "Seni alabilir miyim, Paisley Grove?"

Kulak mememe şehvetli bir öpücük kondurduğunda, nefes nefese "Evet" diyorum.

Yakıcı bir açlıkla dudakları dudaklarımı yakaladı. Herkül iri parmaklarını koluma doladı ve bizi oturduğumuz kabarık halının üzerine doğru usulca yönlendirdi. Kollarımı başımın üstüne doğru uzattı. Ağzının tadına ve sertliğinin üzerimdeki hissine kendimi kaptırmış olsam da, Herkül'ün kollarımı bu şekilde tuttuğu ikinci sefer olduğunu fark ettim. Cinsel tarzının bu kadar sahiplenici olacağını hiç düşünmemiştim. Duygusal öpüşmemiz derinleşirken, bedenim ve ruhumla kendimi ona bir kez daha

memnuniyetle teslim ettim. Ama sonra, Lauren'ın Herkül'ün kulağına fısıldadığı bir görüntü aklıma gelince gözlerimi sıkıca kapattım.

"Bekle," diyorum Herkül göğüslerimden birini serbest bırakırken. Heyecanlı meme ucum onu durdurduğum için benden nefret ediyor. Ağzının onu örtmesini, dilinin onu sarmasını ve dişlerinin onu ısırmasını özlüyor.

"Nedir o?" Herkül, aç gözlü bakışları yüzümden göğüslerime gidip gelirken ağır ağır nefes alıyor. Sonra sertleşmiş uzuvları vajinama saplanıyor ve bana o an neyin önemli olduğunu hatırlatıyor. Zevk verici his anında geliyor ve hızlıca nefesimi vermeme neden oluyor.

"Boş ver, başladığı işi bitirsin" demek istiyorum ama bunun yerine, "Lauren'ın kuzenin olduğunu söylemiştin, değil mi?" diye soruyorum.

"Evet." Sesi sabırsızca geliyor.

"Öyleyse neden sana karşı bu kadar sahipleniciydi?"

İnleyerek, "Gerçekten şu anda onun hakkında konuşmak mı istiyorsun?" dedi.

"Eğer kız arkadaşınsa, evet."

"Paisley, eğer kız arkadaşım olsaydı, şu anda burada benimle olmazdın. Bağlı olduğum kadınları aldatmam. Ve ona bağlı değilim, asla da olmayacağım," diye sert bir şekilde belirtti.

Onun samimi gözlerine bakarken ona inanıyorum. Aman Tanrım. Hayatımda ikinci kez kendimi Hercules Lord'a teslim etmenin eşiğindeyim. Başımı sallayarak, beni dilediği şekilde almasına izin veriyorum. Üstelik, gözlerim artık onun dikkatini çekemiyor. Hercules, sertleşmiş meme ucumun, ağır nefesinin ona değmesiyle daha da tahrik olmasıyla hipnotize olmuş gibi yutkunuyor.

Hiç vakit kaybetmeden, gamzeli yanaklarının arasına sığdırabildiği kadar 34C beden göğsümü emmeye başladı. Dili ve dişleri meme ucumu uyarırken, güçlü omuzlarından tutundum ve bu da kadınlık organlarımda zevk titremelerine yol açtı.

Odanın temiz havasına karşı derin bir nefes veriyorum. Kolumu bırakıp elini iç bacağıma doğru kaydırırken, bacaklarımı aralarken ve sonra... duyusal bir aşırı yüklenme yaşıyorum.

"Ha," diye nefes nefese kaldım, başımın arkası altımızdaki yumuşak lifleri sıkıştırırken.

Parmakları klitorisimi çevreleyip anında etki yaratan bir baskı uyguluyor. Alt dudağımı ısırırken zevkten kıvranıyorum.

"Bebeğim, ağzınla öyle yapma yoksa önce seni becermek zorunda kalacağım," diyor şehvetli ama sert bir sesle.

Ağzımla ne yapayım? Ha.

Alt dudağımı bıraktım ve ağzı hemen onu kavradı. Ve o uyarımı yoğunlaştırırken tekrar öpüşmeye başladık. İnemelerim ve mırıltılarım, aceleci, sıcak, ıslak öpüşmemize karıştı. O kadar çok uyarılmışım ki, aşırı zevkten bayılma isteğiyle mücadele ediyordum.

Vücudumda orgazm hissi yükseldiğinde, ağzına daha yüksek sesle inliyorum. Ama bu yoğun his genişledikçe, başımı çevirip öpüşmemizi sonlandırıyorum, böylece hissin büyümesini hissedebiliyorum.

"Evet, bebeğim," diye fısıldıyor, ben de içgüdüsel olarak kalçalarımı parmaklarının hareketlerine doğru eğiyorum. "Bir kadının istediğini nasıl elde edeceğini bilmesine bayılıyorum," diye belirtiyor.

Onun iddiasından cesaret alarak kalçalarımı yana doğru çevirdim. "Ah!" diye haykırdım göklere doğru, aradığım patlama gerçekleşirken uyluklarım istemsizce titredi ve eşi benzeri olmayan bir zevk tüm vücuduma yayıldı.

Herkül, bacaklarımın arasında diz çökmüş halde, bir sürü küfür mırıldanarak siyah bikini külotumu çekip başının üzerinden fırlattı. Sonra, gözlerini kısarak parmağını vajinamın içinde yukarı aşağı kaydırды.

"Lanet olsun. Çok ıslaksın."

Haklı. Ben de öyleyim. Çok heyecanlandım.

Kemer tokasını hevesle çözüyor ve pantolonunun fermuarını açıyor. Bulanık bakışlarımla, dişlerinin arasından hava çekmeden önce kendini iki

kez okşadığını izliyorum. Hatırladığım kadar kocaman. İlk deneyimimde böyle bir kalınlığa nasıl katlanabilmişim ki?

"Sabırsızlıkla bekliyorum." Cebinden bir prezervatif çıkarıp yırtarak açtı ve ereksiyon halindeki penisinin üzerine geçirdi.

"Ben de öyle düşünmüyorum." diye iç çektim.

O hazır. Bacakları açık, seks için can atıyor, ben de beklentiyle geriliyorum. Sonra kalınlığı girişime baskı yapıyor. Yavaşça, neredeyse törensel bir şekilde, Herkül kendini içime kaydırıyor.

Titriyor. "Aman Tanrım." Sonra, tek bir hızlı hareketle, Herkül beni üzerine yuvarlıyor. Bacaklarım onu sarıyor. Kalçamı kavrayarak beni penisinin üzerine doğru itiyor. Onunla o kadar doluyum ki, içimde hissettiğim o güzel duyguyu zar zor kaldırılabiliyorum.

Yanağımı onun yanağına yaslamışken, "Bunu çok istiyorum" diye fısıldadı.

Ben de öyleyim—inlemelerim arzu ve özlem dolu. Beni çok genişletiyor. Vuruşları çok iyi hissettiriyor. Ve Herkül sonunda kendi zevkine yenik düştüğünde, kalçalarımı bırakıp belimi kavırıyor. Bu da onun dürtülerinin uyandırdığı her hissi kovalamama olanak tanıyor.

Ama yüzüne bakmak için başımı kaldırmalıyım çünkü kalbimde de hoş bir şeyler oluyor. Nefeslerimiz birbirine karışıyor, bakışlarımızı birbirimize dikeyiyoruz. Herkül, dayanılmaz derecede tatmin edici bir zevk yaşıyormuş gibi yüzünü buruşturuyor. Yüzündeki ifade o kadar savunmasız ki, duygularım daha da yoğunlaşıyor.

"Vay canına," diyor. "Kendimi çok iyi hissettiriyorsun, bebeğim."

O da öyle. Doğru kelimeleri bulabilseydim bunu söylerdim. Alt dudağımı ısırırken, gözlerimi kapatırken ve kadınlığımın içindeki kıvılcımların yükselip büyümesini beklerken, dönüşümüz mükemmel bir uyum içinde...

Çarpma anında başımı geriye atıp çılgılık attım. Vücudum kasılarak öne doğru düştüm, hayallerimdeki adamın üzerine yapıştım, cinsel organım

penisinin üzerinde kasılırken boynuna nefes üfledim.

"Aferin kızım, PG," diye fısıldadı, ben hareketsiz kalana kadar sırtımı okşadı. Bu çok yoğun bir deneyimdi. Daha önce hiç...

"Hım..." diye inledim, Herkül'ün dudakları benimkilerle buluşunca.

Öpüşmemiz doyumsuz bir şekilde devam ederken beni sırt üstü yatırıyor. Şimdi sıra onda ve sonunda bacaklarımı ince beline dolayabiliyorum. Ama o, penisinin ıslaklığımın içinde girip çıkmasını izlerken gövdesini yukarıda tutuyor. "Kahretsin," diye tekrarlıyor. "Çok—iyi."

Daha önce boşalmış olmama rağmen, o hâlâ her açıdan inanılmaz derecede iyi hissettiriyor. Yüzündeki yoğun ifadeye hayran kaldım. Hayalini kurduğum tek ifade bu. İçimde olmanın ona bu kadar zevk verdiğine inanamıyorum.

Kahretsin. Gözlerimi kapatıp tiz bir çığlık attım, çünkü vuruşlarından biri en tatmin edici darbeyi indirdi.

"Bunu sevdin mi bebeğim?" Bunu tekrar tekrar yapıyor.

"Evet," diyebildim zar zor, bu kadar güzel hissettiren şeye dayanabilmek için alt dudağımı ısırdım.

Çok geçmeden alt dudağım Herkül'ün dişlerinin arasına giriyor ve ardından sıcak, lezzetli dili dudağımın üzerinde kayıyor, ta ki dillerimiz birbirine dolanıp tıpkı onun penisinin beni okşadığı gibi tutkuyla birbirini okşayana kadar.

Ve daha sonra...

Yastık Sohbeti

PAISLEY KORUSU

YAKLAŞIK BİR SAAT SONRA

Geri kalan kıyafetlerimizi de çıkardık ve oturma odasının zeminine saçtık. Sonra Herkül elimi tuttu. Kaşlarımızı kaldırarak, yaramazca sırtarak birbirimize baktık ve beni seksi siyah deri kapitoneli başlığı olan kral yatağına götürdü. Yatağın bir ucundan diğer ucuna, ayak ucundan baş ucuna yuvarlanarak, hormonlu ergenler gibi öpüştük. Son yedi yılda olup bitenleri anlatacak çok şey olduğu için sohbet etmeye çalıştık. Bazı anlarda dudaklarımız birbirinden ayrılıyordu, böylece burunlarımızı, yanaklarımızı, alınlarımızı hafifçe birbirine değdirebiliyorduk. Temasımızın enerjisi yumuşak kadife gibi hissettiriyordu. Şu anda da öyle hissediyorum. Kafam Mars'a gidiyor. Duygularım beni altüst ediyor. Nefesimizi tutmak için alınlarımızı birbirine yasladığımızda Herkül için de aynı şeyin geçerli olduğunu düşünüyorum. Şu an yaptığımız şeyi yapmaktan dolayı suçluluk duymadan yapmayı çok istediğimiz sayısız zamanın telafisini yaptığımızdan eminim.

"Prezervatif takacağım," diye fısıldıyor.

Prezervatifi unutun. Onun içimde olmasını istiyorum zaten. Yutkunuyorum, bu şehvet dolu anda mantıklı olmaya kendimi zorluyorum.

"Tamam mı?" diye usulca söylüyorum.

Herkül'ün bedeni benimkini terk ettiğinde hava tenimi serinletiyor. Hücrelerim şimdiden onu özliyor. Tehlikeli, Paisley. Çok tehlikeli. Ne kadar özgür hissetsem de, hâlâ ateşle oynuyorum.

Ama şimdilik içimdeki uyarı sistemini görmezden geliyorum.

Herkül prezervatifi takarken bakışları bedenimi süzdü.

"Sen inanılmaz derecede seksi birisin," diye belirtiyor.

Kaşlarım birden yukarı kalktı. Hercules Lord'un beni, lisede tanıştığı o inek kızı istemesi hâlâ akıl almaz geliyor.

Şapkasını taktıktan sonra dudaklarını büzerek bana bakıyor. "Ne düşünüyorsun?"

Konuşmaya başlıyorum ama sonra vazgeçiyorum. Ona gerçeği söylemek üzereyim. Ama nedense, onun beni güvensiz hissettirdiğini itiraf etmekten çok utanıyorum.

"Hadi ama PG, gözlerinin arasındaki o kırılganlık da neyin nesi?" diyor yanıma uzanırken.

Özgüven eksikliğimin belirtilerini alnımdan siliyorum. "Hiçbir şey." Yüksek sesim hiç de inandırıcı değil. Herkül uyluğumu yoğuruyor ve duyusal aşırı yüklenme yaşıyorum.

"Durmak ister misin?" diye soruyor.

"Hayır," diyorum şiddetle.

Yumuşak parmak ucuyla göğüs kemiğim boyunca ve göğüslerimin arasında bir çizgi çiziyor. Eli çenemi okşadığında eriyorum. "Güzel."

Göz temasımız hiç kesilmiyor.

Neden sana "Seni seviyorum" demek istiyorum ki? Onu sevemem. Yedi yıldır onu görmedim.

"Seni çok özledim, PG?" derkenki ifadesi çok içten.

Korkma. Sen de aynısını söyle, Paisley. "Ben de seni çok özledim" derken gözlerim yaşıyor.

Ve daha sonra...

ON BEŞ DAKİKA SONRA

Herkül'ün çıplak göğsünün üzerinde uzanıyorum, o da saçlarımı okşuyor. Yedi yıl önce göğsünün ne kadar yumuşak ve tüysüz olduğunu hatırlıyorum. Şimdi biraz daha tüyü var ama çok değil. Pürüzsüz tenini öpüyorum ve dudaklarım doğum günü pastasından daha lezzetliymiş gibi inliyor.

"İyiymiş, PG. İyisin." Bu sözlerine neredeyse şaşırmış gibi geliyor. Ben de onun bu iddiasına kesinlikle şaşırdım.

Başımı kaldırıp ciddi gözlerine baktım. "Ne konuda iyiymiş ben? Göğsünü öpmekte mi?"

Kıkırdar. "Seks."

Çenemi birkaç santim yukarı kaldırıyorum. "Seks mi? Bunda o kadar iyi olamam. Bu konuda hiç gerçek deneyimim yok."

Kaşları çatıldı. Merakını uyandırdım. "Hayır mı?" diye sordu.

Çenemi tekrar onun geniş, kaya gibi sert göğsüne yasladım. "Hayır."

Herkül'ün eli kalçamda yukarı aşağı kayıyor. Penisi yumuşak. Yakında sertleşmeyecek. Son boşaldığında, sahip olduğu her şeyi bana vermişti. Ama yine de onun tarafından ele geçirilmiş gibi hissediyorum.

"Size bir şey sorabilir miyim?" diyor.

"Hım hım," diye memnuniyetle mırıldandım.

"En son ne zaman cinsel ilişkiye girdiniz?"

Düşünür gibi dudaklarımı büzdüm, hatırlamaya çalışarak. "Uzun zaman oldu."

"Gerçekten mi?" İtirafım karşısında oldukça eğlenmiş gibiydi.

"Evet. Gerçekten."

"En azından tatmin edici miydi?"

Aklıma bir yüz geliyor.

Herkül kıkırdadı. "O kadar kötü mü yani?"

Ah, kaşlarımı çatıyorum. Eski sevgilim Boyles Bellingham'ın anıları beni böyle yapıyor. Hercules'e cehennemden çıkmış erkek arkadaşım ile aramda olanları anlatıyorum. Boyles'la zaten ayrılmıştım ama nedense geçen yıl bir meslek kongresi için şehre geldiğinde akşam yemeği yedik ve sonra da birlikte olduk. Onun içimde olduğu anı hatırlamak ağzımın tadını daha da acılaştırıyor.

Herkül, "Onun hakkında böyle hissetmene neden olan ne yaptı?" diye sorar.

"O bir hilebazdı." Kaşlarım daha da çatıldı. "Ayrıca soyadım yüzünden benden hoşlandığına inanıyordum."

Herkül sırtımı nazikçe okşadı. "Neden böyle düşündün?"

Arzuya dair her şey bedenimi terk etmek isterken, dehşetle iç çekiyorum. Boyles'ı her düşündüğümde kendimi çekici bulmuyorum, belki de onun bana hissettirdiği şey buydu; sanki o da dahil kimse beni istemiyordu.

"Bilmiyorum. Benden bahsederken hep tam adımı söylerdi. Mesela, 'Kız arkadaşım Paisley' demek yerine, 'Kız arkadaşım Paisley Grove' derdi."

Herkül kıkırdadı. "Bu kadar mı, PG?"

"Gözlerini bir türlü kendine saklayamaması ve tabii ki aldatması dışında. Yani, eğer başka kızlarla ilişki yaşayacaksan ve onlara göz dikeceksen, neden bir ilişki içindesin ki? Bekar kalsaydı daha iyi olurdu."

"Çünkü biz erkekler bencil olabiliyoruz. Mesela..." Herkül beni kollarına alıp kendine daha da yaklaştırdı. "Eğer senin erkek arkadaşın olmasaydı bunu yapamazdı. Sadece uzaktan şehvetle izlerdi."

Homurdandım. "Bu rahatsız edici."

Herkül kıkırdadı. "Bu çocukça bir davranış. Ayrıca sen her zaman yaşından büyük oldun. Boyles..." Kaşları çatıldı. "Gerçek adı bu muydu?"

Gülerek, "Evet. Kangrene neden olabilen bir yaranın adını taşıdığınızı hayal edebiliyor musunuz?" dedim.

"Hayır, yapamam," diye yanıtlıyor Herkül gülerek.

Başımı sallıyorum, eski sevgilimle yemekhanede otururken onun bakışlarının odadaki tüm güzel kızlarda gezindiğini hayal ediyorum. "Bilmiyorum. Eskiden kadınlara böyle baktığının farkında olmadığını düşünürdüm. Bence ciddi sorunları vardı."

"Ona şans vermeniz çok nazıkçe bir davranış."

Birbirimize gülümserken içimdeki her şey eriyor.

Sanki dünyada var olan tek şey Herkül'ün yüzüymüş gibi. Beni sırt üstü çevirdiğinde kalbim göğsümde gümbür gümbür atıyor. Üzerime çıktığında dillerimizi birbirimizin ağzına sokuyoruz. Öpüşmemiz kutsal bir törenin parçası olan bir ritüel gibi geliyor. Öpüşürken neden hep inliyorum? Yumuşamış penisini vajinama sürterken dudaklarımız daha da kenetleniyor.

Keşke tempoyu biraz daha ayarlasaydık.

Dudaklarıma son bir şefkatli ve içten öpücük konduruyor ve dudaklarımız isteksizce ayrılıyor. Herkül'ün gözleri, sanki hâlâ tadımı çıkarıyormuş gibi birkaç saniye kapalı kalıyor. Yakışıklı yüzünden bakışlarımı ayıramadığım için yutkunuyorum. Gözlerimi kırpmaktan korkuyorum. Belki de onunla bu kadar yakın olmak bir rüya, asla uyanmak istemediğim bir rüya.

Yavaş yavaş birbirimize gülümsemeye başlarız ve bu gülümseme kahkahaya dönüşür.

"Bu biraz gerçeküstü değil mi?" diye soruyorum. "Bizim böyle birlikte olmamız?"

Herkül başını salladı ve ben onu öptüm. "Evet, PG," dedi, sanki öpüşüm nefesini kesmiş gibi.

"Sırada ne var?" diye cesurca soruyorum.

Herkül sırt üstü dönüyor ama elini bacaklarımın arasına koyup iç uyluğumu okşuyor. Dokunuşu beni sıırılsıklam ıslatıyor. İç uyluğumun bu kadar hassas bir nokta olduğunu hiç bilmiyordum. Bu cızırtılı hisler beni daha da azdırıyor.

"Bilmiyorum," diyor sonunda.

Ses tonunda bir şeyler bana doğru gelmiyor. Dokunuşundan neredeyse uzaklaşmak istiyorum... neredeyse.

"Yani, bu sadece aramızdaki cinsel ilişki, değil mi?" Bu soru bile göğsümde bir acı hissi uyandırıyor.

Nefes alışverişi düzenli ve bacağımla okşama hızını da yavaşlatmıyor. "Artık aklımdan çıkmadım mı?"

"Hayır," diye fısıldadım. Keşke öyle olsaydı. Bu, tek gecelik ilişkimizin sonunu atlatmayı kolaylaştırırdı. "Senin gözünden düştüm mü?"

Yatağının üzerindeki fallik görünümlü lambaya bakarak, "Sen asla aklımdan çıkmadın," diyor.

Sözleri, iddiasını düşündükçe kalbime bir yelpaze gibi yayıldı. Çok inanılmaz geliyor. Eminim ki aramızdaki cinsel yakınlık nedeniyle bana karşı hislerini abartıyor.

Aniden yanıma uzanıp parmağımla meme ucunun etrafını okşadım. Uyarılmamdan dolayı kasıldığında hazırlıksız yakalandım. Sanırım yaptıklarımın hoşlanıyor.

"Lisedeyken benden hoşlandığına hâlâ inanamıyorum," diyorum.

Dişlerinin arasından nefes aldı. "İnanmalısın çünkü gerçekten de öyleydi," diye fısıldadı ve sonra boğazını temizledi. "Sana çok büyük bir hayranlığım vardı."

Meme ucu iyice sertleşmiş. Ağzıma nem doluyor. Dilimde o sertliği hissetmek istiyorum. "Ama ben tam bir inektim. Ve kimse beni sevmezdi."

Herkül güçlü elini parmaklarımın etrafına sarıyor. "Çocuklar için uygun mu?"

Kaşlarımı sorgularcasına kaldırıyorum.

"Durmalsın," diyor nefes nefese. "Yoksa..."

Onu hiç çaba göstermeden tahrik ettiğim için gururla gülümseyerek, "Yoksa ne olurdu?" dedim.

Parmakları vajinamda yukarı aşağı kayarken ve klitorisime dairesel hareketler yaparken içimden bir iç çekiyorum. Ardından Herkül vücudumda aşağı doğru kayıyor ve klitorisimi sıcak, buharlı ve ipeksi bir his sarıyor.

“Ah Herc...” diye haykırıyorum, isminin geri kalanı boğazımda düğümleniyor.

Üçüncü raunt için zaman geldi.

SAATE BAKMADIK AMA GEÇ OLDU. HERKÜL VE BEN TER İÇİNDE KALDIK. Son seks seansı muhteşemdi. Herkül, penisi sertleşip ıslaklığıma dalmaya hazır hale gelene kadar beni orgazma ulaştırdı.

Ve şimdi, yüzümün en sevdiği yerde, göğsünün üzerinde duruyor ve kalp atışlarını dinliyorum. Herkül, birçok erkeğin uğruna canını vereceği bir fiziğe sahip. Ve şu anda, her şey benim.

Uzun zamandır birçok şey hakkında konuşuyorduk. Boyles hakkında daha fazla şey öğrenmek ve eğer bu kadar berbat biriye neden onu seçtiğimi merak ediyordu. Cevap basitti. Boyles, ilk tanıştığımızda kendini yanlış tanıtmıştı. Gerçek şu ki, Boyles ve ben uzun süre birlikte kalmadık. Uyumlu olmadığımızı anlamamız yaklaşık altı ay sürdü.

Birkaç saniyedir sessiziz. Sanırım Herkül artık Boyles'a karşı merakını yitirdi.

"Kuzeninle kardeşim arasında neler olduğunu biliyor musun?" diye soruyor.

Lord-Grove aşk hikayesinin trajik öyküsünü hatırladıkça kalbim yerinden çıkacak gibi oldu. Herkül neden tam bu anda o ikisinden bahsetti ki? Eminim bana bir mesaj göndermeye çalışıyor. Belki de dolaylı olarak, onunla benim de benzer trajik bir sona götürecek aynı yolda olduğumuzu bana bildiriyor. Başımı kaldırıp yüzüne baktığımda, Herkül dikkatle beni izliyor ve cevabımı bekliyordu.

"Neden bana bunları sordun?" diye sonunda söylüyorum. Kaşlarımı o kadar çatmıştım ki, sanki alnımdaki deri saç çizgimden ayrılacakmış gibi hissediyordum.

Ruh halimden dolayı şaşırılmış gibi görünüyor.

"Aramıza duygusal mesafe koymak için Hazine ve Orion'dan bahsetmene gerek yok, Herkül. Bizim... biliyorsun, bunun ötesine geçeceğimizi hiç hayal etmemiştim," diye yalan söylüyorum.

Yüzünün yan tarafını ovuşturdu. "Bak, PG. Aramıza duygusal mesafe koymuyorum. Ama ikimiz de ciddi bir ilişkiye başlamanın ne kadar karmaşık olacağını biliyoruz."

O kadar haklı ki midem bulanıyor. "Biliyorum," diye fısıldıyorum.

"Ama ben seni çok seviyorum."

Burnumdan sertçe nefes veriyorum. "Ben de senden hoşlanıyorum," diye itiraf ediyorum kısık bir sesle. Bu konuşmanın nereye gittiğini zaten biliyorum. Ve durdurabilsem bile durdurmamalıyım.

Herkül alnına dokunuyor, sanki acıyormuş gibi. "Sana söylemem gereken bir şey var." Endişeli görünüyor ve bu da beni endişelendiriyor. Bana konuşan gözlerle bakıyor ama ne dediğini anlamıyorum. Bu yüzden dikkatimi aralanmış dudaklarına veriyorum, ağzından çıkacak ilk kelimeleri bekliyorum.

"Herkül!" diye bağırdı bir adam kaba bir sesle.

Herkül ve ben, şaşkın bakışlarımızı hızla koridora çevirdik. Neyse ki, çatı katı büyük. Az önce içeri giren kişi henüz Herkül'ün yatak odasına yakın değil. Grove ve Lord'un yatakta birlikte yakalanmasının sonuçlarını hayal bile etmek istemiyorum. Bunun nasıl sonuçlanacağını zaten biliyoruz.

"Evde misin?" diye sesleniyor adam.

Şok geçiyor ve Herkül hızla ayağa kalkıyor. Çıplak bedeninin kusursuzluğunu kaçırarak kadar panikle miyorum. Daha önce de kabul ettiğim gibi, Herkül'e karşı aşırı derecede cinsel çekim duyuyorum. Daha önce hiçbir erkeğe bu şekilde şehvet duymamıştım. Muhtemelen bu yüzden,

davetsiz misafirin varlığının gecemizi ve tekrar sevişme olasılığımızı tamamen durdurduğunu bilmek derin bir kayıp duygusu yaratıyor.

"Aşil? Bekle," diye seslendi Herkül, komodinin çekmecesinden kaptığı bir pijama pantolonunu giyerken.

"Neler oluyor...?" diyor Aşil ve ardından ölüm sessizliğine bürünüyor.

Koridorun mermer zeminine Herkül'ün ayaklarını vurduğunu duyuyorum.

"Bu kırmızı elbise kimin?"

Şimdi panikliyorum. "Eyvah," diye fısıldıyorum defalarca. Elbisem ve ayakkabılarım hâlâ Herkül'ün ininde.

Aşil Lord'un beni görmemesi gerekiyor. Beni görürse kesinlikle tanır. Ve eğer beni Herkül'ün yatağında görürse, Max'e söyler ve o da beni durmadan azarlar. Kardeşimle aramdaki kırılğan barış anlaşmasını seviyorum. Kolayca bozulabilir. Ve böyle bir şey, kırılğan ittifakımızı paramparça eder. Max ve ben kapıştığımızda, tartışmalarımız oldukça canlı olabiliyor.

"Misafiriniz mi var?" diye kükredi Aşil, sesi ve ayak sesleri yaklaşırken.

"Bu seni ilgilendirmez," diye karşılık verir Herkül.

Aşil'in beni yakalamasına izin veremem. Bu yüzden yataktan kalkıp odada saklanacak bir yer arıyorum. Bir niş görüyorum ve nereye açıldığını bilmediğim için sessizce yerde ilerleyip loş, sıcak ışığın beni götürdüğü yere doğru gidiyorum.

Achilles, "Lauren'a sonunda ısınmaya başladın mı?" diye soruyor.

Kalbim taş dönmüş gibi hissediyorum ama beş yıldızlı bir oteldekine benzeyen bir banyonun önünden ayak uçlarımda yavaşça geçmeye devam ediyorum.

"Şimdi de benim yerime mi giriyorsun?" diye soruyor Herkül. Sesi, Aşil'inkinden daha uzaktan geliyor.

"Her zaman kendi başıma içeri girerim."

Herkül'ün odasına bağlanan koridordan çıkıyorum. Beyaz mermer zeminli bir koridorda sessizce ilerlerken nereye gittiğime dair hiçbir fikrim yok. Bunun başıma geldiğine inanamıyorum. Eğer Lauren sadece Herkül'ün kuzeniyse, Aşil neden elbisemin ona ait olup olmadığını merak ediyor? Herkül beni yanıltmış olabilir mi?

Çıplak bir şekilde ve Aşil'le karşılaşmamak için dua ederek tanıdık bir odanın önünden geçiyorum ve sonra geri çekiliyorum. Burası çalışma odası ve bomboş.

İçeriye aceleyle girerken kalbim hızlanıyor ve hızla elbisemi ve ayakkabılarımı alıyorum. Bu odadan nasıl çıkacağımı biliyorum. Herkül'ün, mahremiyetini ihlal ettiği için kardeşine çıkışmasını duymuyorum. Aşil, Herkül'e neden misafir ağırlamaktan bu kadar çekindiğini soruyor.

Aşil, sanki Herkül'ün kiminle birlikte olduğunu bilmeye hakkı varmış gibi, "O zaman bu kadın kim?" diye soruyor.

Achilles'in Max'e çok benzediğini fark ettiğimde ağzımda ekşi bir tat beliriyor. Özel asansöre vardığımda ve aşağı düşmesine bastığımda sinirlerim keskin bıçaklar gibi beni dürtüyor. Titreyerek duruyorum. Düşmeye defalarca basmaya devam etmeme rağmen hiçbir şey olmuyor. Sonunda, zil sesi duyuluyor ve kapılar açılıyor.

"Az önce ne yaptın?" Aşil'in sesi ve ayak sesleri giderek yaklaşıyordu.

Asansörün kapıları tamamen kapanmadan ve asansör aşağı inmeden önce Herkül'ün "Aşil, bekle" dediğini duyuyorum.

Lobiye doğru istikrarlı bir şekilde ilerliyorum. Rahat bir nefes almak için zaman yok. Aceleyle elbisemi, ayakkabılarımı giyiyorum...

Kahretsin. Kokteyl çantamı unuttum.

Bir Gece Sonra

PAISLEY KORUSU

Ertesi sabah, ofisimde oturuyorum. Kafamın uyanık olmaya alışması için biraz zamana ihtiyacı olduğundan ışıklar hala kapalı. Dirseklerim masanın üzerinde, omuzlarım öne doğru kıvrılmış ve yüzüm avuçlarımın içinde.

Ne geceydi ama! Gerçek olamayacak kadar gerçeküstü geliyor. Neyse ki, iki yıldır fazladan yaşadığım ebeveynlerimin lüks çatı katı dairesine girmek için anahtara ihtiyacım yok. Eve vardığımda saat 02:11'de parmak izimle içeri girdim.

Sabahın o saatinde önceden haber vermeden kardeşinin dairesine girmek gerçekten cesaret ve büyük bir küstahlık gerektiriyordu. Evet, gerçekten de Aşil bana Max'i hatırlatıyor.

Sabah saat üçe kadar, belki de daha geçe kadar uyuyamadım. Çantamın Hercules'te olmasından çok endişeliydim. Cep telefonum içindeydi. Sabah altı civarında uyanıp, gururumu bir kenara bırakıp, çantamı almak için Hercules'in evine gitmeyi planlamıştım. Ancak bu sabah çantam bana bir notla birlikte teslim edildi.

Teşekkürler, PG.

Söylediği tek şey buydu. Güzel bir tek gecelik ilişki için tam bir hayal kırıklığıydı. İlk başta duyarsız notu beni çok kızdırdı. Ama sonra düşündüm. Belki de Herkül'ün uzaktan gelen minnettarlık sözleri duymam gereken şeydi. Dün gece tutkularımızın bizi ele geçirmesine izin verdik.

İkimizin de bu cinsel maceramızı Aşil'den saklamak için acele etmemiz çok şey anlatıyor.

Korkunç kaçışımı hatırlayınca kahkaha attım. Eğer devam etseydik, muhtemelen Herkül'e onu sevdiğimi söyledim ya da benzeri bir şey. Muhtemelen güneş doğana kadar sabahın erken saatlerine kadar sevişirdik. Yakında ayrılmayı planlamıyordum. Eminim Herkül de beni yatağından atmaya hiç niyetli değildi. Birlikte çok rahattık.

Ve bunu asla kimseye, hatta ona bile itiraf etmeyeceğim ama hayatımın geri kalanını onun yatağında ve onun yanında geçirmem gerektiğini hissediyorum. Ama bu saçma, çünkü o bir Lord.

"Anne babama, 'Şükran Günü yemeğinde Herkül Lord benimle olacak' gibi bir şey söylemeyi düşündüğümde omuzlarıma bir ağırlık çöküyor. Annem ve babam çıldırırlardı. Lordlardan bahsettiklerinde hep olumsuz bir şekilde anarlar."

Annem bir keresinde cep telefonundan bir duyuru okurken, "Şuna bakın," demişti. "Priscilla Lord sürekli sosyal statü peşinde koşuyor. Kendisi için gösterişli partiler planlamaktan başka bütün gün ne yapıyor acaba?" Priscilla Lord, Herkül'ün annesidir.

Ve ailemiz onlarla sürekli dava halinde. İkimizin de yazılım geliştirme şirketleri var. Bizim şirketimiz GIT veya Grove Industrial Tech, onların şirketi olan Lord Technical Innovations (LTI)'dan çok daha başarılı.

Peki Aşil neden Herkül'e Lauren hakkında soru sordu? Bunun sebebi neydi?

Güne başlar başlamaz Lake'i arayacağım. Belki o, Hercules ve Lauren arasındaki ilişkinin neden bu kadar "karmaşık" olduğunu daha ayrıntılı açıklayabilir.

Aniden, Herkül'ün dairesinden kaçmanın stresi beni tekrar sarıyor ve gülüyorum. Kimse tarafından görülmeden zar zor kaçmayı başardım.

"Komik olan ne?"

O sert ve cansız ses beni irkiltti. Ellerimi yüzümden çekip, masamın önünde duran uzun boylu, esmer ve son derece yakışıklı ağabeyim Max'e dik dik baktım. Max, süper model annemizin en etkileyici özelliklerinin çoğunu miras almıştı; gerçi daha çok babamıza benziyordu. Çok çaba harcamadan her zaman bakımlı görünüyordu. Ne zaman birlikte olsak ve kadınlar etrafta olsa, utanmadan flört ediyorlardı. Ona otel odası anahtarları, çıplak fotoğraflar, telefon numaraları ve birkaç kez de incecik iç çamaşırları içeren paketler gönderilmişti. Kadınların dikkatini çekmek için başvurduğu tüm bu aşırı önlemlere verdiği tepki ise hiçbir tepki vermemektir. Birçok kez, ilgili kişiler tarafından eşcinsel olup olmadığı soruldu. Kesinlikle olmadığını söyleyebilirim. Max'in kadınlar konusunda çok belirgin bir zevki var. Her zaman kusursuz görünse de, karşı cinsten aynı kaliteye ilgi duymuyor. Bana tanıştırdığı tek kız arkadaşının sarı dreadlockları vardı ve en sevdiği kıyafet, boya lekeli, solmuş tulumlardan oluşan sonsuz bir koleksiyonun parçasıydı; bunları da yıpranmış askeri botlarla giyerdi. Kiera adında bir sanatçıydı, ağzını çiğnerken konuşurdu ve duruşuna hiç aldırış etmezdi. Onu çok sevmiştim.

Şu anda kardeşime bakıyorum çünkü henüz hiçbir şey söylemedi. Sanki bende neyin yanlış olduğunu anlamaya çalışıyormuş gibi yüzünü buruşturuyor.

"Bu arada, lütfen kapıyı çalar mısınız?" diye çıkıştım, Aşıl'ın de Herkül'ün özel alanına nasıl izinsiz girdiğini hatırlayarak. Görünüşe göre iki kardeşimizin de sınırları gözetme konusunda bir sorunu var.

Max'in kaşları hâlâ çatık. "Sana ne oldu?"

Kendimi koltuğuma doğru geriye attım. "Hiçbir şey. Ne istiyorsun?"

Max derin bir iç çekti. Sanırım işi olduğu gibi bırakmaya karar vermişti. "Bu sabah iki işim var. Benim için önemli bir duruşmaya katılmanı istiyorum. Ama bunu yapabilecek durumda olduğundan emin değilim."

İçimde bir nebze endişe olsa da, kayıtsızca omuz silkiyorum. Yıllarca, aile dayanışması adına, sorgusuz sualsiz, onun bana söylediği her şeyi

yaptım. O günler geride kaldı ve ikimiz de bunu biliyoruz, ama yine de "atla" dediğinde, içimden bir ses "ne kadar yükseğe?" diye sormak istiyor.

"Karar senin," diyorum dizüstü bilgisayarımı açarken. "Hem de bugünlük vaktim var."

Günümün büyük bir kısmı işlerle geçiyor; bunlara şirketin yıllık "Dünyayı Teknolojiyle Donat" yardım etkinliği için tabelalarla ilgili Lake ile yazışmalar ve Hercules ile Lauren hakkında birçok soru da dahil.

Max, masamın üzerine manila bir dosya bıraktı. "Şirket adına bir tahkim duruşmasına katılmanı istiyorum."

Kaşlarımı çatıyorum. Tahkim mi? "Bu hukuki bir mesele mi?"

"Bu bir tahkim süreci, yani evet."

Bilgisayar ekranımın sağ üst köşesindeki saate bakarken, onun ukala cevabına gözlerimi deviriyorum. "Bu sabah işleri hızlandırmakta zaten geç kaldım. Leo nerede?"

Leo bizim amcamız, babamızın en küçük kardeşi ve Max ile birlikte şirketin eş CEO'su.

"Palo Alto'da. Hadi yap şunu, Pais. Tek yapman gereken oturup sessiz kalmak. Avukatın bütün konuşmasını bırak."

Başımı yana eğerek Max'in ne düşündüğünü anlamaya çalışıyorum. Bir tahkim duruşmasına katılmamı istemesi çok tuhaf. Bu çok büyük bir sorumluluk ve benim yeteneklerimin tamamen dışında.

"Bu duruşma ne hakkında?" Klasörü açıp ilk belgeyi okurken kaşlarımı çattım; bu, Max'in yaklaşan bir yardım etkinliği için yaptığı karşılama konuşmasıydı. Şaşkınlıkla ellerimi havaya kaldırdım. "Bu senin konuşman."

"Buna ihtiyacın yok mu?" diye soruyor.

"Evet, ama bunun duruşmayla ne ilgisi var?"

Arkasını bana dönerek koridora doğru yöneldi. "Hiçbir şey. Ve hakeme de hiçbir şey söyleme. Allen bütün konuşmayı yapacak."

Hemen ayağa fırladım. "Allen kim?"

"Bütün konuşmaları yapacak olan avukat benim." Gitmeden önce söylediği son şey bu.

Şimdi tekrar yalnız kaldığıma göre, içimi çekip sandalyeme geri çöktüm. "Neyse işte... Max."

Görünüşte yer al, konuşma—bunu yapabilirim.

E-POSTALARIMI KONTROL ETTİKTEN VE YÖNETİCİ ASİSTANIM RU İLE günün yapılacak işlerini gözden geçirdikten sonra nihayet Lake'i arayabildim.

İkinci zil çalmadan telefonu açıyor. "Paisley, tam da seni arayacaktım. Ciddi söylüyorum, tam da rehberimdeki adını tuşlayacaktım. Eminim bilmediğin bir şey var."

Ses tonu endişe vericiydi, bu da beni daha dik oturmaya zorladı. Acaba Hercules'le partiden ayrıldığımı ve Lauren'le olan ilişkisi hakkında bana yalan söylemiş olabileceğini zaten biliyor mu diye merak ettim. "Neler oluyor?" diye masum görünmeye çalıştım.

"Bu sabah Top Rag Mag dergisinin duyurusunu okudunuz mu?"

Top Rag Mag, dünyanın en dedikoducu dedikodu bloglarından biri. Halkla ilişkiler direktörü olarak varlıklarının farkındayım, ancak olgun bir insan olarak, en azından kişisel tüketim amacıyla, yayınladıkları hiçbir şeyi neredeyse hiç okumuyorum. Bazen, işim gereği yazdıkları saçmalıkları okumak zorunda kalıyorum. Ayrıca, kuzenim Treasure sık sık onların ilgisini çekiyor. Onun hakkında ne yazdıklarını her zaman merak ediyorum. New York'lu genç mirasçıların yer aldığı bir reality şovda altı yıl boyunca oyuncu kadrosunda yer aldı. Bu süre zarfında, Top Rag Mag onun kimlerle çıktığı, kimlerden ayrıldığı veya kimlerle birlikte olduğu hakkında yazılar yazdı. Söyledikleri erkeklerin çoğu onun tipi bile değildi. Ancak dergi, Orion Lord ile olan ilişkisinden asla haberdar olmadı; bence bu, gerçeği

doğru bir şekilde ortaya çıkarma yetenekleri konusunda bir referandum niteliğinde.

“Top Rag Mag’in yazdıklarına inanmıyorum,” diyorum alaycı bir göz devirmeyle. “Ama...” Konuyu değiştirmek üzereyim. Özellikle Max’in tahkim duruşması için Midtown’a gitmek için kendime sadece yirmi dakika süre verdiğim için, onu neden aradığımın özüne inmek istiyorum.

Lake, gülerek, "Şey, okumalısın," diyor. "En azından bu uyarıyı. Çünkü bu seninle ilgili."

Ağzım açık kaldı. "Ben mi? Neden ben?"

Sürpriz, Sürpriz

❧

PAISLEY KORUSU

Lake bana uyarıyı mesajla gönderdi. Hercules ile 57. ve 7. caddelerin köşesinde öpüşürken çekilmiş bir video klibine kilitlendim. Bizi filme alan kişi, aramızdaki yakıcı tutkuyu harika bir şekilde yakalamış. Sanki sadece o ve ben varmışız gibi sevişiyorduk. Başımın nasıl hafiflediğini, kalbimin hızlı atışını ve ağzının hafifçe şampanya ve nane tadını yeniden yaşamak için gözlerimi kapattım. Titreyen bir nefes verdim. Sadece o anı yeniden yaşamak bile beni çok heyecanlandırıyordu. Aman Tanrım, ne kadar ustaca öpüşüyor. Sanki ağızlarımız birbirimiz için yaratılmış gibi.

"Aman Tanrım..." diye fısıldadım sonunda.

"Paisley, makaleyi oku. Çok eğlenceli," diyor Lake.

Onun bunu komik bulmasına sevindim ama benim yüzüm kızardı ve midem bulanıyor. Ailemden birinin bunu görmesi an meselesi. Peki sonra ne olacak?

Kendimi hazırlıyorum ve sonra yüksek sesle okumaya başlıyorum.

“ Ooo, çok müstehcen... Ama bu Hercules Lord ve kaynaklar onun Lauren Mueller ile nişanlı olduğunu söylüyor. Ve dilini uzattığı kırmızı elbiseli kadın—#artıkbirodayayın—nişanlısı değil. Kim diye soruyorsunuz? Bekleyin çünkü olaylar daha da karmaşıklaşmak üzere. O, en sevdiğimiz NYC parti mirasçılarından Treasure Grove'un kuzeni Paisley Grove. Kaynaklar Paisley'nin iyi kız olduğunu söylüyor, ama iyi kızlar böyle öpüşür mü? Yargılıyorum. Yargılamıyorum. Sadece

söylüyorum. Kaynaklar ayrıca öpüşen çiftin ailelerinin ölümcül düşman olduğunu söylüyor. Grove'lar ve Lord'ların neden birbirlerinden nefret ettiğini kimse bilmiyor. Eğer oradaysanız ve nedenini biliyorsanız, bizi arayın veya bize bir e-posta gönderin. Meraklı zihinlerin bilmesi gerekiyor. Ama bu gelişen hikayeden çok uzaklaşmayın. Belki de modern zamanların Romeo ve Juliet'i olacak olan bu hikayenin sayfaları daha yeni çevrilmeye başlıyor. Kulağa müstehcen geliyor, değil mi? Biliyorum. Peki... sizce Hercules Lord'u kim daha iyi taşıyor? Güzel Grove varisi mi (ve ekleyelim, süper model Heartly Rose-Grove'un kızı) yoksa Bay Lord'un uzak kuzeni olduğu söylenen ateşli, genç ve çekici kadın mı? Evet. Doğru okudunuz - uzak kuzen. Bu, biz sıradan insanların son derece iğrenç bulacağı eski zenginlere özgü bir şey. Yorumlarınızı aşağıya yazın.

Lake, yazının en altına inmeden önce, "Yorumları okuma," diye uyarıyor. "İnsanlar acımasız olabilir. Sadece durumun yarı yarıya olduğunu bilmelisin."

Ağzım açık kaldı, nutkum tutuldu. En azından artık Hercules'in Lauren'in kuzeni olduğu konusunda yalan söylemediğini biliyorum. Ancak, onunla nişanlı olduğunu bana söylemeyerek yalan söylemiş oldu.

Sonunda yutkunuyorum. "Yani, Herkül Lauren'le nişanlı mı?" diye soruyorum kısık bir sesle. Bu soru midemi bulandırıyor. Yemek yemedim. Yemeliyim. Ama artık aç değilim.

"Evet. Ancak..."

Lake'in şüpheli tonu son umut ışığı gibi geliyor. Koltuğumda kendimi düzeltiyorum. "Ama ne?"

"Onunla evlenmekten mutlu olduğunu sanmıyorum. Bunun arkasında bir hikaye var. Mason her şeyi bilmediğini söylüyor ama bence biliyor. Ama senin ve Hercules'in birbirinizi tanıdığınızdan haberim yoktu."

Şakaklarım zonkluyor, bu yüzden sol şakağımı ovuyorum. Dün gece olan her şeyi Lake'e anlatmamın imkanı yok. Hercules, Lauren hakkındaki tüm gerçeği açıklamayarak beni zor bir duruma soktu. Nişanlı olduğunu bilseydim, sebebi ne olursa olsun, asla onunla yatmazdım. Ve Achilles—

eğer Top Rag Mag'in yazdıklarını okursa, Hercules'in ininde kırmızı elbisesini çıkaran kadının ben olduğumu anlayacak.

Sanki vücudumun her zerresi acıyormuş gibi inliyorum.

Lake, bana sormak istediği şeyi gizlemeye çalışır gibi, "Paisley—bir sorum var," diyor.

"Ne?" diye sordum, gergin bir şekilde.

"Partiden sonra Herkül'le birlikte oldun mu?"

Gözlerim kapalıyken kaşlarımı ovuyorum. Yalan dilimin ucunda. Ancak uzun sessizliğimin her şeyi anlattığından eminim.

Sessizliğim bir yükmüş gibi Lake iç çekti. "Hercules'in Lauren'a aşık olmadığını biliyorum ama yine de dikkatli ol, tamam mı? Çapkın ya da kaba biri değil. Aslında çok iyi bir adam. Ama ailesinin kontrolü altında. Ve o Lordları biliyorsun. Top Rag Mag dergisi nasıl demişti? Eski zenginlerin gelenekleri var."

ARİES İŞ MERKEZİ'NE TAKSİ YOLCULUĞU YORUCU GEÇİYOR. TÜM YOL boyunca arka koltukta rahatsızca kıpırdanıyorum, Hercules'le içine düştüğüm karmaşayı düşünmeye çalışıyorum. Onu unutmalıyım. Max henüz Top Rag Mag'deki yazıdan haberdar değil ve görünüşe göre Treasure da, en azından henüz değil. Her an ondan bir telefon bekliyorum.

Binanın içine girip asansörle beşinci kata çıkarken ağrıyan şakaklarımı ovuyorum. Uykum gelmeyecek kadar enerjik olmama rağmen esniyorum. Sanırım Hercules ile aramda ciddi bir mesafe bırakmaya karar verdim. Ama emin değilim... Henüz kesin kararımı vermedim. Dün gece inanılmazdı. Ama sağduyu, cinsel ilişkimizin bittiğini söylüyor. Artık sevişmek yok. Öpüşmek yok. Ve açıkçası, onu bir daha asla görmemeliyim.

Üstelik ona kızgın olmalıyım. Ama—yaşadığımız tüm o seks... Birbirimize yaşattığımız tüm o orgazmlar. Duygusal ve derin öpüşmeler.

Birbirimizin gözlerine bakışlarımız. Teninin tenime değmesi. İçimden bir ah çekiyorum.

Aman Tanrım. Dügün... Muhtemelen Lake ve Mason'ın düğününde ona rastlarım, ama ondan sonra bir daha asla.

Yeni cilalanmış fayansların kokusu ve parlaklığıyla dolu geniş bir koridordan geçerken erkenden geldiğimi fark ettim. Şu anda koridorda benden başka tek kişi, kusursuz gri bir takım elbise giymiş bir adam. Dikkatimi hem adama hem de oda numaralarına diktim, onunla buluşmamız gerekip gerekmediğini anlamaya çalıştım. Adam 1604 numaralı odanın önünde duruyordu, ki ben de o odaya gidiyordum.

Acaba Allen Sussex mi? Adama yaklaştıkça ne kadar tanıdık geldiğini fark ediyorum. Açık renk saçları, temiz tıraşlı kare çenesiyle klasik bir yakışıklı.

Tanıyınca olduğum yerde kaldım. "Clive?"

Bana içten bir gülümseme fırlattı. Kesinlikle dün geceki partiden Clive. Beni görünce hiç şaşırılmış gibi görünmüyor. Sanırım beni bekliyordu. "Paisley Grove. Burada karşılaşmak ne güzel."

"Aynı şekilde," diyorum, aramızdaki mesafeyi kapatırken kaşlarımı çatmamı bilerek siliyorum.

"Bu duruşmada sizi ben temsil edeceğim."

Başımı hafifçe yana eğdim. "Ama asıl adınız Allen Sussex mi?"

Kıkırdıyor. "Hayır. Allen gelemedi. Bu yüzden ben kaldım. Eğer senin için sorun değilse." Flört ediyor, bu da bana Herkül'le geçirdiğim geceyi hatırlatıyor.

Dün gece ona veda etmediğim için özür dilemek üzereyken, asansörün zili o kadar yüksek sesle çaldı ki dikkatimizi dağıttı. Clive ile birlikte koridorda bize kimin katıldığını görmek için döndük. Kapılar açıldı.

Çenem düşerken, duyulmayacak kadar keskin bir nefes aldım. Karşımda duran kişiye inanamıyordum.

Ondan daha fazlası

HERCULES LORD

Ne büyük bir tesadüf!

Yutkunuyorum ve kravatımı biraz gevşetmek için çekiştiriyorum. Bu, çocuklara uygun bir film. Burada ne işi var?

Dün gece Achilles, LTI'yı bugünkü duruşmada temsil etmem gerektiğini bildirmek için çatı katındaki daireme girdi. Max Grove'un bir anlaşmaya varılmasını geciktirmek için bir oyun oynayacağını duymuştu. Benim görevim, bu konuda şirketimizi temsil eden avukat kuzenimiz Nero, GIT'in avukatıyla mücadele ederken sessiz kalmak. Bu duruşma, büyükbabam Hugo ve onların büyükbabası Charles Grove tarafından ilk kez tasarlanıp geliştirilen 3 boyutlu bir yazılım olan TRANSPOT'a ilişkin haklarımızı, ne kadar yüzde olursa olsun, güvence altına almakla ilgili. Bu iki adamın neden sonunda aralarının bozulduğu bir gizem. Charles öldü ve büyükbabam aralarında ne olduğunu açıkça anlatmak konusunda oldukça ketum. Bildiğimiz tek şey, TRANSPOT'un geliştirilmesine milyonlarca dolar yatıran Hugo'nun projeyi finanse etmeyi bırakması ve programcılarımızın araştırma ekibinden atılması ve elde edilen verilerin büyükbabama asla teslim edilmemesi. O zamana kadar diğer yazılım geliştirme girişimlerinden yeterince servet edinmiş olan Charles Grove, TRANSPOT'u kendi başına finanse etmeye başladı. Yıllar boyunca, GIT'in TRANSPOT konusunda kayda değer ilerleme kaydettiğine dair söylentiler

duyduk. Bu yüzden Achilles ve ben konuyu mahkemeye taşıdık ve mahkeme, bir zamanlar şirketimizin CEO'su olan büyükbabamızın TRANSPOT'ta hala belirli bir oranda sahiplik payına sahip olduğu konusunda bizimle aynı fikirde oldu ve bu yüzden bugün buradayız.

Max'in stratejisi, hakem Dan Munster'ı, TRANSPOT'un yüzde on beşlik sahipliğini bize veren mahkemece belirlenmiş anlaşma hakkında kesin bir karar vermekten alıkoymaktır. Max, hiçbir şey almamamızı tercih ediyor. Ve anlaşmaya, yazılımın geliştirilmesine aşına bir temsilcinin duruşmada hazır bulunup Charles'ın araştırmanın önceki aşamaları için büyükbabama ödenen fonları geri ödediğine dair kanıt sunana kadar nihai kararın verilemeyeceğini belirten bir madde eklenmiştir. Charles öldü, ancak büyükbabam hayatta ve Hugo, geri ödemenin asla gerçekleşmediği konusunda ısrar ediyor.

Nero, Charles'ın ikinci oğlu ve Max'in amcası Leo Grove'un bugün kendi taraflarını temsil edeceğini düşünüyordu. Max daha önce Leo'nun TRANSPOT'un gelişimi hakkında hiçbir bilgisi olmadığına dair kanıt sunmuştu. Nero ise bunun aksini kanıtlayan deliller buldu ve nihai kararın bugün verilebilmesi için bu noktayı savunmaya hazır. Ama hiçbirimiz Paisley'i göndereceklerini tahmin edemezdik. Max'in iyi bir hamlesiydi bu. Tabii ki TRANSPOT hakkında hiçbir şey bilmiyordu.

Nero, gözlerini Paisley'e dikerek, "Bu Xander Grove'un kızı değil mi?" diye sordu.

"Bizzat," diyorum, bu sabah ne kadar güzel görüldüğüne dalmış bir şekilde.

"Vay canına, ne kadar güzel!"

"Evet," diye fısıldadım.

Seks ona iyi geliyor. Işıl ışıl parlıyor. Kolsuz beyaz bir bluz ve kalçalarını ve uzun bacaklarını ortaya çıkaran siyah bir etek giymiş. Alt dudağımı sıkıştırıp dilimi damağıma bastırıyorum. Duyularım onun

göğüslerini emmeyi, dudaklarını öpmeyi ve birkaç kez ona oral seks yapmayı hatırlıyor.

"Ah, kahretsin. Söyle bana, onunla tekrar birlikte olmadın mı?" diye fısıldadı Nero.

Kendime gelip sersemliğimden sıyrılıp, beni izlediği anlaşılan kuzenime surat astım. "Ne?"

"Dudaklarını çekiştiriyorsun. Bu, yaptığın anlamına geliyor. Ne zaman? Yakın zamanda mı?"

Avuçlarımı Nero'nun omzuna sertçe bastırıp gözlerimin içine dosdoğru baktığından emin oluyorum. "Onunla dikkatli ol, anladın mı?"

Nero'nun açık renkli gözleri, başını sallarken duyduğu rahatsızlıkla parlıyordu. "Gerekli olanı yapacağım."

Duymak istediğim şey bu değildi. Paisley'e bir kez daha bakmak için arkamı döndüm. Onu görmek, Nero gibi bir gladyatörle kafa kafaya mücadele etme gücü veriyor bana. Ancak şimdi kendimi onun bakışlarının içinde sıkışmış buluyorum, o ve avukatı bizi izliyor. Yüzündeki tüm kan çekilmiş. Ve avukatı...

"Kim o?"

"Kahretsin," diye mırıldandı Nero. "Bu Clive Alden."

"Clive Alden," diye tekrarlıyorum. "Dün gece partideydi. Sanırım Lake'in arkadaşı." Lake herkesi tanıyor; hayatın her kesiminden insanı. Bazen Mason'la bunun hakkında şakalaşıyorum, ona dünyanın en asosyal insanı olup da New York şehrindeki hemen hemen herkesi tanıyan bir kadınla nasıl evlenebildiğini soruyorum.

"Ama bunun hiçbir anlamı yok. Alden, Allen'dan biraz daha iyi. Aslında, onun burada olması daha iyi, onun da burada olması. Onlardan faydalı araçlar çıkarabilirim." Nero, rakiplerini bir yılanın avını izlediği gibi süzüyor.

Omuzuna tekrar sertçe vurdum. "Onunla uğraşma, Nero," dedim, "PG ile uğraşırken dikkatli ol. Seni uyarıyorum."

Başını şiddetle salladı. "Onun için bir takma adın olduğunu neredeyse unutmuştum."

"Eden Castro," diyorum.

Ona düşünmesi için biraz zaman veriyorum. Sonra omuzları düşüyor, içindeki mücadele ruhunun bir nebze de olsa kaybolduğunu gösteriyor. "Tamam," diyor. "Sadece numarasını ver bana."

Nero ile el sıkışmak üzereydim ki, Clive Alden bize doğru gelirken Paisley'nin sırtına elini koydu. Ona dokunuyordu.

"Herkül Lordum." Clive'ın sesi boş koridorda yankılandı.

Şimdi yürüyor, yani elini ondan çekebilir. Ama çekmiyor. Tabii ki. Ona dokunmak ona iyi geliyor olmalı. Hiç şüphe yok ki cinsel organı çıtırdıyor.

Nero, cevabı bildiğinden şüphelensem de, "Max nerede?" diye soruyor. "Peki Allen?"

Şimdi önümüzde ve eli hâlâ Paisley'nin sırtında. Kontrolümü kaybediyorum, omuzlarımı silkip, kulağımın arkasını ovuşturuyorum, Clive'a elini artık çekebileceğini söyleme isteğine karşı koyuyorum... Benim için o ne? Benim kadını mı? Benim kadını olmasını istediğim kişi mi? Boş ver. O masum biri.

"Ben Clive Alden."

Nero ısrarla, "Kim olduğunu biliyorum. Max Grove nerede?" diye soruyor.

Clive son derece sakinliğini koruyor. "Max bugün yok. Grip olmuş."

Nero ve ben alaycı bir şekilde burun kıvırdık. Yalan söylüyor ve Paisley'nin irileşen gözleri bunu kanıtlıyor.

"Böyle oynayacağız, değil mi?" diye soruyor Nero.

Clive, hiçbir şey bilmiyormuş gibi yaparak geriye yaslanırken yüzünde alaycı bir sırıtış vardı. "Peki, orası hangi taraf?"

Nero gülüyor, ama gülüşünde hiçbir komiklik yok.

"Günaydın, Paisley," diyorum. Cevap vermesini beklerken ortalık ölüm sessizliğine bürünüyor.

Bana dik dik bakarken gözleri buz gibiydi. "Günaydın." Sesi de soğuktu. Bana hiç böyle konuşmamıştı. Lauren ve benim hakkımdaki gerçeği öğrenmiş olmalı. Achilles'in Lauren hakkında soru sorduğunu duyduğundan eminim.

Clive, ona dönerek ve tüm dikkatini çektiğinden emin olarak, "Paisley," dedi.

Artık bana bakmıyor ve onun ilgisizliği beni çıldırtıyor. Onunla yalnız konuşmalı ve Lauren'a olan yükümlülüğümü tüm ayrıntılarıyla açıklamalıyım. Bu sabah resepsiyon görevlisi çantasını ona geri verdiğinde Lauren hakkında bir mesaj bırakacaktım, ama sonra bunun çok duyarsızca olacağını düşündüm. Lauren hakkında ona olabildiğince çok şeyi şahsen anlatmak istedim. Paisley'nin bilmesi gereken tek şey, özellikle de şimdi hayatıma geri döndüğüne göre, Lauren'la asla evlenmeyeceğim.

Clive başını salladı. "Talimatlarımı unutmayın."

"Bayan Grove'a talimatlarınız nelerdi Alden? Müvekkilimle konuşmaması mı gerekiyor? Eski dostlar." Nero, Clive'a alaycı bir bakış attı. "Çok iyi dostlar."

Nero'nun güzel bir yumruk atmasına dirsek atmamak için kendimi zor tutuyorum. PG ile benim arkadaşlık sınırını aştığımız yönündeki ince imanın, şoktan kurtulmaya çalışan Clive'ı nasıl etkilediğini beğendim. Ancak diğer yandan, Paisley dehşete düşmüş görünüyor.

"Nero," diye patladım, onu azarlayarak.

Nero, "Bunu iptal etmiyorum Alden," diye devam ediyor. Çok hırslı, benim ne istediğimi umursamıyor. "Hadi dövüşelim."

Clive başını hızla geriye çekti. "Aa, kavga mı? Vay canına. Bunun bir okul bahçesi kavgası olduğunu bilmiyordum. Bu bir tahkim duruşması. Bu, kavga etmek değil, anlaşmaya varmakla ilgili."

Nero bana sanki "Bu adama inanabiliyor musun?" der gibi baktı.

"Lütfen müvekkilinizle yalnız konuşabilir miyim?" diye soruyorum. Nero o odaya girip Paisley'i paramparça etmeye çalışmadan önce onunla

konuşmak istiyorum.

Clive ve Paisley aynı anda "Hayır" diyorlar.

Tamamen ona odaklanıyorum. "PG, izin ver de açıklayayım."

"Neyi açıklayacaksın?" diye soruyor Nero.

Gözlerinin içine yalvarırcasına bakıyorum. O ise hızla yere bakıyor ve yoğun göz temasımızı kesiyor.

"Müvekkilimle konuşmanın imkanı yok, bunu sen de biliyorsun Lordum." Clive elini tekrar kadının sırtına koydu. "Hadi içeri girelim."

Konferans salonuna girerken kokusunu alıyorum. Başımı geriye doğru eğiyorum, gözlerimi kapatıyorum ve burnumun köprüsünü ovuyorum.

Nero'nun "Bu da neydi?" diye sorması, yalnız olduğumuzun bir işaretidir.

"Bırak öyle kalsın."

"Herkül, çok yaklaştık, sakın bunu batırma. Anladın mı? Eminim onu bu yüzden gönderdi. Senin burada olacağını ve kız kardeşine karşı bir şeyler hissettiğini biliyor olmalıydı. Ah... şu lanet olası Max Grove. Çok kurnaz."

Başım ağrıyor, başını sallayan Nero'ya dik dik bakıyorum. Vardığı sonuç hiç mantıklı değil. İçini rahatlatmak için bir şeyler söylemeliyim ama endişelenmekte haklı. Max kesinlikle kız kardeşinin masanın karşımda oturmasını stratejik olarak planlamamıştı. Ama tıpkı lisedeki gibi. Paisley Grove yakınlarda olduğunda, en iyi halimde olmuyorum. Beni alt üst ediyor. Başka hiçbir kız ya da kadın bana böyle hissettirmedi; onu yirmi dört saat boyunca yaşamak istiyorum. Bu delilik.

Sonunda Nero omuzlarımdan tuttu ve göz temasımızı iyice kurdu. "Bugün yapmamız gerekenlere odaklanmanı istiyorum. Asla sahip olamayacağın bir kız yüzünden bunu mahvetme. Çünkü çok yakınız. Uçurumun kenarındayız."

Bu düşünce boğazımda bir kil yumrusu gibi takılı kalıyor. Paisley desenine sahip olamayacak mıyım? Saçmalık.

Ellerini üzerimden itiyorum. "Hadi şu işi bitirelim." Ne kadar çabuk biterse, o kadar çabuk onu tamamen kendime saklayabilirim.

Biz Onlara Karşı

PAISLEY KORUSU

Bedenimden ayrılmış gibi hissederken kötü bir rüyanın içinde sıkışıp kalmış gibiyim. Bu bir kabus değil çünkü başrol oyuncum Herkül, ama etrafımızdaki koşullar kabus gibi. Clive bana Herkül'e veya avukatına başka hiçbir şey söylemememi emretti. Ve eğer hakem bana herhangi bir soru sorarsa, kelimesi kelimesine şunu tekrarlamalıyım: "Bu davanın ayrıntılarına aşina değilim. Lütfen gerçekleri öğrenmek için bana altmış gün süre tanıyın."

Bana göre bu sürecin tamamı tam bir saçmalık. Max yalan söyleyip kazanmak için planlar kurmakta rahat olabilir, ama ben değilim. Ve benden Max'in grip olduğunu söylemem isteniyor. Bu sabah sağlıklı görünüyordu.

"Bunu hiç sevmiyorum," diye fısıldadım Clive'a. Masanın bir tarafına oturacağız ve Hercules ile avukatı odaya girdiklerinde, bizim karşımıza oturacaklar.

Ama avukatı neden bu kadar tanıdık geliyor? "Avukatı. Adı neydi?"

"Nero Lord." Clive gözlerini bana dikti. Cevabının nasıl karşılandığını görmek istediğini düşündüm. Bir an sonra, dosyasını sertçe kapatırken kaşlarını çattı. "Endişeliyim ki—"

Kapı açılıyor. İçeriye ilk giren Herkül'e hayran kalıyorum. Onu neredeyse sekiz yıldır görmemiş olmam ve şimdi hayatıma önemli bir şekilde geri dönmüş olması çok tuhaf.

"Plana sadık kal," diyor Clive.

Başımı sallıyorum.

"Bundan sonra da bir şeyler yiyelim ve sohbet edelim. Chelsea Sandığı'na hiç gittiniz mi?"

Herkül ve Nero karşımıza oturduklarında başımı sallamadım ya da hiçbir şey söylemedim.

Clive, "Masa bulmak neredeyse imkansız, ama ben her zaman bir tane buluyorum," diye ekliyor.

Sesi sanki kilometrelerce uzaktan geliyormuş gibi. Şu an kendimin farkında olmak zor. Herkül'ün güçlü ve yoğun gözlerine mi bakıyorum? Evet, bakıyorum. Ve ona doğru düşüyormuşum gibi garip bir his yaşıyorum. Onu her gördüğümde oluyor bu. Dün gece de oldu, geçmişte de birçok kez. Nedenini düşündüm. O benim ruh eşim mi, yoksa ona o kadar çekiliyorum ki hormonlarım tavan yapıyor mu? Onun yanında bu hissi yaşamayı ne zaman bırakacağımı sık sık merak ediyorum.

Ama şimdilik kendime Hercules Lord'un sadece bir adam olduğunu hatırlatıyorum. Ve Top Rag Mag'e göre, o oldukça ilgili bir adam.

Herkül'ün yüzünden gözlerimi bir kez daha ayırmaya çalışırken, onun ve Nero'nun arkasındaki kapılar açıldı. İçeriye uzun boylu, zayıf, uzun yüzlü bir adam girdi. Yanında elinde bir bavul taşıyan orta yaşlı ufak tefek bir kadın ve her iki elinde de kahverengi deri birer evrak çantası olan daha genç bir adam vardı.

Dik oturuyorum. Gerginim. Kaçış yok. Bu oyunu oynamak zorundayım. Clive ve ben, Nero ve Herkül'e karşıyız.

Bu harika!

NERO DAVANIN AYRINTILARI HAKKINDA DURMAKSIZIN KONUŞUYORDU. Ben de gözlerimi yüzüne dikmiştim. Nero hatırladığımdan daha

yakışıklıymış. Eden'le birlikte olduğu zamanlar çok genç görünüyordu, bir genç gibiydi. Ancak Eden, Nero'nun da Herkül gibi Harvard'da öğrenci olduğunu söylemişti.

Yaş, Nero'ya iyi gelmiş. Bana genç Tom Cruise'u hatırlatıyor; havalı ama biraz da asi bir tip. Ama komik olan şu ki, Eden de avukat. Yılbaşı gecesi partisinde tanıştıklarında, dijital mimarlık okuyordu. Mezun olduktan bir yıl sonra hukuk fakültesine kaydolduğunu söylediğinde şok oldum. Hukuk, dijital mimarlıktan çok büyük bir sıçrama.

Bu gece onu arayıp onu gördüğümü söylemeye karar verdim. Buna çok gülecektir. Acaba biriyle görüşüyor mu?

Şimdiye kadar, hukuki jargon içeren konuşmalardan neler olup bittiğine dair bir fikir edindim. Benim veya Hercules'in ailesinden birinin, uygun bir mazeret sunulması halinde, tahkim sürecine herhangi bir noktada dahil olabileceğini söyleyen bir kural var. Clive, Max adına hakem Dan Munster'a bir doktor raporu sundu. Max'in yokluğunda ben devreye giriyorum ve bu da davanın detaylarını öğrenmek için altı aylık bir erteleme alabileceğim anlamına geliyor.

Dilimi ısırđım, masanın benim tarafımdan gelen yalanı ortaya çıkarma dürtüsüne karşı koydum.

Nero, "Hadi bakalım Dan. Bayan Grove'a kardeşinin grip olup olmadığını sor," diyor.

Clive alaycı bir şekilde, "Şimdi de sana müvekkilime ne sorman gerektiğini mi söylüyor?" dedi.

Hakemin bana bu soruyu sormamasını umarak kaskatı kesildim. Ama çok geçmeden, Bay Munster'ın ciddi, gri gözlerine bakıyordum.

"Bayan Grove, bu davanın ayrıntılarından haberdar mısınız?"

Panik içinde Clive'a döndüm. Kaşları yukarı kalktı ve başını salladı. Bana öğrettiği repliği söylemem gerektiğini düşündüm ama hatırlayamadım.

"Hayır," dedim sonunda.

Clive yerinde rahatsızca kıpırdandı ve ardından dosyasındaki sayfaları karıştırmaya başladı.

"Detayları öğrenmek ister misiniz?"

Bakışlarım Herkül'ün yüzüne takıldı. Sonra bir tıkırtı duydum ve aşağı baktım. Clive'ın parmağının ucu bir kağıt üzerindeki kelimeleri işaret ediyordu.

Bunları aynen yazıldığı gibi iletmek üzereyim, ama sonra dudaklarımı büzüyorum. Burada olup bitenlerin ayrıntılarını neden bilmemeliyim ki? Ben GIT'te sadece halkla ilişkiler direktörü değilim. Büyükbabam bana şirketin bir kısmını miras bıraktı, bu da beni yüzde on beşlik bir ortak yapıyor. Ayrıca lisede bir kodlama yarışması için geliştirdiğim Killer Firewall yazılımı için ömür boyu telif hakkım var.

Dan'in keskin gri gözleri bir şey söylememi bekliyor. Merak kediye öldürebilir ama ben kesinlikle bunun neyle ilgili olduğunu öğrenmek istiyorum.

"Evet," diyorum. Kalbim çok hızlı atıyor. Az önce ne yaptım ben?

"İtiraz!" diye kükredi Clive.

"Reddedildi," diye karşılık verdi Dan.

Nero şaşkınlıkla Herkül'e baktı. "Bu ana kadar Clive bana gülümsüyor ve cilveli bakışlar atıyordu. Şimdi ise bana öfkeyle bakıyor."

Ama dikkatimi ondan ayırıp meraklı bakışlarımı Dan'e çevirdim; o da Lordların TRANSPOT ile ilgili yaptığı lisans iddiaları hakkında daha önce hiç bilmediğim ayrıntıları anlattı. Sonra Dan bana ürün hakkında bilgim olup olmadığını sordu.

Çok heyecanlıyım. "Evet."

Clive'ın parmağının ucu masaya sertçe vuruyor. Bana vereceği özenle hazırlanmış cevabı işaret ettiğinin farkındayım.

"Yazılım hakkında bildiklerinizi bizimle paylaşabilir misiniz?"

Az önce duyduklarımı değerlendiriyorum. "Lordların lisans üzerinde herhangi bir hak iddiasında bulunduğunu bilmiyordum. Ancak, bununla

piyasaya çıkmaya henüz çok uzakta olduğumuzu biliyorum."

"Bunu nereden biliyorsunuz?"

"İtiraz!" diye kükredi Clive.

"Reddedildi. Soruyu cevaplayın, Bayan Grove," diye ısrar ediyor Dan.

Boynum yanıyor. Konuşmayı bırakmalıyım diye düşünüyorum ama bunun yerine, "Daha önce de belirttiğim gibi, piyasaya sürülmeye hazır olduğunu düşünmüyorum," diyorum.

Clive, sıkıca kenetlenmiş dudaklarını neredeyse hiç kıpırdatmadan, "Söyle," diye tısladı. "Şimdi söyle."

"Bayan Grove, TRANSPOT konusunda teknik bilginiz olduğunu kabul ediyor musunuz?" diye soruyor Dan, Clive'in bana yönelik eleştirilerini kolayca görmezden gelerek.

Soruyu cevaplamak üzereydim ki, dedemin yüzü aklıma gelince göz kapaklarım kapandı. Kalbim düğümlendi ve Max'in TRANSPOT ile tekrar yoluna girmesine yardım etmek için iki adım bile atmamı engelleyen aynı uyuşukluk hissi beni sardı.

Neler olup bittiğinin tam olarak farkında değilim ama nefes nefese kalmış durumdayım. Her zerrem acı ve kayıp duygusuyla kavruluyor. Büyükbabamı çok özlüyorum ve sanki onu dün gömmüşüz gibi hissediyorum. Öksürüyorum, daha rahat nefes almaya çalışıyorum.

Herkül masanın etrafından dolaşıp önümde çömeldi. Uyluklarımın üst kısmını okşuyordu. "Burnundan gir, ağzından çık," diye tekrarladı.

Onun yatıştırıcı sesine tutunarak, tam olarak dediğini yapana kadar kendimi sakinleştirmeye çalışıyorum. Herkül'ün gözlerinin içine derinlemesine bakarak fısıldıyorum: "Bu davanın ayrıntılarına aşına değilim. Lütfen gerçekleri öğrenmek için bana altmış gün süre tanıyın."

"Devam edin lütfen!" diye bağırıyor Clive. Kızgın ve bunun tek sebebi benim.

"Pekala. Devam izni verildi, ama bu kadar. Bugünden sonra başka yok," diyor Dan.

"Yürüyüşe çıkmak ister misin?" diye soruyor Herkül.

Onun endişeli gözlerine bakmak, dağılmamı engelliyor. Yanaklarımdan birinden diğerine gözyaşlarımı silinceye kadar ağladığımın farkına bile varmıyorum.

Clive homurdanarak, "Öğle yemeği yiyip olanları konuşmalıyız," dedi. Ses tonundan, Hercules'in benimle birlikte yürümemi istemesine doğrudan itiraz ettiği açıktı.

Ama Herkül hâlâ tüm dikkatimi çekiyor, özellikle de "Hadi gel benimle yürü, PG. Biraz hava alalım." dediğinde.

Hadi bir anlaşma yapalım

PAISLEY KORUSU

Herkül'le birlikte caddede yürürken, kollarımı ısıtan ılık güneş ışınlarına maruz kalıyorum. O aşırı klimalı odadan ve o etkinliklerden uzaklaşmak tam da ihtiyacım olan şeydi. Ancak, sonunda yaşadığım küçük sinir krizi için utanıyorum. Bunun nereden geldiğini bilmiyorum. Bastırdığım ve başa çıkmadığım bazı duygularım olmalı. Aslında, yüzeye çıkarmak istemediğim bastırılmış duygularım olduğundan eminim.

"Daha iyi mi?" diye soruyor Herkül.

Onun benimle birlikte olmasından mutluluk duyarak ona şöyle bir baktım. Dudaklarıma memnun bir gülümseme yerleştirip başımı salladım.

"Güzel. İyileştğine sevindim." Beni uzun süre inceliyor ve bir şeyler söylemek istediğini anlıyorum. Lauren hakkında konuşmamız gerekiyor ve ben ondan bahsetmek üzereyken, "Dün gece partide avukatınla dans ediyordun," diyor.

Hercules'le yeterince konuştuktan sonra, onun bir soru sormadığını, sadece bir açıklama yaptığını anladım.

"Lake'in arkadaşı olmalı," diyorum. "Sanırım bütün şehri tanıyor."

"O senden hoşlanıyor, PG. Ama ben ondan hoşlanmıyorum."

Keyifli bir şekilde iç çektim. "Kıskanamazsın. Ciddi anlamda, kıskanmaya hakkın yok."

Midtown'dayız, Eighth Avenue'ye doğru doğuya gidiyoruz. Hercules beni izlemeye devam ediyor. Düşüncelerine dalmış gibi görünüyor. "Achilles'in Lauren'den bahsettiğini duymuşsundur eminim."

Benden önce nişanlısı hakkında bir şey söylediği için rahatladım. "Duydum."

"Lauren ile ben beşinci dereceden kuzeniz. Ve..." Sanki söylemek istediklerinden pişmanmış gibi gözlerini sıkıca kapattı.

"Onunla nişanlısın," diyerek onu bu durumdan kurtardım.

"Benim." Sanki nefesi kesilmişti. "Ama bunu sana kim söyledi?"

"Belki de yapmalıydın."

Herkül parmaklarını saçlarının arasından geçirdi. "Ben de sana söyleyecektim."

"Ne zaman?" diye çıkıştım.

Bir an sessiz kalıyor ve sonra soruyor: "Lake sana söyledi mi?"

Bu konuşma kafama yediğim bir tahta parçası gibi çarpsa da kendimi tutuyorum. "Sana bir şey göstermem gerek."

Çantamdan cep telefonumu çıkarıp Lake'in bu sabah gönderdiği uyarıyı açtım. Hercules okurken yürümeyi bıraktık. Garip bir şekilde, sırtmış, eğlenmişti. Okurken başını salladı ve "Bu iyiydi," dedi. Sonra bana bakarken kaşları birden yukarı kalktı.

Onun arsız flörtüne olabildiğince kayıtsız görünmeye çalışıyorum. Herkül'ün cazibesine kapılmamalıyım. Nişanlı.

Telefonumu bana geri verdi. "Onunla nişanlı olmak benim tercihim değil ve bunu gerçekleştirmeyeceğim."

Kendinden o kadar emin konuşuyor ki, sanki sevmediği bir kadınla evlenmek zorunda olmadığına kendini umutsuzca ikna etmeye çalışıyor gibi.

"O zaman nişanı bozuyorsun?" diye soruyorum, kararlılığını test etmek için.

Bize doğru dik dik bakarken yüzünde buruk, neredeyse öfkeli bir ifade var. "Ona resmi olarak evlenme teklifi etmedim. Sadece bana evlenme teklifi edileceği söylendi. Hatta bir tören bile olması gerekmiyor. Her şey kağıt üzerinde gerçekleşecek. Pek romantik değil, değil mi?"

Kaşlarımı çatarak, " 'Söz konusu' kelimesini iki kere kullandınız," dedim.

Herkül başını hafifçe sallıyor. Lauren'la evlenmek zorunda kaldığı için gerçekten çok kızgın görünüyor.

"Bu yasal mı?"

Herkül'ün çenesi gerildi ve gözlerini kırıştıtarak bana baktı. Yüzünden kan çekilmişti. Bu endişeli ifadeyi daha önce de görmüştüm. Lisede sık sık böyle görünürdü.

"Çocuklar için uygun." Kollarını kavuşturdu. "Gerçekten burada neler olup bittiğini anlamıyor musun?"

Omuz silktim. "Sanırım biliyorum. Kuzeninle evlenmenin parayla bir ilgisi var, değil mi?"

Sekizinci Cadde'ye giriyoruz. "Onunla evlenmeye zorlanıyorum."

"Kim tarafından?"

Bana gözlerini kısarak bakıyor, sanki cevabı zaten bilmediğime şaşırmış gibi. Cevabı biliyorum, ama onun ağzından duymak istiyorum.

"Ailem adına, PG. Lauren ile evlenmek, Lord Trust'ın kurallarını bizim lehimize kullanmamızı sağlıyor. Güvenin şartlarından haberdar olmamanıza şaşırdım. Kardeşiniz ve amcanız, güveni bize karşı bir silah olarak kullanmakta oldukça ustalar."

Yüzüm gerilmiş gibi hissediyorum. Başımı sallamayı bırakamıyorum. Max ve Leo Amca'nın Büyükbabamın işletmesini yönetme biçiminden nefret ediyorum. Ancak, yüzümden belli olsa da, bunu Hercules'le paylaşmalı mıyım emin değilim. Hercules'i ne kadar sevsem de, o hala bir Lord. Aramızdaki en büyük engel her zaman bu olmuştur.

Uzun bir aradan sonra, garip sessizlik görevini yerine getiriyor ve amcam ve kardeşim hakkındaki önceki yorumlarını geçmişte bırakıyor.

Herkül homurdanarak ellerini pantolon ceplerine soktu. "Beni akşam yemeğine eve getirirsen, ailen ne derdi acaba?"

Vay canına, bu soru hiç beklemediğim bir anda geldi. Dudaklarımın kenarlarını büzerek cevabı zihnimde canlandırıyorum. Yanımda Hercules ile birlikte anne babamın Greenwich, Connecticut'taki malikanesine girdiğimi görüyorum. Çok utanmış görünüyorlar.

"Bu bir felaket olurdu," diye itiraf ediyorum.

Herkül kıkırdadı. "Kesinlikle bir felaket gibi olurdu. Ama felaket olmazdı çünkü birlikte olurduk."

Başımı sallarken homurdanıyorum. "Hiç durmuyor musun?"

"Neyi durdurayım?" diye soruyor, büyüleyici gülümsemesini sergileyerek.

"Flörtleşme."

Masummuş gibi ellerini havaya kaldırıyor. "Flört etmiyorum. Sadece bir gerçeği dile getiriyorum."

Birlikte gülmemiz eğlenceden çok bir iş birliğine benziyor. Kaşımı kaldırıyorum, onun da benimle birlikte ailemle akşam yemeğine gelmesi hayaline kapılıyorum. "Bunu yapardım, biliyor musun? Sadece onların kıvranmasını izlemek için."

"O zaman randevumuz belli."

Biz gülüyoruz.

Herkül başını öne eğip sırttı. "Bunu seviyorum, Paisley, seninle birlikte olmayı." Başını kaldırdı ve gözlerimin içine derinlemesine baktı. "Seni görmeyi bırakmak istemiyorum."

Yüz kaslarım gevşerken kalbimin boğazımda attığını hissediyorum. Lauren'la nişanlı olmasına rağmen, Hercules Lord'dan daha fazlasını istiyorum. Ama dün gece yaptığımız gibi onunla seks yapmak, her kadına - arkadaş, aile, arkadaş olmayan, hatta Lauren'a bile- bir tokat olurdu.

"Yapamam." Bu boğuk bir fısıltı gibi çıktı ağzımdan. Sesimi temizledim. "Kızlar arasındaki yazılı olmayan kurallara saygı duyuyorum."

Çıkardığı homurtunun etkilendiğini mi yoksa meraklandığını mı gösterdiğinden emin değilim. "O zaman sadece arkadaş olalım," diye teklif ediyor.

Herkül'ün, özellikle dün gecedan sonra, sadece arkadaş kalmamızın ne kadar zor olacağını kastan küçümsediğini fark edince kıkırdıyorum. Tekrarını çok istiyorum. Ancak, nereye varacağımızı görmek için oyuna devam etmeye karar veriyorum.

"Ama biz arkadaşız," diyorum.

"Daha iyi arkadaşlar. İyi arkadaşlar. Yıkılmaz arkadaşlar."

Arkamı döndüğümde, onun büyüleyici gülümsemesiyle karşılaşacağımı zaten biliyorum. "Peki, bunu nasıl yapmayı öneriyorsunuz?"

"Daha sık birlikte vakit geçirelim."

Şüpheyi kaşımı kaldırıyorum. "'Daha çok vakit geçirmek' derken neyi kastediyorsun?" (tırnak içinde söylüyorum). "Cinsellik mi işin içinde?"

Ağzı endişeyle birkaç kez büküldükten sonra, "Öyle olmak zorunda değil. Şu anda yaptığımızı yapmaya devam edebiliriz. Yürüyebiliriz. Konuşabiliriz. Birbirimizi daha iyi tanıyabiliriz." diyor.

"Benim hakkımda ne öğrenmek istiyorsunuz?"

"Konferans salonunda neler oluyordu? Neden sinir krizi geçirdin?"

Gülümsemem kayboluyor. Oyun, hiç beklemediğim bir yöne doğru evrildi. Derin bir nefes alırken göz kapaklarım kapanıyor.

Sonra gözlerimi açtım ve Herkül'ün yüzünün her bir parçasını inceleyerek fısıldadım: "Bilmiyorum."

Kaşları çatıldı. "Hadi ama, PG. Bence biliyorsun."

Söylediklerine şok olmuş bir şekilde yüzümü buruşturdum.

"Bunu bilmemek için çok zekisin. Bunun hakkında konuşamazsın ama konuşmalısın. Sana iyi gelecek."

Dudaklarım birbirine kenetlenmiş, sanki bilinçaltımda ona meydan okuyormuşum gibi. Ama haklı. O sinir krizini neden geçirdiğimi tam olarak biliyorum. Üniversiteden mezun olduktan sonra bazı şeyler buldum. Aspen'deki büyükbabamın dağ evindeki bir sandıkta saklıydılar.

Aramızda giderek anlam kazanan bir sessizlik oluşuyor.

"Bana söylemek zorunda değilsin," diyor sonunda.

"Şey işte..." diye kaşlarımı çatarak ileriye baktım. "Sanırım bunun büyükbabamla bir ilgisi var. Onu özlüyorum. Şu an bile, sanki daha dün buradaymış gibi geliyor. Oysa on bir yıldır yok. Ve biliyor musun, şimdiye kadar kederimi atlatmış olacağımı sanıyordum." Derin bir iç çektim, ama bu kederimi dağıtmaya yetmedi.

Herkül birkaç saniye sessiz kalır. "Onunla ilgili güzel anıların var mı?"

"En iyisi."

"Öyleyse onları sıkıca tut." Birdenbire yürümeyi bıraktı ve elini sırtıma koydu, bu da içimde bir heyecan dalgası yarattı. "Hey, donut ister misin?"

Onun kusursuz yakışıklı yüzüne kaşlarımı çattım, sonra da az önce durduğumuz pencereden süslü donut sıralarına göz atmak için döndüm. Ağzım sulandı ama içimden bir direnç geçti. "Biliyor musun, komik ve muhtemelen inanılmaz olan şey ne?"

Öpücükler içindeki gülümsemesinin ardında bembeyaz dişleri belirliyor. "Ne?"

"Çocukluğumdan beri donut yemedim."

Benden uzaklaştı. "Buradan defol."

O bana dokundukça, ben daha da heyecanlanıyorum. Belki de elinden uzaklaşmalıyım. Ama yapamıyorum.

Yutkunarak, yanaklarım kızararak başımı salladım. "Doğru. Ailem büyürken bana asla abur cubur yedirmedi. Tabii özel günler hariç. Mesela doğum günüm veya Noel partisi gibi."

"Şey..." Ağzını kulağıma yaklaştırdı. "Neleri kaçırdığımı bilmiyorsun."

Aman Tanrım. Kadınlık organlarım titredi resmen. Cinsellik olmadan gerçekten arkadaş olabilir miyiz?

Herkül dükkanın kapısını açıyor. "Bir donut zarar vermez," diyerek beni ikna etmeye çalışıyor.

İçimde dalgalanan ve ailemin onaylamadığını söyleyen o kırmızı bayrağı ezip geçiyorum. Bu şekilde hissetmenin garip olduğunu fark etmek için bir an duruyorum. Neredeyse otuz yaşındayım. Ailemin üzerimde hâlâ bu kadar gücü olup olmadığını merak ediyorum. Sonra her şey anlam kazanıyor ve Hercules'in Lauren'la evlenmek konusunda neden bu kadar zorlandığını anlıyorum. Ailesinin onun üzerinde de aynı derecede kontrol sahibi olduğunu biliyorum. Madem ki birlikteyiz, birlikte olalım bari.

"Pekala," dedim gülümseyerek ve iki parmağımı göstererek. "İki tane alacağım."

Herkül'ün gülümsemesi çok genişliyor. Onu böyle gülümsetmeyi çok seviyorum.

"İşte bu gerçek ruh, PG!"

HERKÜL, TEZGAHIN ARKASINDAKİ KIZIN EN SEVDİĞİ OLDUĞUNU söylediği donutlardan yarım düzine satın alıyor. Doğuştan çapkın biri ama bunu yapış biçiminde, en azından kıza karşı, cinsel bir şey yok. Ancak kız, onun karizmasından etkileniyor. Sonra, alışverişleri bittiğinde, tüm dikkatini sadece ona yöneltiyor.

Hercules'le yetişkin olarak ilk kez dışarıda olduğumun farkındayım. Lisedeyken, okuldan sonra bilgisayar programlama projemiz üzerinde çalışmak için buluştuğumuzda, Hercules'in başka kızlarla ilgilenip ilgilenmediğine hiç dikkat etmezdim. Sadece onun yanında olmaktan çok mutluydum. Ama donut yiyip kahve içerken, kadınlar sürekli penceremizin önünden geçiyor ve o hiçbirine dönüp bakmıyor. Son erkek arkadaşım

Boyles, etraftaki tüm kadınlara bakmadan bir dakika bile bana odaklanamazdı. Ve tezgahın arkasında çalışan kızlar mı? Unutun gitsin. Boyles utanmazca ve biraz da ürkütücü bir şekilde flört eder, sanki sersemlemiş gibi onlara bakar, onlardan olabildiğince çok ilgi çekmeye çalışırdı.

Onun sorunları vardı, bu kesindi. Herkül'ün sahip olmadığı sorunlar bunlar. Bu da beni öğle yemeğinden önce donut yemeye ikna eden adamla bu kadar rahat hissetmemin bir başka nedeni.

"Peki, PG, arkadaşlığımızı nasıl sürdürmeyi önerirsin?" Hercules akçaagaç şuruplu bir donut'tan bir ısırık aldı. Kızın kutuya koymasını ısrarla istediği tek donut buydu.

Üzerinde şekerlemeler olan bir tanesini az önce ısırdım. Şekerli tadı beni şaşırttı.

"Nasıl?" diye soruyor.

Kaşlarımı çattığımı fark edince yüz ifademi düzeltiyorum. "Çok tatlı."

Kıkırdar. "Tıpkı senin gibi."

Gözlerimi devirdim. "Ne kadar da çapkınsın." Başımı yana eğdim. "Arkadaş olarak, benimle bu kadar çok flört etmemeni öneriyorum. Çünkü..." Ağzım açık kaldı. Ona karşı koymakta zaten yeterince zorlandığım için olduğunu söyleyemem. "Ve bana dokunma. Bunu da yapmamalısın."

"Bu da neydi şimdi?" diye birden patladı.

Kaşlarımı çattım, kafam karışmıştı. "Neydi o?"

"Avukatınızın size karşı bu kadar samimi davranması. Siz onun müvekkilisiniz. Size bu şekilde dokunmamalıydı. Sınırı aştı."

Sanırım bilişsel şok yaşıyorum. Onun dokunuşuna karşı aşırı hassas olduğumdan, Clive'in bana dokunmasına nasıl geçtik? Üstelik...

"Clive bana dokunmadı," diyorum.

Herkül başını o kadar geriye çekti ki, gerçek bir boyun incinmesi yaşayabilirdi. "Ne? Elini sırtına koydu."

“Hayır, yapmadı.” Hatırlamaya çalışarak başımı yana eğdim. “Yaptı mı?”

"Evet, PG. Öyle yaptı."

Elbette Herkül'ün gördüklerini inkar etmeyeceğim. Bu durum onu oldukça sarsmış görünüyor.

"Belki de sizi temsil etmekten çekilmelidir," diye ekliyor.

Çöreğimi dudaklarıma götürüyorum. "Gerek yok çünkü o duruşma salonuna asla geri dönmeyeceğim." Bir ısırık alıyorum. "Zaten her şey çok saçma bence. Ayrıca ailenizin TRANSPOT'ta ortaklık kurmak istediğini bilmiyordum."

Birdenbire Herkül gerildi. Aman Tanrım, aile şirketimizden bahsediyorum. Bu kırmızı çizgi, ama onu aşmakta bir sakınca görmüyorum.

Herkül öne eğildi ve en sevdiğim çarpık gülümsemesini sergiledi. "Şey... kardeşlerimizin kendi aralarında dövüşmesine izin vereceğiz, değil mi?"

Sanki telkinin etkisiyle, başımı sallıyorum. Ama bu kulağa hoş geliyor. "Bilgin olsun, ailenizin istediklerine razıyım. Sanırım büyükbabam da razı olurdu." Aklıma iki yüz gelince başımı sallıyorum. "Bence tüm gerilim ve karşı çıkma Max ve Leo Amca'dan kaynaklanıyor. Büyükbabam mantıklı bir adamdı. Bir azizdi." Kendi sert tonum beni hazırlıksız yakalıyor. Bunu telafi etmek için zoraki bir gülümseme takınıyorum. "Öyleydi."

Herkül'ün yüz ifadesi okunamıyor. Ama benimle aynı fikirde olduğunu sanmıyorum. Nedenini de bilmiyorum. Büyükbabamı tanı mıydı.

Cep telefonu çalıyor ve o da kayıtsızca donutunu bırakıyor, parmaklarını siliyor ve pantolon cebinden cihazını çıkarıyor. Telefon görüşmesi karşısında bu kadar kayıtsız olmasını izlemek, en hafif tabirle, komik. Bahse girerim Herkül dünyanın en soğukkanlı adamıdır. Ben de onun bu özelliğini seviyorum.

Salam veriyor ve bana bakarken kaşları çatılıyor. Sonra sandalyesinde dönerek vücudunu benden uzaklaştırıyor. Telefonun diğer ucundaki kişiye,

"Kendine gel," diyor. Biraz daha dinledikten sonra Herkül burnunun köprüsünü sıkıyor. "Tamam. Görüşürüz."

Telefonu kapattıktan sonra bir an hareketsiz oturuyor. Sonra yapmacık bir gülümsemeyle bana dönüyor.

"Her şey yolunda mı?" diye sordum endişeyle.

Yüzü gergin. "O öpücük yanlış kişilerin eline geçti. Biraz hasar kontrolü yapmam gerekiyor."

Birdenbire dayanılmaz bir korku hissettim. "O senin kardeşin Aşil miydi?"

Göz kırparak arayanın Aşil olduğunu söylüyor. Herkül belli ki beni endişelenmekten alıkoymaya çalışıyor. Ama işe yaramıyor. Endişeleniyorum. Eğer öpücüğümüz Aşil'e ulaştıysa, yakında Max, babam ya da Leo bile görecektir.

"Hey, PG," diye aniden söylüyor telefon görüşmesi yaparken. Konuyu değiştiriyormuş gibi geliyor. "Bu sabah seni aramak istedim ama numaran bende yok. Bulmam lazım."

Ona söylemek üzereydim ki parmağını kaldırıp beni durdurdu. Kardeşiyle birlikte olmadan önceki tüm rahatlığı geri gelmişti. Şoförüne nerede olduğunu ve onu nasıl bekleyeceğimizi anlatırken bekledim.

"Kendi arabanız yoksa," diyor telefonunu cebine geri koyarken.

Kendi arabam mı? "Yani şoförlü bir araç mı demek istiyorsun?"

"Evet."

Başımı şiddetle sallayarak, "Hayır," dedim.

"Neden?"

"Çünkü taksi veya metro gayet iyi iş görüyor."

"Dünyanın en zengin ailelerinden birinden geliyorsunuz ve metroyla mı geziyorsunuz?"

Yüzümü buruşturdum, neden böyle bir soru sorduğunu tam olarak anlamadım. Sonra omuz silktim ve donutumu bitirdim. "Bazen yürüyorum."

Herkül kıkırdadı. "Ah, PG. Seninle ne yapacağım ben? Senin için endişelenmekten kalp krizi geçireceğim."

Burundan bir ses çıkardım. "Ben gayet iyiyim."

Bana delici bir gülümsemeyle bakıyor. "Hazır mısın?"

Karnımdaki titremelere elimi bastırıyorum. "Evet."

Herkül ayağa kalkarken gözleri alev alev yanıyor. Ben de ayağa kalkıyorum. Bir kez daha, yoğun bir bakışma içinde kalıyoruz. Aman Tanrım... Aramızdaki çekim akıl almaz düzeyde.

"Öpücük olayıyla ilgilenmeye mi gidiyorsun?" diye soruyorum.

Yavaşça başını sallayarak, "Öyleyim," dedi.

Kaşlarım yukarı kalktı. "Şey, Aşıl'in endişelenecek bir şeyi yok, öpüşme günlerimiz bitti. Sadece arkadaş olacağız, değil mi? Platonik arkadaşlar?"

Herkül'ün kıkırdaması sanki ağzından kaçmış gibiydi. Yarım kalmış donut kutusunu alırken, "Elbette," diye yanıtladı. "Bunları da yanına almak ister misin?"

İlişkimizi platonik tutmak istediğinden emin değilim ama başımı sallıyorum. "Çok tatlı."

Masayı dolanarak bana daha da yaklaştı. Enerjisi ve varlığı çok etkileyici. Külotumun kasık kısmı kesinlikle sıırılsıklam olmuş. Beni çok heyecanlandırıyor. Yılbaşı gecesinden beri bu kadar tahrik olmamıştım.

"Sanırım tatlıya olan düşkünlüğünü harekete geçirmem gerekecek." Sesi utanmazca baştan çıkarıcı.

Nefesim ağırlaşıyor, göğsüm inip kalkıyor. Sonra koyu renkli camları olan siyah bir SUV, donut dükkanının önünde duruyor.

SUV mi? Arka koltukta bu kadar yer mi?

Etek giyiyorum. Herkül'ün yapması gereken tek şey fermuarı açıp içeri girmek. İçime tekrar girmesi, beni doldurması, içimden geçmesi, bana zevk vermesi ne kadar kolay olurdu...

Asla. Ondan uzaklaşmaya ihtiyacım var. Onunla daha fazla mı yoksa daha az mı zaman geçirmem gerektiği konusunda düşünmek için zamana

ihtiyacım var.

Bir adım geri çekilip aramızda hafif bir mesafe oluşturdum ve baş parmağımla omzumu işaret ettim. "Sanırım... yani, bir taksi çağırırsam iyi olur."

Herkül başını salladı. "Hayır, yapamazsın PG. Beni bırakıp taksiye binmene izin vermeyeceğim. Bu asla olmayacak."

Avuç içi dışa dönük şekilde elimi kaldırdım. "Sorun yok, Herkül. Hayatım boyunca taksi kullandım. İyi olacağım."

"Güvenli değil. Şoförün kaçırıcı olmadığından nasıl emin olabilirsiniz?"

Onun endişesine şaşırdım ve hızla başımı salladım. "Kaçırıcı mı? Kimse beni kaçırmayacak."

Lise üçüncü sınıftayken kuzenim Treasure'ın sahte kaçırılma olayını hatırlıyorum. O zamanlar üniversitede birinci sınıftaydı. Sanırım birilerinin beni fidye için rehin tutma fikrine kapılması olasıydı. Ancak Treasure aslında kaçırılmamıştı; bir erkekle birlikteydi. Ve eminim ki o erkek Herkül'ün kardeşi Orion'du. Görünüşe göre bir Lord çocuğunun cazibesine karşı koyamayan tek Grove kızı ben değilim.

SUV'ye doğru başıyla işaret ederek kapıya doğru bir adım attı. "PG, hadi gel."

Başımı kararlı bir şekilde salladım. "Greg'i arayacağım."

Kaşlarını çattı. "Greg kim?"

"Ailemizin şoförü. Onunla iletişime geçip beni bir yere götürmesini istediğimde çok hoşuna gidiyor."

Herkül'ün başı geriye düştü ve yüzünde en sert kaş çatması belirdi. "Seni mi istiyor yoksa?"

"Hayır!" diye haykırdım, böyle düşünebileceğine şaşırmıştım. "Beni küçüklüğümden beri tanıyor. Beni arayıp halimi hatırlımı sormayı sever. İyi olup olmadığımı kontrol eder. Ve her zaman tavsiyeleri vardır. Yani güvenliğimden endişeleniyorsanız, Greg beni almaya gelir." Cesaretimi kaybetmeden önce onu donut dükkanından kovmak için ellerimi salladım

ve SUV'unun arka koltuğuna tırmanıp bacaklarımı ona açtım. “Öyleyse, sen git. Ben iyiyim.”

Bana en sevdiğim çarpık sırtıtışını gösterdiğinde yutkundum. "Benden kurtulmak mı istiyorsun, PG?"

Gözlerim önce büyüyor, sonra küçülüyor. Dudaklarımı yalıyorum, söylemeli miyim diye düşünüyorum. O da cevabımı bekliyor.

“Şey, işte...” İçimden bir ah çektim. “Biz bir dostluk kurmaya çalışıyoruz, değil mi?”

“Doğru...” Ses tonunda yönlendirici bir nitelik var.

“Şey, şu anda...” Bunu söyleyeceğime inanamıyorum. Fısıldayarak, “Çünkü şu anda sana karşı pek dostça hissetmiyorum, ne demek istediğimi anlıyorsundur. Ve bu bir SUV. Ve o çizgiyi geçmemiz için bolca yer var.” dedim. Kaşlarım yukarı kalktı.

Herkül başını geriye atarak içten bir kahkaha attı. Aman Tanrım, onu bütün gün dinleyebilirdim.

Aramızdaki mesafeyi kapatmak için hızla hareket ediyor. Sonra kollarını bana sarıyor. Göğsü, kolları ve elbette cinsel organı olmak üzere birçok yeri sertleşmiş durumda.

"Numaran ne?" diye kulağıma fısıldadı.

Boğazımdan gelen boğuk sesle ona anlatıyorum. Sonra o da bana kendi duygularını anlatıyor.

"Hiçbir şey değişmedi," diye belirttim.

Herkül geriye yaslanıp yüzüme baktı. "Telefon numaramı hatırlıyor musun?" Çok eğlenmiş görünüyordu.

Bunu asla unutmayacağım.

Hâlâ rehberimde kayıtlı. Ama bunu ona asla söylemeyeceğim. Bu yüzden başımı sallıyorum.

Birbirimizin gözlerinde kaybolduk. Dudaklarım bir öpücük istiyor. Dilim onun dilini tatmak istiyor.

"Arkadaşlar," diyor nefes nefese ve sonra başımın üstünde, pencereden bir şey görüyor. Hercules, çıkışa doğru hızla ilerlerken beni daha sonra arayacağını söylüyor. Kapı eşiğinde duran bana işaret ediyor. "Greg'i aramayı unutma. Onu ara, PG."

"Yapacağım," diyorum ve bunu gerçekten kastediyorum.

Herkül başını salladı ve fazladan donutları evsiz gibi görünen bir adama verdi. Sonra cebine uzandı, para klipsinden banknotları çıkardı ve adama nakit para da uzattı. Bunu sanki hiçbir şey olmamış gibi, her gün, her zaman yapıyormuş gibi yaptı. Adam, Herkül'ün SUV'ye binip kaldırımından hızla uzaklaşmasını hayranlıkla izledi.

Kızlar Arası Sohbet

PAISLEY KORUSU

Ofisime geri döndüm ve ilk iki toplantımdan sonra, sabah yaşadığım duygusal travmayı toparlamaya çalışarak ellerimi yüzüme kapatıp masamda oturdum.

İnterkomun bip sesi, Greg'le olan konuşmam hakkındaki düşüncelerimden beni aniden kopardı. Bilgisayar ekranımın köşesindeki saate baktım. Öğleden sonra neredeyse dört. Esnedim. Çok yorgunum ama huzursuzum. Ve açıkçası, günün geri kalanında daha fazla çalışmak istemiyorum.

İşimi hiç sevmiyorum. Şimdiye kadar bunu kendime veya sesli olarak asla itiraf etmezdim. Kod yazmayı özlüyorum. Ama Max veya GIT için çalışmak istemiyorum. Kendi başıma çalışmak istiyorum. Kendi yolumda ilerlemek istiyorum.

"Neler oluyor Ru?" diye isteksiz bir ses tonuyla soruyorum.

"Bir ziyaretçiniz var."

"Takvimdeki bir randevuyu mu kaçırdım?"

"Hayır. Sizinle görüşmesi planlanmadı."

Ağrıyan şakaklarımı ovuyorum. Ru'ya kim olursa olsun onu göndermesini söylemek üzereyim ama bu akıllıca olmazdı. GIT'nin halkla ilişkiler sorumlusuyum ve şirketin imajını ve insanların ofisimize girdiklerinde verdiğim izlenimi düşünmek zorundayım. Kısacası, kaba,

soğuk veya kayıtsız olamam. Her zaman tetikte, gülümseyen, nazik ve yardımsever olmalıyım.

"Peki, kim o?" diye soruyorum.

Ru, "Sürpriz olduğunu söylüyor," diye yanıtlıyor.

Sandalyeimde dönerek kuzeye bakan şehir manzarasına bakıyorum. Çok yakında küvetimde olacağım. Sabırsızlıkla bekliyorum.

"Lütfen bir isim alabilir misiniz?" diye soruyorum, içimdeki gerginliği bastırmakta berbat bir iş çıkararak. Ru, genellikle habersizce gelip bana ulaşmaya çalışan rastgele insanları idare etmede uzmandır.

Birdenbire kapım sonuna kadar açıldı. "Hayır, giremez."

Sesi tanıyınca sandalyemde döndüm. "Treasure, burada ne yapıyorsun?"

Her zamanki gibi, Treasure göz kamaştırıcı bir güzellik sergiliyor. Kırmızı, yeşil, kahverengi ve altın sarısı çizgili dar bir pantolon, vücuduna oturan beyaz bir tişört ve kahverengi deri espadril sandaletler giymiş. Treasure'ın kıyafeti sade ama şık ve özellikle onun için tasarlanmış.

"Burada yaptığım şey bu," diyor.

Elindeki cep telefonunu fark ediyorum. Aramızdaki mesafeyi kapatıyor ve ekranı bana doğru çeviriyor. Ekranda, donut dükkanının içinde iki kişilik bir masada oturan Hercules ve benim fotoğrafımız var.

Göğsümde bir düğüm oluşurken nefesim kesildi. "Bu da ne?" Dünyada kim şehirde dolaşıp fotoğraflarımızı çekiyor? Tuhaf. Korkutucu.

Treasure, masamın karşısındaki sandalyeye oturdu ve rahatına kavuştu. "Öpüşmeyi ben de gördüm. O halde, neler olup bittiğini sen anlat bakalım." Gözleri parlıyordu, bu da endişeden çok meraklandığını gösteriyordu.

"Önemli bir şey değil," diyorum, yerimde kıpır kıpır olduğum için sakın kalmaya çalışarak.

Başını yana eğdi. "Pais. Benim. Birincisi, yalancı birini kandıramazsın. İkincisi, ben Herkül Lord gibi rastgele adamları öpmekle suçlanabilirim ama sen suçlanamazsın. O senin için bir anlam ifade ediyor."

Duyusal aşırı yüklenme yaşıyorum ve kuzenimi tanıdığım kadarıyla, geri alamayacağım bir şey söylememi sağlamaya çalıştığından eminim. "Bir dakika," diyorum, ellerimi havaya kaldırıp sallayarak. Sonra kuzenimin beni varlığıyla şaşırtmasının heyecanını hissetmeme izin veriyorum. Yani, parlak gözleri, kıpkırmızı dudakları ve klasik güzellikteki yüzü tam önümde. "Treasure, burada ne yapıyorsun? New York'a ne zaman geldin?"

Parmaklarını oynattı. "Hayır. Konuyu değiştirmeyin. Herkül Lord ile yine mi birlikte oluyorsunuz?"

"Yine mi?" diye soruyor tanıdık bir ses daha.

Treasure oturduğu yerde kıpırdanıyor ve ben de kapı aralığında duran Lake'i görünce gözlerim faltaşı gibi açılıyor.

Kahretsin. Yüzümü ellerimle kapatıp inledim. Harika—şimdi Lake her şeyi biliyor.

TANIŞMALAR GERÇEKLEŞTİ. LAKE, ETEK UCUNDA KIRMIZI İŞLEMELİ çiçekler bulunan ve kare yakalı beyaz pamuklu bir yazlık elbise içinde de göz kamaştırıcıydı. Elbisesinin zarıflığını, yıpranmış siyah askeri botlarla dengeledi. Treasure'ın gözleri, Lake'in vücudunu onaylayarak baştan aşağı süzdü. Treasure, farklı ve sıra dışı insanlardan hoşlanıyor. Lake kesinlikle ikisi de.

Ru kadınlar tuvaletine gitmişti, bu yüzden Lake ofisime bu kadar kolayca girebilmişti. Önce içeriye göz attığını ve sonra Herkül hakkında konuştuğumuzu duyduğunu söyledi. Bu sayede iş toplantısında olmadığımı anlamıştı.

Yıllar önce yılbaşı gecesi Herkül'le nasıl cinsel ilişkiye girdiğimizi açıklamak zorunda kaldım.

"Vay canına, sen bakire miydin?" diye soruyor Lake.

“Evet, öyleydi.” Treasure gözlerini kaçırarak başını salladı. “Bu ikisinde bir şey var,” diye mırıldandı, sanki karşısında oturmuyormuşum gibi.

Lake, "Eğer böyle bir geçmişleri olduğunu bilseydim, ona orada olduğunu söyleyerek uyarırdım," diyor.

“Ah, uyarıya gerek yok. Ondan uzak durması gerektiğini biliyor. O bir Lord. Ailesi onu öldürürdü.”

Lake, sanki bir araba kazası görmüş gibi nefesi kesildi. "Gerçekten mi? Yani, kelimenin tam anlamıyla onu öldürdünüz mü?"

Treasure, gözlerindeki sert ifadeyle başını salladı. "Hayır, kelimenin tam anlamıyla değil. Ama keşke ölmüş olsaydı diye düşünürdü."

Sesindeki hüznü anlamak için Orion Lord ile yaşadığı ilişkiyi bilmek gerekir.

Ellerimi hızla sallayarak, "Merhaba? Odadayım." dedim.

Treasure ve Lake bana sanki hâlâ düşüncelere dalmış gibi bakıyorlar.

“Pekala, Hercules ile bu öğleden sonra konuştuk.” Bu sabahki tahkim duruşmasıyla ilgili önemli noktaları özetliyorum, sonunda nasıl ağladığımı anlatmıyorum. “Ama kesinlikle romantik bir ilişkiye başlamıyoruz.” Arkadaş kalmaya karar verdiğimizizi onlara söylemeyeceğim.

Treasure sinsi bir gülümsemeyle beni izliyor. "Bana yalan söyleme, Pais. Bana yalan söyleyemezsin. Seni çok iyi tanıyorum."

Yüz ifadem, neyi değiştireceğimi anlamaya çalışırken birçok farklı hal alıyor çünkü Treasure kesinlikle yüzümü okuyor. "Nişanlı, Treasure," diye bağıriyorum, ısrarla ve ısrarla devam ediyorum. "Kızlar arasındaki yazılı olmayan kurallara saygı duyduğumu biliyorsun. İkimiz de duyuyoruz."

Dudaklarını birbirine bastırarak, Treasure uzlaşmacı bir şekilde başını salladı. "Doğru."

“Ama bu gerçek bir nişan değil.” Lake, bunu açıklamasının doğru olup olmadığını sorguluyormuş gibi gözlerini kocaman açtı.

"Bunu zaten biliyorum," diyorum onu rahatlatmak için. "Herkül de bana aynısını söyledi."

Treasure homurdanır. "Hiçbir şey değişmez. O her zaman annesinin dediğini yapar. Görüyorsunuz, takımı yöneten Aşıl değil, o. Baba Christopher çoktan gitti."

"Doğru," diyor Lake, kimseyi işaret etmeden. "Tropikal bir yerde."

"Bermuda, Antigua, Barbados, Hawaii..." diyor Treasure.

Acı bir şekilde homurdanıp başımı salladım. Hazine'nin Lordlar hakkında söylediklerinin hepsinden nefret ediyorum. "Evet, ama Herkül öyle değil..." Gözlerim faltaşı gibi açıldı. Az kalsın çok ileri gidecektim.

"Söyleyebilirsin." Treasure, Lake'e dönerek, "Orion'la eskiden birlikte olurdum." dedi.

Lake, Treasure'ın açıklamasının önemsiz bir şeymiş gibi gözlerini devirdi. "Kim yapmadı ki?"

Treasure'ın boynu öne doğru uzandı. "Öyle mi?"

"Hayır, hayır, hayır, hayır," diyor Lake başını şiddetle sallayarak. "Ama eskiden LTI'da grafik departmanında çalışıyordum. Mason'la orada tanıştık ve aşık olduk." Dudaklarında birkaç saniye mutluluk dolu bir gülümseme beliriyor. Sonra ruh halinin değiştiğini gösteren bir iç çekiyor. "Ama Orion şirketteki en güzel kadınların hepsiyle birlikte oluyordu."

"Ama çok çekicisin," diyor Treasure.

"Teşekkürler, ama o benim tipim olmadığını, benim de onun tipi olmadığını biliyor. Daha çok... tasarımcı tiplerinden hoşlanıyor," diyor Lake. O ve ben Treasure'ı inceliyoruz.

Bakışlarımız altında kıvranan Treasure, "Neden bana öyle bakıyorsunuz?" diye patladı.

Lake ve ben gülüyoruz.

Treasure omuz silkerek, "Biliyor musun? Orion ile çok uzun zaman önce bir ilişkimiz vardı. O yoluna devam etti, ben de. Ama tam bir pislik. Sanki benim için hiçbir şey ifade etmiyormuşum gibi benimle dalga geçiyor." dedi. Treasure gözlerini kapatıp, başını sallayarak ve acı dolu bir ifadeyle fısıldadı, "Tam bir pislik."

Lake uzanıp Treasure'ın sırtını okşuyor. Kuzenimin buna izin vermesine şaşırdım. O asla acınmaktan veya teselli edilmekten hoşlanmaz. Ama Orion'un onu hâlâ ağlatabiliyor olması beni her şeyden daha çok şaşırttı. Treasure ile yalnız kalıp Orion Lord hakkındaki duygusal tepkisini tam olarak inceleyebilmek için sabırsızlanıyorum. Bu, diğer erkeklerle ilgili aldığı kararlar hakkında birçok şeyi açıklayabilir.

"Biliyor musun? Erkekler berbat," diye belirtiyor Lake. "Ama şunu da söyleyeyim, Mason berbat olmayan tek erkek."

Treasure ile birlikte, bu komik an için minnettar bir şekilde gülüyoruz. Treasure, masamın köşesinde duran kutudan bir mendil alıyor. "Daha hafif bir konuya geçelim, ne zaman evleniyorsunuz?"

Lake ellerini birbirine sürerek kaşlarını çattı ve bana baktı. "İşte bu yüzden buradayım."

Ona şüpheyle bakıyorum. Törenlerle ilgili her şey beni ürpertiyor. Düzen ve kurallar, geleneksel törenleri aşılmaz görevler gibi hissettiriyor.

"Pekala..." diyorum.

"Baş nedimem, Amy ile başa çıkmanın çok zor olması yüzünden işi bıraktı, bunu anlıyorum," diyor elini savurarak. "Ama senin daha kalın bir derin var. Ama bana biraz zaman ver çünkü Amy'yi nasıl görevden alacağımı ve sonra da seni baş nedimem olarak seçmeyi düşünüyorum!"

Başımı hızla geriye çevirdim, bu küçük gerçeğin acısını hissettim. "Hayır," dedim başımı sallayarak. "Nedime—tamam, evet. Ama baş nedime, hayır."

"Anlaştık." Lake heyecanla el salladı. "Herkül için de endişelenme. Ona bakmana bile gerek yok. Onu senden çok, çok, çok uzakta tutacağım."

"Herkül mü?" diye sordu Treasure, merakla kaşını kaldırarak.

Lake içini çekerek, "Mason'ın sağdııcı o," dedi.

Treasure bana alaycı bir gülümsemeyle bakıyor. "Ooo. İşler iyice karışıyor."

“Paisley, Şimdi ofisime gel,” Max’in sesi ofisimde yankılandı ve hepimizi yerimizden sıçrattı. Kapı eşiğinde duruyordu.

"Merhaba Max," diyor Treasure ona alaycı bir Şekilde bakarak.

Bir an durup ona bakıyor. Max ve Treasure hiğbir zaman iyi geĐinememiŐlerdi. Max, Treasure'ın Őımarık, kavgacı ve kendisine kōtō etki eden biri olduğunu dōŐūnuyordu. Treasure ise Max'in tam anlamıyla bir pislik olduğunu dōŐūnuyordu. Ancak Max, Treasure'ı korumak iĐin her Őeyi yapardı ve Treasure bunu biliyordu. Treasure da onu asla yarı yolda bırakmazdı ve Max bunu biliyordu. SonuĐta, aile sadakati birbirlerine duydukları nefreti gōlgede bırakıyordu.

"Hazine," diyor donuk bir sesle. "Neden bu Őehirdesin?"

“Seni de gōrmek gōzel.” İkimiz de bunun samimi olmadığını biliyoruz. Treasure pahalı saatine bakıyor. “Pais’e ne sōyleyeceksen Đabuk sōyle. On beş dakika sonra akşam yemeği rezervasyonumuz var.”

KaŐlarımı Đatıyorum ama o saatine baktıĐı iĐin bunu gōrmüyor. Ama Max'te bir gariplik var. Yūzündeki kan Đekilmiş ve yukarı baktıĐında gōzleri donuk gōrūnuyor.

"Bu sabahki duruşmada ne oldu?" diye soruyor.

"Ne duyma?" diye soruyor Treasure, sorusunun onu sinirlendireceğini biliyormuŐ gibi sırtarak.

Max, Đenesi kasılırken ona Őfkeli bakıŐlar fırlatıyor. BakıŐları Lake'e kayıyor ve bir anlığına fazla uzun sūre onda kalıyor. Sonra ifadesi yumuŐuyor. Aman Tanrım, ona karŐı bir Đekim hissediyor.

Max hiÇ kimseye ilgi duymuyor. Sonra Lake'in Kiera gibi bir sanatĐı olduğunu, Max'in beni tanıştırdığı tek kız arkadaşı olduğunu hatırlıyorum. Anlaşılan belirli bir tipi var.

Treasure Őnce Lake'e sonra da bana sırtıyor. Muhtemelen o da Lake'in kardeŐim ūzerindeki etkisini fark etmiŐ. Normalde Treasure bu konuda onunla dalga geğerdi, ama sanırım Max'in rahatsızlığını izlemekten keyif alıyor.

“Sabah konuşuruz.” Arkasını dönüp ofisimden o kadar hızlı çıktı ki neredeyse gölgesini bile geride bırakmadı.

O gittikten sonra Lake, Treasure ve ben birbirimize kocaman, gülümseyen gözlerle baktık ve ardından kahkahalara boğulduk.

Kardeşten kardeşe

HERCULES LORD

York Caddesi'ndeki Achilles'in Upper East Side ofisine girdiğimde, o ve Orion çoktan sohbete dalmışlardı. Beni görünce konuşmaları kesildi. Yüzlerindeki o ifadeye aşınayım. Benim hakkımda konuşuyorlardı.

Achilles, "Senin ve Grove'un kızının yer aldığı, ortalıkta dolaşan bu videolar ne anlama geliyor?" diye soruyor.

Gözlerimi kapatıp dehşetle iç çektim. Bunun üstesinden zekamla gelmeliyim—ya da daha doğrusu yalan söyleyerek gelmeliyim.

“Önemli bir şey değil.” Sakince duvara yaslanmış siyah deri koltuğa oturdum. Kolumu koltuğun arkasına yaslayıp rahat bir pozisyona geçtim. Kardeşlerimin peşimden ayrılmasını sağlamanın püf noktası, terlediğimi asla görmelerine izin vermemektir.

"Kesinlikle öyle değildi," diye araya giriyor Orion.

Gözlerimi kısarak ona bakıyorum. Paisley'i öperken beni görmenin, onun ve Treasure'ın anılarını canlandırmadığını göstermeye çalışıyor. Annem bunu sevmemişti. Eğer ondan ayrılıp mesafesini korumazsa, onu maddi olarak desteklemeyi keseceğini söylemişti. Orion o zamanlar sadece on sekiz yaşındaydı ve aylık yüklü bir harçlık için aile sandığına güveniyordu. Zengin bir hayat yaşıyor ve zengin gibi davranıyordu. Bu yüzden seçim basitti—Treasure Grove'dan vazgeçmek zorundaydık.

Aşil ve annem muhtemelen beni aynı şekilde tehdit edecekler. Ama bu sadece bir tehdit olacak. Ben Orion'dan daha zekiyim. Seçeneklerim var. Hayatım boyunca Tanrı'nın güvenine köle olmaya asla niyetim yok. Bunda mutluluk yok, özgürlük yok.

Aşil yumruğunu masaya vurur. "Saçmalığı kes, Herkül."

Hiç tereddüt etmiyorum. Sakinliğimi koruyorum. "Ne söylememi istiyorsunuz?"

"Dairenizde gördüğünüz kırmızı elbise ona mı aitti?"

"HAYIR."

Yalan söylediğimin farkında olarak acı acı homurdanıyor. Ama umurumda değil. Cevabım hayır ve bunda ısrarcıyım.

"Lauren'la evleniyorsun. Bir fiyaskoya tahammülümüz yok."

Kalbim gümbür gümbür atıyor. Bunu kulaklarımda duyabiliyorum. Ancak dışarıdan hiç etkilenmemiş gibi görünüyorum. Yine de, Lauren'ın adı ne zaman geçse endişeleniyorum. Beni geriyor. Benimle evlenmek istiyor. Bazen sahip olacağımız çocuklar hakkında yorum yapıyor. "Yeterince uzak kuzeniz, değil mi? Çocuklarımız iyi olacak." gibi şeyler söylüyor.

Tanımadığım ve kesinlikle sevmediğim bir kadınla dünyaya bir hayat getirmeyi hayal bile edemiyorum. Bana böyle sorular sorduğunda dilimi ısırıyorum. Onunla birlikte çocuk sahibi olmamız asla olmayacak.

Achilles, "Videoda yapılan değişikliklerin video üzerinde oynandığını bildiren bir açıklama yayınlanacak ve abonelere iki kez gönderilecek. Rag Mag veya her kimse, hatalarından dolayı özür dileyerek bizi destekleyecek," diyor.

Orion sırtarak, "Yaptığın hatayı düzeltmek çok paraya mal oldu," diye ekliyor.

Bana karşı gösterdiğim baskıdan zevk aldığını anlayabiliyorum. Nadiren pes ederim, ama nadiren pes ettiğimde Orion bundan keyif almıştır. Beni ukala, kibirli ve kendi iyiliğim için fazla zeki buluyor. Ben ise onu

zayıf, hak iddia eden, narsist ve ciddiyetsiz buluyorum. Ama işin aslı şu ki, ben onun hakkında haklıyım, o ise benim hakkımda yanılıyor.

Aşil çenesini öne eğdi ve tehditkar gözlerle bana baktı. "Ondan uzak dur. Anladın mı?"

Burnumu ovuşturup öfkeyle kokluyorum. Ondan korkmuyorum. Sakince ayağa kalkıp ona cehenneme gitmesini söyleyip dışarı çıkacağımı hayal ediyorum. Ama bu işi düzeltmenin benim görevim olduğu çoktan aklıma geldi, çünkü Aşil o lanet olası Tanrı Vakfı'na borçlu olmaktan rahatsız değil. Yaşlı adam, büyük dedemiz, paraya ulaşmak için aşmamız gereken karmaşık, dolambaçlı engelleri kurarken aklını kaçırmış olmalı.

"Beni anlıyor musun?" diye hırladı Aşil, her kelimeyi dikkatlice telaffuz ederek.

Sabırlı ol. "Seni anlıyorum." diyorum.

Ve işte böylece, Aşil'in yüzündeki öfke kayboldu ve omuzlarındaki gerginlik dağıldı. "Lauren'la daha sık dışarıda görünmeniz gerekiyor. Ekim ayında, ilişkinizin gerçek olduğunu vakfın yöneticileri önünde savunmak zorunda kalacağım. Bana destekleyici kanıtlar lazım, o videolar gibi her şeyi baltalayan şeyler değil." İç çekerek bir an duraksadı. "Bu akşamdan itibaren Lauren'la dışarı çıkmanız gerekiyor. Size akşam yemeği rezervasyonu yaptırdım." Beni ofisinden dışarı çağırdı. "Şimdi, gidin."

Orion sırtırken sandalyesine iyice yaslandı. "Bu arada, çift randevu olacak."

Çifte Sürpri

PAISLEY KORUSU

Ne garip bir tesadüf ki Treasure bize The Chest of Chelsea'de masa ayarlayabildi. O bunu söyleyene kadar Clive'in öğle yemeği davetini hatırlamamıştım. Duruşmadaki davranışlarım için onu arayıp özür dilemeliyim gerçekten. Muhtemelen dengesiz olduğumu düşünüyor.

Restoran, insanların arkadaş gruplarıyla gelip güldüğü, kokteyller içtiği ve küçük porsiyonlarda servis edilen pahalı yemekleri tıka basa yediği, oldukça popüler bir yer. Masamız birçok müşterinin ilgisini çekiyor. İnsanlar Treasure Grove'u tanıyor ve emin değilim ama sanırım ben de tanınıyorum.

Lake ve Treasure çok iyi anlaşıyorlar. Birbirlerini sevmeleri hiç de şaşırtıcı değil. Lake gösterişsiz ve tüm ilgiyi kendine çekmek zorunda olan rekabetçi bir tip değil. Treasure da öyle değil, ama bir odaya girdiğimizde herkesin ilk gördüğü kişi her zaman o oluyor. Bu, ilgi odağı olmaya ihtiyaç duyan bir kadın için oldukça sinir bozucu olabilir. Ama ben ilgiye ihtiyaç duymuyorum, Lake de duymuyor. Ayrıca, Treasure'ın parlamasını görmeyi seviyorum. Karizmatik ve eğlenceli. İnsanların ona aşık olması çok kolay.

Lake, Treasure'ı sanki ilginç bir sanat eserine bakıyormuş gibi izliyor; Treasure ise menüdeki hemen hemen her şeyi sipariş ediyor ve sonra başka bir şey isteyip istemediğimizi soruyor.

"Bütün bunları gerçekten kendin için mi sipariş ettin?" diye soruyorum.

Treasure menüyü garsona geri verdi. "Hayır. Ama madem buradayız, her şeyi deneyelim bari."

Treasure'ın tuhaf davranışlarına boyun eğerek gözlerimi deviriyorum.

Lake, menüsünü garsona uzatırken, "Bu arada, Treasure," diye soruyor. "Sana bir şey sormak istiyordum. Ve bunu bilme ihtiyacı beni öldürüyor."

Treasure'ın ifadesi açık. "Neyi öğrenmek için?"

Lake ona doğru eğilip fısıldadı, "Simon Linney ile nişanlı olduğun doğru mu?"

"Ah," diyor Treasure, gözlerini kaçırarak ve nazlanarak. Sonra başını Lake'e doğru eğiyor. Sanki benim zaten bildiğim bir sırrı paylaşmak üzereler. "Doğru."

"Ve onun itibarı konusunda endişelenmiyorsunuz, değil mi?"

Treasure omuz silkerek, "Hiç şüphe yok, o bir çapkın, ama ıslah olduğunu söylüyor," dedi.

Lake mırıldanır ve aşk tanrısının yayı şeklindeki dudaklarını düşünceli bir şekilde kıvrır.

Aniden Treasure kendini Lake'e doğru attı. "Aman Tanrım. Sen ve o...?"

Lake iki elini birden kaldırıp Treasure'a masum avuçlarını gösterdi. "İmkânsız. Asla. Ama onunla ilişkiye giren birkaç kız tanıyorum. Yatakta iyi olduğunu ama yatak dışında tam bir pislik olduğunu duydum."

Treasure, kesinlikle onaylarcasına başını salladı. "O kesinlikle bir pislik. Belki de bu yüzden onu seviyorum."

Hmm... Sanırım öyle.

"Ya da belki de onun baştan çıkarıcı İngiliz aksanıdır," diyor Lake. "Tıpkı tereyağı gibi."

"Sanırım haklısın, Hazine," diye araya girdim.

Treasure bana kaşlarını çatarak, sanki kafası karışmış gibi bakıyor. "Bunun ne anlamı var?"

"Seçimlerin berbat." Parmak parmak saymaya başlıyorum. "Jack, Corey, Mitch, Leon..." Aklıma o kadar çok yüz geliyor ki isimleri birbirine

karışıyor. "Derek, Mich..."

"Belki de heyecan peşinde koştuğum için, sevgili kuzenim, sen ise sıkıcısın."

Ah, canım acıdı. Treasure'ın hakaretini bütün benliğimle sindirirken sırtımı dikleştirdim. Ya da belki de hakaret değildi. Bence doğrudu. Ben sıkıcıyım. O heyecan verici. Hayatı benimkinden yüz kat daha canlı. Dünyanın dört bir yanında arkadaşları ve sevgilileri var. Ve asla anne babası Leo ve Londyn'in Manhattan'daki çatı katı dairesinde yaşamayı kabul etmezdi. Onlardan saklaması gereken çok fazla sırrı var - eğlenceli sırlar. Hercules'le yeniden bağlantı kurana kadar benim hiçbir sırrım yoktu.

"Şey... Herkül Lord kesinlikle sıkıcı değil," diyor Lake beni savunarak.

"Ama nişanlı," diye fısıldadım boğazımdaki düğümü bastırarak.

Treasure uzanıp kolumu okşadı. "Bunu söylediğim için özür dilerim, Pais. Dinle, hayatını neşelendirmeye kendimi adadım. Unutma, dünyanın en iyi üniversite oda arkadaşına sahip olmanı sağladım. Sen tamamen yalnız, sadece bilgisayarınla yaşamakta ısrarcı olduğun zamanlarda bile. Ve..."

Hemen elimi onun elinin üzerine koydum. "Seni affediyorum." Konuşmayı bırakması gerekiyor. Söylediği her şey çok iç karartıcı. Belki de hayatımı biraz renklendirmeliyim. Belki de zamanı gelmiştir.

Treasure bana doğru kaşlarını oynatarak gülümsedi. "Teşekkür ederim. Ve hiç de sıkıcı değilsin."

Kararlı bir şekilde başımı salladım. "Ah, ben sıkıcıyım."

"Hayır, değilsin," diye araya giriyor Lake.

Konuşma konusunu değiştirmeye hazırım.

"Xander ve Heartly'nin çatı katından beş dakika önce taşınman gerekiyordu." Treasure bana daha da yaklaşıp fısıldadı, "Özellikle de Hercules Lord ile birlikte olmaya devam edeceksen." Beni mat etmiş gibi sırtarak doğruldu. "O öpüşmeyi gördüm. İkiniz dün gece birlikte oldunuz, değil mi?"

Yalan, Paisley.

“Bekleyin,” diyor Lake birden. “Binamızda satılık bir daire var. Şu an oturduğunuz kadar lüks değil ama modern ve çağdaş bir tarzda, bir sürü özelliği var çünkü Wall Street'te çalışmış, sonradan sanatçı olmuş biri orada yaşıyor. Ama Wall Street'e geri dönüyor ve daireyi yakında satışa çıkaracak. Satışa koymadan önce sizi görmeniz için ayarlayabilirim.”

“Ooo, kulağa hoş geliyor.” Treasure kaşlarını kaldırarak bakışlarını üzerimden geçirdi ve sonra tekrar Lake'e çevirdi. “Hangi bina bu?”

Lake ona anlatıyor.

Treasure aniden sıçradı. "Aman Tanrım. Davey Yee'yi tanıyor musun? Eskiden Wall Street'te çalışıyordu ama heykeltıraş olmak için işi bıraktı."

Lake heyecanla başını salladı. "Onun..." Kadın nefes nefese kaldı. Ağzı açık kalmış bir şekilde Treasure'ın arkasındaki bir şeye bakakaldı. "Aman Tanrım."

Treasure ile birlikte, bizi ne veya kim hakkında uyardığını görmek için arkamıza döndük. Başım boynumdan ayrılıp helyum balonu gibi havada süzülüyormuş gibi hissederken, yavaşça ciğerlerimi havayla doldurdum. Aman Tanrım, doğru söylüyorsun. Hercules beni henüz görmüyor ama bu gece görünüş olarak on üzerinden on puanı hak ediyor. Bacaklarına eldiven gibi oturan koyu renk bir pantolon giymiş. Çok lezzetli... Saçları düzgünce taranmış. Eminim çok sevdiğim o narenciye kokulu kolonyayı da sürmüştür.

Boğazımda tuttuğum havayı dışarı atıyorum ve sonunda görüş alanımı genişleterek Lauren'ı onunla birlikte görüyorum. Kalbim hızla çarpmaya başlarken omuzlarım çöküyor.

"Orion mu?" Treasure yüzünü buruşturdu.

O ismi söyler söylemez, Hercules'in panik dolu gözleri benimkine kilitlendi. Harika bir kız kıza sohbet gecesi olmaya aday olan şey, bir anda çöpe atılmıştı.

Sansuma bakın!

HERCULES LORD

Paisley'nin melek yüzünden gözlerimi alamıyorum. İfadesindeki her değişikliği takip etmekten kendimi alamıyorum. Beni Lauren'la birlikte görmekten mutlu değil. Gözlerimle ona açıklayabileceğimi anlatmaya çalışıyorum. Ama sonra seksi dudaklarının kenarları aşağı doğru kıvrılıyor, gözlerini benden kaçırıyor ve Lake'e bir şeyler söylüyor.

Gözlerimi sıkıca kapatıp burnumun köprüsünü ovuyorum. Kahretsin. New York şehrindeki tüm restoranlar arasında Paisley bu akşam işte bu restoranda oturmuş.

"Vay canına, vay canına, vay canına," diyor Orion, sanırım Paisley'nin kuzeni Treasure olan bir kadına alaycı bir şekilde bakarak. Bu gece, çok güzel olan Clara ile birlikte. Ama Orion ve halka açık yerlerde birlikte görünmeyi seçtiği kadınlar söz konusu olduğunda bu zaten beklenen bir şey.

Orion, ev sahibine "Bizi birkaç arkadaşımızın yanına oturabilir misiniz?" diye soruyor.

"Ah..." dedi garson, yüzünün yanını ovuşturarak ve önündeki rezervasyon defterine sanki bir krizin eşiğindeymiş gibi bakarak.

Orion Lord'un istediği yerde, istediği zaman oturduğunu biliyor. Aşıl ve ben de New York'ta aynı ayrıcalığa sahibiz. Ama biz bunu Orion gibi istismar etmiyoruz.

Ev sahibi kadın endişeli bir bakışla başını kaldırdı. Yemek salonu tıklım tıklım doluydu.

"Nereye oturtursanız oraya otururuz," diyorum zavallı kızı rahatlatmak için.

"Asla! Arkadaşlarımın yanında olmak istiyorum, tam şurada," diye yüksek sesle söylüyor Orion, Paisley'nin masasına işaret ederek. İki garson önlerine birkaç tabak koyuyor. Neden bu kadar çok yemek?

Ev sahibesinin yüzündeki umut yerini umutsuzluğa bırakıyor.

"Şu kızla birlikte olan Lake, Paisley Grove mu?" Lauren koluma dolandı.

Lauren'ın ölümcül kavrayışından kurtulmaya çalışırken başka bir olay çıkaracağım. Ayrıca, bize doğru yaklaşan Treasure Grove dikkatimi dağıtıyor. Uzun, biçimli bacakları ve kusursuzca yerleştirilmiş yüz hatlarıyla Paisley'e benziyor. Aramızdaki mesafeyi kapatırken sanki bir podyumda yürüyor gibi. Omuzları dik, çenesi yukarıda. İnsanların onu izlediğini biliyor ve onlara bir gösteri sunuyor.

Bakışlarım tekrar Paisley'e kaydı, o da tıpkı benim onu izlediğim gibi beni izliyordu. Kalbim hızla ve yüksek sesle çarpıyordu. Kulaklarımda nabzını hissedebiliyordum.

Orion, karşısındakinin duygularını hiç önemsemeden, "Merhaba güzelim," diyor.

"Neden bu kadar olay çıkarıyorsun?" diye mırıldanıyor Treasure.

"Hâlâ bunu yapıyorsun, değil mi?"

Ne yapıyorsunuz?

"Bir orduyu doyuracak kadar yemek sipariş ediyorsunuz. Bize de katılmamıza ne dersiniz? Clara'nın da sakıncası olmaz, değil mi?"

Clara "Ne olursa olsun" demeden önce Paisley'den gözlerimi ayıramıyorum.

Clara'nın burada neler olup bittiğini anlamamış olmasına şok oldum. Orion, Treasure Grove ile açıkça flört ediyor ve peşinden koşuyor. Yolculuk

sırasında Clara ve Orion, kimse görmüyormuş gibi öpüşüyorlardı. Aralarındaki ilişkinin uzun sürmeyeceğini biliyorum, ama şimdiye kadar gerçek bir çiftmiş gibi davranıyorlardı.

Ama onun randevusunun içgüdüleri yanlış olsa da, benim randevumun içgüdüleri yerinde. Kolumu sıkıca tutan Lauren, sahiplenici bir tavır takınıyor. Yutkunuyorum, Paisley'den gözlerimi alamıyorum. Lanet olsun, çok seksi. Ona girip çıkarkenki yüz ifadesini hatırlıyorum. Ona verdiğim anda yüzündeki ifade. Çok seksi.

"Merhaba, Herkül," diyor Treasure.

Gözlerimi Paisley'den ayırıyorum. "Merhaba," diye zar zor söyleyip boğazımı temizliyorum. "Merak etmeyin. Kendi masamızda oturuyoruz."

Orion, Paisley ve Lake'in fısıldaştıkları yerden çok da uzak olmayan bir masayı işaret ediyor. Keşke ne konuştuklarını bilseydim. "Bir masa boşaldı," diyor, bu sırada bir grup müşteri sandalyelerinden kalkıyor.

Treasure, kayıtsızca resepsiyon masasının kenarını kavradı ve arkasındaki kıza gülümsedi.

"Lena, lütfen şu yakışıklı ve kaslı Lord kardeşleri ve güzel kız arkadaşlarını benim masamdan çok, çok, çok uzakta bir masaya götür. Ve şu adam için endişelenme"—Orion'a parmağıyla işaret ederek—"öfke nöbeti geçirmesine izin verme. Seni kovamaz. Buna izin vermeyeceğim."

Neler olduğunu anlamadan önce, Orion bir adım atıp Treasure'ın arkasına geçti. Ben de dahil herkes onun cinsel organını Treasure'a bastırıldığını görebiliyordu. Kulağına bir şeyler fısıldadı.

Treasure homurdanarak başını salladı. "Hiç değişmiyorsun, değil mi?" Sonra, şimşek hızıyla arkasını dönüp ona bir tokat attı.

Nefesler kesiliyor ve konuşmaların sesi birkaç desibel azalıyor.

"Hayır. Bunu seninle bir daha asla yapmayacağım. Ve buranın sahibi benim. Yani, dediğim gibi, masanız benimkinden çok, çok, çok uzakta olacak, ya da açıkçası, başka bir yerde yemek yiyebilirsiniz." Bunu

söyledikten sonra Treasure parmaklarını saçlarının iki yanından geçirdi ve bana dik dik baktı. “Kuzenimi rahat bırak.”

Onun kendinden emin bir şekilde masasına doğru yürümesini izlerken huzursuz oldum.

Orion, "Bu akşam herkesin yemeği benden," diye duyurdu.

Treasure olduğu yerde durdu ve sanki boğazını sıkmak istiyormuş gibi ona dik dik baktı. Orion kıkırdayarak Clara'nın beline kolunu doladı ve ona göz kırptı. Paisley'e şöyle bir baktım, nabzını yokluyor, kuzeniyle kardeşim arasındaki sahnenin nasıl geliştiği hakkında ne düşündüğünü anlamaya çalışıyordum. Ama ya o okunamaz biriydi ya da içimdeki karmaşa aradığımı görmeme izin vermiyordu.

LAUREN, HENÜZ BALAYI PLANLARIMIZI KONUŞUP KONUŞMADIĞIMIZI soran Clara'ya, "Balayı planlarımızı henüz konuşmadık," diyor.

“Hint Okyanusu kıyısındaki herhangi bir tatil beldesini deneyin. Bir müşteri... biri beni okyanus kıyısındaki bir tatil beldesine götürdü. Güzeldi. Hepsi bu.”

“Belki de bunu araştırmalıyız,” diye yanıtlıyor Lauren. Sanırım bana sesleniyor.

Orion burnumun önünde parmaklarını şıklatarak "Hey!" diye bağırdı.

Paisley'e bakmanın beni içine soktuğu trans halinden gözlerimi kırptırarak irkildim. Restoranın diğer tarafında, onların masasından uzakta oturduğumuzdan beri bana bakmamıştı. Orion'un Treasure'ı görüş açısı yoktu, ama neyse ki benim Paisley'i görüş açım vardı. Çok gergindi. Sanırım bana doğru dönme isteğine karşı koymaya çalışıyordu. Onu bunu yapmaya zorlamaya devam ettim.

“Bu da ne?” diye homurdandım Orion'a dik dik bakarak. Gözümün ucuyla Paisley'nin ayağa kalkıp masasından uzaklaştığını gördüm. “Geri

döneceğim.”

Hemen ayağa kalkıp, nereye gidiyorsa oraya kadar onu takip ediyorum.

Tepuklarumdan ısıruyor

PAISLEY KORUSU

Masaların arasından geçerken sol omzuma doğru bir göz attım. Hazine haklıymış, Herkül beni takip ediyor. Takip edeceğini söylemişti ve gerçekten de takip ediyor.

“Sana kayıp kpeğiymişsin gibi bakıyor ve annesi seni geri alamayacağını söylüyor,” dedi Treasure. Bu senaryoyu önceden konuşmuştuk ve Treasure bana talimatlar verdi. “Kalk ve özel banyolara git. Seni takip edecek ve yalnız kaldığında, insanların fark etmeye başladığını söyleyerek bu davranışından vazgeçmesini söyle.” Ardından bana VIP salonu ve banyosunun anahtar kartını verdi ve gitmem gereken yn gösterdi.

Loş, mavi ışıklarla aydınlatılmış bir koridora giriyorum. Herkül kapı kapanmadan önce yakalıyor.

"Paisley," diye sesleniyor.

Sesinin içimde yarattığı baş döndürücü heyecanla kalbim hızla çarpıyor. Belki de böylesine seksi bir ortamda onunla yalnız kalmak iyi bir fikir değildi. Üstelik, Lauren'la birlikte burada Herkül'n olmasından daha çok beni rahatsız eden bir şey var. Kuzenim, tartışmayı kazanmak için boş hakaretler savuran biri değil. Bana sıkıcı dediğinde, bunu gerçekten kastetmişti.

Ama sonra Lake, Hercules'ün heyecan verici olduğunu söyledi. Bunu onun hakkında hiç bilmiyordum. Onu uzun zamandır tanıyorum ama nişanlısı onun en yakın arkadaşı olduğu için onunla daha kaliteli zaman geçirdi.

Ayak sesleri hızlanıyor. Ona yetişmesi için yavaşlıyorum. Yeterince yaklaştığında arkamı dönüyorum ve yüz yüze geliyoruz.

"Hey," diye fısıldadı ve ardından duyulur bir şekilde yutkundu.

"Bu sabah nişanlınla akşam yemeğine gideceğini bana söylemedin." Ses tonum istediğimden daha sert çıktı. Belki de duygusuz bir insan, hak etseler bile başkalarının duygularını incitmekten hoşlanır.

"Tarih benim kararım değildi. Ben sadece görevimi yapıyorum, PG. Bunu biliyorsun. Konuştuk bu konuyu."

Yüzümde sert bir somurtma ifadesi belirdi. "Nişanlın, kardeşin ve... ile çift randevuya çıkmak hakkında ne zaman konuşmuştuk?" Treasure'ın Orion'un randevusu hakkında söylediklerini hatırladım. Onu yüksek sınıf bir fahişe olmakla suçlamıştı. "Orion'un randevusu bir hayat kadını mı?"

Herkül'ün şaşkın gözlerine bakarken, neden bunu sorduğumu merak ediyorum. Belki de Hazine'nin yanılması gerekiyor. Eğer Orion'un randevusu konusunda yanılıyorsa, benim sıkıcı olduğum konusunda da yanılıyor olabilir.

"Evet," diye yanıtlıyor Herkül açık ve net bir şekilde.

Kahretsin. Cevabı bana rüzgar gibi çarptı. Kardeşi bir fahişeyle birlikteymiş, kendisi de sahte nişanlısıyla. Bunda çok büyük bir yanlışlık var.

Başımı salladım. "Biliyor musun? Seninle arkadaş olmak istemiyorum. Beni rahat bırak."

Ben uzaklaşmadan güçlü elleri belime yapıştı. "Paisley, hadi ama—bunu konuşmuştuk. Ailem beni para için onunla evlenmeye zorluyor demiştin. Ama bir çıkış yolu bulmaya çalışıyorum."

“Bana öyle görünmüyor,” diyorum, ikisini de aklımdan çıkaramıyorum. Hercules ve Lauren estetik açıdan mükemmel bir çift. Şimdi düşününce, birbirlerine benziyorlar ve bunun sebebi akraba olmaları olabilir. İğrenç.

Herkül'ün gözleri, ben tekrar ona bakana kadar gözlerimi takip ediyor. Ondan uzaklaşmak istiyorum ama yapamıyorum. Elleri beni daha sıkı tutuyor ve beni kendine doğru çekerken geriye doğru eğiliyor, yüzümü hiç gözden kaçırmıyor.

“Seninle arkadaşlığımızın bitmesini istemiyorum, PG. Birbirimizi daha iyi tanımamız gerekiyor, hatırlıyor musun? Daha fazla donut istemiyor musun?” Hafifçe gülümsüyor. “Sana daha fazla donut alırım.”

Tanrım, onu öpmeyi çok istiyorum. Ama aklımdan sadece o ve Lauren geçiyor. "Sıkıcı mıyım?" Kelimeler sanki kendiliğinden ağzımdan dökülüyor.

Acıma duygusuyla kaşlarını çatıyor. "Hayır. Bunu neden sordun?"

Gözlerimi kapatıp başımı sallıyorum. Treasure'ın benim hakkımda söylediklerini tekrarlamak istemiyorum. Belki inanır. Sonuçta, beni ondan daha iyi tanıyor.

"Paisley." Adımı fısıldayışında bir ihtiyaç var.

Derin nefesler alıyorum, nefes verişlerim ise yüzüne yayılıyor. Sanki dağılıyormuş gibi hissediyorum. Günümün o tahkim duruşmasıyla başlayıp, kuzenimin sahibi olduğunu açıkladığı restoranın koridorunda Herkül'le baş başa kalmamızla biteceğini kim tahmin edebilirdi ki? Bir şey kesin: Benim aksime, Hazine sürprizlerle dolu.

"Gözlerinizi açın," diyor Herkül.

Dudaklarının benimkine yaklaştığını hissedebiliyorum. Sanırım ben de sürprizlerle dolu olmaya başlamalıyım. Belki de yasak bir öpücükle başlarım.

Koridorda hafif ama delici bir bip sesi yankılandı. Herkül ve ben birbirimizden hızla uzaklaştık. Kapı açıldı ve vücuduna eldiven gibi oturan, dekolteli siyah bir elbise giymiş bir kadın bana kısa bir bakış attıktan sonra

gözlerini Herkül'den ayırmadı. Yürüyüşü daha kıvrak, daha baştan çıkarıcı bir hal almıştı. Şaşırmadım. O, karşı cinsten bu tür bir tepki uyandıran türden bir adamdı zaten.

Herkül, sanki mahremiyetimizi ihlal ettiği için rahatsız olmuş gibi ona kaşlarını çatıyor. Ben de bu fırsattan yararlanıp onun elinden kurtulup kapıya doğru koşuyorum.

Ondan duyduğum son şey "Çocuklar için uygun" oldu.

Ama bir daha ona bakmak için arkamı dönmüyorum. Aramızda var olan cinsel çekimden kendimi kurtardım, en azından şimdilik.

Unutulmaz Bir Gece

PAISLEY KORUSU

Akşam yemeğine olabildiğince uzun süre devam etmeye çalıştık. İki erkeğin gecemizi mahvetmesine izin vermemeye kararlı kızlardık, ama Lake Mason'dan bir telefon aldı. Telefonu kapattığı anda dalgın görünüyordu. Sanırım Orion ve paralı sevgilisi, Treasure'ı sandığından daha çok etkilemişti. Tabii ki, Hercules ve Lauren'ı görmek beni rahatsız ediyordu. Bu yüzden kalan yemekleri paketleyip aramızda paylaştık ve ayrıldık.

Eve geldiğimde duş aldım, sonra yüzümü temizleyip nemlendirdim. Şimdi yatakta, iç çamaşırım ve askılı tişörtümle uzanıyorum. Yatağın büyük gri başlığına yaslanmış, Treasure'ın restoranından aldığım şık bir çeşit kuzu etli Bolognese sosunu hızla yiyorum. Porsiyon çok küçük, bir meze büyüklüğünde. Yine de yemek tam istediğim gibi. Gerçekten lezzetli ve midem artık guruldamıyor. Yani bunlar artıları.

Yatağımın ayak ucundan dışarı kayan büyük televizyonda bu akşamki haberlerden bir sahneyi izliyorum. Ancak içeriğin çok sansasyonel olduğunu anlayabiliyor olsam da, söylenenlere veya gösterilenlere pek dikkat etmiyorum.

Herkül'ü arama isteğine karşı koyarak ayağımı sallıyorum. Bana ulaşmamış olmasına şaşırdım. Belki Orion ona biraz akıl vermiştir. Gerçi

Orion, Hazine'nin dediği gibi biriyse, kimseye pek akıl veren biri değil demektir.

Başımın arkası yatak başlığına yaslandı, iç çekişim sönen bir balonu andırıyordu. Kiminle dalga geçiyoruz ki zaten? Herkül'le arkadaşlık, ağzım sulanmadan bir sonrakini, sonrakini ve daha fazlasını yeme isteği duymadan bir patates cipsi yemeye çalışmak gibi. Dün geceki seksimiz destansıydı. Vücudum hala onun ellerinin tenimde dolaşmasından ve içimde, üzerimde olmasından dolayı sersemlemiş durumda. Bu gece neredeyse öpüştük.

Telefonum çalarken başımı salladım. Korkmuş bir kedi gibi yataktan fırladım ve büyük koltuğun üzerindeki çantama atıldım. Ekranda ismi okuyunca kalbim sıkıştı.

Üçüncü zil çalınca derin bir nefes alıyorum, telefonu kendime getiriyorum, cevaplama çubuğunu sola kaydırıyorum ve sakince "Merhaba" diyorum.

BU BENİM VE BİZİM PERVASIZLIĞIMIZ. HERKÜL BANA SIKICI OLMAYAN bir şey yapmak isteyip istemediğimi sordu.

Kıkırdayarak, "Aklınızda ne var?" diye sordum.

"Bekleyip göreceksin," dedi flört edercesine.

Sonunda onunla vakit geçirmeyi kabul ettim. Hercules beni almak ve mahallemizdeki bir binaya götürmek için bir araba sipariş etti. Bana özel bir asansör verildi ve asansör beni çatı katına kadar çıkardı. Bir helikopter pistinde, Hercules ve bir helikopter beni bekliyordu.

Ve şimdi gökyüzünde süzülüyoruz. Motorun mırıltısının üzerinde birbirimizi duyabilmek için kulaklık taktık. Dikkatimi ister istemez Hercules ile aşağıda parıldayan ışıklar arasında bölüyorum. Aman Tanrım, New York muhteşem bir eyalet. Doğu Kıyısı'nın tamamı görkemli olabilir.

Kaliforniya her zaman yeni ve cesur hissettirmişti, ama ülkenin bu tarafı tarih gibi geliyor.

"Nasılsın?" diye soruyor Herkül.

Bakışlarımı aşağıdaki manzaradan ayırıp ona gülümsedim. "Beni nereye götürüyorsun?"

Ağzı sulandıran gülümsemesi daha da genişliyor. "Sürprizlere dayanamıyor musun, PG?"

"Evet. Sürprizlerle başa çıkabilirim." Lisedeyken Herkül beni gerçek bir randevuya davet etseydi nasıl olurduysam, şimdi de öyleyim, yüzümde kocaman bir gülümseme var.

Dişlerinin kocaman gülümsemesi nefesimi kesiyor. Aman Tanrım, dişleri ne kadar beyaz. Kendine iyi bakıyor. Bu da çok çekici. Sonra da Hazine'nin Chelsea Sandığı'na sahip olduğunu öğrenince ne kadar şaşırdığını söylüyor.

"Ben de öyleydim." Alt dudağımı düşünceli bir şekilde ısırdım. "Sanırım ailesi bilmiyor."

Hercules az önce söylediklerimi düşünüyor gibi görünüyor. Daha fazla bir şey söylememe yol açacak bir şey söylemesini bekliyorum. Ama çok uzun sürüyor ve Treasure'ın bir restoran satın alması ve efsanevi bir çapkın aktörle nişanlanmasıyla ilgili tüm bu karmaşa hakkında düşündüklerimi söylemek istiyorum.

"Çünkü eğer bilselerdi, babası karısına söylerdi ve karısı da anneme, büyükbabamızın mirasından mahrum olmasına rağmen, Treasure'ın da benim gibi kendi başına dünyada nasıl başarılı olduğunu, hatta ailenin milyarlarca dolarlık servetiyle hiçbir bağlantısı olmadığı için muhtemelen daha da başarılı olduğunu övünerek anlatırdı. Sonra annem beni arayıp Treasure'ın restoran işletmek hakkında hiçbir şey bilmediğini söylerdi." Başımı sallarken Hercules'e odaklanmamış bir şekilde bakıyorum. "Annemin 'Kaç restoran ilk yılını atlatabiliyor? Üçte bir mi, dörtte bir mi?' diye sorduğunu duyabiliyorum," diyorum, Güney Kaliforniya aksanını

taklit ederek. “Doğru cevabı vermemi beklemeden, Treasure'ın kesinlikle bu istatistiğın kaybeden tarafında olacağını ilan ederdi.” Dikkatimi Hercules'e odaklıyorum.

Yüzü endişeli görünüyor. "Aileniz benim aileme benziyor."

İçimden bir ağırlık sızladı. "En azından Treasure ile annelerimizle birbirimiz hakkında olumsuz konuşmamak konusunda bir anlaşma yaptık."

"Bu ikinizin de sergilediği çok ilerici bir yaklaşım."

İltifatı beni gülümsetti. "Teşekkürler."

Tekrar gülümsüyor ve ateşli bakışlarını dudaklarıma dikeyor. Sanırım beni öpmek istiyor. Ama öpüşemeyiz. Her neyse, annemle Treasure'ın annesinin nasıl rekabetçi olduklarını anlatmaya devam ediyorum. Treasure'ın annesiyle, eskiden dünya çapında bir moda mankeni olan annem arasında ve Treasure'ın babası Leo ile babam Xander arasında bir geçmiş var.

“Ne zaman bir araya gelsek, annemle babam tuhaf bir ikili gösteri yapıyorlar; Heartly Rose'un Leo yerine Xander'ı nasıl seçtiğinin hikayesini anlatıyorlar. Bu da insanların Treasure ile benim birbirimize benzediğimizi söylemelerinin nedenini açıklıyor. Çünkü Grove kardeşlerin benzer zevkleri var.” Bütün bunların ne kadar komik ve çılgınca geldiğine gözlerimi deviriyorum. Bazen kendime evrenimdeki “yetişkinlerin” tanrı olmadığını hatırlatmam gerekiyor. Onlar sadece geçmişlerinde trajedi veya komedi unsurları barındıran, benim bakış açısına bağlı olarak, insan varlıkları.

Herkül, gevezeliğe kapılmadan önce sahip olduğu aynı delici bakışlarla ve seksi gülümsemeyle beni izliyor.

“Özür dilerim, çok konuşuyorum. Bu akşam bir kadeh şarap içtim,” diye iç çekerek söylüyorum, ama bu kadar rahat hissetmemin sebebinin bu olduğunu sanmıyorum. Onun yüzünden. Bana o kadar rahatlık veriyor ki, onun yanındayken aynı temkinli halimi korumakta zorlanıyorum.

"Hayır, lütfen konuşun. Sizi konuşurken izlemeyi çok seviyorum."

Ağızıma dolan fazladan nemi yutuyorum. Herkül beni izliyor. Ve ben aptal değilim. Bana attığı bakışların ardındaki anlamı anlıyorum. Ama Herkül'ün baştan çıkarıcı gücüne boyun eğemem.

Hızla pencereden dışarı bakıyorum. Dünya karanlık, sadece yer yer ışık lekeleri var. Şehirden çok uzaktayız. Nereye gidiyor olabileceğimiz hakkında bir şey söylemek istiyorum ama korkarım ki eğer onunla konuşursam veya ona bakarsam, kısa süre sonra içime girecek.

Kendine gel Paisley. Biz sadece arkadaşız, değil mi?

"Kuzeninle kardeşim arasında ciddi bir sorun var," diyor Hercules.

Sanırım beni konuşturmaya çalışıyor. Yoğun bakışlarına ve kusursuz yakışıklı yüzüne bakmadan önce kendimi hazırlıyorum. Onu tekrar görüyorum. Aman Tanrım, çok yakışıklı. Zihnimde onu üzerimde, içime girip çıkarken görüyorum. Bana sevişirken yüzündeki o ezici zevk ifadesi. Bunu tekrar istiyorum. Bunu hemen şimdi istiyorum. Kalbim motorun sesiyle aynı ritimde atıyor.

"Tam bir ateşli kadın," diye nihayet söylüyorum.

"Orion'un onu sevmesinin sebebi bu. Onu çözmek zor. Orion kadınları böyle sever. Çünkü kendisini çözmek zordur."

Hafifçe kıkırdadım. "Bu mantıklı."

"Seni de çözmek zor," diyor Herkül.

Bir an için iddialarını düşünüyorum. Bunu neden düşünebileceğine dair hiçbir sebep bulamıyorum. "Ben mi?"

"Evet, sen." Yüzündeki cilveli sırıtış, her şeyin belirleyicisi.

Aman Tanrım, nefis!

"Neden böyle diyorsun?" Boğazımdaki düğüm yüzünden kelimeleri zar zor çıkarabiliyorum.

"Bir erkeğin seni daha yakından tanımasını her zaman zorlaştırdın."

"Ne?" Başımı şiddetle salladım. "Bu doğru değil. Ve inan bana, pek çok erkek benimle tanışmak istemedi. Ben o tipte değilim. Ve bununla da sorunum yok."

Hercules koltuğunda daha da rahatladı. "Kendin söyledin. Hazine Korusu'na ve annene benziyorsun. İkisi de tıpkı senin gibi çok güzel."

Gözlerim, önce kendi yüzümü, sonra da Treasures'ı hayal ederken kucağıma kayıyor. Kesinlikle birbirimize benziyoruz. Ama aramızda doğuştan gelen bir farklılık var.

Pilot inişe geçtiğimizi duyurduğu anda, "Bana inanmıyor musun?" diye sordu.

Birdenbire, görünüşümle ilgili tüm bu kavram hakkında biraz daha fazla fikir sahibi oldum. "Karşı cinse ne kadar çekici görüldüğümle çok fazla ilgilenmeme izin vermediğimi düşünüyorum. Ailemi memnun etmeye ve büyükbabamın ardında bıraktığı bu büyük mirasa layık olmaya çalışmakla çok meşguldüm."

İlgisini çekmişim gibi homurdanıyor. "Bugünkü duruşmanın sonunda ne oldu?"

Zihnimde düşünce karmaşası yaşanırken gözlerim faltaşı gibi açıldı.

"Bilmiyorum," diye fısıldıyorum. Aslında, neden böyle bir çöküş yaşadığımı bildiğimi düşünüyorum. Ama açıklaması çok karmaşık ve uzun zamandır kendime sakladığım birçok acının kaynağı.

"Bunun büyükbabanızla bir ilgisi var mı?" diye soruyor.

Söyle artık, Paisley.

Ama sonra pilot iniş yapacağımızı duyurdu ve helikopterden inerken başlarımızı aşağıda tutmamızı söyledi. Hercules hâlâ beni izliyor, sanki aklımdan geçen her şeyi okuyormuş gibi. Gözlerimi ondan kaçırdım. Altı yıl önce büyükbabamın sırlarını araştırdıktan sonra bulduklarımı ona anlatmaya hazır olup olmadığımı merak ettim. Bunu anlatacağım ilk kişi o olurdu.

Tekrar ona bakmaya cesaret ettiğimde, Herkül bana endişe ve hayranlıkla bakıyordu. Ama aman Tanrım. Neredeyse hayatımın yarısı boyunca aşık olduğum kişiyle helikopterde yolculuk yapıyor olmama hala inanamıyorum.

Şimdi, o da gülümsüyor, ben de. Birbirimize duyduğumuz özlem inkar edilemez. Herkül beni nereye götürürse götürsün, teorik bekaret kemerini kilitli tutmak en büyük endişem olacak.

Çıplak Yüzme

HERCULES LORD

Bridgehampton'daki evime girerken PG'ye, "Kimse bizi burada bulamaz," diyorum.

İçeri giriyorum ama Paisley'nin ayakları verandaya yapışmış durumda. "Benimle seks yapmayı mı planlıyorsun? Çünkü arkadaşlar böyle şeyler yapmaz," diyor.

Onun yumuşak, büzülmüş dudaklarına ve iri, temkinli gözlerine bakarken ereksiyon olmamak zor. Penisimin sertleştiğini hissediyorum ama yapabileceğim bir şey yok. Ne istiyorsa onu istiyor ve Paisley Grove'u istiyor. Helikopter yolculuğu, en azından benim için, cinsel gerilim fırtınasıydı. Ona bakarken ona duyduğum arzuyu bastırmaya çalışmadan edemiyordum. Hala neden üzerimde böyle bir etkisi olduğunu anlamaya çalışıyorum. Evet, zamanımız bitmeden onunla sevişmeyi umuyorum. Bunu açıkça belli etmeyeceğim. Onu asla hazır olmadığı bir şeye zorlamayacağım. Ama kahretsin, umarım hazırdır.

"Olacak olan olacak," diyorum.

PG, dolgun göğüslerinin üzerine kollarını gevşekçe kavuşturarak düğümlemiş meme uçlarını örttü. "Ama hiçbir şey olmayacak."

Heyecanlı. Bu iyi bir işaret. Ama onun da benimle birlikte olmasını istediğini fark etmemiş gibi omuz silkiyorum. "Her şey sana bağlı, PG. Nereye götürürsen, seni takip edeceğim."

Yüz ifadesi, bu gece onunla sınırları aşmamamı, onu baştan çıkarmamamı, mesafemi korumamı istiyor. Sanki aklımı okuyabiliyormuş gibi başımı sallayarak, bunu yapmamaya çalışacağıma dair güvence veriyorum.

Başını benimkine benzer şekilde salladı ve ardından temkinli bir şekilde eşikten içeri adım attı. Yakınlığı beni çıldırttı. Kokusu...

"Bu nedir?" diye soruyorum.

Kollarını daha da sıkıca kavuşturdu, daha da gergin görünüyordu. "Ne oluyor?"

"Sürdüğünüz o parfüm."

"Ah," diyor ve bana anlatıyor.

"Güzel."

"Teşekkürler."

"Yıkamaya hazır mısın?" diye soruyorum. Bu gece için aklımda olan şey için kendimle gurur duyuyorum.

"Ha?" PG'nin tamamen şaşkın ifadesi çok seksi. Bu kadının yaptığı her şey seksi. Dün gece hayatıma geri döndüğüne sevindim. Ama onun üzerimdeki bu gücünü hissetmeye alışkın değilim.

Yutkundum ve nefeslerimi düzene soktum. "Gel benimle, sana neyden bahsettiğimi göstereyim."

EN SON ÇIKARDIĞIM ŞEY İÇ ÇAMAŞIRIM. PAISLEY NEFES NEFESE, SANKİ onu yutacakmış gibi ereksiyon halindeki penisime bakıyor.

"Yapacak bir şey yok," diye açıklıyorum, sırtarak ve iki parmağımla cinsel organımı işaret ederek.

Çıplak bir şekilde, iki saat önce uzaktan ısıttığım havuza, o bayılmadan önce atlamam gerektiğini düşünüyorum. Birlikte olduğum diğer kadınlardan çok daha korunaklı bir hayat yaşıyor, bu da garip çünkü

dünyanın herhangi bir yerine gidip istediğini yapabilecek kadar parası var. Ailesinin onu gerçekten çok sıkı bir şekilde kontrol altında tuttuğu kesin. Bu tür bir kontrolün fizikselden çok zihinsel olduğunu öğrendim.

Onun çektiği acıya son vermek için, onun da bana katılmasını umarak suya atladım. Ama PG hâlâ tamamen giyinikti.

Su yüzüne çıktıktan sonra, "Gelin içeri," dedim. "Su çok güzel. Sıcak."

PG itiraz ederek elini kaldırdı. "Bekle. Benden soyunup seninle ve senin... Ereksiyonunla birlikte çıplak bir şekilde havuzda yüzmemi mi istiyorsun?"

Sürekli oyalanmasından bıktığım için, şakayla karışık üzerine su sıçrattım. "Bin içeri. Söz veriyorum, onu senden uzak tutacağım."

Su sıçramalarından kaçınmak için seksi vücudunu kıvrırken kıkırdıyor.

Yutkunuyorum, onu bol, solmuş kot pantolonu ve nefis göğüslerinin üzerinde duran V yakalı tişörtüyle çıplak hayal ediyorum. İnleyip kendine sarılması çok tatlı. Bunu yapmak istiyor, anlayabiliyorum.

"Su çok iyi geliyor. Ve uzun bir gün geçirdik. Rahatla. Saçlarını serbest bırak. Rahatla. Çıplak yüzmenin sıkıcı bir yanı yok, bebeğim."

Yüzünde bir ifade belirdi. "Sıkıcı" kelimesi onu rahatsız etmiş olabilirdi. Tam özür dileyeceken tişörtünü hızla çıkardı.

Aman Tanrım. Güzel şekilli göğüsleri kırmızı dantelli bir sütyenle sarılmış. PG hakkında bir şey fark ettim.

"Seksi iç çamaşırlarından hoşlanıyor musun?" diye soruyorum, o da kot pantolonunu indiriyor ve uyumlu külotunun içindeki kalçaları ve kasık bölgesini görünce şaşkına dönüyorum.

Boynunun bükülmüş olduğunu fark etmem biraz zaman alıyor ve sanki neyden bahsettiğimi anlamıyormuş gibi kendini inceliyor. Sonra Paisley yüzme havuzunun kenarına geliyor, kollarını kaldırıyor, parmaklarını hedef olarak suya dalmaya hazırlanıyor.

"Vay canına, vay canına," diyorum.

Donakaldı ve kaşları kalktı. "Ne?"

Onun nazlanmasına bayılarak sııttım. "Biliyor musun, ben çıplakım. Bu da senin de soyunman gerektiği anlamına geliyor."

Paisley, tiksintiyle ağzını büzerek kollarını yanlarına indirdi. "Gerçekten bunun iyi bir fikir olduğunu düşünüyor musun?"

"Evet," diye yanıtlıyorum, fikrin gerçekten ne kadar iyi olduğuna dair güçlü bir inancım var.

O kıkırdadı. "Sizin tarafınızdan hiçbir tereddüt yok."

Ona su dolu bir yastık uzatırken gülüyorum. "PG, oyalanmayı bırak."

Benden uzaklaşırken kıkırdıyor.

"Üstelik, seksi iç çamaşırlarınla da aynı derecede çekicisin."

Kendini bir kez daha süzdü, yine neyden bahsettiğimi hiç anlamamış gibi davrandı. Sonunda, "Bu seksi mi?" diye sordu.

Gülümsemeyi bırakamıyorum. Onun bu özelliğinden her zaman etkilenmişimdir. Cinsel çekiciliğinin farkında değil. PG, hiç çaba göstermeden on üzerinden on puanı hak ediyor.

Arkadaşlar, Herkül.

O külotları giyerken ona ne yapmak istediğimi söyleme dürtüsüne karşı koyuyorum. Dilimi kırmızı dantelin üzerinden klitorisine değdirmek istiyorum, o da ağzıma doğru kıvranırken. Ve boşalırken titreyen bir inilti çıkardığında, külotlarını çıkaracağım, inanılmaz derecede sertleşmiş penisimi içine sokacağım ve boşalana kadar pompalayacağım.

Sabırsızlıktan ellerimi havaya kaldırıyorum. "Çocuklar için uygun!"

"Pekala, hadi başlayalım," diyor.

Külotunu çıkarmış. Omuzlarından sütyeninin askılarını aşağı çekip, arkadaki bandı öne doğru kaydırarak tokasını açarken nefesim kesiliyor. Sütyenini çıkarma gösterisinin tamamı neredeyse dayanılmazdı. Keşke hepsini izlemeseydim.

Heyecanımı kontrol altına almak için, ondan gözlerimi ayırıp plaj kulübelerine odaklandım. Onları değiştirmeyi düşünüyordum. Belki de Hamptons'ta çıplak yüzmek o kadar da iyi bir fikir değildi.

Sonra suya dalıyor, yanımda suyu yarıyor. Paisley iyi bir yüzücü. Kulaçları uzun ve zarif. Onu izlemeye devam etmek istiyorum ama kendimi zorlayıp bakışlarımı başka yöne çeviriyorum ve başka şeyler düşünüyorum. Saat gece yarısını geçti bile, yani cumartesi sabahı. Saat dokuzda ofisimde Mason'la görüşmem gerekiyor. Bana piyasaya hızlıca sürebileceğimiz ürünlerin listesini okuyacak. Geçen ay neredeyse hiç kar etmediğimizi ve bu ay da zar zor geçindiğimizi hatırlamak heyecanımı biraz azaltıyor.

Paisley, havuzun kenarına tutunarak, "Suya girmek gerçekten iyi geliyor," diyor.

Ona doğru yüzüyorum. Yüz yüze geliyoruz. Su, yumuşak teninde parılıyor. Yüzü ay gibi ışıltıyor. Bu gece onu mutlu ediyorum ve bunu başardığımı bilmekten daha güzel bir duygu yok dünyada.

"Senin için özel olarak ısıttım," dedim ona.

Bana minnettar bir gülümsemeyle karşılık veriyor, gözlerini utangaç bir şekilde yüzümden parıldayan mavi sıvıya indiriyor. Onu öpmeliyim. Hadi, yap şunu.

Ama bu onun istediği şey değil. Lauren'ı tanımıyor bile, yine de ona saygı duymak istiyor. PG'nin bu yönünü de çok seviyorum. Eminim ki roller tersine dönseydi, Lauren ona aynı nezaketi göstermezdi.

"Sanırım hiç çıplak yüzmediniz," diyorum, bir şey hakkında, herhangi bir şey hakkında konuşmaya çalışarak.

"Asla," diye yanıtlıyor, yüzü ışıltıyor. "Fırsatım yokmuş gibi değil. Sadece aklıma hiç gelmemişti. Ama..." Gözlerini kapatıp başını geriye doğru eğiyor. "Bu çok iyi hissettiriyor."

Önüne doğru uzandım. Yumuşak bedeni benimkine karşı gerildi. Bunu yapabilirim; onunla sevişmek istemeden onu hissedebilirim.

"Oynamak ister misin?" diye soruyorum.

"Oynayalım mı?" diye sordu tiz ve endişeli bir sesle.

Dudakları ıslak, baştan çıkarıcı. Onu öpmemek için gözlerine odaklanıyorum. "Evet, hadi oynayalım."

"Ne demek istiyorsun?"

"Size göstermemi ister misiniz?"

PG gözlerini kısarak, "Cinsellik içeriyor mu?" diye sordu.

Gülerek başımı salladım. "Ne yazık ki, benim için öyle değil."

Suya hayranlıkla bakarak utangaç bir şekilde gülümsedi. "Pekala o zaman. Ne olacak ki. Hadi oynayalım."

"Kendini hazırla," dedim sırtarak. Sonra hızla belinden yakalayıp tüm gücümle onu havaya fırlattım.

Paisley, burnunu sıkarak ve suya atlayarak kahkaha atıyor. Su yüzüne çıkıyor ve havuzun diğer tarafına sırtüstü yüzüyor. Göğüsleri suyun üzerinde görünüyor.

Ellerim ona dokunmak için yanıp tutuşuyor, dilim onun tadına bakmak istiyor. Ama derin bir nefes alıp ona kadar sayıyorum ve baştan çıkarıcı düşüncelerden uzaklaşıyorum.

Kahretsin... Bu çok uzun bir gece olacak.

Baştan Çıkarma

PAISLEY

Herkül her defasında ellerini bana koyup beni fırlattığında, cinsel organım titriyor. Yaklaştığında penisi bacaklarımın arasında sallanmayı seviyor. İkimizin de ateşle oynadığımızın farkında olduğumuz açık. Daha ileri gitmeyi seçersek, yapması gereken tek şey kendini içime sokup bana çok istediğim şeyi vermek.

Birlikte turlar attık ve birbirimizin etrafında yüzdük. Şimdi ben duvara tutunmuşum, o da önümde, gözlerimin içine bakarak, ikimizin de sık sık gittiği şehirdeki yerleri karşılaştırıyoruz. Hiçbir zaman aynı yerlere gitmiyoruz ve onun listesi benimkinden çok daha uzun. Ama bazı olası kaçırılmış yerleri de not ediyoruz.

Esnerken göz kapaklarım ağırlaşıyor. "Sanırım pek dışarı çıkmıyorum."

"Uykun mu geldi?" diye soruyor.

Yukarı bakarken başımı sallıyorum. Gökyüzü açık mora dönüyor. Çok yakında güneş ufukta belirecek.

"Seninle oynamaktan çok keyif aldım, PG," diye fısıldıyor.

Gözlerindeki şehvet görmezden gelinemez. Nefeslerimiz birbirimizin yüzüne yayılıyor. Daha da yaklaştığında ne kadar sertleştiğini hissedebiliyorum. Bunu yapabiliriz ve kimse asla bilmeyecek. Çok cazip geliyor.

"Bu gece ne yapıyorsun?" diye soruyor Herkül.

"Bu gece mi?" diye nefes nefese sordum.

"Saat gece yarısını geçti. Dün resmen sona erdi."

"Ah..." diye kıkırdadım.

Nemli dudakları lezzetli bir sırtışla geriliyor. "Birlikte vakit geçirmiyoruz mu, daha iyi arkadaş olmuyor muyuz?"

Ah, çok yaramaz. Penisi yukarı kalkıp kapüşonuma değiyor. "Mm-hm," diyorum. İçime girmesine duyduğum doyumsuz isteği kontrol etmeye çalışırken vücudum yanıyor.

"O zaman..." Neyse ki, Herkül benden uzaklaşıp yüzme havuzunun ortasında suyun üzerinde durmaya başladı. "Bu gece bir şeyler yapacağız. Kimsenin bizi göremeyeceği bir yerde." Kaşlarını çattı. "Adı neydi? Mag Rag."

Gülüyorum. İsimlerini nasıl da yanlış söylüyor, çok tatlı. "Top Rag Mag."

"Tamam. O pisliklerden uzak duracağız."

"Gözden uzak, gönülden uzak mı?" diye soruyorum, sırıtarak.

Herkül bir şey söyleyecekmiş gibi görünüyor, ama sonra susuyor. Sonunda, "Gözden uzak, gönülden uzak," diyor.

GIYSİLERİMİZİ TEKRAR GİYERKEN BİRBİRİMİZE GİZLİCE BAKARAK kurulanıyoruz. Sonra şehre dönüş yolculuğunda helikopterde yan yana oturuyoruz. Kalkış yaptığımız aynı helikopter pistine indiğimizde, Hercules beni nazikçe uyandırıyor. Yavaşça, kumlu ve ağır göz kapaklarımı açıyorum. Aman Tanrım, çok yorgunum. Yüzümün onun güçlü göğsüne yaslandığını ve kolunun beni sardığını fark ediyorum. Gözlerim birden açılıyor ve doğruluyorum.

Ama birbirimizin gözlerine bakarken onun cazibesinden kendimi alamıyorum. Elinin tersiyle yanağımı nazikçe okşuyor. Hassas kalbim bir

piston gibi çarpıyor.

"Bu akşam görüşürüz," diyor. Sormasının bir nedeni yok, gerçekten de yle.

Başımı salladım. "Bu akşam görüşürüz."

"SİKİLİYOR MUSUN?" DİYE SORUYOR LAKE.

Ve tam da beklediğim gibi, tekrar esnedim. Sanki bunu yapmaktan vazgeçemiyorum. O kadar yorgunum ki, gözlerimi açık tutmakta bile zorlanıyorum. Dün gece eve geldiğimde, kıyafetlerimi çıkardım, cildimden ve saçımdan kloru yıkadım, kurulandım, nemlendirici sürdüm, çıplak bir şekilde yatağ'a girdim ve komodinin çekmecesinden Bay Adam'ı aldım. Alt blgelerimdeki heyecanı atmam gerekiyordu. Herkül beni o kadar azdırmıştı ki, dayanamıyordum.

Sonra uyuyakaldım. Ryamın üzerinden çok zaman geçmemişti ki cep telefonum çaldı ve beni uyandırdı. Arayan Lake'ti.

"Sizin için bir sürprizim var," diye şarkı söyledi, sanki dinlenmiş bir şekilde uyanmış ve şehri fethetmeye hazır gibiydi.

Ekrandaki saate gözlerimi kısarak baktım. Cumartesi sabahı saat 9:33't. Genellikle bundan iki saat önce kalkmış olurdum.

"Ne ikramı?" diye mırıldandım, sol gözümü ovuşturarak.

"Buraya gel de sana göstereyim!"

Beni ikna etmesine gerek kalmadı. Lake ile arkadaş olmayı seviyordum çünkü asla sıkıcı değildi. Eğ'er bana bir sürprizi varsa, bunu deneyimlemek istediğim bir şey olduğ'unu düşündüm. Bu yüzden ona yakında geleceğ'im'i söyledim, sonra koşu pantolonu ve hafıf bir atlet giydim ve spor ceketimi belime bağladım. Perşembe sabahından beri koşuya çıkmamıştım. şimdi Cumartesiydi. Lake'in yaşadığ'ı Chelsea'ye doğru parktan güzel bir koşu yapmamın zamanı gelmişti.

Sürpriz şu ki, Lake'in binasında, dün akşam yemekte bahsettiği, henüz satışa sunulmamış bir daireyi özel olarak gezme ve ilk olarak görme fırsatı yakaladım. Anlaşılan, Davey Yee'ye bir arkadaşının onun dairesiyle ilgilenebileceğini söyleyip sonra da benim adımı verdiğinde, Davey Yee tam olarak kim olduğumu anlamış ve ne kadar hızlı bir şekilde satış işlemini tamamlayabileceğimi sormuş.

"Hızlı," dedi Lake. "Çok hızlı."

Şimdi Davey Yee'nin terk edilmiş dairesindeyim. Mobilyalar hâlâ yerinde, ama o çoktan Aşağı Manhattan'a geri taşındı. Lake'in sıkılmamla ilgili son sorusu hâlâ havada asılı duruyor.

Bir esnemeyi daha bastırıyorum. "Nasıl sıkılabiliyim ki? Şuna bakın."

Çatı terasına sahip olan sekizinci kattaki tertemiz dairenin her köşesini gezdik. Davey orada çok iş yapmış. Tüm alanı kaplayan, açılıp kapanabilen bir cam tavan var. Bunu yaptırmak için kesinlikle çok para harcamış. Sisteme kendi kendini temizleme modu da entegre edilmiş. Her şey oldukça havalı. Ve Davey'nin Rolls-Royce kalitesinde bir barbekü ocağı var. Pahalı bahçe mobilyaları, dikdörtgen cam ve çelik bir ateş çukurunun etrafını çevreliyor. Seksen inçlik bir televizyon ekranı, ahşap bir tabandan otomatik olarak kayarak çıkıyor. Ama dahası da var; yirmi kişiyi ağırlayabilecek büyüklükte bir yer üstü jakuzi ve kendi televizyonu ve surround ses sistemiyle donatılmış tam teşekküllü bir egzersiz odası. Ayrıca saksı çiçekleri, ağaçlar ve çalılar zevkli bir şekilde her yere yerleştirilmiş. Mekan gerçekten de benim kendi kentsel vaham gibi görünüyor ve hissettiriyor.

Emlakçı Van Calloway, parlak gri bir takım elbise giymiş, aşırı bakımlı bir adam. Daireyle ilgili bir şeyi beğendiğimi anladığı her an, kurnaz bir satıcının bembeyaz dişlerini göstererek sırıtıyor, cımbızla alınmış kaşlarını kaldırıyor ve "Güzel, değil mi?" diyor.

"Bildiğiniz gibi, tek teklif istenen fiyattır." Hâlâ o gülümsemesini takınıyor.

Kaşımı kaldırarak, konuştuğu kişinin Xander Grove'un kızı olduğunun farkında olup olmadığını merak ettim.

Lake bileğimi kavradı. "Bu bir sorun mu olacak?" diye sordu. "İstenen fiyat çok yüksek. Ama Davey ile konuşabilirim. Bana hâlâ borcu var."

Ona "Sana ne borçlusun?" diye sormak yerine tekrar esniyorum.

"Sana ne oldu?" diye soruyor.

Başımı salladım. "Önemli değil. Sadece dün gece uyuyamadım."

"Ah," diye şefkatle sırtımı okşadı. "Dün gece The Chest'te malum kişiyi görmek zor muydu?"

Sorusu karşısında şaşkın görünmekten kendimi alamıyorum. Arkadaşıma düpedüz yalan söylemek istemiyorum. Gerçeğin yeterli olacağını anlamam birkaç saniye sürüyor. "Evet, zordu."

"Ah... umarım işimiz bittikten sonra biraz dinlenirsiniz," diyor Van, dikkatimizi tekrar kendisine çekerek. Ses tonu, kimden bahsettiğimizi bilmediğini ve bilmekle de ilgilenmediğini gösteriyor. Sanırım benim bir karar vermemi istiyor ki o da gününe devam edebilsin.

"Yedi buçuk milyon nakit," diyorum. "Ve yetmiş iki saat içinde işlemi tamamlayabiliriz."

Van hiç de esprili olmayan bir şekilde gülüyor. "İstenen fiyat dokuz milyon dokuz yüz doksan dokuz bin dokuz yüz doksan dokuz."

Bu saçma fiyata kahkaha atmak istiyorum ama aklımı başımda tutuyorum. "Tamamı nakit, mobilyaları da ekleyin, ekspertiz yok, dört günde işlem tamam, size yedi milyon vereceğim."

"Yatak hariç," diyor Lake parmağını kaldırarak. "Aslında, bütün yataklar." Bana başını sallıyor. "Söz veriyorum Paisley, onları istemezsin."

DAVEY, TAHMİN ETTİĞİM GİBİ SEKİZ MİLYONLUK BİR TEKLİFLE KARŞILIK verdi ve ben de kabul ettim. Aile bankasıyla hiçbir bağı olmayan kişisel

finans danışmanım Corina Correa'yı aradım. Satış işlemini benim adıma o halledecek.

Anlaşma yapıldıktan sonra, eve gidip birkaç saat daha uyumak için çok sabırsızlanıyordum. Bunun yerine, Lake'in evine çıktım ve o bize krep ve omlet yaptı. Akşam yemeği sırasında nişanlısının aradığında tekrar bayıldığını söylediğini anlattı. Banyoya doğru yürüyordu ve bir sonraki hatırladığı şey, koridorda yerde kendine gelmesiydi. Önce duvara çarptığını ve bu yüzden düşüşünün yavaşladığını tahmin ediyordu.

“Kafasını çarpabilirdi ve ölebilirdi. Ve ben de onun yanında olamazdım.” Lake'in omuzları çökmüş, çok endişeli görünüyor.

“‘Tekrar’ oldu dediniz. Mason daha önce de bayılmış mıydı?”

Başını hafifçe salladı. "Sanırım çok fazla çalışıyor. LTI'nin mali durumu pek iyi değil. Yeni ürünleri sürekli başarısız oluyor. Mason ne yapacağını bilmiyor. Bu durum onu çok strese sokuyor."

“Ah,” diyorum, anlayışla kaşlarımı çatarak. Herkül'ün şirketinin sıkıntılarını bana neden anlatmadığını merak ediyorum.

“Mason'ı başka bir iş bulmaya ikna etmeye çalışıyorum ama Hercules'ten ayrılmak istemiyor. Ona iyi davranıyor. Hercules tüm çalışanlarına iyi davranır.” Yüzünü buruşturduktan sonra düşünceli bir şekilde başka yöne baktı. “Hercules'ten bahsetmişken, ikiniz arasında gerçekten neler oluyor?”

Mason'ın doktora gidip gitmediğini sormak üzereydim ki, bu soru dilimin ucundan uçup gitti. "Hı?"

“Top Rag Mag sizin ikiniz hakkında başka bir yazı daha yazdı. Bakın...”

Cep telefonunu çıkarıp bana dün gece restoranda çekilmiş, yüzümde hüznü bir ifade olan fotoğrafımı gösteren bir paylaşım yaptı. Benim fotoğrafımın yanında Hercules'in de benzer bir fotoğrafı vardı. Tepkilerimizi karşılaştırıyorlardı. Alt yazıyı okumak bile istemiyordum ama kendimi tutamadım.

Kaynaklara göre, akşam yemeği boyunca birbirlerine böyle bakmışlar. Ardından adam onu özel bir koridora kadar takip etmiş. Gizlice neler yaşandığını merak ediyoruz. Bunun devamı gelecek mi?

Aşağıda Perşembe gecesı öpüşmemizin tekrar videosu yer alıyor.

Gözlerimi kapatıp iç çekerek, keşke bunu görmeseydim diye düşündüm. Lake'e telefonunu uzattım. "Bizi takip mi ediyorlar?"

"şey... evet," diyor, beni şaşırtarak. "Ama ikiniz de birbirinize aşık mış gibi davrandığınızda bu tür bir hikaye yazmak kolay. Aşık mısınız?"

Birdenbire, içim ısındı ve üzerimde ceket olduğunu hatırladım. Ceketimi çıkardım.

"Evleniyor, Paisley." Sanki bunu yalanlayacak bir şey söyleyecekmişim gibi elini kaldırdı. Söyleyecek değildim. "Ve biliyorum ki buna zorlanıyor. Hercules, şık çatı katı dairesi, lüks arabası, şoförü ve milyarder yaşam tarzı olmadan yaşayamayacak biri gibi görünmüyor. Ama LTI'yi faaliyette tutacaksa, Lauren ile evlenmesi gerekiyor. şirketin paraya ihtiyaçı var. En azından Mason öyle söylüyor."

Boğazımdaki kurbağayı çıkarmak için öksürdüm ve "Herkül'le sadece arkadaşız" dedim. Ne kadar inandırıcı konuştuğuma şaşırdım. Dün gece tek istediğim onunla sevişmektir.

"Peki, sen ve Herkül 'sadece arkadaş' olabiliyor musunuz?"

Aklıma hemen yüzme havuzu geliyor. Başımı onun göğsüne yaslayıp uyuyakalmak da öyle. Günün her saniyesini onunla geçirmek istiyorum. Bu geceyi sabırsızlıkla bekliyorum. Dakikaları sayıyorum.

Lake beni izlemeye devam ediyor ve ben de ondan gözlerimi alamıyorum. Yüzündeki ifade tam bir merak örneği.

Başka bir şey söylemek üzereydi ki, neyse ki çalan cep telefonum sayesinde kurtuldum. Corina arıyordu. Satın alma bedelinin tamamını bir emanet hesabına aktarmış ve okuyup imzalamam için bana belgeler göndermişti. Her şeyi cep telefonumdan da yapabilirdim ama artık Hercules ile olan ilişkimden bahsetmek istemiyordum. Bu yüzden Lake'e eve gidip

satın almanın geri kalanını halletmem gerektiğini söyledim. Sarıldık, yakında görüşeceğimizi söyledik ve ben ayrıldım. Daha uzun süre kalsaydım, Hercules ile olan ilişkim hakkında sürekli kurcalamaya devam ederdi ve sonunda ona gerçeği söyledim. Şu anda o sadece arkadaşım değil. Ama birbirimize duyduğumuz cinsel arzuyu ne kadar uzun süre inkar edersek, birbirimizle tamamen platonik bir ilişki sürdürmenin o kadar kolay olacağını düşünüyorum.

"Kendini asla ikna etmeye çalışma," dediğini zihnimde duyuyorum.

Hudson Yards koşu yolunda ilerlerken inledim. "Sus be baba," diye mırıldandım ve adımlarımı hızlandırdım.

Kızlar Arası Kurallar

PAISLEY KORUSU

Ter içinde, çok hızlı koştuktan bacaklarım kasılmış bir halde, anne babamın çatı katındaki dairesine giriyorum. Devasa giriş holünde durup, hızla atan kalbimin üzerine avucumu bastırıyorum. Aniden bedenimin dışında var olduğumu hissediyorum ve bu da beni ayaklarıma bakmaya itiyor. Evet. Kendi içimdeyim ve mermer zemine işlenmiş on dört ayar altın petek mozaik deseninin üzerinde duruyorum. Yukarıdaki kristal işlemeli avizeye bakıyorum. Etrafımda inanılmaz bir ihtişam var. Grove ailesinin milyarlarca doları bu gökyüzündeki dairede sergileniyor. Bu daireye her girdiğimde kendimi huzursuz hissediyorum. Ve nedenini bildiğimi düşünüyorum. Anne babam yüzünden. Onların enerjisi buranın her yerinde. Burada yalnız yaşıyor olsam da, burada olduğum sürece onların gözetimi altındayım.

Tekrar yürümeye başlıyorum, yüzümde kocaman bir gülümseme var. Kendi daireme, tamamen bana ait olan ilk gerçek mülküne sahip olmanın eşiğindeyim. Ofise varıyorum, iMac'imi açıyorum ve buradan olabildiğince hızlı bir şekilde defolup gidebilmek için satın alma işlemi tamamlamak için ne gerekiyorsa yapmaya başlıyorum.

GÜNÜMÜN GERİ KALANI ÇOK GERGİN GEÇTİ. NEYSE Kİ, DAVEY YEE İLE aramdaki anlaşma sorunsuz ve netti. Daireyi nakit olarak ödedi. Ben de nakit ödediğim için işler hızlı ilerledi. Şimdi ruhsat işlemlerini bekliyoruz, ama Davey'e göre burası artık benim. Lake'in dairesinin yedek anahtarları vardı ve Davey onu arayıp anahtarları bana vermesini söyledi.

Treasure'ı arayıp bundan sonra ne yapmam gerektiğini sordum. Hemen gelip bana yardım edeceğini söyledi, ancak bu sabah nişanlısının yeni Game of Thrones tarzı televizyon dizisinde bir rol teklifi aldığı için İzlanda'ya gidiyormuş. Dizide bir kabile prensesini canlandıracakmış.

Bu plana itirazımı dile getirmek istiyorum. Zaten restoranı, giyim markası ve makyaj markasıyla çok zor durumda, şimdi bir de oyunculuğu ekledi. Onun için endişeleniyorum. Ama anlıyorum. Babası, o kendine çeki düzen verene ve doğru yola girene kadar büyükbabasının mirasından gelen tüm ödemeleri kesti. Ama bu asla olmayacak. Babası onu mirasından mahrum bıraktığından beri eskisi gibi değil. Treasure, o paranın rahatlığını özliyor. Gururu yüzünden benden borç almıyor. Bana yardım etmeme izin vermektense kendini perişan etmeyi tercih ediyor. Bir yaş büyük ağabeyi Lynx'in de mirasından mahrum bırakılmasına rağmen, profesyonel bir spor takımının sahibi olduğu için paraya ihtiyacı yok, onun da yardım etmesine izin vermiyor. Kısacası, onu ta İzlanda'ya kadar gönderen şey gururu.

"Peki oyunculuk yapabiliyor musun?" diye soruyorum ve sonra kendimi azarlamak için gözlerimi kapatıyorum. Bunun neredeyse bir eleştiri gibi geldiğinin farkındayım.

"Kimin umurunda? Simon oyunculuk yapabiliyor mu? Hayır," diye sertçe yanıtlıyor.

En iyi söylenecek şey, "Sen yokken seni çok özleyeceğim" olana kadar sessiz kalıyorum. Sonra da ona onu sevdiğimi söylüyorum.

Burada olmamasına rağmen, "ekibi"ne neye ihtiyacım olursa halletmelerini söylemiş. Öğleden sonra saat dörtte, elektrikçi Reginald ve ekibi, alarm şirketinden Ramsey ve Treasure'ın iç mimarı Kelly ile birlikte

yerimi almıştım. Kelly, önerilerde bulunmak için buradaydı. Fikirlerini beğenirsem, değişiklikleri yapacaktı. Görünüşe göre Treasure, Davey'nin mobilyalarını tutmayı seçmemden hoşlanmıyor, ama ben hızlıca taşınmak istiyordum. Ve mobilyaya ihtiyacım vardı. Ama açıkçası, Davey'nin zevkini beğeniyorum. Her mobilya parçasında sanatsal bir dokunuş var ve dekorun bekar evi havası bana Herkül'ün çatı katını hatırlatıyor.

Gökyüzü mora dönüp sonra karardıkça, o kadar meşgul olduğumu ve Herkül'ü pek düşünmediğimi fark ediyorum. Kelly'nin benim için sipariş ettiği yeni yataklar salıya kadar gelmeyeceği ve temizlik şirketinin de pazartesiye kadar yeri pırıl pırıl yapmayacağı için, orada geceyi geçirmemeye karar veriyorum. Annemle babamın evine geri dönüyorum.

Üzerimdeki yapış yapış kıyafetleri çıkardım, duş aldım ve kucığımda büyük bir kase patlamış mısırla yatağa oturmuş, Treasure'ın yeni bir rol aldığı dizinin birinci sezonunu izlemeye hazırlanırken telefonum çaldı.

"Evet," dedim zaferle yumruğumu havaya kaldırarak.

İşte Herkül—nihayet! Binamın arka tarafında, yükleme iskelesinde beni bekliyor.

VE ŞİMDİ HERCULES İLE BİRLİKTEYİM. ÖN VE ARKA KOLTUKLAR arasındaki bir gizlilik perdesi bizi şoför James'ten ayırıyor; James bizi şehir sokaklarında, trafikte zahmetsizce ilerletiyor. James yetenekli bir şoför, Greg kadar iyi, hatta belki de daha iyi.

Hercules'e Lake'in binasındaki daireyi satın aldığımı yeni söyledim ve kaşlarını çatması hala geçmedi. En azından artık ailemin veya Max'in bizi yakalama tehdidi olmadan birbirimizi görebileceğimiz için mutlu olacağını düşünmüştüm. Ama görünüşe göre yanılmışım.

"Ne kadar ödediniz?" diye soruyor.

Ona söylüyorum.

“O bina için mi? Hem de çok uzak, PG. Neden bana yaşayacak yer aradığını söylemedin?”

Kaşlarımı çatıyorum, sanki yeni arkadaşım Hercules Lord'a değil de Max'e satın aldığım şeyi savunuyormuşum gibi hissediyorum. "Sana söylemiştim." Değil mi?

"Hatırlamıyorum."

Başımı sallıyorum. "Belki de paylaşmadım." Ama son birkaç gündür Treasure dışında hiç kimseyle paylaşmadığım kadar çok şeyi onunla paylaştığımı hissediyorum.

Derin bir nefes alarak içini çekti. "Sorun şu ki, sen çok uzakta, Hudson Yards'ta olacaksın. Bunun devam etmesini istediğini sanıyordum."

Onun bu kadar hayal kırıklığına uğramasının gerçek nedenini anladığım için biraz rahatladım. "Evet, ama eğer daireyi bugün almasaydım, kaybetmiş olacaktım."

“Bundan şüpheliyim. Sekiz milyon dolar mı? Keşke önce benimle konuşsaydınız.”

İlk evimi satın almam konusunda bu kadar öfkeli olmasına şaşırarak ondan uzaklaştım.

Herkül, yüzümdeki acı ifadeyi birkaç saniye inceledikten sonra elini ağzının üzerine sürerek kaşlarını çatmasını sildi. "Özür dilerim. Abartıyorum, PG." Bana en sevdiğim çarpık gülümsemesini gösterdiğinde kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu. "Nasıl ve nerede buluşacağımız konusunda daha yaratıcı olmamız gerekecek."

"Ben de kaybı hissediyorum," diyorum farkında olmadan. Genellikle bu kadar kişisel ve mahrem bir şeyi açığa vurmak için fazla çekingenim. "Keşke bunu önceden düşünseydim."

Herkül'ün büyük, sıcak eli elimi sıktı. "Bir yolunu bulacağız."

Gözlerinin içine bakarak fısıldadım: "Anlamıyorsun."

"Neyi anlamıyorum?" Sesi şefkatli, söylediklerime ilgi duyuyor.

“Anne babamın dairesinde yaşamak dayanılmazdı. Sekiz milyonumu emanet hesabına gönderdiğimde kendimi hiç bu kadar...” Doğru kelimeleri bulmak için gözlerimi kapatıyorum. “Yetişkin. Bu kadar özgür.”

Gözlerimi açtım ve Herkül, sanki bu dünyada bakılacak tek şey yüzümmüş gibi bana bakıyordu. Onun bana böyle bakması hoşuma gidiyor. Benden hoşlandığından hiç şüphem yok. Keşke birlikte olmamız bu kadar zor olmasaydı.

Sonunda, Herkül yutkunurken Adem elması yukarı aşağı hareket eder. "Anlıyorum. Ama..."

Gözlerim onun muhteşem profiline kilitlenmiş halde, sözünü bitirmesini bekliyorum. Çok uzun süre durakladığında, "Ama ne?" diye soruyorum.

“Sekiz milyon çok para. Bu satın alma işlemini ailenizden onaylatmanız gerekmez mi?”

Dik oturup büyük bir gurur duyarak, "Hayır, yapmazdım," dedim.

Kaşları çatıldı. "Neden olmasın?"

“Kendi param var. Killer Firewall'dan telif ücreti alıyorum, ayrıca büyükbabamın vakfı da var ve GIT'in yüzde on beş hissesine sahibim.”

“Bekle. Killer Firewall'ı sen mi yarattın?”

Birdenbire, yazılımı benim yaptığımı kimsenin bilmediğini fark ediyorum. "Evet."

Kaşları şaşkınlıkla kalktı. "Gerçekten mi?"

"Lisedeki Codearma yarışmasını hatırlıyor musun?"

Gözlerinde uzaklara dalmış bir bakış belirirken başını salladı. "Evet, kazandın. Ama kazanan yazılımın Killer Firewall değildi. Şey... öğretmenler için müfredat yazılımıydı."

Dudaklarımı ısırarak gülümsememin daha da genişlemesini engellemeye çalıştım. "Bunu hatırladığına inanamıyorum."

Nemli avucu elimin sırtında yukarı aşağı kayıyor. "Seninle ilgili her şeyi hatırlıyorum, PG."

Ah, ne kadar hoş ve cilveliydi. Sözleri ve sesi işini fazlasıyla görüyor; bakışlarının esiri oldum. Yüzünü tutup dudaklarına uzun, tutkulu bir öpücük kondurmak istiyorum ama yapamıyorum.

Herkül'ün kaşları sert bir şekilde çatıldı. "Bu arada, dün gece bana bir şey söyleyecektin ama bitiremedin."

Başımı hızla geriye çevirdim. "Öyle miydin?"

"İnişten hemen önceydi. Sanki büyükbabanız hakkında bir şeyler söylemek istiyormuşsunuz gibiydi."

Anı o kadar güçlü bir şekilde geri geliyor ki, beynime bir çorap yemiş gibi hissediyorum, nefesim kesiliyor. "Ah, evet."

Yüz ifadesi açık ve sabırlı. Yıllardır beni rahatsız eden şey konusunda ona güvenip güvenemeyeceğimi düşünüyorum. Yani, bulduklarımın beni rahatsız ettiğini itiraf etmek istiyor muyum? Eğer bulduklarımın yanlış olduğunu itiraf edersem, bu büyükbabamın kötü bir şey yapmış olduğu anlamına gelebilir.

Uzun bir iç çekiyorum. "Bir şey buldum," diye başlıyorum, kelimeleri sanki yeni bir elbiseyi küçükmüş gibi deniyorum. Ağzımdan çıkarken nasıl hissettirdiklerini ve daha fazlasını söylemekte kendimi rahat hissedip hissetmediğimi anlamak istiyorum.

Herkül hareketsizce oturuyor. Sabırlı bir şekilde, her şeyi dinlemeye hazır bir halde, yüz ifadesi hiç değişmiyor.

"Mektuplar," diyorum. Kalp atışlarımı kulaklarımda duyabiliyorum.

"Edebiyat...?"

"Kendine Garnet adını veren bir adamdan büyükanneme."

Herkül başını geriye doğru hızla çevirirken gözlerini kısarak sordu: "Garnet?"

"Evet. Bunlar aşk mektupları ve çok eskiler, babam ve amcam doğmadan önce yazılmışlar. Sanırım büyükbabam onları büyükannemden saklamış."

Herkül, az önce açıkladığım şeyden büyülenmiş gibi homurdandı. "Peki, onları okudun mu?"

Yutkunuyorum ve göğsümde bir ağırlık hissediyorum. Sonra derin bir nefes alarak bu ağırlığı atıyorum. "Hepsi de öyleydi. Bu gizemli adamla büyükannem birbirlerini seviyorlardı. Bu birçok şeyi açıklıyor, biliyor musun?"

"Ne demek istiyorsun?" diye soruyor Herkül.

Aramızda hâlâ bir sessizlik var. Ne hissettiğimden emin değilim. İhanet mi? Rahatlama mı?

"Büyükannem nadiren evde yaşamıştır. Kendisinin, hayatta olduğu dönemde büyükbabamdan ya da kendi çocuklarından bile çok, doğayı koruma davasına bağlı biri olduğunu iddia eder. Ama ya eğer...?"

Gözlerimi kapatıyorum, uzun zamandır aklımda olan rahatsız edici düşüncelere katlanmaya çalışıyorum. Herkül hâlâ sessizce bekliyor. Söyle artık, Paisley.

"Ya büyükbabam, büyükannemin gerçekten sevdiği adamla evlenmesini engelleseydi?" Gözlerim faltaşı gibi açılmış bir şekilde onu izliyorum, alt dudağımı ısırıyorum.

Umarım "Çocuklar için uygun, muhtemelen bir şey değil" der. Ama bunun yerine, çok kısa bir süre içinde Herkül'ün yüzü benimkine yaklaştı ve dudakları beni çağırdığında, yapılması gereken tek doğru şeyin ağzımı açıp onu içeri almak olduğunu hissettim.

Önce alt dudağımı emiyor. Sıcak dili harika hissettiriyor ve bu his çok erotik. Yumuşadım ve öpüşmemiz birkaç saniye sürerken ona karşı koyamıyorum. Sonra dilini ağzımın içine daha derinlere sokuyor. Öpüşmemiz yoğun, doyumsuz. İnemelerimiz taksinin her yerinde yankılanıyor ve elim onun cinsel organına doğru yol buluyor.

Ağzının içinde inliyorum, ne kadar sert olduğunu hissediyorum. Fermuarını açıp, ereksiyonunu serbest bırakıp ağzıma alabilirdim. Ama...

Dudak temasımızı kesip "Kızlar arası yazılı olmayan kural" diye fısıldadığımda sağ göğsümü sıkıyordu.

Herkül'ün dudakları hâlâ benimkilerin üzerindeyken, "PG, Lauren için kendini feda etmek zorunda değilsin," dedi.

"Bu onunla ilgili değil. Bu benimle ilgili. Ve Lake ve Treasure ile ilgili."

"Onunla asla evlenmeyeceğim, PG." Bundan emin görünüyor.

"Bunu bilemezsin."

"Bunu biliyorum."

"Öyleyse nişanı hemen şimdi bozun."

Birbirimize göz kırpıyoruz. Göz temasımız zayıflamak yerine daha da derinleşiyor. Ondan imkansız yapmasını istiyorum. Ama neden? Herkül, Lauren'a verdiği sözü bozmayacak ve bozamaz da, en azından bu gece değil.

"Buradayız," diyor James.

Araba durduğunda Herkül fısıldayarak, "PG, bana biraz zaman ver," dedi.

"Ne kadar?" diye soruyorum.

"Fazla değil."

Başımı sallayarak boğazımdaki gerginliği gidermeye çalıştım.
"Deneyeceğim."

Bay Heyecanlı

PAISLEY KORUSU

İlk durağımız, Queens'te ağaç dallarının sessiz bir sokağın üzerinde kıvrıldığı şirin bir mahalle. James, muhteşem bir şehir evinin önünde SUV'den iniyor, sonra Hercules direksiyona geçiyor. Ben de ön koltuğa oturuyorum. O mektuplarda okuduklarım hakkında biraz daha konuşuyoruz. Mesela, büyükannem ve Garnet'in kesinlikle çok tutkulu seksleri olmuş. Birlikte şakalar da yapmışlar. Sanki kendilerine özgü komik bir dilleri varmış. Hercules'e, hayatım boyunca tanıdığım büyükannemin hiçbir zaman esprili bir insan olmadığını söyledim.

"Kendisiyle ilgili her şeyi anlattı. Mesela büyükannemin annesini küçük yaşta kaybettiğini ve ablası tarafından büyütüldüğünü hiç bilmiyordum. Bu tür şeyler. Çok özel bilgilerdi."

Herkül elimi uzattı ve ben de elimi uzattım. "Senin hakkında ne bilmeliyim ki, PG?"

Yumuşak deri koltuğa yaslanıp rahatladım, tam bir huzur içindeydim. "Bilinecek fazla bir şey yok." Ay ışığının kusursuz profilini nasıl belirginleştirdiğine bakmak için döndüm. "Senden başka hiçbir sırrım yok."

Herkül kıkırdadı ve elimi daha sıkı tuttu. "Merak etme, PG. Seni dürüst bir kadın yapmayı planlıyorum."

Kıkırdıyorum, çünkü hayallerimde ve düşlerimde beni hep dürüst bir kadın olarak canlandırıldığını düşünüyorum.

Long Island'da bir sokak festivaline varıyoruz. Hercules, festivalin beklenmedik bir şekilde ortaya çıktığını ve festivalden haberdar olanların sadece kendi gözleriyle görenler veya festival hakkında bilgisi olan birinden davetiye alanlar olduğunu açıklıyor.

Hercules'le birlikte Rockaway Plajı'nın tahta kaldırımında yürürken kalbim hızla çarpıyor. Gökkuşağı renkli peruklarımızın üzerine taktığımız çok renkli ışıklı tavşan kulakları olmasaydı, insanlar bizi tanıyabilirlerdi—yani, çoğunlukla onu. Hercules her zaman göze batar. Uzun boylu ve koyu gri pantolonunun erkeksi kalçasını ve güçlü uyluklarını okşama şekli, yanımızdan geçen her kadının dikkatini dağıtıyor. Pahalı pamuklu kumaştan yapılmış, pazularını sergileyen siyah düğmeli gömleğinden bahsetmiyorum bile.

Genetiğiyle yakışıklılık konusunda zirvede olan Herkül Lord'un yerinde olmayı hayal bile edemiyorum. Ancak Herkül, başkalarının onu nasıl gördüğünü umursamıyor gibi görünüyor. O, benim eğlenmeme odaklanmış durumda. Ve ben de kesinlikle eğleniyorum.

Sanki Disneyland'in ışık festivalinin tam ortasındaymışız gibi. Bir sürü karnaval oyunu oynadık, mesela oyuncuların sıraya girip palyaçonun ağzına su sıkıldığı oyun gibi. Görünüşe göre bu, bir balonun şişmesine neden oluyor ve balonunu ilk patlatan oyuncu kazanıyor. Tabii ki Herkül kazanıyor. Ve yeni geldiğimiz için, devasa panda ayısını küçük bir kıza veriyoruz ve kız, kendisinden neredeyse daha büyük bir peluş oyuncak aldığı için çok mutlu oluyor.

Herkül bana verdiği ödülден daha büyük bir ödül kazandıracağına söz veriyor, ama ben diyorum ki, "Seninle birlikte olmak kazanabileceğim en büyük ödül."

Öpüşme isteği geçene kadar tekrar birbirimizin gözlerine bakıyoruz. Sonra, birbirimizi çok seven, hem de çok çok seven çok iyi arkadaşarmışız gibi, hareketli festivalin tüm manzaraları ve sesleri arasında yavaşça yürüyoruz.

Ara sıra durup başka bir oyun oynuyoruz. Dolandırıcının şaşkınlığına rağmen bir oyun kazanıyorum. Büyük kırmızı bir daireyi dört metal halkayla kaplıyorum. Görünüşe göre oyun, oyuncuların kazanmaktan çok kaybetmesi için tasarlanmış. Zaferimin ardından, Herkül ve ben yine bir öpücükle kutlama yapma isteğine karşı koymaya çalışıyoruz. Ödülümü, daireyi bir türlü geçemediği için hayal kırıklığına uğramış sevimli küçük bir çocuğa veriyorum. Ona nasıl yaptığımı göstermek için birkaç dakika ayırıyorum. Sonra Herkül ve ben, çocuğun kendi ödülünü kazanmasını izliyoruz.

Bundan sonra Hercules bana hayatımda ilk kez bir huni şeklinde kızarmış hamur işi aldı. Bir ısırik aldım ve geri kalanını silip süpürdüğümü izlerken sırtıttı. Hayatımda hiç bu kadar hızlı bir şey yememiştim. Ona kızarmış hamur işinin ne kadar inanılmaz lezzetli olduğunu söyledim, o da bana bir tane daha aldı. Ama ikinciye yerken, ışık sanatı başyapıtlarına hayran kalarak sahil yolunda yürüdük. Hangilerinin bizi etkilediğini ve nedenini konuştuk. Hercules sanatçılarla çok kolay sohbet başlatıyor. Bazılarının şehirde galerileri var. Onlara yakında onları ziyaret edeceğimize söz verdi. Her "biz" dediğinde, sanki bir çiftmişiz gibi hissediyorum ve belki de bu gece öyleyiz. Ya da belki de sanat galerilerini ziyaret etmek arkadaşların yaptığı bir şeydir.

Sonra dans ediyoruz. Yüzümde gecenin ışıltısı, havada mutluluk, hiç bu kadar mutlu olmamıştım. Ve vay canına, Hercules inanılmaz bir dansçı. İnce kalça hareketleri baştan çıkarıcı ve dikkat dağıtıcı. Eğer bana striptiz yapsaydı, tek yapması gereken kemerini çıkarmak olurdu ve iş biterdi. Onu yakalayıp benimle çılgınca tutkulu bir aşk yaşaması için yalvarmaya hazır olurdum.

Ağzımı kulağına yaklaştırdım ve o da çenesini kaldırarak ne diyeceğimi bekledi. "İnsanlar senin yüzünden bize bakıyorlar."

Sonra ağzını kulağıma yaklaştırdı ve bu da cinsel bölgede daha fazla ürpertiye neden oldu. "Baktıkları sensin, PG. Çok seksi görünüyorsun."

Elimden tuttu. "Ama biri bizi tanıyıp da Mag Rag'e koymadan önce gitmeliyiz."

Kıkırdıyorum. "Top Rag Mag'i kastediyorsun. Neden bir türlü hatırlamıyorsun?"

Yüzündeki ifade cevabımdır. Derginin adını hatırlamıyor çünkü onlara saygı duymuyor.

Ve şimdi elim onun elinde. Sahil evlerinin önündeki kaldırıma park edilmiş SUV'sine doğru yürürken içimdeki her şey daha da hızlanıyor. Yolcu tarafındaki kapının önünde duruyoruz. Başım geriye doğru eğik, cama yaslanmış. Yüzü benimkinin üzerinde, nefeslerimiz birbirine karışıyor. Sessiziz. Birbirimize duyduğumuz arzu doruk noktasında.

"Seni öpmeye çok ihtiyacım vardı," diye fısıldıyor.

İçimde ürpertiler yükselirken yutkunuyorum.

Herkül dikkatlice bir kolunu etrafıma sarıyor. Geriye ya da ondan uzaklaşmıyorum. Bunun yerine, sert vücuduna yaslanarak kendimi yönlendirmesine izin veriyorum. Bu dansın etkisi. Seksi hareketleriyle beni tahrik etti. Şu anda onunla yapmayacağım hiçbir şey yok. Beni eğip, koltuğa yatırıp, arkadan ıslaklığıma girebilir. Ona oral seks yapardım. Ne isterse yapardım.

"Ama biliyorum ki, eğer seni çok hızlı gitmeye zorlarsam, benden uzaklaşacaksın," diyor. "Ve bizim için daha çok böyle geceler planladım."

Gözlerimi kapatıyorum, kollarından ayrıldığımda burnumdan titrek bir nefes veriyorum. Elini bana doluyor, elinin tersi kalçamda, sertleşmiş cinsel organı bana değiyor ve yolcu tarafındaki kapıyı açıyor.

DAHA SONRA, YATAKTA, HERKÜL'ÜN SUV'SİNİN KAPISINDA KARŞIMDA durduğunu ve Bay Adam'ın beni mekanik bir şekilde orgazma ulaştırdığını hayal ediyorum. Zevkten çılgılık atıyorum, ama orgazmım geçtikten sonra

vibratörümü yanımdaki boş yatağa atıyorum. Orgazm, gerçek şeye duyduğum özlemi dindirmeye yetmiyor. Onu bu kadar çok istememin sebebi görünüşü ya da yaşadığımız seks değil. Sevdığım şey sohbetlerimiz ve ona duyduğum güven, onunla sonsuza dek birlikte olmak istememi sağlıyor. Belki de Herkül'le bu şekilde vakit geçirmek o kadar da iyi bir fikir değil. Sanırım birbirimizi platonik olarak görmeye yetenekli değiliz.

Cep telefonum bip sesi çıkarıyor ve kimin mesaj gönderdiğini görmek için yüzüstü dönüyorum. Ekranı okuduktan sonra tekrar sırtüstü dönüyorum.

İYİ UYKULAR, PG.

CİHAZIMI KALBİME BASTIRIP "SEN DE" DİYE MESAJ ATIYORUM.

Anında, üç hareketli nokta onun bir yanıt yazdığını gösteriyor. Herkül'ün bu yoğun metropolün bir yerinde benimle etkileşim halinde olduğunu bilmek heyecan verici. Noktalar kayboluyor ve sonra tekrar geri geliyor. Birkaç dakika daha bekliyorum.

"TEŞEKKÜR EDERİM," DİYE KISACA YANITLIYOR.

ODAMIN KARANLIĞINA KARŞI İÇ ÇEKEREK, "RİCA EDERİM" YAZMAYI düşünüyorum. Ama ona gerçekten ne söylemek istediğimi biliyorum. Ama buluşamayız. Aynı yatakta yatamayız. Sevişemeyiz. Bu yüzden telefonumu komodinin üzerine koyuyorum, yanıma dönüyorum ve gözlerimi kapatıyorum.

PAZAR SABAHİ UYANDIĞIMDA KENDİMİ O KADAR İYİ HİSSEDİYORUM Kİ koşuya çıkıyorum. Annemle babamın lüks apartman binasının önünde dururken garip bir his beni sarıyor. Bir şeyler ters gidiyor. Pazar sabahı çok fazla sessizlik var. Annem genellikle saat yedi buçukta, koşuya çıkmadan hemen önce beni arar. İyi olup olmadığımı sormayı sever. "İşler nasıl? Max nasıl?" Hiç kimseyle görüşüp görüşmediğimi sormaz çünkü görüşmediğimi bilir ve akşam için herhangi bir planım olup olmadığını da sormaz çünkü genellikle olmadığını bilir.

Ancak bu sabah aramadı. Bu beni rahatsız ediyor. Kapıyı çalmadan önce anne babamın çatı katındaki daireden bir an önce çıkmalıyım. Çünkü aramadığı tek zaman, habersizce geldiği zamandır.

DUŞ BİLE ALMADAN ÖNCE. GİTMELİYİM, HEM DE HIZLICA. BU YÜZDEN eşyalarımı iki büyük tekerlekli bavula yerleştiriyorum. Çok fazla eşyam yok. Taksi çağırıyorum ama sanırım Herkül haklı—Artık Top Rag Mag benim hakkımda uyarılar yazıyor, hangi arabaya bindiğime daha dikkat etmeliyim. Belki de kendime bir araba alırım. Üniversiteden mezun olduktan sonra, Palo Alto'daki GIT'te ürün geliştirme ekibinin lider üyesi olarak çalıştığım zamandan beri araba kullanmıyorum. Sonra mektupları buldum, Büyükbabam hakkındaki yanılsamalarım yıkıldı ve işimden ayrıldım.

Valizlerimi özel asansöre bindirip lobi çıkışına doğru inerken, sonraki yılı büyükannemle Botsvana'daki vahşi yaşam koruma alanında nasıl geçirdiğimi hatırlıyorum. Ona mektuplardan neden bahsetmedim? Bunu çok uzun zamandır anlamaya çalışıyorum. Her neyse, o yıl hayatımın en güzel günlerinden bazılarını yaşadım—en azından şimdiye kadar.

Hercules'le birlikte olmak saf mutluluk gibi. Hamptons'daki evinde onunla yüzmek heyecan vericiydi. Dün gece onunla dans etmek, oyunlar oynamak ve çocukluğumda yaşamam gereken türden eğlenceyi deneyimlemek canlandırıcı oldu.

Taksi vale istasyonunun önünde durduğu anda cep telefonum çaldı. Arka koltuğa oturdum ve ekrana gözlerimi kısarak baktım. Arayan Max'ti. Onu doğrudan sesli mesaja yönlendirmedim çünkü o zaman aradığını gördüğümü anlayacaktı. Ama cevap vermedim.

Yeni apartmanıma vardığımda ikinci bir telefon aldım. Babam arıyordu. Daire aldığımı biliyor olmalı. Onun telefonuna da cevap vermedim.

Arabadan inip yeni daireme girmeden önce yüzümde hafif bir gülümseme beliriyor. Çok geçmeden kıyametin kopacağını bilmeme rağmen kendimi gerçekten özgür hissediyorum.

YENİ OTURMA ODAMDA DURUP HER ŞEYİ İNCELİYORUM. BURADAKİ HER şeyi ben aldım.

Orta sehpa ve yan sehpa, bükülmüş gümüş renkli meyan kökü şekerlemelerine benziyor...

Kanepe ve sandalyeler büyük beyaz marshmallowlara benziyor...

Büyük, kare şeklinde, siyah metal sehpa...

Yaklaşıyorum ve üst kısmında kenarında küçük bir açma/kapama düğmesi olan bir LCD ekran görüyorum. Düğmeye dokunup açıyorum. Lavı andıran mavi ışıklar masa yüzeyinde beliriyor. Gülümseyerek burnumdan nefes alıp veriyorum. Bütün bunlar bana ait.

Kapı zili çalıyor.

"Geliyorum!" diye neşeyle şarkı söylüyorum ve kapıyı açmak için koşarak yanına gidiyorum.

Arayan kişi sadece bir kişi olabilir, bu yüzden kapıyı hızla açıp Lake ile birlikte sehpanın üzerinde daha fazla şey keşfetmeye hazırlanıyorum. Ama bunun yerine, orada kimin olduğunu görünce nutkum tutuluyor.

Ateşle Oynamak

PAISLEY KORUSU

Herkül hiç bu kadar çekici görünmemiştir. Bacaklarına beyaz bir çizgi dikilmiş spor pantolonu ve parlak beyaz V yakalı bir tişört giymiştir. Yumuşak kumaş, güçlü göğsüne şehvetli bir öpücük gibi yapışıyor. Ve parfümünün ilk kokusunu aldım; narenciye, nane ve siyah meyan kökünden oluşan bir ambrosya. Nefis.

"Merhaba," dedim nefes nefese. Onu gördüğüme hem şaşırdım hem de parlak ve etkileyici gözlerine baktığım için mutluydum.

Bana o muhteşem gülümsemesini gösteriyor. "Merhaba."

"Burada olduğumu nereden bildin?"

"Mason."

Başımı geriye doğru eğerek "Ah, doğru," der gibi yaptım. Evet, o Mason'ın en iyi arkadaşı.

Herkül avuçlarını birbirine sürdü. "İçeri girip etrafa bir göz atmayı çok isterdim. Ama vaktimiz yok." Saatine baktı.

Yüzümde heyecan parıltıları belirliyor. "Neden vaktimiz yok?"

Göz kırptı. "Söyleyemem. Göstermem gerek."

BİRKAÇ SAAT SONRA, HERCULES VE BEN ŞEZLONGLARDA UZANMIŞ, öğleden sonra güneşinin hafif ışınlarının altında keyif yapıyor ve şampanya yudumluyorduk. Evimden birlikte ayrıldıktan sonra (ki bu Hercules için riskli bir hareketti), bizi iki gece önce ilk helikopter uçuşumuzu yaptığımız binaya götürdü. Hudson Nehri'nde bir yerde demirlemiş süper bir yata uçurulduk. Ardından Hercules beni bir soyunma odasına götürdü ve orada hiç giyilmemiş mayo koleksiyonundan istediğimi seçme şansım oldu.

Bikini yerine kırmızı tek parça bir mayo seçtim. Bunun, onu tahrik etmeye çalışmadığım mesajını vereceğini düşündüm, gerçi kendime karşı tamamen dürüst olursam, onu tahrik etmek istediğimi itiraf etmem gerekirdi.

Hercules'le üst güvertede, yüzme havuzunun yanında karşılaştığımda donakaldı. Bana bakış şekli, kendimi dünyanın en güzel kızı gibi hissetmeme neden oldu. Yoğun bir bakışma içinde kilitlendik, sonra Hercules boğazını temizleyip öğle yemeğine bakmaya gideceğini söyledi.

Yemek yerken, yıllar önceki o yılbaşı gecesinden bahsettik. Konuşma bizle ilgili olsa da, Eden ve Nero tartışmanın en önemli noktalarındaydı. Herkül, Eden'in bana anlattığı aynı hikayeyi anlattı: İkisi amcasının ısıtılmalı havuzunda yüzmüşler ve sonra sabaha kadar konuşmuşlar.

Kuzeninın kullanabilmesi için Eden'in numarasını ona vermemde sakınca olup olmadığını sordu. Anlaşılan, geçen Perşembe günü Nero'nun bana karşı daha yumuşak davranmasını sağlamak için numarayı alma olasılığını kullanmış. Bunu komik bulduğum için güldüm ve sonra ona Eden'in numarasını mesaj olarak gönderdim.

Bonfile ve ıstakozumuzu bitirdikten sonra yüzdük. Şimdi kurulanıyoruz ve hayatımızın son yedi yılını konuşuyoruz. Ona büyükannemle vahşi yaşam koruma alanında geçirdiğim günlerden daha çok bahsediyorum. En sevdiğim hayvanlardan ve vahşi köpekler ve sırtlanlardan oluşan bir aileyle nasıl arkadaş olduğumdan bahsediyorum. Hercules, söylediklerime tamamen kendini kaptırmış durumda. Özellikle bir fil yavrusunun bana

nasıl aşık olduğunu ve annesinin beni sürekli onun sevgisinden nasıl kurtarmak zorunda kaldığını anlattığımda, hemen gülüyor.

“Hayvanlar da en az bizler kadar zekidir,” diyorum. “Peki ya sen? Bakireliğimi sana verdikten sonra hayatın nasıl ilerledi?”

Herkül gülüyor ve gözleri parlıyor. Sanırım benim ilk sevgilim olmasından benim kadar o da hoşlanıyor. Sonra bana lisans eğitimini bitirdikten sonra iki yıl daha okuyarak MBA yaptığını anlatıyor. Ondan sonra biraz dinlenmeye ihtiyacı olmuş, bu yüzden bir yıl boyunca seyahat etmiş; Tokyo'dan başlayıp Asya ve Kuzey Afrika'nın bazı bölgelerini gezmiş.

“Avrupa'yı zaten defalarca gezmiştim. Annem her yaz bizi Avrupa'ya göndermeyi bir onur nişanı olarak görüyordu.”

Kutsal yerleri ziyaret etti, arkadaşlar edindi ve yeni tanıştığı ailelerle akşam yemeği yedi. Çokça yürüyüş yaptı, okyanusta yüzdü ve festivallere katıldı.

“Peki ya kızlar? Aşık oldun mu?” Kalbim biraz burkuluyor. Cevabı bile bilmiyorum ama şimdiden kıskanıyorum.

Dudaklarında rahat bir gülümseme belirirken gözleri yüzümde gezindi. "Hayır, PG." Sonra kaşları yukarı kalktı. "Aslında, o ülkelerde benim yaşında çok fazla bekar kız yoktu. En azından, onlara ulaşma imkanım yoktu. Ama amacım cinsel ilişki kurmak değildi. Zaten tanıdığım kişiler dışında insanlar hakkında daha fazla şey öğrenmek istiyordum."

Hiçbir sebep yokken birbirimize gülümsüyoruz, belki de birbirimize aşık oluyoruz. Ve bunun tehlikesini düşünmek istemiyorum, şu an değil. Sonra beni bizim için hazırlanmış olan jakuziye davet ediyor ve ben de kabul ediyorum.

Köpüren suyun içinde etrafımızı sardığımızda Herkül, "Bu günü benimle geçirdiğin için teşekkür ederim, PG," diyor.

"Bunu planladığınız ve beni davet ettiğiniz için teşekkür ederim."

Başını hafifçe salladı. "Sizin için yaptığım hiçbir şey için bana teşekkür etmenize gerek yok, PG. Benim için bir zevk."

Yine aynı şeyi yapıyoruz—birbirimize bakıyoruz, gözlerimizle "Seni seviyorum" diyoruz. İlk önce ben göz temasını kesip jetlerin çıkardığı çıtırtılı baloncuklara bakıyorum. Sonra ona sormayı unuttuğum bir şeyi hatırlıyorum.

Yukarı baktım. Hala bana bakıyordu. "Mason'ın cuma akşamı bayıldığını biliyor muydun?"

Yüz ifadesi şaşkınlığa dönüşüyor. "Hayır."

Lake'in veya nişanlısının bilmesini istemediği bir şeyi ona ifşa etmiş olabileceğim hissine kapılıyorum. "Ah," diyorum kaşlarımı çatarak. "Sana söylememeli miydin, emin değilim."

"Bana kesinlikle söylemeliydin. Bayılmasının nedenini biliyor musun?"

Dudaklarımı birbirine bastırdım, Lake ve Mason'ın tüm bu olay karşısında ne kadar kayıtsız olduklarını hatırladım. "Stresten kaynaklandığını düşünüyorlar."

Herkül'ün kaşları sert bir şekilde çatıldı. "Çok çalıştı. Ama... bir doktora göründü mü?"

Hercules'in bana bunu sormasına çok sevindim. Ben de Lake'e aynısını sormuştum. Mason'ın neden doktora gitmediğini merak ediyorum. Bayılmış olsaydım ben giderdim. Birçok insan stresli oluyor ve tuvalete giderken bayılmıyorlar.

"Hayır," dedim sonunda. "Doktora gitmesi gerektiğini düşünmüyor."

"Kesinlikle yapmaz. Bu gece onu arayacağım." Herkül endişeli görünüyor.

Birine bu kadar değer vermesine bayılıyorum. Keşke onu her zaman tanıdığım kişi, Tanrı'dan bir armağan olan adam olmasaydı.

"Acaba çok mu fazla çalışıyor?" diye soruyorum.

Herkül düşünceli bir şekilde uzaklara bakıyor. "Öyle. İkimiz de öyleyiz. Eğer senin yanında olmasaydım, şu anda uyuyor olurdum."

“Ah.” Başımı öne eğdim. Aklımda düşünceler vardı ama bunları dile getirip getirmemem konusunda emin değildim. “Belki yardımcı olabilirim.” Hızla başımı kaldırdım.

Gözlerinde merak var.

“Belki de pazarda geniş kitlelere ulaşacak bir ürün geliştirmenize yardımcı olabilirim. Büyükbabam derdi ki, bir şirketin birçok ürüne ihtiyacı yoktur, sadece bir tane iyi ürüne ihtiyacı vardır.”

Herkül'ün yüzü buruşuyor, seğiriyor ve deli bir boğa gibi kokluyor. Endişeliyim. Umarım onu gücendirmemişimdir.

"Seninle birlikte olmamın sebebi bu değil, PG," diye tısladı.

Neden böyle söylediğini anlamak için biraz zaman ayırıyorum. "Aslında benimle değilsin. Lauren'lasın. Ancak, sen ve ben daha iyi arkadaş oluyoruz. Ve arkadaşlar birbirlerine yardım eder, değil mi?"

Herkül'ün ifadesi bomboş, ama bu sadece okunamaz bir ifade değil. Sanki yüzünü bilerek okunamaz hale getirmiş. Belki de sözlerimle onu incittim. İstememiştim. Sadece pratik olmak, önümüzde olan tek yoldan gitmek ve olmayan yolda oyalanmamak istedim. Bu babamın felsefesi, dedemin değil.

"Hayır, teşekkür ederim. Kendim hallederim."

Aramızdaki sessizlik farklı hissettiriyor. Arzu, şehvet ve istekle dolu değil. Sanki her an saatine bakıp gitmemiz gerektiğini söyleyecekmiş gibi hissediyorum. Ama bir anda yüzünde yepyeni bir ifade belirliyor.

"Sana karşı bir çekim duyuyorum, PG," diyor. "Bundan hiç şüphe yok. Ayrıca sana karşı çok dürüst olmak istiyorum."

Yutkundum ve başımı salladım. Herkül tek bir hızlı hareketle tam önüme geldi. Kollarını omuzlarımin ötesine uzatarak jakuzinin kenarına tutundu.

“Arkadaşın olmaktan hoşlanıyorum. Bence dostluk, her büyük aşk ilişkisi için sağlam bir temeldir. Ama sonsuza kadar arkadaşlık bölgesinde kalmak istemiyorum. Anladın mı?”

Dudakları çok yakın. Ve ereksiyonu mayosundan dışarı fırlamış. İkimiz de boyunlarımızı eğip, alt karın bölgeme batmasını izliyoruz.

"Ah, anlıyorum," diyorum, penisinin büyüklüğünü ve genişliğini fark ederek.

Birbirimizin gözlerine dikkatlice bakarak gülüyoruz. Çok kolay olurdu, değil mi? Tek yapmam gereken mayonun kasık kısmını yana çekip onun içeri girmesine izin vermek olurdu. Sonra da Herkül Lord'la dolu olurum. Zevk veren penisi içime girip çıkarken onu sıkıca kucaklardım.

Kendimi zorlayarak, "Ama gerçekten, Herkül, gerekirse ailene karşı gelip Lauren'la evlenmemeyi kesin olarak söyleyebilir misin?" diyorum.

Boğazındaki adem elması hafifçe yukarı aşağı hareket ederken boğuk bir sesle, "O noktaya gelmeyecek, PG," diye fısıldadı.

Penisi daha da aşağıya indi ve şimdi kapüşonuma bastırıyor. Herkül'ün penisi aşırı derecede sertleşmiş. Bunu yapmasını çok istiyorum ama ailesine karşı geleceğini söylemedi ki.

"Neden o noktaya gelmesin?" diye soruyorum.

"Çünkü zekiyim."

Gözlerimi kapatıp başımı sallıyorum. "Bu hiç mantıklı değil."

"Bir yolunu bulacağım."

"Ailenin Lord Trust'tan daha fazla para alabilmesi için kuzeninizle evlenmemenin bir yolu mu?"

"Evet."

Göğsüne hafifçe vurup onu kendimden uzaklaştırmak istiyorum. "Bir çözümün var mı?"

Dudaklarında bir gerginlik beliriyor. Gözlerime bakış şekli değişiyor. Sanırım hassas bir noktasına dokundum.

Sonunda benden uzaklaşıp, beni cinsel ilişkiye ikna etmeye çalışmadan önce oturduğu yere geri oturdu. "Henüz değil."

Gözlerimi kapatıp burnumdan derin bir nefes alıyorum. Az önce ne olduğunu tam olarak anlamadım. Başımın arkasını kaşıyarak mantıksal

Çıkarım yapmanın zamanı geldiğinden eminim.

“Pekala, Herkül, gerçekten arkadaşım olmak mı istiyorsun, yoksa tüm bunlar beni baştan çıkarmaya alışmanla mı ilgili?” Ciddi bir ifade takınarak, şaka yapmadığımı ona göstermeye çalışıyorum.

Sessizce yüzümü izliyor. Sonunda, benim kadar ciddi görünerek, "İkisi de," diyor.

Rahat bir nefes aldım. "Nişanlı olduğunuz sürece seks bir seçenek değil."

"Bu gayet açık."

"Peki, artık görüşmeyi bırakmak istiyor musun?"

Başını hafifçe sallayıp fısıldadı, "Hayır." Sonra boğazını temizledi. "Seninle vakit geçirmeyi asla bırakmak istemiyorum."

Zamanın İşleyişi

PAISLEY KORUSU

Pazartesi sabahı saat sekizde ofisime vardım. Şimdi başımı masaya yaslamış, günün ilk toplantısından önce en az on dakika daha uyumaya çalışıyordum. Arkadaş olmamız hakkında konuştuktan sonra Hercules, bulduğum mektuplardan neden büyükanneme hiç bahsetmediğimi sordu.

“Bilmiyorum.” Ama ona bu kolaycı cevabı verdiğim anda gerçek dilimin ucundaydı. “Çünkü illüzyonu bozmak istemiyorum,” diye itiraf ettim.

"Hangi yanılsama?" diye sordu Herkül.

Derin bir nefes alırken omuzlarım yukarı kalktı. Sonra ciğerlerimdeki havayı yavaşça dışarı verdim. "Çünkü bir bakıma büyükannem ve büyükbabamın birbirlerini gerçekten sevdiklerine ve babamla Leo'nun bu gerçek sevgiden doğduğuna inanmak istiyorum," dedim, şiddetli bir üzüntüyle boğuşarak. "Ama Leslie ve Charles'ın mecburiyetten evlendiklerini düşünüyorum."

“Neye karşı yükümlülük?”

Büyükbabamın ne bildiğini ve büyükannemin diğer adam yerine onu seçmesine neyin sebep olduğunu anlamaya çalışırken başımı salladım. "Bilmiyorum. Ama sanırım yaptığı seçimin bu Garnet adlı adamı korumakla bir ilgisi vardı. Ve gerçek adının Garnet olduğunu sanmıyorum çünkü onu bulmaya çalıştım ama bulamadım. İstersem dünyadaki herkesi bulabilirim."

Şehvet ve hayranlık, sivri gözlerini şekillendirmişti. "Bunu kesin olarak biliyorum," dedi boğuk sesiyle, bu ses iç çamaşırlarımı eritti.

Utanarak ondan bakışlarımı kaçırdım ve gözlerimi tekrar Hercules'e çevirdiğimde, bana iş yerindeki toplantılarda oturup "Paisley Grove şu ya da bu sorunu nasıl çözeceğini bilir" diye düşündüğünü anlattı. Hatta birkaç kez benimle iletişime geçme isteğiyle boğuştuğunu da söyledi.

"Bunu yapmamamın tek sebebi, bir erkek arkadaşın, nişanlın ya da başka biri olduğunu düşünmemdi. Başka bir adamla birlikte olduğunu öğrenmeye asla hazır değildim."

Aynı şeyin benim için de geçerli olduğunu itiraf ettim. Onun özel hayatıyla ilgili hiçbir şey bilmek istemedim. Hercules'in Lauren ile nişanlı olduğunu bilseydim, yıllarca üzülürdüm.

Ona bunu söyledim. Hatta onunla platonik bir ilişki kurmanın bile zor olduğunu ve uzak kuzeniyle olan bağlarını resmen koparmak için bir çözüm bulana kadar mesafemizi korumamızın en iyisi olabileceğini itiraf ettim.

"Ama PG," dedi. "Birbirimizi platonik olarak ne kadar çok görürsek, bizi sevişmeye iten bu her neyse, o kadar çabuk atlatabiliriz."

"Bu asla işe yaramaz," diye fısıldadım, eve gelir gelmez Bay Adam'ı nasıl yakalayıp Herkül'ün beni okşamasını, yalamasını, dokunmasını ve orgazm olana kadar öpmesini hayal ettiğimi hatırlayarak.

"Neler işe yaramayacak?" Max'in sesi ofisimde yankılandı.

Hemen başımı kaldırmadım. Aman Tanrım, ne kadar mutsuz görünüyor. Kardeşim hiç mutlu olacak mı acaba?

Sonunda ona baktığımda göz kapaklarım ağırlaşıyor. "Size de günaydın."

Max kollarını kavuşturup bacaklarını iyice açtı. "Neden aramalarım cevap vermedin?"

Şakaklarımı ovuştururken, onun gelmesine kadar başımın ağrımadığını fark ettim. "Çünkü rahatsız edilmek istemiyordum."

Birdenbire Max öne fırladı ve karşımda bir sandalyeye çöktü. "Hiç keyfim yok, Paisley."

Ona meydan okurcasına bakıyorum. "Ben de değilim." Ve bu doğru.

"Duruşmada size söylenenleri neden yapmadınız? Bizi dezavantajlı duruma düşürdünüz."

"Hakemin sorularını yanıtlamanın herhangi bir dezavantajı olduğunu düşünmedim."

Bana dik dik bakıyor. Kızgın. Max bağırın ya da kontrolünü kaybeden biri değil. Keskin göz teması her zaman işini hallediyor. "Dinle Pais, ürün geliştirmenin başına geri dönme zamanın geldi."

Kendimi far ışıklarına yakalanmış bir geyik gibi hissediyorum. "Ama..."

"Hey..." diye muhteşem bir yumuşaklıkla şarkı söylüyor.

Max hızla arkasını dönüp kapımın önünde duran Lake'i gördü. O benim sabah 9:15 randevumdu ve onu gördüğüme hiç bu kadar sevinmemiştim. Kardeşimin yüzünden tüm kan çekilmiş gibiydi, düşünmeden ayağa kalktı.

"Özür dilerim, sözünüzü mü bölüyorum?" diye soruyor Lake, beyaz askılı elbisesi ve kırmızı deri kapalı burunlu sandaletleriyle adeta bir rüya gibi görünüyor.

"Kesinlikle hayır." Max'i dikkatle izliyorum. Kaşlarını çatmış bir şekilde ona bakıyor, sanki az önce kibirli küçük kız kardeşini yerden yere vururken araya giren kadına karşı bir çekim mi duyuyor yoksa onun müdahalesinden mi rahatsız oluyor, karar veremiyor gibi.

"Sonra konuşuruz," diyor bana, ama gözlerini arkadaşşımdan alamıyor.

Lake bana sanki "Kardeşinle ilgili sorun ne?" der gibi baktı, sonra da ona dostça bir gülümsemeyle karşılık verdi. "Günaydın, Max."

Bakışları yüzünde gezindi. Acaba bir şey söyleyecek mi diye merak ederken, homurdanarak "Günaydın" dedi.

"Ah," diyor ve sanki bir şey hatırlamış gibi parmaklarını şıklatıyor. "Paisley bana Pillows Through the City'yi beğendiğini ve ofisinde asılı olduğunu söyledi." Sanki onu bir sır paylaşmaya davet ediyormuş gibi ona

doğru eğiliyor. “Sadece teşekkür etmek istedim. Eserlerimi beğenmene minnettarım.”

Gülümsemeyeceğini düşündüm. Ve gerçekten de gülümsemedi. Max hızla başını salladı ve sonra hızla uzaklaştı. Gözden kaybolunca, Lake ve ben şaşkın gözlerle birbirimize baktık.

"Kardeşin tuhaf." Yanına gidip Max'in bıraktığı sandalyeye oturuyor.

“Doğru. Ama o da senden hoşlanıyor,” diyorum, apaçık ortada olanı belirterek. “Belki de ona evleneceğinizi söylemeliyim.”

Lake parmaklarını göğsünün üzerine yaydı. "Benden hoşlanıyor mu? İmkânı yok. Ben asla senin kardeşin gibi erkekleri kendime çekmem, asla. Benden korkuyorlar."

Kıkırdayarak, "Ah, evet, sanatçı tiplerinden hoşlanıyor," dedim. Esnerken kamburlaştım. "Max'in hiç fazla kız arkadaşı olmadı. Beni sadece bir tanesiyle tanıştırdı ve o da ciddi bir sanatçıydı."

Lake'in yüzü aydınlandı. "Şehirde mi yaşıyor?"

"Evet."

Başını yana eğdi. "Öyle mi? Adı neydi?"

"Kiera Langford."

Elini yüzüne kapatarak nefesini tuttu. "Kiera'yı tanıyorum." Omuz silkti. "Yani, onu tanıyordum."

Kalbim sanki serbest düşüşteymiş gibi atıyor. "Başına kötü bir şey mi geldi?"

"Hayır," diye tekrarladı, başını kararlı bir şekilde sallayarak. "Kötü bir şey yok."

Lake'in yüzünde yorgunluk belirtilerinin tümünü görüyorum; bana Kiera'nın dört yıl önce New York sanat camiasını terk ettiğini anlatıyor. Şimdi Long Island'da yaşıyor ve üç çocuğu var. Artık platin sarısı saçları ve dreadlock'ları da yok.

Sessizliğe bürünüyoruz. Lake'in ne düşündüğünden emin değilim ama Kiera'yı uzun sarı örgülü saçları ve bol, boyalı, lekeli tulumu olmadan hayal

etmeye çalışıyorum. Bu görüntü zihnimde canlanmıyor. Onu o şekilde görmek, bir nevi kavranamaz bir şey.

“Max’in onunla evlenip yuva kurmasını istiyordu,” diyorum. “Ama Max buna hazır değildi. Bu yüzden ondan ayrıldı.”

"Kardeşinin bağlanma korkusu olduğunu asla tahmin edemezdim."

Düşünceli bir şekilde dudaklarımı büküyorum. "Onun bağlanmaktan korktuğunu söyleyemem. Sadece kendi iyiliği için fazla hırslı."

Beni merakla ve dikkatle izliyor. "Öyle mi?"

"Evet."

"Ne konuda hırslısınız?"

Keşke TRANSPOT diyebilseydim ama diyemiyorum, çünkü Lake rakip firmayla nişanlı. Onun yerine "İş" diyorum. Sonra hızla koltuğumun kenarına doğru kayıyorum. Artık Max hakkında konuşmak istemiyorum. Üstelik, çok sevdiğim eski kız arkadaşı hala aklımda. "Ama Kiera, mutlu mu?" diye soruyorum, onun mutlu olduğunu duymayı çok istiyorum.

Lake doğrulup birkaç kez göz kırptı. Sanırım konuyu değiştirme çabamda onu fazla zorladım. "Görünüşe göre evet," dedi. "Ama bilmeden asla bilemezsin, anlıyor musun?"

Gülümseyerek homurdandım. "Biliyorum." Sonra dün sabah Davey'nin anahtarlarını bulduğunu söylemek için aradığında bana bir şey söylemek istediğini hatırladım. "Bu arada, benimle ne hakkında konuşmak istiyordun?"

Zamanla, yüzündeki mutlu ifadeyi bir hüznün perdesi kaplıyor.

"Bu nedir?" Endişeleniyorum.

“Mason ve ben düğünü ertelemeye karar verdik.”

Duruşumu biraz daha düzelttim. "Neden?"

Çok sessizce oturuyor ve gözlerini kapatıyor. Çok geçmeden gözlerinden yaşlar süzölmeye başlıyor.

“Eyvah.” Masamın köşesindeki mendil kutusuna uzanıp önüne koydum.

Lake kutudan bir mendil alıp burnunu siliyor. “Son zamanlarda bayılma nöbetleri geçiriyor. Stresten olduğunu düşünüyoruz.” Başka bir mendil alıp gözlerini siliyor. “Ayrıca bu görevi kabul ettiğim için bana kızgın.”

Lake ile tanıştığımızdan beri hayatımda değişen her şeyi düşündükçe dudaklarımın kenarları aşağı doğru kıvrılıyor. "İşi kabul ettiğine sevindim."

Lake tekrar gülümsemeyi başardı. “Ben de öyleyim. Ama bu aralar Mason'ın sağlığını görmezden gelemem. Bazen ona bakıyorum ve yemin ederim kansız gibi görünüyor. Onu hiç böyle görmemiştim. Endişeliyim, Paisley. Ve doktora gitmeyi reddediyor.” Başını sallarken burnundan zorla bir nefes verdi. “Çok inatçı olabiliyor. Beni sinirlendiren tek özelliği bu. Ama işler düzelene kadar düğünü ertelemeye karar verdik.”

Destekleyici bir şekilde başımı salladım. "Bu mantıklı."

Lake'in bana kocaman açılmış gözlerle ve sıkıca kapalı dudaklarla bakışı beni tedirgin ediyor. "Ne oldu?"

“Başka bir şey daha var.”

TOP RAG MAG'DEKİ O İNSANLAR KİM? HERKÜL'LE BENİM PEŞİMDEN koşmaktan daha iyi yapacak işleri yok mu?

Hayatımdan eğlence çıkarmaya çalışmaları neredeyse zalimce görünüyor. Dün bizi jakuzide bir casus kaydetmiş. Video, Herkül'le neredeyse şehvetimize yenik düştüğümüz anı, aramızda gerçekten olanlardan daha müstehcen gösteriyor. Ve sonra videonun altına yazılan kısa açıklama var...

“ Veliaht ve varis kimsenin izlemediğini düşündüğünde neler oluyor bakın. Ah, biz Top Rag Mag olarak her yerde gözümüz var, hatta Hudson Nehri'nin bulanık yeşil sularında bile. Ve kayıtlara geçmesi için, Cuma günkü düzeltmemizi nezaketle geri çekiyoruz. Bu küçük buluşma, sokak ekibimizin herhangi bir manipüle edilmiş

videoya ulaşmadığını kanıtlıyor. Bu ikisi sevişiyor ve... gerisini biliyorsunuz zaten. Ama bence bunda büyük bir olay yok, sizce var mı? Bu çift çok ateşli. Ah... Doğru ya. Nişanlı. #Karmaşık

Utançtan yüzüm kızarıırken gözlerimi kapatıyorum.

"Dün onunla birlikteydin," diyor Lake. Sesinde bir eleştiri tonu seziyorum.

"Öyleydim. Ama biz sadece arkadaşız."

"Ah, Paisley," diyor başını sallayarak. "Bu, iki şeker bağımlısının doğum günü pastasına dik dik bakmasına benziyor."

Bir pasta hayal ederken dudaklarım sıkıca kapalı kaldı.

Lake, "Kendinizi frenlemeye çalışıyor olmanız, sonunda kendinizi tatlıya gömmeyeceğiniz anlamına gelmez," diyerek sözlerini tamamlıyor.

Yüzümü buruşturuyorum, Herkül'le birlikte onun devasa yatağının iki yanında durduğumuzu hayal ediyorum. Yatak pasta gibi. Çıplak kalmak istiyoruz. Yatağın üzerine düşüyoruz ve gerisi malum.

"Doğru," dedim kısık bir sesle, yüzüm kızarmıştı.

Göl beni gözlemliyor. Sanırım cildim lekeli ve gözlerim arzudan dolayı açılmış.

"Dikkatli ol, Paisley. Yaralanmanı istemiyorum."

Ona dikkatli olacağımı söylüyorum ve ardından yaklaşan yardım etkinliği için çizimlerini sonlandırmak üzere toplantımıza başlıyoruz.

Yakalanmış

HERCULES LORD

Connecticut, Greenwich'teki annemin evine çağrıldım. Görüşmenin konusunu öğrenmek için ısrar ettim, ama "Telefonda olmaz" dedi. Lord ailesinin mülkü, Connecticut, Greenwich'in kırsal kesiminde bulunuyor. Toplantılarımı öğle yemeğinden sonraya erteledim ve kendimi fazla yormadan zamanında geri dönmenin tek yolu helikopterle Greenwich'e gitmek.

Yakında iniş yapacağım ama yolculuğun büyük bir bölümünde ailemin Paisley ile görüşmeye devam ettiğimi bir şekilde öğrenip öğrenmediğini merak ettim. Umarım öğrenmemişlerdir. Ondan vazgeçmeye hazır değilim.

Onu yalnız bırakma düşüncesi vücudumun ağrıdığını hatırlatıyor. Omuzlarımı gevşetmek için daireler çiziyorum. Son üç günde çok fazla yüzmüş olabilirim. Ben bir koşucuyum. Yüzmede kullandığım kas grubunu o kadar çok çalıştırmıyorum.

Ayrıca, Paisley'den daha çok yüzdüm, kendimi aşırı zorlayarak penisimi onun sıcak ve ıslaklığına sokma isteğinden kurtulmaya çalıştım. Benim için çok ıslanıyor. Dudaklarımı ve dilimi omzuna koyup emme isteğine karşı koymaya çalıştım. Teni yumuşak. Öpüşü de öyle. Ağzının tadı tatlı.

Penisimi yukarı aşağı ovuyorum. Paisley Grove'u düşünmek beni her zaman tahrik ediyor. Eğer Paisley bana içimdeki arzuyu boşaltmama izin verseydi, onu bu kadar çok düşünür müydüm diye merak ediyorum.

Onu aklımdan tamamen çıkarabilir miyim? Sanmıyorum.

Perşembe gecesi, yıllar önce onun bana içine girmeme izin verdiğini öğrenince heyecanlandım. Onu hamile bırakmış olsaydım da hiç umurumda olmazdı. O zaman kimse bizim birlikte olmamız hakkında bir şey söyleyemezdi. O benim olurdu. Ya evlenip daha fazla çocuk sahibi olsaydık? Bence mutlu olurduk. Mutlu olacağımızı biliyorum.

Aşağıdaki manzarayı kaplayan yoğun yeşillığe odaklanmadan bakarken koltuğuma daha da gömülüyorum. Zihnimde Xander Grove'u net bir şekilde görüyorum—açık renk saçları, kare çenesi ve onu bizden daha zeki gösteren gözlükleri. Ondan kızının elini istiyorum. Durumu savunuyorum, kızının hayatıma bir haftadan az bir süredir geri döndüğünü ama lise yıllarından beri onu sevdiğimi söylüyorum. Xander Grove'un bana ne dediğini hayal edemiyorum ama hayır demiyor, en azından hayalimde.

"Paisley ile bu akşam ne yapacağız?" diye fısıldıyorum.

Onun güzel yüzünü tekrar görmeyi dört gözle bekliyorum.

HELİKOPTER İKİ NUMARALI İNİŞ PİSTİNE İNDİ. BİR NUMARALI İNİŞ pistinde hareketsiz duran gümüş renkli helikoptere göz ucuyla baktım. O, Aşıl'e ait.

Kapı açılıyor ve basamaklar otomatik olarak aşağı iniyor. Çıkış ışığı yeşil yanıp sönüyor. Başımı eğerek, bir sürü küfür mırıldanarak araçtan iniyorum.

Kardeşim, pazartesi sabahlarının yoğunluğundan zaman ayırıp annemizin evinde kahvaltı yapmazdı, eğer konuşma konusu para değilse. Şimdilerde, eğer ben de konuşmanın bir parçasıysam ve konu uzun vadeli sağlık sigortasıyla ilgili değilse, o zaman mutlaka Lauren'la evlenmemle ilgili olacaktır. Eğer benimle evlenmek istemeseydi, onu idare etmek kolay olurdu.

Dik duran uzun ağaçların arasında, arka kapı girişine giden kaldırım taşlı yola kaşlarımı çatarak bakıyorum. Adımlarımın çok kararsız çıkmasından endişeliyim. Gergin olduğumu itiraf etmeliyim. Son zamanlarda ihmalkar davrandım. İşin doğrusu, Lauren'la evlenmeyi neredeyse kabul etmiştim. Çekici. Yeterince iyi biri, ama ona karşı bir çekim hissetmiyorum. Lauren kendisi hakkında pek bir şey anlatmaz— aslında hiç anlatmaz. Ama kartlarını kendine saklayan birini anlayabiliyorum. Ancak, beni son derece rahatsız eden bir özelliği var. Partilerde veya akşam yemeklerinde birlikte olduğumuz her zaman, insanların kusurlarına yorum yapmayı seviyor. Bir elbiseyi işaret edip ucuz olduğunu söylüyor. Bir kadını kötü makyaj yaptığı için eleştiriyor veya başka bir kadının topuklu ayakkabılarının çok yüksek olduğunu söylüyor, oysa kendisinininkiler de oldukça yüksek.

Hatta Perşembe gecesi partide Paisley hakkında bir sürü olumsuz yorumda bulundu. Paisley'nin Lake ile dansına çok odaklandığım için onun hakkında yaptığı yorumların sadece birkaçını hatırlıyorum. Birlikte hareket ederken çok seksiydiler. En yakın arkadaşımın nişanlısını çıplak hayal edecek kadar ileri gitmezdim ama Lake'in hareketleri neredeyse Paisley'ninkiler kadar şehvetliydi. Aradaki fark, Paisley'i nihai kazanan yapan şey, Lake'in çekici olmak için daha çok çaba sarf etmesiydi, ancak Paisley'nin cinsel çekiciliği doğaldı.

Lanet olsun... onunla sevişmek bağımlılık yapıyor.

Ama Lauren, Paisley'den "göz düşkünü" diye bahsetti ve sonra Paisley'nin odadaki her erkeğin ona dikkat etmesini istediğini açıkladı. Onun bu yargısından o kadar şaşırılmışım ki Paisley'i savunacak bir şey söyleyemedim. Bu hiç de PG (çocuklar için uygun) değildi. En azından, onu böyle hatırlamıyordum. PG dans ederken her şeyini fark etmeye çalıştım; seksi kalçalarını nasıl kıvrıdığını, ellerini başının üstüne nasıl kaldırdığını ve vücudunu yere doğru nasıl eğdiğini. Sanki bir trans halindeymiş gibi onu izlemek beni tahrik etti. Sonra diğer erkeklerin ona

hayran kaldığını gördüm. Çok fazla ilgi görüyordu. Ama tıpkı hatırladığım PG gibi, o da fark etmedi. Clive Alden ile dans etmeye başladığında neredeyse kendimi kaybettim. Sürekli ellerini onun üzerine koyuyor, beline ve kollarına dokunuyor ve ona doğru eğiliyordu. Kıskançlığım tavan yaptı. Sonra dans pistinden uzaklaştı.

"Hemen geliyorum," dedim Lauren'e.

Tabii ki, bir daha asla geri dönmedim. Ertesi sabah, Lauren'ın telefon görüşmesi beni uyandırdı. Ona yalan söyledim. İş için şehir dışına çağrıldığımı söyledim.

"Ne işi var?" diye tersledi.

"Kişisel mesele."

"İşinizin o kırmızı elbiseli kızla bir ilgisi var mıydı?"

"Hayır. İş ilişkisi olmazdı. Zevk ilişkisi olurdu." Bu doğrudu.

Lauren'ın nefes nefese kalışını telefondan bile hissedebiliyordum.

"Ne kadar da kaba birisin Herkül. Kendine çeki düzen versen iyi olur çünkü ister beğen ister beğenme, evleniyoruz." Sonra hızla veda etti ve telefon görüşmemizi sonlandırdı.

Beni en çok şaşırtan şey bu. Lauren, sadece iki ay önce tanıştığı bir adamla evlenmek zorunda kaldığı için sinirlenmeliydi. Ailelerimizin Hudson Körfezi'nde Achilles'in yatında yelken açtığı geceyi hatırlıyorum. Ben işerken beni köşeye sıkıştırdı. Penisim dışarıdaydı ve dizlerinin üzerine çöküp beni ağzına almaya çalıştı.

Sıklıkla söylenir ki, hiçbir erkek oral seks teklifini reddetmez. Ama ben reddettim. Babamın sözleri kafamda yankılandı: "Bir kadınla seks asla bedava değildir."

Onu durduracak iradeye sahip olduğuma sevindim. Ama asıl can alıcı nokta, o gece geç saatlerde onu jakuzide Orion'la birlikte olurken yakalamam oldu. Başı suyun altında, nefesini tutarak onu ağzına alıyordu.

Kollarını jakuzinin kenarına yayarak ve başını geriye doğru eğerek Orion iç çekti ve "Vay be, tam bir uzmansın, bebeğim," dedi.

Elbette, bana ait olması gereken bir kadınla birlikte olurdu. PG'ye yaklaşmamasının tek sebebi, onun Treasure'ın kuzeni olması. Umursadığı tek kadın o.

Ancak ne Orion ne de Lauren, onun ona oral seks yaptığını yakaladığımı bilmiyor. Bir insanın su altında nefesini ne kadar süreyle tutabileceğini düşünürsek, onu boşaltmasının biraz zaman alacağını tahmin etmiştim. Hemen kabinime döndüm, cep telefonumu aldım ve onu, başını su altında tutarak ona oral seks yapmaya zorlayarak aşağılamayı bitirmesini bekledim. Orion böyle şeyler yapmaktan hoşlanıyor, kadınları sadece ona sahip olmak için bu kadar alçalmalarına neden oluyor. Ancak sanırım Hazine Korusu onun planlarını alt üst etti.

Sonunda ayağa kalkıp Lauren'ın işini bitirmesine izin verdiğinde, onları videoya kaydettim. Lord Trust kurallarına göre, kardeşimin penisini emmesi onu benim karım olmaya uygunsuz kılıyor. Kaydettiğim şey bir gün işime yarayacak, belki de düşündüğümde daha kısa sürede. Her şey bu sabah Achilles'le işlerin nasıl gideceğine bağlı.

Büyüdüğüm malikanenin içi etkileyici ve bizim gibi kalabalık bir aile için çok büyük, şimdi annem burada yalnız yaşadığı için özellikle tek kişi için çok büyük. Geniş galeri koridorunda, traverten mermer zeminde yürürken adımlarım yankılanıyor, yemek odasına doğru ilerliyorum. Yaklaştıkça, kahvaltının taze kahveyle karışan kokusunu daha kolay alabiliyorum. Garip bir şekilde, bu koku beni rahatlatıyor. Bana evde olduğumu hatırlatıyor. Annem asla düşmanım değil. Elbette, parayla motive oluyor, ama yine de, ailemden herhangi birini aynı hedefe doğru yeni bir yola ikna edebileceksem, o da annemdir.

Annemi çok seviyorum. Ve sanırım Marigold Lord'un en sevdiği oğluyum. Bu yüzden yemek odasına girdiğimde, kabarık beyaz Bichon Frise cinsi köpeği Fifi'yi kucağında tutarak ayağa fırlıyor; Fifi havlıyor ve kuyruğunu sallıyor. Ben aynı zamanda Fifi'nin de en sevdiği oğluyum.

Annem, "Herkül, başardın canım," diye şarkı söylüyor.

Karşımdaki masada oturan ve cep telefonuna kaşlarını çatarak bakan Aşil'i, annemle aramdaki mesafeyi kapatırken görmezden geliyorum.

"Günaydın anne." Yanağından öptüm. Fifi kucağıma atladı ve yüzümü yaladı.

"Pekala, yeter artık," diyor Aşil surat asarak. "Şunu bir an önce bitirelim. Benim de toplantılarım var, senin de."

Mizahsız bir kahkaha atıyorum. Bu adam, bu kardeşim, kontrolcü olmadan yaşayamaz. Ona karşı koyma dürtüsünü bastırmaya çalışıyorum. Ama haklı. Toplantılarım var. Ayrıca, neden burada olduğumu merak ediyorum.

Fifi'yi en mutlu olduğu yer olan anneme geri veriyorum. Köpeğin de heyecanı tamamen kayboldu. Achilles emirler vermeye başladığında Fifi bile itaat etmeyi biliyor.

"Size de günaydın," diye alaycı bir şekilde yerime oturdum.

Aşil, parmağıyla ekranı kullanırken yüzünü buruşturuyor. Daha önce hiç görmediğim bir garson bana kahve dolduruyor. Annem garsonları patates cipsi gibi tüketiyor.

"Teşekkürler," dedim. "Peki, sizin adınız...?"

"Benim adım Bailey," diye yanıtlıyor çocuk. Yirmili yaşlarının başlarında gibi görünüyor.

Annemin evdeki hizmetlilerini gözleriyle azarlama gibi bir alışkanlığı var; Bailey bana adını söyledikten sonra da aynısını yaptı.

"Teşekkürler, Bailey. Buralarda ne işin var?" diye sordum ona.

Gözleri kocaman açıldı. Annem onu işten çıkarırsa, belki de onu işe alacağımı bilmiyor. Onun için çalışmak harika bir iş değil. Çok talepkar ve kaba olabiliyor. Ve burada, ıssız bir yerde yalnız olmanın acısını telafi etmek için, insanlarla etkileşim kurmak amacıyla personeli didik didik ediyor.

"Bailey, bizi yalnız bırak," diyor Aşil.

Bailey buradan bir an önce kurtulmak için can atıyor gibi görünüyor.

"Bu da ne?" diye soruyor Aşil.

Tekrar kardeşime odaklanıyorum. Elinde cep telefonu var. Dün akşam Paisley ile jakuzide olduğum bir videoya gözlerimi kısarak bakıyorum. Aramızdaki mesafeye neredeyse dayanamadığım an buydu, bu yüzden videoyu kapattım. Kahretsin, onu çok istiyordum. Keşke boynunu ısırıyordım da ne yapacağını görseydim diye düşünmeye başladım.

"Bunu nereden aldın?" diye soruyorum, Rag Mag'den tanıdığım tabelayı hatırlasam da.

Aşil alaycı bir şekilde sırttı. "Bak Herkül, yanlış soruyu soruyorsun."

Sesindeki alaycılık beni güldürdü. Sandalyemin kenarına doğru kaydım, gözlerinin içine baktım ve sordum: "Peki, o zaman söyle bakalım, sorulması gereken doğru soru ne?"

Aşil'in kaşları yukarı kalktı. Zaferle sırtımdan kendimi zor tuttum. Benden geri adım atmamı ve ona boyun eğmemi, böylece onun günah keçisi olma sürecine başlamamızı bekliyordu. Ama bu olmayacak. Bu sefer değil. Ve aslında, ona meydan okumaya ne kadar kararlı olduğuma şaşırdım.

Aşil bana hırslayarak, "Bu konuda bir seçeneğin olduğuna inanıyorsun, değil mi?" dedi.

Annem birdenbire, "Grove'un kızıyla, yani zeki olanla görüştüğünü bilmiyordum," dedi.

Annemin Paisley'den "akıllı olan" diye bahsetmesi beni irkiltti. Sanki Paisley ile ilişkimin olduğunu duymaktan hoşlanıyor gibiydi. Şimdi düşününce de şaşırmadım. Paisley'nin Killer Firewall'ı yarattığını bilmeyebilirim ama onun kesinlikle bildiğini biliyorum.

Annem parmaklarını Fifi'nin lüks kürkünün arasından geçirirken kaşları düşünceli bir şekilde çatıldı. "Xander Grove ve Heartly Grove'un kızı. Killer Firewall'dan sorumlu olan o."

Bunu bildiğim için homurdandım.

“Anlıyorum ki sen ve Paisley Grove çok yakınlaştınız,” diyor annem, konu ne olursa olsun, içinde en ufak bir endişe yokmuş gibi Fifi'yi okşamaya devam ederken. İşte bu yüzden bir plan kurduğunu biliyorum. “Ama bu şimdi bitecek. Eğer...”

"Anne, bunun bir sakıncası yok," diye çıkıştı Aşil.

Annem meydan okurcasına, "Ama eğer bir süreliğine onun yanında kalmanızın bir avantajı varsa, o zaman belki..." diye ekliyor.

"Hayır!" diye kükredik Aşil ile aynı anda. Birbirimize dik dik baktık. Nadiren aynı fikirde oluruz.

"Cidden, ondan bir şey elde edebileceğimi umarak onunla görüşmeye devam etmemi mi istiyorsun?"

"Evet," diyor annem, sanki bunda utanılacak bir şey yokmuş gibi.

Aşil parmağını bana doğru uzattı. "Paisley Grove'dan uzak durmanı istiyorum."

Onun kafasını koparmayı ne kadar çok istediğimi düşündükçe sağ gözüm kısılıyor. Ama eğer amaç ailelerimizi ayrı tutmaksa, doğru kararı veren o. Achilles, Paisley'e ne kadar değer verdiğimi anlıyor. Onun kırmızı elbisesinin oturma odamda yerde serili olduğunu gördü. Eminim Lauren onu arayıp partide onu bırakıp Paisley ile birlikte olduğum için şikayet etmiştir. Paisley ile daha fazla zaman geçirmek bizi daha da yakınlaştıracak. Bu, Lauren ile evlenme planlarımı tamamen alt üst edecek ve Achilles bunu anlayacak kadar zeki.

“Ve sana nedenini göstereceğim.” Aşil, yanındaki sandalyenin minderinden bir dosya alırken sakinliğini koruyordu. “Eğer kendine çeki düzen vermezsen ve geleceğimizi tehlikeye atmaktan vazgeçmezsen, seni LTI'nin başındaki görevinden tamamen alacağım.”

Dosya tam boş tabağımın önüne düştü. Mükemmel bir atış yapmıştı. Dosyaya kaşlarımı çatarak baktım, omuzlarımı geriye doğru silktim ve sonra açtım. İçinde yasal belgeler vardı. Aşil'in tehdidinin özünü anlamak

için bunları dikkatlice okumam gerekecek. Kardeşim boş tehditler savurmaz, bu yüzden belgelerin iddiasını desteklediğinden eminim.

“Açlıktan ölüyorum. Hadi yemek yiyelim.” Annem işaret parmağı ve başparmağıyla nazikçe gümüş bir zili kaldırıp çalıyor.

Beyaz önlüklü garsonlar gümüş renkli servis arabalarıyla kahvaltılıkları getiriyorlar. Yemekler güzel kokuyor ve güzel görünüyor. Ne yazık ki iştahım kaçtı.

Dönüm Noktaları

PAISLEY KORUSU

SALI

Gözlerimi açtığımda, etrafımı gün ışığı sarıyor. Hızla doğrulup telefonumu sehpadan alıyorum. Hercules'ten arama yok ve saat 10:37. Uyuya kalmışım. Ama yataklarım bugün teslim edileceği için üç uzaktan telekonferans toplantım var. İlki saat on birde başlayacak.

Saat 9:37 ve günün ilk konferans görüşmesi için yirmi üç dakikam var; bu görüşme Muhasebe departmanı ile olacak. Ev ofisimde dizüstü bilgisayarımı harici bir monitöre bağlarken Ru'dan bir mesaj aldım.

Okuduğuma göre: Toplantılarınız iptal edilmiş. Ve derhal geçerli olmak üzere yeni bir yöneticiyi desteklemek üzere görevlendirildim. Benim için yaptığınız her şey için teşekkür ederim. Sizinle çalışmak, kirazlı turta gibiydi. Ürün geliştirmeye geri döneceğinizi duydum. Tebrikler.

Ağzım açık kaldı. "Bu da ne?" Hayır, değilim. Max benimle savaş başlatmakta ısrarcı. Ürün geliştirmeye geri dönmeye hazır değilim ve beni buna zorlayamaz. Ve Ru neden benimle şifreli konuşuyor?

Blue Cherry, uzun bir iş gününün ardından sık sık gittiğimiz bir bar. Rahatlamak ve kendimizi yenilemek için en sevdiğimiz yer. Eminim ki

bugün saat altıda orada buluşmamızı istiyor. Bu, ofisten ayrıldıktan en az bir saat sonra demek.

Telefonum tekrar bip sesi çıkardı ve mesajı okumak için telefonu kaldırdım. Max, TRANSPOT ekibiyle görüşmek ve onları bilgilendirmek için bugün saat ikide sekizinci kata gelmemi istedi.

Bana, "Bir şeyler hazırlamış ol," diyor.

Acımasızca gülüyorum. Orta parmağımı kaldırıp telefonumu kapatıyorum. Umarım Max, o toplantıya gelmemi beklerken nefesini tutmaz.

HERCULES LORD

Pazar gününden beri, masamda otururken gözlerimi kapattığım anlar dışında, hiç uyumadım. O sırada uykuya daldım, sonra başımı aniden kaldırdım ve öne, arkaya veya bir yana doğru devrildim. Çoğunlukla, atmosfer gündüzden geceye doğru düzenli dalgalanmalarından geçiyor, ama ben uyanık kaldım, her şeyi bir araya getirdim, cevaplar buldum.

Bilgisayarımın köşesindeki saate ve tarihe baktım—Salı, 13:43. Sanki annem ve Aşil ile pazar kahvaltısını yeni bitirmişim gibi hissediyorum; Aşil, bana kötü haberi verdikten sonra gitmişti.

Annemin, sanki Achilles ile birlikte huzurumu alt üst etmemiş gibi, malikanenin iç ve dış tasarımında yaptığı değişiklikler hakkında gelişigüzel konuşmalarını dinledim. Yemekten sonra, oradan hemen çıkmak yerine, evin arka tarafında bulunan, nadiren kullanılan daha özel çalışma odasına gittim ve Achilles'in bana fırlattığı belgeleri okudum. Bu Cuma itibariyle, Lauren Ivy Mueller ve Hercules Ivan Lord arasındaki evlilik yasal hale gelecek. Tüm taraflar anlaştı ve imzaladı. Achilles benim imzamı taklit etti. Bahse girerim, imzaya itiraz etmem için bana meydan okuyor.

Etmeyeceğim, çünkü istediğimi elde etmek için farklı bir yol izliyorum. Ve bence bunu başarabilirim. Arka kanattaki çalışma odasında gördüklerimi görmeseydim, çok zorlu bir mücadele olurdu.

Vay canına, bir insan yedi günden az bir sürede ne kadar şanslı olabilir ki? Ondan sonra düşündüm ki, Aşil'in ateşine karşı erimiş lavla savaşmanın zamanı geldi.

Daha önce Lord Trust'ı bu kadar detaylı incelememiştim. Bunu yapacak kadar motive de olmamıştım. Ama şimdi oldum. Sadece beş yüz sayfalık vakıf kurallarını baştan sona okumakla kalmadım, iki kez okudum. Ve çabalarım karşılığını verdi.

İşte bu yüzden baş ağrım ve vücut sertliğim çok iyi geliyor. Büyük dedemin kendini beğenmişlik taslayan tavırlarından Lordlar klanımızı kurtaracak bir şey buldum. Planım Groves ailesini kapsıyor. Çalışma odasındaki duvarda asılı olan tablonun fotoğrafını çektim.

Şakaklarımı ovuyorum. Başım çok ağrıyor, beynim patlayacak gibi. Ama iyi iş çıkardım. Büyükbabam, bu noktaya gelmek için attığım tüm adımları bilseydi bana böyle derdi.

Aşil ilk başta biraz kırılacak ama sonunda yaptığım işin kıymetini anlayacak. Orion ise... belki de bir kez olsun ağır işlerin bir kısmını üstlenmeye hazır olur. Göreceğiz.

Kağıt Üzerinde

PAISLEY KORUSU

Yataklar getirildi ve kuruldu. Bunlarla meşgul olmak, kariyerimdeki felaketi unutturdu bana. Saat üç. Üç saat sonra Ru ile Blue Cherry'de buluşacağım. Herkes gittikten sonra oturma odamın ortasında durup derin bir nefes alıyorum, göğsümü havayla dolduruyorum ve bir iki saniye tutuyorum, sonra yavaşça veriyorum.

Bu benim için yeterli. Bundan sonraki adımlarımı planlamam gerekecek.

Peki Herkül neden aramadı?

“Belki de onu aramalıyım,” diye fısıldadım ve sehpanın üzerinde duran telefonuma doğru adımlar attım. Ama sonra durup vücudumda fizyolojik tepkiler aradım.

Belki de değil. Belki de şu anda aramızda mesafe olması gerekiyor.

Kapıma biri vurdu. Lake olduğunu düşünerek kapıyı açmak için koştum. Ağzım açık kaldı. "Aman Tanrım."

Max, içinde sıcak, lezzetli ve tanıdık bir koku olan bir kağıt torbayı kaldırıyor. "Barış için geldim," diyor ve içten bir gülümseme takınıyor.

MAX EN SEVDİĞİM ŞEYİ GETİRDİ: DELTA'S GRİLL'DEN BARBEKÜ TAVUKLU salata sandviçi. Mutfakta kurulu şık barista tarzı kapuçino ve kahve makinesiyle bize kapuçino yapıyorum. Şimdiye kadar Max çok uslu davrandı. Bana sadece Lake hakkında sorular sordu. Umutlarını kırmak istemem ama ona Lake'in yakında Mason'la evleneceğini, ki Mason'ı da elbette kardeşim tanıyor, söyledim.

Max'in duygularını anlamak her zaman zordur. Birini sevip sevmediğini bile anlamak güçtür. Genellikle, davranışlarından nasıl hissettiğini anlarım. Dedikleri gibi, eylemler sözlerden daha önemlidir - ya da onun durumunda, yüz ifadelerinden.

“Ama Mason son zamanlarda kendini iyi hissetmediği için erteliyorlar.” Ona kremalı köpükle dolu beyaz porselen bir fincan uzatıyorum.

Max, dudağını ovarken düşünceli bir şekilde alt dudağını büzüyor.

“Onu beğeniyor musun?” Beyaz, pamuk şekerine benzeyen kanepeye oturuyorum. Güzel şekline rağmen pek rahat değil.

“Evleniyorsa olmaz. Belki de benim yolumu izlemelisin.” Kalın, koyu renkli ve doğal olarak bakımlı bir kaşını kaldırır.

İşte başlıyoruz. Kendimi kandırmayacağım ama Max'le oturup en sevdiğim sandviçi yerken ve ikimiz için hazırladığım kapuçinoyu içerken çok mutlu oluyorum. Bunu yapmayalı çok uzun zaman oldu. Eskiden çok sık birlikte oturup yemek yerdik. Max ve ben her zaman konuşacak bir şeyler bulurduk. Onun bu yönünü, yani sevimli yönünü, pek çok insan görme veya onunla etkileşim kurma fırsatı bulamıyor.

"Beni uyarmana gerek yok, Herkül. Biz sadece arkadaşız."

Çenesini öne eğmiş, kapuçinosundan bir yudum alırken beni eleştirel gözlerle inceliyor. Söze gerek yok. Bu onun "Beni ya da kendini kandıramazsın" deme şekli.

"Peki, neden buradasın Max?" diye soruyorum, koltuğumda hızla yerimi düzelterek.

“Toplantıyı kaçırdınız. Neden?”

Yüz ifademi sakın tutuyorum. "TRANSPOT ekibiyle çalışmayı asla kabul etmedim. Ve tüm saygımla söylüyorum, beni buna zorlamanıza izin vermeyeceğim."

"Kimse sana zorbalık yapmıyor, Paisley."

Alaycı bir şekilde homurdanıyorum. "Saymamı mı istiyorsun?"

Max kapuçinoyu sehpaye koydu. "TRANSPOT'u çözmeye çalışmayı çok severdin eskiden. Ne oldu da böyle oldu?"

Büyükbabamın büyükannemi kandırarak onunla evlenmeye nasıl ikna ettiğini, büyükannemin bu Garnet denen kişiye nasıl aşık olduğunu anlatan mektuplar hakkında içimi dökmek istiyorum. Ama belki Max zaten biliyordur.

"Garnet adında birini hiç duydunuz mu?" diye soruyorum.

Yüz ifadesi hiç değişmiyor. "Garnet mi? Hayır."

Her ne kadar ifadesiz yüzünün ardında bir şeyler saklıyor olsa da, ona inanıyorum.

"Sence büyükannen ve büyükbaba birbirlerine aşık mıydılar?"

"Hayır," diyor hiç duraksamadan.

Cevabına o kadar şaşırdım ki neredeyse kahvemi düşürüyordum. "Gerçekten mi?"

"Hayır, Paisley." Rahatsız olmuş gibi aniden omuzlarını silkerek kıpırdandı. "Evlilik her zaman aşkla ilgili değildir. Ortaklıkla ilgilidir. Onların bir ortaklığı ve anlayışı vardı. Ama hayatınızı alt üst etmenizin sebebi bu muydu? Büyükanne ve büyükbabanızın birbirlerini sevmediklerini öğrendiğiniz için mi?"

Evet. "Hayır," diye çok fazla itiraz ediyorum.

Bana bakış şeklinden anladığım kadarıyla, bana inanmıyor.

"Ben sadece..." Gözlerimi sıkıca kapatıp doğru kelimeleri aradım. Gözlerimi tekrar açtım. "Sanırım benim için TRANSPOT, dedeme daha yakın hissetmemi sağladığı için peşinden koştuğum bir yanılsamaydı. Eğer onun inandığı tek şeyi canlı tutabilirsem, onu Tanrı'nın yarattığı en büyük

insan olarak canlı tutabilirim. Ve herkes onu severdi, özellikle de büyükannem.”

“Pais mi? O New York'ta yaşıyordu. O ise Afrika'da yaşıyordu.”

“Ama çalışmadıkları zamanlarda birlikte vakit geçirirlerdi. Biliyorsunuz, birbirlerini ziyaret ederlerdi...?” Bu bir ifadeden çok bir soruydu.

Hayır, yapmadılar.

Büyükannelerimiz ve büyükbabalarımızın ilişkisi hakkında bu kadar açık sözlü olmasına şaşırdım. İçimde tuhaf bir his dalgalanıyor ve başım ağırlaşıyor.

“Dahası, TRANSPOT bir yanılsama değil. Ciddi ilerleme kaydettik. Bunu size söylüyorum çünkü öncelikle ailemize sadık olduğunuza güveniyorum.”

Dudaklarım aralık. Söylemek üzere olduğu şeyi söylemesini engellemeliyim. Bu bir oyun. Bu onun planı. Max beni gizli dünyamıza geri çekiyor.

“Ekibim NZNN ışığını keşfetti.” Max'in bu şekilde gülümsemesine neden olabilecek çok az şey var ve NZNN ışığını keşfetmek de onlardan biri. “Büyükbabam enerji kaynağının var olduğunu söyledi ve gerçekten de var.” Max yüz ifademi sanki sabah gazetesini okuyormuş gibi inceliyor.

Kalbim çılgın gibi atıyor. Keşke bana hiç söylemeseydi. NZNN ışığı, negatif sıfır isimsiz ışıktır. Doğru şekilde ayarlanıp kontrol altına alındığında, ışık kaynağı havada görünmeyen molekülleri alıp katılaştırma yeteneğine sahiptir. Daha sonra bilgisayar kaynaklı nanoteknoloji kullanarak herhangi bir hareketli görüntünün fiziksel kopyalarını yapabilirim. Ve keşke Max'in iddiasına inanmasaydım. Keşke inanılmayacak bir insan olsaydı. Ama Max bana hiç yalan söylemedi ve muhtemelen asla söylemeyecek.

"Nasıl?" diye sordum boğazım düğümlenmiş bir şekilde.

“Fizikçilerden oluşan ekibimiz bunu keşfetti. Ancak kaynağı yakalamamızı ve ondan faydalanmamızı sağlayacak yazılımı nasıl programlayacağınızı bulmanız gerekiyor.”

İçimden bir ürperti geçerken başımı sallıyorum. Kalbim, onun benden dolayı olarak yapmamı istediği şeyden uzaklaşmak için ayaklanıp koşmak istiyor. Hazır değilim. Özellikle geçen Cuma günkü duruşmadan sonra. Lordlar ve Groves arasındaki bu saçma çekişmeyi sürdürmeyeceğim. Buna bir son verme zamanı geldi.

Aklıma bir fikir geldi. “Sen ve Achilles tatmin edici bir anlaşmaya vardıktan sonra TRANSPOT üzerinde çalışmamı iste. Şimdilik başka hedeflerim peşindeyim.” Sandviçimi ısıtırken, Max'in bana hangi hedeflerin peşinde olduğumu sormamasını umuyorum. Planlarım oldukça keyfi. Evimi dekore etmeyi bitireceğim ve sonra Hercules'i tamamen unutmanın yolunu bulacağım. Biraz seyahat de olabilir. Yakında Botsvana'daki büyükannemi ziyaret etmeliyim.

Max, tadını almadan çiğnerken beni dikkatle izliyor. Sandviçten keyif almıyorum. Çok endişeliyim, ama bunu belli etmiyorum. Milyon dolarlık soruyu duymayı bekliyorum.

Bunun yerine Max ayağa kalktı ve tertemiz siyah takım pantolonunun kumaşını düzeltti. "Sizinle iletişime geçeceğim."

Çıldırarak üzereyim. Üstünlüğü korumanın ne biçim bir yolu bu! Önerdiğim çözümü seçmesi konusunda ısrar edebilirdim. TRANSPOT konusunda Tanrılarla barışmak, projede çalışmamın tek yolu. Ama bunu ısrarla vurgulamaya gerek yok. Max zaten anlıyor.

“Pekala,” dedim, zar zor yediğim sandviçi havaya kaldırırken sakinliğimi koruyarak. “Geldiğiniz ve bunu getirdiğiniz için teşekkürler.”

“Rica ederim.” Nazikçe başını salladı ve kapıya doğru yöneldi, sonra aniden durup bana döndü. “Ama dinle, Paisley. Lordlarla herhangi bir uzlaşma sözü veremem. Şu anda Hercules Lord'a bağlısın. Ama o yakında evleniyor.”

Onun soğukkanlılıkla benden uzaklaşıp dairemnden çıkıp gitmesini izlerken şaşkınlıktan dilim tutuldu. "Yakında evleneceğim" derken ne demek istiyor? Max'i yeryüzündeki herkesten daha iyi tanıyorum. Sanki Herkül hakkında benim bilmediğim bir şey biliyor gibi geliyor.

Ama benden daha fazlasını bilemez... değil mi?

SEKİZİNCİ CADDE'DEKİ BLUE CHERRY'YE GİRDİĞİMDE SAAT TAM altıydı. Çıkmadan önce aynaya baktığımda yüzüme renk gelmişti ve göz altımdaki mor halkalar sihirli bir şekilde kaybolmuştu. Max'le konuştuktan sonra, ayrılmadan önce söylediklerine rağmen kendimi gerçekten iyi hissettim. Max asla umursamaz yorumlar yapmaz. Acaba bilmediğim bir şey mi biliyor diye merak ediyorum. Hercules'i hemen aramalıyım ama zamanım kısıtlıydı. Bardan çıkar çıkmaz arayacağım.

Çoğunluğu güzel kadın yüzlerinden oluşan bir kalabalığın arasından, gözlerim eski asistanımı barda en sevdiğimiz köşede otururken buldu. Bu kadar çok kadın müşterinin olmasının sebebi, Blue Cherry'nin sadece meyveli ve tatlı aromalı kokteyller servis etmesidir. Organik meyve suları, doğal aromalar ve alkol kullanıyorlar; bu da gerçekten bir şehir kızının hayalindeki bar.

Yaklaştığımda Ru kaşlarını çatıyor. Daha da yaklaştığımda ise taburesinden kalkarken gülümsüyor. Sonra da birbirimizi çok özleyecekmişiz gibi sarılıyoruz.

"Ah, seni şimdiden özledim," diye sızlanıyor.

"Ben de seni şimdiden özledim."

Sonunda birbirimizi bırakıp yerlerimize oturuyoruz. Ru bana çoktan limonlu kremalı turta ısmarlamış bile. "Benden olsun," diyor.

Ona teşekkür ettim ve o da hemen sabah olan bitenleri anlatmaya başladı. Anlaşılan, geldiğinde ofisim tamamen boşaltılmıştı.

“Önce halının şampuanlanıp şampuanlanmadığını merak ettim. Hani, geçen seferki gibi. Ama sonra suratı asık kardeşin yanıma geldi ve yeni bir yöneticiye destek olmak üzere başka bir göreve atandığımı duyurdu.”

Max'in yaklaşımının ne kadar duyarsızca olabileceğini tahmin edebiliyorum. O, incelikli davranmayı seven biri değil. "Çok üzgünüm, Ru."

Ona neden başka bir yere atandığını açıklayamadan, homurdanarak elini havaya kaldırdı ve şöyle dedi: "Sonra bana, 'Sen ve Paisley arkadaş değil misiniz?' diye sordu. Ben de evet dedim. Sonra da seninle iş konularını konuşmamam konusunda beni uyardı. Yani, ne demek istediğini anladım. Yaptığı şey hakkında sana hiçbir şey söylememi istemedi. Hatta sana göndereceğim e-postaya tam olarak ne yazmam gerektiğini bile söyledi. Yani, gerçekten Paisley, biliyorum o senin kardeşin ama ciddi bir tanrı kompleksi var. Büyürken ona ne oldu? Neden ikiniz bu kadar farklısınız?"

Ru, cevabımı bekliyormuş gibi görünüyor. Doğrusu, Max ile neden gece ve gündüz gibi farklı olduğumuz hakkında hiçbir fikrim yok.

“Neden onunla bu kadar farklı olduğumuzu bilmiyorum. Ama bugün öğleden sonra daireme uğradı.”

Ru şaşırmış görünüyor. "Gerçekten mi?"

"Evet."

"Bütün bunlardan sonra senin evine geldi. Sadece terbiyesizlik yapmak mı istedi?"

Kardeşimi ona nasıl açıklayacağımı düşünürken rahatsız edici bir şekilde kıkırdıyorum. Onu bu şekilde yeniden görevlendirmesinin nedenini anlaması için onun hakkında daha fazla bilgiye ihtiyacı olacak. Ama Ru, Max'in tanrı kompleksi konusunda haklı. Onun yaptıklarını onunla nasıl tartışacağımızı kontrol etmek istiyor.

Anlaşılması oldukça basit, ama ben sadece şunu söylüyorum: "Bu bir aile meselesi. Ve benim istifa edeceğimi biliyordu, bu yüzden seni başka bir göreve atadı."

Ağız açık kaldı. "Şirketten ayrıldın mı?"

"Evet, içtim." Kokteylimi dudaklarıma götürüyorum. İlk yudumu alırken kararımın çok memnun kalıyorum. "Hım," diye mırıldanıyorum gözlerim kapalı, tadın keyfini çıkararak. "Her zamanki gibi lezzetli."

"En iyi kokteylleri onlar yapmıyor mu?" Kendi limonlu kremalı kokteylinde bir yudum alıyor. "Bu arada, beni dijital sanat departmanında Daniel Walton'a devrettiler. Onunla hiç tanışmadım, sen tanıştın mı?"

Gülümseyerek onu rahatlattım. "Evet, tanıdım ve iyi bir adam. Onu seveceksin."

Rahatlamış bir nefes alarak elini omzuma koydu. "Teşekkür ederim."

Ve işte böylece, Max ve onun berbat günü hakkındaki tartışma sona eriyor. Ru, en sevdiği konuya, yani erkek arkadaşı Rob ve son maceralarına başlıyor. Rob'la birkaç kez tanıştım ve bana enerji emici biri gibi geliyor. Yani, konuşma konusu ya o olmalı ya da hiç olmamalı. Sanırım bu yüzden gelmiş geçmiş en iyi asistan oldu. Ru, ne kadar güzel ve gizemli olsa da, daha çok ilgiye muhtaç, daha karizmatik bir kişiliğe göre geri planda kalmayı tercih ediyor. Ancak Max söz konusu olduğunda tepkisel davranıyor, bu da beni şaşırtıyor. Rob çok daha kötü. Ve görünüme göre, annesinin Upper East Side'daki evini satıyor ve ona bir sürü iş yüklemiş, oysa bu işleri birine yaptırması gerekiyor. Rob'un ondan çeşitli ev düzenleme şirketlerini aramasını ve fiyat listesi yapmasını istediğini söylüyor.

Alaycı bir şekilde homurdanıp yana doğru bakıyorum. İşte o zaman birinin bana baktığını fark ediyorum. Başım sanki bir burun üstü düşüyor gibi hissediyorum ve bu kokteylden kaynaklanmıyor.

"Aman Tanrım," diye fısıldadım.

"Bu nedir?" diye soruyor Ru.

"Hemen döneceğim," diyorum, gözlerim bana bakmakta olan Lauren'e kilitlenmiş durumda.

LAUREN VE BEN SOHBETİMİZİ DIŞARIDA SÜRDÜRMEYE KARAR VERDİK. Yoğun trafik nedeniyle araçlar ve yayalar hızla geçerken sokak oldukça gürültülü. Ama ikimiz de birbirimizi gayet iyi duyabiliyoruz ve önemli olan da bu.

Elbette, o çok güzel. Esnek pembe elbisesi, doğru yerlerdeki tüm kıvrımlarını sarıyor. Yaka kısmı oldukça açık, silikonlu göğüslerini sergiliyor. Herkül'ün benimkine yaptığını onun göğüslerine de yaptığını hayal etmemeye çalışıyorum. Ama artık çok geç. Bunu hayal ediyorum ve bu midemi bulandırıyor. Ve gözlerinin bana bakışında bana karşı hiçbir sevgi ya da beğeni yok.

"Peki, neden beni takip ediyorsun?" diye sert bir şekilde sordum.

"Nişanlımla birlikte olmasaydın, şu anda sana bakmama gerek kalmazdı." Kendinden emin bir ifadeyle söylüyor.

Ona, Herkül'ün onunla nişanlandığını öğrendikten sonra onunla cinsel ilişkiye girmediğime dair güvence verebilirdim, ama vermeyeceğim. Ağzım sıkıca kapalı. "Ne istiyorsun?"

"Nişanlımı rahat bırakın."

"Herkül'le birlikte değilim. Bir arkadaşımınla dışarıdayım, içki içiyoruz. Ama sen buna engel oluyorsun."

Lauren beni betona gömecekmiş gibi görünüyor. "Cuma günü evliliğimiz resmileşecek. Onun çatı katındaki dairesine taşınıyorum. Herkül'ün çocuklarını doğuracağım ve bu da senin sonun olacak."

O kadar emin konuşuyor ki, bu beni daha da sinirlendiriyor. "Seninle evlenmeyecek," diye çıkışıyorum. "Bunu bana defalarca söyledi."

"Ah, benimle evlenecek. Ve senin o fahişe gibi onunla ortalıkta dolaşman yüzünden, planlanandan daha erken evleniyoruz. Bu yüzden sana teşekkür ederim, sen de onun yapması gerekeni, yani benimle evlenmesini sağladığın için kendine teşekkür edebilirsin. Ve sana bir şey göstereyim de

hayatımızdan defolup git.” Elleri heyecanlı bir şekilde çantasından cep telefonunu çıkarıyor.

Birkaç saniyedir garip bir ruh hali içindeyim. Başım hafif. Etrafımızdaki tüm gürültüler uzak bir hal alıyor. Sanki bedenimin dışında var oluyorum, Lauren'ın da kanıtlayabileceğini söylediği gibi. O cep telefonunda bir şeyler karıştırırken çenem sıkı, dudaklarım büzülmüş durumda. Aradığını bulduğunda, ekranı bana doğru tutuyor.

Kadın, Lauren ve Hercules'in bu cuma öğlen saatlerinde evleneceklerine dair imzaları ve evliliklerini teyit eden bir sözleşmenin bir bölümünü büyüttmüş. Hercules'in bana söylediği gibi, Lauren ile evliliği bir törenle değil, yazılı olarak gerçekleşecek.

"O yüzden onu rahat bırak, seni kaltak," diye tısladı Lauren dudaklarını sıkarak.

Güzel yüzünde saf bir nefret ifadesi var. Ama ondan korkmuyorum. Tam tersine, onu kıskanıyorum. Onun sahip olduklarına sahip olmayı çok istiyorum.

O bekliyor. Onları rahat bırakacağımı söylememi duymak istiyor. Gözlerime dolan gözyaşlarına yer açmamak umuduyla yukarı bakıyorum. Herkül ile aramdaki her neyse zaten bitti. Şimdi neden dün gece beni aramadığını anlıyorum—Aşil onu benimle gizlice kaçtığı için cezalandırmış. Ve eminim Max, Lauren'ın bana az önce açıkladığı şeyi biliyordur. Şimdi Max'in bu öğleden sonra bana söylediği son şey anlam kazanıyor. Görünüşe göre Herkül'ün kardeşi ve benim kardeşim ortak bir amaç için bir araya gelebiliyorlar—Herkül ile benim birbirimizden uzak durmamızı sağlamak.

Lauren'ın bana "sürtük" demesi yüzünden onu boğmak istesem de, "Tamam" diyorum.

Kaşlarından biri, bu kadar kolay razı olmama şaşırmış gibi yukarı kalktı. Yürüyerek uzaklaşmasını izlerken kalbim yerinden fırlayacak gibi

oldu. Onun çocuklarını doğuracak... Bu düşünce bacaklarımı titretti. Oturacak bir yer ya da yaslanacak bir şey arayarak sağa sola döndüm.

Blue Cherry'nin tuğla duvarına kadar ulaştım ve sırtımı ona yasladım. Yüzümden yaşlar süzülürken, derin bir kayıp duygusu beni sardı ve bir türlü bırakmadı.

"Paisley mi?" diye sordu Ru endişeli bir sesle.

Sadece sesini duymak bile beni daha çok ağlatıyor. Arkadaşım ve eski asistanım kollarını bana doluyor ve ben de onun omzuna yaslanıp hıçkıra hıçkıra ağlıyorum.

Senrası

PAISLEY KORUSU

Ru benimle birlikte taksiyle eve geliyor. Neyse ki, daireme dönerken Lake'i arayıp Lauren'la olanları ve bu gece bir arkadaşına ihtiyacım olacağını söylüyor. Kalmak isterdi ama Rob onu akşam yemeğinde bekliyor.

Taksi geldiğinde Lake binanın önünde beni bekliyordu. Asansöre bindiğimizde, Hercules'in Lauren her şeyi ifşa etmeden önce bana bir şey söylemeye cesaret edememesinin ne kadar kötü olduğunu anlattı. Tam o sırada Treasure aradı. Yemin ederim, kuzenim beni içgüdüsel olarak anlıyor. Hayatımda özellikle kötü bir dönemden geçtiğim her an beni arıyor.

Treasure'ı hoparlörden arayarak Lake'in dairesine gidiyoruz, çünkü Lake akşam yemeğini çoktan hazırlamış: ıslak kırmızı biberli mole soslu dana etli burrito ve margarita. Bu akşam Meksika yemeği yemek istemiş ve dışarıdan sipariş vermek yerine yeni bir tarif denemiş. Ona katılması gereken Mason ise ofiste kalmış. İşten çıkınca dairesine gelmek yerine eve gidip uyuyacaktı. Son günlerde çok yorgunmuş. Yani, kısacası, bana da bolca yemek kalmış.

"İyi ki artık biliyorsun, Pais." Treasure esner. "Bence bundan sonra enerjini garanti işlere odaklamalısın."

Lake, burritodan bir lokma ağzına atmadan önce, "Katılıyorum," diyor. Boynumu öne eğiyorum. "Ben de."

"Dinleyin canlarım, gitmem gerekiyor çünkü yönetmen beni az önce sete çağırdı. Bugünün son sahnesini çekiyoruz. Yaşasın!" diyor yorgun bir sesle.

"Yeterince uyuyor musun?" diye soruyorum.

"Kesinlikle hayır, ama bu şov dünyası işte. Bu arada, bence haklısın. Max, Hercules'in Cuma günü Lauren'la evleneceğini kesinlikle biliyordu. Muhtemelen bunun gerçekleşmesi için Achilles'le bir anlaşma yaptı. Bunun tamamen onun tarzı olduğunu biliyorsun, değil mi? Tamam, gitmem gerek." Treasure telefonu kapatır. Olay yerinden kaçmadan önce adeta bir atom bombası patlatması tam da ona göre bir şey.

Ağzım açık, Lake'e bakıyorum, Max'in daireme gelip en sevdiğim sandviçi getirdiği anı hatırlıyorum. "Aman Tanrım." Gözlerimi kapatıp fısıldıyorum, "Bunu nasıl kaçırdım? Sandviçi. Kendini suçlu hissediyor."

Lake, sanki başına gelenlere inanamıyormuş gibi gözlerini kırıştırırken birkaç saniye göz kapakları donuklaşıyor. "Vay canına, kardeşin tam bir pislikmiş."

Tabağımı kucağıma koyarken omuzlarım düştü. Bir an için iştahım kaçtı. "Evet." diye iç çektim.

"Ve biliyor musun, Paisley? Boş ver. Mason'ın yeni bir sağdıç bulması konusunda ısrar edeceğim. Çünkü Herkül aşkı temsil etmiyor. Aşkın tam tersini temsil ediyor. Ve düğünümüzdeki ön planda yer alması bizi lekeleyecek."

Nasıl cevap vereceğimi bilemiyorum. Bu onun için çok dramatik bir davranış. Ayrıca, Mason'ın benim için sağdıcını değiştireceğini sanmıyorum. Ben Grove'um, LTI'nin düşmanıyım.

Tam Lake'e Mason'a hiçbir şey söylememesini söylemek üzereyken cep telefonum çaldı. Telefon sehpanın üzerindeydi. Lake ile birlikte arayanın adını ve numarasını görmek için boyunlarımızı uzattık. Şaşkınlıkla birbirimize bakarken nefesimi tuttum.

"Bu ilahi bir müdahale olabilir," diye öne sürüyor.

Dördüncü çalışta telefonu açıyorum, belki de haklıdır diye düşünüyorum. "Merhaba."

Arayan avukat Clive. Bu akşam onunla yemek yiyip yemeyeceğimi soruyor, ama ben zaten yemek yediğimi ve sonrasında da yatağa gideceğimi söylüyorum. Çok yorgunum.

Sonra yarın akşam onunla dışarı çıkıp çıkmayacağımı soruyor. İçeride kalıp surat asmayı tercih etsem de, evet diyorum. Lake benim için alkışlıyor.

"İşte böyle tekrar ata binersin, Pais," diyor Lake. "Ve Clive'ı tanıyorum. Gerçekten iyi bir adam."

Gözlerimi kısıyorum. "Hepsi bu mu? İyi bir adam mı?" Herkül'ü sıkıcı biri olarak tanımlamasını hatırlıyorum. "Sıkıcı mı?"

"Hayır." Hafifçe gülüyor, sonra kaşlarını çatıyor. "Sanmıyorum."

Romantik Akşam Yemeği

PAISLEY KORUSU

ÇARŞAMBA GECESİ

Restoran bana Roma'nın ihtişamının zirvesini sergileyen bir müzeyi hatırlatıyor. Garson bizi iki kişilik bir masaya oturtttuktan sonra, Clive beni bu zevk ve lüks mekanına getirdiği için gurur duyuyor gibiydi. Aklımdan geçen tek şey, Herkül'ün beni asla buraya getirmeyeceğiydi.

Ama dürüst olmak gerekirse, Clive ondan bahsetmeseydi Herkül aklıma gelmezdi sanırım. Lord kardeşlerin hiçbirini, Herkül de dahil, sevmediğini söylüyor çünkü kibirliler ve kuralların kendileri için geçerli olmadığına inanıyorlar.

“Özür dilerim ama kardeşimi tanıyor musunuz?” demek istiyorum ama hiçbir şey söylemiyorum, cevap vermemenin konuyu daha hızlı değiştirmesini sağlayacağına inanıyorum. Ama işe yaramıyor.

“Herkül'ün evleneceği kız da çok güzel. Ama sanırım bir tane yeterli değil. Üstelik işleri kirli, yani... büyük bir beladan kurtuldun.”

Garson önüme Körfez karideslerini, onun önüne de kuzu pirzolalarını koydu. Yemeğe başladım. Yerken bir şey fark ettim. Şimdiye kadar konuşmanın büyük kısmını Clive yapıyordu.

Tam şu anda hukuk bürosundan ve ne kadar hızlı yükseldiğinden bahsediyor. Ardından savunduğu farklı davaları anlatıyor ve bunlardan

herhangi birini duyup duymadığımı soruyor.

"Hiç duymadım," diye yanıtlıyorum her birine.

Görünüşe göre hepsi çok önemli, bu da onun GIT'in tek hukuk danışmanı olmaya yetecek güce sahip olduğunu kanıtıyor. Clive çok geçmeden bana neden nadiren randevuya çıktığımı hatırlatıyor.

Özellikle de beni bu kadar çok sevdiği halde, ne zaman bana kendimle ilgili bir şey soracak? Bunu restorana giderken arabada söyledi. Beni hiç tanımamasına rağmen benden hoşlanıyor. Ama bir insanı gerçekten tanımak için en iyi araç konuşmaktan çok dinlemektir ve ben Clive'ın Herkül'ün yerini alabilecek yeteneğe sahip olup olmadığını öğrenmek istiyorum. Bu yüzden ona, düzgün bir konuşmanın sadece onu değil, iki kişiyi içerdiğini hatırlatmıyorum.

"Ah, bir de Napa'da bir üzüm bağım var," diyor. "Nisan gitmek için en iyi zaman. Eğer başka bir planınız yoksa, bu hafta sonu sizinle uçmaktan memnuniyet duyarım."

Kaşları kalkık. Sonunda bir şey söylememi bekliyor. Ve garip bir şekilde, bunu düşünmek zorundayım. Hercules ve Lauren'ın resmi olarak evleneceği hafta sonu için bir yere kaçmak harika olurdu. Ama aklıma başka bir düşünce geliyor—belki de bir çözüm.

"Üzgünüm, ülke dışında olacağım."

Kaşlarını daha da yukarı kaldırdı. "Nereye gidiyorsun?" Sesi hayal kırıklığı dolu geliyordu.

"Botsvana. Bir süre büyükannemle kalacağım."

"Ah," diyor, elini saçlarının arasından geçirerek. Hem istekli hem de endişeli görünüyor. Umarım tahmin ettiğim şeyi söylemez. "Hiç safariye gitmedim. Ama yapılacaklar listemde var. Belki size katılırım. Ya da ziyaret ederim."

Yorgun bir homurtuyla içimi çektim. Söyleyeceğini tahmin ettiğim şeyi söyledi. Bu duruma düşmekten nefret ediyorum. Herkül'ün benim

hakkımdaki değerdendirmesi doğruydu. Lafı dolandırmam, şimdi de dolandırmayacağım.

Ağzımı bez peçeteyle siliyorum ve sonra peçeteyi tabağımın yanına koyuyorum. Yemeğim bitti. Clive'in neredeyse bir saattir durmadan konuşması bana baş ağrısı verdi. Masanın temizlenip bir sonraki çift için hazırlanmasının zamanı geldi ve ideal olarak, onların yemeği daha başarılı olacak.

"Clive." Dikkatini tamamen çekene kadar bekliyorum. "Beni çok sevdiğini söyledin. Tam olarak bende neyi seviyorsun?"

Yüzünde şaşkınlık belirdi. Sandalyesinde kıpırdandı ve yakasını çekiştirdi. "Sende beğenmeyecek ne var ki?"

Başımı hızla yana eğdim. "Bu, bende tam olarak neyi sevdiğini bilmediğini söyleme şeklin mi?"

"Öncelikle, çok güzelsin."

"Peki ya iki kişi için?"

Dudaklarının bir kenarını hafifçe yukarı kaldırarak çarpık bir gülümseme oluşturdu. "Güzel kokuyorsun."

"Üç?"

Süre dolmadan önce bir cevap bulacakmış gibi elini havaya kaldırıyor. "Çok iyisin."

Ona hakkını vermek lazım, iyi bir avukat gibi yalan söylemeyi biliyor. "Hiç politikacı olmayı düşündünüz mü?"

"Gerçekten mi? Bana bunu soran ilk kişi değilsin."

Aman Tanrım, alayımı anlamadı. Etrafa bakıyorum. Bu restoran oldukça kalabalık. Müşteriler bizim yaşımızın iki katı, ama zengin, göz alıcı ve harika bir gece geçirmek için gelmişler. Belki de Lake ve Treasure ile gelseydim bu gece burada daha çok eğlenirdim.

"Paisley," diye sesleniyor.

Dikkatimi tekrar ona verdim. Aman Tanrım, zihnimin çok uzun süre başka yerlere dalmasına izin verdim. "Evet."

Yüzünde birkaç şey görüyorum. Bunlardan biri de şehvetli, kedi gibi gülümsemesi. Clive masanın üzerinden bana doğru eğiliyor, sanki bana bir sır verecekmiş gibi. "Bu gece için bir oda tutmak ister misin?"

Sırtımı sandalyeye yaslarken omuzlarım kaskatı kesilmiş durumda. Bana bunu sorduğuna inanamıyorum. Ama öfkeli ya da kırgın değilim. Sonunda benim dilimden konuşuyor ve benim dilim de dürüstlük.

Sırıtırken, gürültünün arasında beni net bir şekilde duyabilmesi için öne eğildim. "Hayır." Çantamı sıkıca tuttum. Artık buna dayanamıyordum. "Akşam yemeği için teşekkür ederim. İyi geceler."

"Bekle," diyor, sanki gitmemi engellemek istercesine elini uzatarak. "Nereye gidiyorsun?"

"Ev"—elimle odayı işaret ederek—"ama elbette, Clive, kal. Belki buradaki birçok güzel bayandan birini otel odana gelmeye ikna edebilirsin." Yüksek sesle fısıldayarak, "Belki onlara Napa'daki bağından da bahsedebilirsin. Tekrar, iyi geceler." dedim.

Restoranda ağır adımlarla, masaların arasından geçerek ilerlerken, hemen bir taksi çağırmanın doğru olmadığını biliyorum. Tahminimce Clive'in aramızda olanları anlaması yaklaşık on saniye sürecek. Akşam yemeğinden sonra otel odasına gitmenin ikimiz için makul bir adım olduğunu düşündüğüne kesinlikle inanıyorum. Ama o on saniye geçtikten sonra, beni arayacak ve bir beyefendi gibi beni eve bırakmakta ısrar edecek. Ve yolda, neden sorun olduğunu gerçekten anlamadan davranışından dolayı özür dileyecek. Sadece beni yatağa atmanın farklı bir yolunu bulabilmek için başka bir randevu isteyecek. Çok garip olacak ve onu sürekli reddetmek istemiyorum.

Bu yüzden kadınlar tuvaletine saklandım. Ve bir kabinin içindeyken sonunda dank etti. Hercules ile Top Rag Mag dergisi tarafından öpüşürken yakalandığımız ve Lake ile Mason'ın nişan partisi gecesinde birlikte olduğumuz için, benim kolayca erkeklerle yatağa girdiğimi düşünüyor.

Avucumun içine inleyerek karşılık verdim. Herkül hayatıma geri döndüğünden beri hep yanlış kararlar aldım. Bu gecedan itibaren doğru kararlar almaya başlayacağım.

TAM ON DAKİKA SONRA KABİNDEN ÇIKTIM, ELLERİMİ YIKADIM VE kadınlar tuvaletinden çıktım. Ayaklarım aniden durdu ve Clive'ın elleri cebinde, savunmasız ve pişman bir ifadeyle bana bakarak durduğunu görünce şok oldum.

"Özür dilerim," diyor.

Dudaklarım aralanıyor ama henüz hiçbir kelime çıkmıyor.

"Kaba davrandığımın farkındayım. Amacım seni yukarıya götürüp seninle yatmak değildi."

Banyo kapısı açıldı. Özür dilediği için, iki kadın meraklı gözlerle bizi süzerek yanımızdan geçerken aramızdaki mesafeyi kapatmasına izin verdim.

"Seni daha yakından tanımak istedim, hepsi bu," diyor sesini alçak tutarak.

Acı bir şekilde homurdandım. "Cinsellik işin içinde yoksa, beni otel odanıza götürmek beni daha iyi tanımak anlamına nasıl geliyor?"

"Bir şişe şarap paylaşabilir, sohbet edebilir, sonra da film falan izleyebilirdik. Dinle..." Kimin konuştuğunu görmek için omzunun üzerinden bakıyor. Koridorda, sevgili gibi görünen bir adam ve bir kadın bize doğru geliyor. Geçerken bize pek dikkat etmiyorlar. Tekrar yalnız kaldığımızda, zırhımın eridiğini hissediyorum. Beni bulup yüzleşmek ve konuşup meseleyi çözmek cesaret ister.

"Herkül'e ilgi duyuyorsunuz Lordum. Bunu anlıyorum. Çok hevesliydim. Kendimi bir narsist gibi övüyordum. Sanırım sizi daha iyi bir seçenek olduğuma ikna etmeye çok fazla çalışıyordum. Ama biliyorum ki

onu atlatmanız biraz zaman alacak. Ve Paisley, beklemeye hazırım. Çünkü dediğim gibi, güzel ve nazik olmanızı seviyorum—nazik ama güçlü ve zeki de. Ve zarıfsınız Paisley, çok zarıfsınız.” En içten ifadeyle Clive, aramızda rahat bir mesafe bırakmak için bir adım geri çekildi. “Lütfen, sizi eve bırakmama izin verir misiniz?”

Her şey yolunda

PAISLEY KORUSU

Bu ses de ne? Neredeyim? Neden hareket edemiyorum?

Çalan cep telefonuma doğru kolumu uzatıyorum, hareket edebildiğimi kanıtliyorum. Saat kaç?

Clive beni kapıya kadar uğurlar uğurlamaz Lake mesaj attı ve "Nasıl geçti?" diye sordu.

Ben de şöyle cevap verdim: Sonuçta her şey yolunda gitti. Sabah anlatırım. Uykum geldi.

O da şu mesajı gönderdi: Mason burada. Yarın öğle yemeği yemek ister misin?

Ben de ona onay işareti gönderdim.

Demek ki bu, Lake'in beni bu kadar geç saatte (ya da erken, bakış açısına bağlı olarak) araması değil. Ama bu zil sesi sinir bozucu. Sessizliği ve çok ihtiyaç duyduğum uykuyu alabilmeyi tercih ederdim.

Gürültüyü kesmek için, kimin aradığını görmeden cevap veriyorum. "Merhaba," diyorum yorgun bir şekilde.

"Çocuklar için uygun." Herkül'ün sesi kulağıma bir rahatlama nefesi gibi geldi.

Kendimi zorla doğrultup yatak başlığına yaslanarak oturdum. "Herkül?"

"Hey," diye fısıldadı.

“Ne istiyorsun?” Sesim soğuk çıkıyor ve bu kasıtlı. Evet, bunun için çaba sarf etmem gerekiyor. Ve bunun için çaba sarf etmek zorunda olmaktan nefret ediyorum. Ona doğal olarak kızgın olmalıyım. Telefon görüşmemizi hemen şimdi sonlandırmalıyım. Ama yapamıyorum. Söyleyeceklerini duymam gerekiyor.

Tanrım, bana yardım et, ama sanırım ona aşık olmuş bir aptalım.

Herkül iç çekiyor ve acı çektiğinde yaptığı gibi şakaklarını sıktığını hayal edebiliyorum. "Biliyorum, ortalıkta yoktum," diye fısıldıyor. Boğazında bir düğüm var, sanki hastalanıyormuş gibi.

Ama ben atılmaya hazırım. "Bu arada, Lauren dün bana evlilik cüzdanınızı gösterdi. Cuma günü resmen sizin olacak. Tebrikler." Ah, bunu söylemek çok güzel hissettiriyor.

"Ne?" diye kükredi ben iyi geceler diyemedem.

Lauren'la Blue Cherry'deki karşılaşmamın her anı içimden adeta fişkırıyor. Sonunda nefesimi tutmak zorunda kalıyorum.

“Ona inanamıyorum. Çok çaresiz.” Sonra da kendinden emin bir şekilde, “Onunla asla evlenmeyeceğim, Paisley. Buna inanmanı istiyorum.” diyor.

Gözlerimi kapatıp başımı sallıyorum. Ne yapmayı planladığını bir türlü anlayamıyorum. Evlilikleri zaten kesinleşmiş durumda. "Neye inanacağımı bilmiyorum."

“Paisley, bir süredir ortalarda yoktum çünkü bir şey üzerinde çalışıyordum ve günlerim, gecelerim altüst oldu. Ama ciddi ilerleme kaydettim ve bunu seninle paylaşmak istiyorum. Yarın çalışıyor musun?”

Ha, evet, bir de işim meselesi var. "Hayır," diyorum iç çekerek. "İstifa ediyorum."

Birkaç saniye sessiz kalıyor. "Pekala, o zaman sabah yedide uğrayıp seni alayım. Seni bir yere götürmek, sana bir şey göstermek istiyorum."

Hayır demeye meyilliyim. Hercules'in Lauren'la asla evlenmeyeceğine dair iddialarına olan inancımı kaybettim. Ama belki de kaybetmemişimdir.

İçimde derinlerde bir umut ışığı var. Ayrıca bir sorum da var. Hercules'in bana ne kadar cinsel olarak çekildiğini biliyorum ve elbette bu duygu karşılıklı. Ama aramızda bundan daha fazlası olsa bile, Lauren'la sonsuza dek mutlu bir hayat sürmeden önce ona son bir kez birlikte olma fırsatı vermeyi reddediyorum.

"Benimle sadece seks yapmak mı istiyorsun?" diye soruyorum.

Herkül birkaç saniye sessiz kalıyor, ama ben kararlılığımı koruyorum. Cevabı öğrenmek istiyorum.

"Hayır, Paisley, seninle seks yapmak istemiyorum. Söz veriyorum, benimle gelmek isteyeceksin. Sana göstereceklerimi görmek isteyeceksin."

HERKÜL'ÜN ARAMASINDAN SABAH YEDİDE, YANİ GELMESİ GEREKEN saate kadar geçen dört saat içinde nasıl uyuyakalmış olabilirim ki? Olamazdı işte. Herkül'ü her şeyi itiraf etmeye ikna etmeye çalıştım ama o da etmedi.

"Telefonda değil," dedi.

Sonra ona Pazartesi akşamı buluşacağımızı hatırlattım ama beni aramamıştı. Aman Tanrım, ne kadar üzgün görünüyordum.

Hercules, Lord Trust kurallarını okuyarak yetmiş iki saatin büyük bir bölümünü uyanık geçirdiğini açıkladı. "Gerçekten çok üzgünüm, PG. Eğer bu bir teselli olacaksa, seni çok özledim. Bu sabah erkenden seni aramak istedim. Ama gözlerimi açık tutamadım. Kısa bir şekerleme yapmayı planlamıştım ama sonunda uyuyakaldım. Seni aramadan hemen önce uyandım. Ve keşke seni Lauren'ın saçmalıklarına hazırlayabilseydim. Sözleşmeden haberdar olduğunu sanmıyordum."

Tamam, özrü oldukça mükemmeldi. Bu yüzden onu affettim. Ancak Clive ile olan randevumdan ona bahsetmedim. Sanırım başka bir erkeğe ne kadar çabuk geçebileceğimi ona söylemekten utandım.

Hercules'in SUV'si binamın önünde durdu. Saate baktım. Beş dakika erken gelmişti. Ve işte böylece Clive uzak bir anıya dönüştü.

Kalbim dimdik duruyor. Ne olacağını biliyorum. Elimde tuttuğum cep telefonum çalıyor. Gülümseyerek telefonu açıyorum ve arka koltuktan Herkül Lord olarak bilinen Adonis'in indiğini izliyorum. Görülmeye değer muhteşem bir manzara; tıpkı ünlü bir sanat eseri gibi.

"Merhaba," diye fısıldadım.

"Merhaba," diye karşılık verdi, gözlerini yukarıdaki pencereye dikerek.

Onun beni görüp görmediğini anlamak için el salladım. Herkül de karşılık olarak el salladı. Birbirimize sırtıyorduk. Kalbim göğsümde balon gibi şişti.

"Aşağı doğru geliyorum," diye tatlı bir sesle söylüyorum.

"Ben bekliyor olacağım."

Sesini duyduğumda göğsümde kelebekler uçuşuyor. Telefon görüşmemizi sonlandırıp yatak odama koşuyorum ve aynada kendime bakıyorum. Soluk siyah dar kot pantolon giyiyorum, cinsel açıdan çekici olabilecek bir şey ararken fark ettiğim kadarıyla bu pantolona sahipmişim. Bu benim için bir ilk sayılır. Herkül'ü tahrik etmek istiyorum. Pantolonu askıdan çıkardığımda etiketleri hala üzerindeydi. Bluzum beyaz, delikli kumaştan, belden aşağı doğru daralıyor. Ayaklarımda siyah botlar var.

Şık görünüyorum.

Onaylıyorum.

Hafif siyah hırkamı koltuğun arkasından kapıp daireden fırladım.

Sabah ışığına çıkıp kaldırıma adım attığımda, Herkül'ün görüntüsüne hayranlıkla bakmak için duruyorum. O da bana hayretle bakıyor. Birbirimizi görelili sadece dört gün oldu ama çok daha uzun zaman geçmiş gibi geliyor.

Binadan çıkıp aramızdaki mesafeyi kapatırken Hercules, "Vay canına," diye mırıldandı.

Utangaç bir şekilde sırttım ve gözlerimi betona indirdim. Onayladığına sevindim. Aferin Paisley Grove. Aferin.

O da çok iyi görünüyor. Kot pantolon giymiş. Açık renk kot ve ona çok yakışmış, rahat olmuş. Bir de koyu mavi tişörtü var. Üstelik parfümü de çok güzel kokuyor. Onu Lauren gibi biriyle asla hayal edemiyorum. Sadece benim gibi biriyle hayal edebiliyorum.

Herkül'ün kaşları yavaş yavaş takdirle kalktı. "Bu sabah çok güzel görünüyorsun, PG."

Gülümsemem içimi aydınlatıyor. Talihimdeki bu değişime inanamıyorum – hem de iyi anlamda. Son iki gün cehennem gibiydi, ama şimdi aptalca bir şekilde dikkatsiz davrandığımı hissediyorum. Yine de kendimi azarlamak istemiyorum. Sadece akışına bırakacağım ve her şeyin kendi yolunda gitmesine izin vereceğim – en azından bugünlük.

"Sen de öyle," diyorum, hâlâ gülümseyerek.

Herkül ve ben birbirimizin bakışlarına kilitlenmiş durumdayız. Öpüşmeliyiz. Ama onu şimdi öpmek çok erken gibi geliyor. Bir gün sonra resmen evlenecek olması göz önüne alındığında, önce bana ne göstereceğini bilmek istiyorum.

Sonunda gülümsemem soldu. Herkül, tereddüt ettiğimi hissetmiş olmalı ki elimden tuttu. Tutuşu sahipleniciydi. "Gitmeliyiz. Oraya varmamız bir buçuk saatten biraz daha az sürecek."

"Nereye gidiyoruz?" diye soruyorum, ayaklarımı kaldırıma yapıştırmış bir şekilde. Bize neler hazırladığını açıklamasının zamanı geldi.

"Nova Scotia."

Şaşkınlıkla başımı geriye doğru çevirdim. "Kanada mı?"

"Evet."

Avucumu çantamın üzerine yaydım. "Neyse ki pasaportum yanımda."

Kaşlarını oynattı. "Öyle mi?"

"Hımm." Bu çok yapmacık geliyor, bu yüzden göz temasını kesiyorum ki kadınlık organlarım sakinleşsin. Çok heyecanlılar. Bu yüzden daha fazla

gecikmeden Herkül'ün SUV'unun arka koltuğuna oturuyorum.

James direksiyonun başında. Birbirimize güneydin dedikten sonra, gizlilik penceresi yukarı kalkıyor. Ve şimdi Hercules ve ben tamamen yalnızız.

ŞİMDİYE KADAR ÇOĞUNLUKLA LAF ARASINDA GİDİP GELDİK. BANA Mason'ı birkaç kez muayene olmaya ikna etmeye çalıştığını anlatmaya başladı. Lake'in iddia ettiği gibi, nişanlısı çok inatçı.

Şimdi sıra bende ve Kanada'da ne veya kim olduğunu sormaya hazırım. Ama daha bir şey söyleyemeden Hercules bana Treasure hakkında soruyor. "Gerçekten Simon Linney ile nişanlı mı?" Beni dikkatle izliyor.

Duraksıyorum, Treasure'ın aşk hayatı hakkında neden bilgi edinmek istediğini merak ediyorum. "Neden soruyorsun? Orion mu öğrenmek istiyor?"

"Hayır." Kaşları çatılmış bir şekilde, hâlâ sorusuna cevap vermeme bekliyor.

"Maalesef evet."

Kaşlarını daha da çattı. "Simon Linney'i sevmiyor musun?"

Umursamazca omuz silktim. "Onu hiç tanımadım ama ünü herkesten önce geliyor. Bir de Hazine toplayıcısının durumu var ki, o da berbat."

Herkül, sözlerimi tartıyormuş gibi başını bir o yana bir bu yana eğiyor. Sanki söyleyecek bir şeyi varmış gibi görünüyor.

"Ne?" diye soruyorum.

"Hiçbir şey," diyor inandırıcı olmayan bir şekilde.

Düşünceli bir şekilde bir gözümü kısıyorum. "Kardeşin hakkında kötü konuşmak istemiyorsun, değil mi?"

Herkül kakhaha atarak, "Hayır, öyle değil," dedi.

Ben de gülüyorum. Sakinleştikten sonra, "Sonra ne olacak?" diye soruyorum.

"Hamptons'a giderken söylediğin bir şeydi bu."

Gözlerim fal taşı gibi açıldı, gergin bir şekilde kelimeleri bulmaya çalışıyordum. O gece çok gergindim. Her şeyi söyleyebilirdim. "Ne dedim ben?"

"Maddi desteğinin kesildiğini mi söylediniz?"

Gözlerim genişlerken hava onları serinletiyor. "Öyle mi?"

Hercules, yüzümde gezinen gözlerine bakarak kıkırdadı. "Sorun yok, PG. Onun sırrı benimle güvende."

Rahatlamış bir nefes alarak elimi göğsüme bastırdım. "İyi oldu, çünkü Orion'un kardeşine söylediğimi öğrenirse beni öldürür." Elimle elimi indirdim ve biraz daha rahatladım. "Ama bana hala Treasure'ın mali durumunu neden önemseydiğini söylemedin."

Herkül bana göz kırptı. "Zamanı gelince, PG—zamanı gelince."

Ağzım açık kaldı. Yolculuğumuzun ardındaki tüm gizem ve bunun Hazine ile nasıl bağlantılı olduğu beni çıldırtıyor. Ama Herkül elimden tuttu ve büyük parmaklarını benimkilerin arasına geçirdi. Göz temasımız derinleşirken ne düşündüğümü unuttum. Birbirimize gerekenden daha uzun süre baktık. Sonra gözlerim dudaklarına kaydı ve yutkundum. Dudakları o kadar lezzetli bir şekilde şişmişti ki. Öpüşmek için mükemmel, nefis bir ağzı vardı. Cinsel organım zonkluyordu. Nabzım hızlanıyordu. Giysilerimden kurtulmak istiyordum. Onu şimdi, içimde istiyordum.

Ama neyse ki, bir şey olmadan önce havaalanına varıyoruz. SUV'unun arka koltuğunda çok yer var. Siyah dantelli külotumu giydim ve bunu bilerek yaptım. Kurnaz Paisley. Şu anda kasık bölgem sırılsıklam ıslak.

HERCULES'İN ÖZEL UÇAĞINDA, ONUN YANINDA OLMAK BENİ DAHA AZ tedirgin ediyor. Uçağa binmeden önce, Hazine hakkındaki sorusunun yakında anlam kazanacağına dair beni birkaç kez temin etti. Lütfen akışa bırakmamı rica etti. Kabul etmek zordu ama kabul ettim. Karşılıklı oturuyoruz. Büyük uçakta, kabinin ortasında bir platform üzerinde altı büyük koltuk ve yanlarda da aynı türden koltuklar var. Hercules, uçakta tam banyolu bir yatak odası olduğunu söylüyor. Hatta bana bir tur bile teklif ediyor. Ama kibarca reddediyorum. Uçağında yatak görmek istemiyorum. Lake'in doğum günü pastası benzetmesini hatırlıyorum ve o yatak doğum günü pastası gibi.

Şu anda yol arkadaşşıma bakmaktan kaçınıyorum. Belki de yanına oturmalıydım. Bakışlarım beni ele veriyor ve ona gizlice bir göz atıyorum. Ama hemen gözlerimi önümdeki kapuçinoya çeviriyorum. Ne yüzü var ama —son derece yakışıklı. Ancak, Herkül'e duyduğum arzuyu bastırmak yerine, bu yolculuğun ardındaki gerçeği anlamaya odaklanmam gerektiğini fark ediyorum. Aklımı buna odaklamak, şehveti uzak tutmanın en iyi yolu olabilir.

“Peki, Herkül,” diye soruyorum, kapuçinomunu ağzıma götürürken. Bize tam bir kahvaltı servis edilmiyor çünkü Herkül varış noktamızda yiyeceğimizi söyledi. “Beni nereye götürüyorsun?”

Herkül birkaç saniye boyunca hareketsiz oturuyor. Sorumu düşünüyor gibi görünüyor. "Sana bir şey sormak istiyorum."

Kapuçinomunu tekrar yere bıraktım. "Pekala."

"Büyükbabam hakkında neden hiç soru sormadın?"

Sorusu gözlerimi daha da açmama neden oldu. Bunu soracağını beklemiyordum. "Bilmiyorum," dedim. Ama Herkül beni yeterince iyi tanıyor gibiydi, düşüncelerim beni gerçeğin çeşitli versiyonlarından geçirirken sessiz kaldı. Tekrar baştan başladım. "Belki de sormadım çünkü büyükbabanız bana kendi büyükbabamı hatırlatacaktı." Dudaklarımı düşünceli bir şekilde büktüm çünkü daha fazlası vardı. "Ayrıca,

büyükbabanızı savunmak için benim büyükbabam hakkında olumsuz bir şey söylerseniz buna dayanamayacağımı düşünüyorum."

Derin bir nefes alıp verirken omuzlarımı geriye çekiyorum. Bunu nihayet itiraf etmek iyi hissettiriyor. Herkül beni sessizce izliyor, bu da bana bu gerçeği kendime saklamalı mıydım diye düşündürüyor.

Sonunda, "Size bir şey göstermek istiyorum," diyor.

Başım hafıflemiş gibi hissediyorum, başımı sallıyorum. Telefonunda bir şeyler yapıyor ve sonra bana uzatıyor, ben de alıyorum. Ne gördüğümü anlamam bir dakika sürüyor. Bir çeşit yağlı boya resim. Ancak tuvalin tamamı görünmüyor, sadece alt kısmı. Bir bahçede sarı laleler seçebiliyorum. Çimen yaprakları. Gökyüzünün izleri. Resim, Lake'in sanat eserleri kadar cilalı değil. Lake gerçekten olağanüstü bir sanatçı. Ama Herkül'ün telefonundaki resimde profesyonel görünümlü bir imza var.

El yazısıyla yazılmış satırları okudum. Ağzım açık kaldı. "Yok artık," diye fısıldadım, sanki nefesim kesilmiş gibiydi.

Herkül başını sallayarak, "Evet," dedi. "Evet, bebeğim."

Garnet kimdir?

HERCULES LORD

Mesele şu ki, Paisley bugün oldukça cazip görünüyor ve kokuyor. Kendimi kontrol etmeye çalışıyorum. Açıkçası, neden bu kadar beklediğini anlamıyorum. Dünya güneşle çarpıştığı gün, Lauren Mueller ile evleneceğim gün olacak. Bunu en başından beri söyledim ve ciddiylim.

Dün gece, Paisley ile telefonu kapattıktan sonra nihayet Lauren'ı aradım. Barda Paisley ile olan ilişkimin nasıl mahvolduğuy la övündü. Paisley'den tamamen kurtulmak için gerekirse benim de onunla birlikte olduğumu söylemeye bile hazır olduğunu belirtti.

Bu kadın deli. Lord kadınlarında bu tür bir eğilim var.

"Öyle mi?" dedim, soğukkanlılığımı koruyarak. Nihayet kartlarımı göstermeye hazırdım.

"Evet," diye tısladı, tıpkı bir yılan gibi.

"Şöyle bir şey var Lauren. Büyük deden—yani bütün parası olan—bizimki gibi kadın düşmanıysa, çok dikkatli olmalısın. Ama ona pislik demezdim. Sadece kendi döneminin bir adamıydı." Sonra ona jakuzide Orion takımyıldızını üflediğı videoyu gönderdim.

Suyun hareketini, Orion'un havayı emmesini, Lauren'ın penis emmesini ve benim "Seni yakaladım. Seni istediğim yerde yakaladım." diye fısıldamamı kaydettiğim için onun dinlediğini duyabiliyordum. Sonraki an ise Lauren'ın tek kelime etmeden aramayı sonlandırdığını fark ettim.

O halledildi. Bu günün nasıl sonuçlanacağını öğrendikten sonra videoyu Achilles'e ve anneme göndereceğim. Güç artık benim elimde. Aynı videoyu Lord Trust yönetim kuruluna gönderirsem, Lauren benimle evlenmeye uygun olmayacak. Sonuç olarak, aile içinde tutmanın faydasını da alamayacağız. Artık "saf" değil. Ne saçmalık! Ama yine de kurallar böyle. Ve parayı umursamıyorum. Dediğim gibi, oynayacağım bir kozum var. O kozumu doğru oynarsam, zengin kalmak için kendimizi asla küçük düşürmek zorunda kalmayacağız.

Paisley hâlâ şok içinde bana bakıyor. Dudakları aralık ve bir O şeklini almış. Onları ağzıma çekmek, tadına bakmak istiyorum. Çok şehvetli öpüşüyor.

"Durun bir dakika. Yani büyükbabanız Garnet mi?" diye soruyor sonunda.

Yutkunuyorum ve pantolonumda ereksiyon halindeki penisime yer açıyorum. "Sanırım öyle." Aslında, onun öyle olduğunu biliyorum. Bunu çok düşündüm. Büyükbabalarımızın arasına bir kadının girmesi ve aralarındaki uçuruma neden olması mantıklı geliyor.

Gerçeği görmekten kaçınmak istercesine gözlerini kapatan PG, başını salladı. "Büyükbabana mektuplardan bahsettin mi?" diye fısıldadı, sesi endişeyle titriyordu.

"HAYIR."

Kaşları çatıldı. Cevabımdan rahatlayıp rahatlamadığını anlayamıyorum. Kesinlikle memnun değil.

"Ona söyleyecek misin?"

Yavaşça başımı salladım. "Bunu sana bırakıyorum."

PG GÖZLERİNİ DİNLENDİRMEK İSTEDİĞİNİ SÖYLÜYOR VE BEN DE İTİRAZ etmiyorum. Düşünmek için gözlerini kapatırken, güzel yüzünün her açısını,

izgisini ve kıvrımını inceliyorum. Ne yaptığını biliyorum. Benim gibi o da uyuyamayacak kadar enerjik.

Vakit geldi. İşte bu. Yıllardır ailelerimiz arasındaki husumetin nasıl başladığını öğrenmek istiyorduk, sonunda cevabı alacağız. Uzun zamandır bu husumetin TRANSPOT'tan kaynaklandığını düşünüyordum. Ama öyle değilmiş.

PG'nin kaşları hafifçe çatıldı. Düşünceleri onu çok üzüyor olmalı. O her zaman düşünen biri olmuştur. Aklımdan hiç çıkmamasının birçok nedeninden biri de bu. Kafasının içinde neler olup bittiğini hep merak etmişimdir. Dünyada onun gibi çok az insan var. Bunu biliyorum çünkü birçok yere seyahat ettim ve birçok insanla tanıştım. Beyni, gördüğü her şeyi sanki parçalara ayrılıp, incelenip, sonra farklı bir şekilde yeniden bir araya getirilecek bir şeymiş gibi düşünürken durmadan çalışıyor olmalı.

Bir gün, ona yılbaşı gecesi onunla seviştiğim o anı anlatacağım. İki gün önce tanıştığım bir kızla buluşacaktım. Adını unuttum—Mandy miydi yoksa Andy miydi—ama şehir merkezindeki bir kahve dükkanında yanıma gelip numaramı istemişti. Kabul etmeliyim ki, yaklaşımı cesurcaydı. Ayrıca, oldukça çekiciydi ama beni PG gibi tahrik etmiyordu.

"Yılbaşı gecesi partnerin olabilirim ve saat on ikiye vurduğunda seni öpebilirim," demişti, yüzünde kocaman bir gülümseme ve kirpiklerini kırıştırtarak. "Tıpkı Külkedisi gibi."

"Tamam," dedim ve ardından katılmayı planladığım partinin adresini verdim.

Kız herhalde nazlanıyordu ya da gece yarısından hemen önce gelmeyi planlıyordu. Ama saat on birde PG'ye barda rastladım.

Aman Tanrım, o yoğun duygu. Lisede onu ilk gördüğümünden beri böyle bir şey yaşamamıştım. Eminim okulumuza gelmeden önce bile kasabanın diline düşmüş olduğunu bilmiyordur. Bir başka Grove daha DMA'ya gidecekti. Bu da öğrencilerin kılıçlarını biledikleri, onu alt etmeye hazırlandıkları anlamına geliyordu.

Okul yılı başlamadan önce ona karşı yürütülen kampanyayı durdurabilirdim, ama itiraf etmekten utanıyorum ki, bir Grove'un daha yok olmasına razıyım. Ta ki Paisley'i görene kadar. Erkek öğrencilerin yarısının da ona hayran olduklarını gizlemeye çalıştıklarını anlayabiliyordum.

Paisley Grove, kusursuzluğun ta kendisiydi, bir erkeğin fantezisi, inek kıyafetleri içinde seksi bir görüntü. Tek bir bakış yeterliydi. Mastürbasyon yaparken her zaman onu hayal ederdim. Takıntılıyım. Sonra onu tanıdım ve ona aşık oldum. Ama biliyordum ki asla birlikte olamazdık. Ona da penisimi sokamazdım. Yani, deneseydim sokabilirdim. Ama aramızda olabilecek gerçek bir şeyi lekelemek istemedim. Sanırım içten içe biliyordum ki böyle olacaktık—birlikte bir uçakta ve açıkça birbirimize aşık.

Ama onu yılbaşı gecesi partisinde gördüğümde artık lisede değildik. Üniversite neredeyse bitmişti. Paisley Grove'un göğüsleri, bir erkeğin tutabileceği en güzel kalçası ve melek gibi bir yüzü vardı. Saygı duymayı unuttun. Ona sahip olmalıydım.

Bir süre konuştuk ama erkeklik hormonlarım aşırı uyarılmıştı. Ne konuştuğumuzu hatırlamıyorum. Derslerinden ve ödevlerini ertelemekten bahsetmişti. Ama fazla laf kalabalığına vaktimiz yoktu. Mandy veya Andy'nin yakında geleceğini biliyordum ve gece yarısı PG'yi öpmeyi seçmişim. Hayır, onun içinde olmak istiyordum. Bu yüzden onu evime davet ettim. Ve gerisi malum.

Ama o bakireydi, değil mi?

Sıkıydı. Islaktı. Tutunmak için canımı dişime takarak mücadele ettim. Ona bir boğanın dayanıklılığına sahip olduğumu düşündürmek istedim. Esnek uylukları bana değişiyordu. Altımda daha da yumuşak bir vücudu vardı. Erken boşaldım. Ve çok sert boşaldım.

“Çocuk,” diyorum, kelimeler ağzımdan engel olamadan çıkıyor. Gözleri kocaman açılıyor. Hiç de yorgun değiller. Zaten öyle olacağını

düşünmemiştim.

Emniyet kemerimi çözüyorum. Ayağa kalkıp önünde durmak için bir adım attığımda o hiç tereddüt etmiyor. Temasımızın derinliği penisimin gittikçe büyümesine neden oluyor ve...

Eğilip emniyet kemerini çözüyorum. Kemerden kurtulduktan sonra, ellerinden tutarak ayağa kalkmasına yardımcı oluyorum. Benim yönlendirmelerimi kolayca takip etmesinden memnunum.

Başını geriye doğru eğmiş, ağzı ise dilimi içine sokmam için hazır. Nefesleri yüzüme vuruyor, sıcak, yumuşak ve nefis.

Sonra dilimi onun büzülmüş alt dudağının üzerinden kaydurdım. "Hım..."

Sürpriz Bir İnci

PAISLEY KORUSU

Herkül'ün dudakları benimkine değerek, nabızı yokluyor. Yoğun bakışları beni ruhunun derinliklerine çekerken, dili temkinli bir şekilde ağzıma giriyor. Saf bir tatmin duygusu içimi kaplarken göz kapaklarım kapanıyor.

Herkül'ün güçlü kollarında adeta bir hamur gibiyim. Bacaklarım jöle gibi. Dilinin tadı ve hissi hiç bu kadar lezzetli olmamıştı; naneli, sıcak ve ballı.

Sonra elleri kalçalarımı kavradı ve beni penisinin üzerine bastırdı. İçime girmeye fazlasıyla hazırды. Aklımdan geçen tek şey "doğum günü pastası"ydı. Belki de artık bunu halletsek iyi olur.

Dudakları boynumun yan tarafına ıslak ve sıcak öpücükler bırakırken, bir eli bluzumun ve sütyenimin altına giriyor. Göğsümün yuvarlak kısmını nazikçe sıktığında ve ardından meme ucumu çimdiklediğinde nefesim kesiliyor.

"Buna ihtiyacım var, bebeğim," diye iç çekti.

Ardından hostes boğazını temizler.

Başım dönüyor ve göz kapaklarım yarı kapalı, uzun koyu saçlı kadına doğru dönüyorum. Herkül de ona doğru dönüyor. İniş hazırlanıyoruz dediğinde telaşlı görünüyor.

Başını hızla sallayarak ona teşekkür etti. Kadın arkasını dönüp bir koşucudan daha hızlı kaçtı. Sonra Herkül ve ben tekrar birbirimizin

gözlerine baktık. Ne yazık ki, ona duyduğum şehvet dinmemişti ve sanırım onunki de dinmemişti.

"Bunu yapmama izin verdiğiniz için teşekkür ederim," diye fısıldadı Herkül, sesi arzuyla doluydu.

"Hoş geldin" derdim ama bunun uygun bir yanıt olduğunu düşünmüyorum. Yine de cesaretini toplayıp beni öptüğü için ona teşekkür etmek istiyorum. Bu, muhtemelen hayatımızdaki son öpüşmemiz oldu.

Herkül'le birbirimizden ayrılmamız biraz zaman aldı. Ama yavaş yavaş elleri vücudumu terk etti ve sonra sert ön tarafı, erkekliği de dahil olmak üzere, artık bana temas etmiyordu. Pilot yedi dakika içinde iniş yapacağımızı anons ederken birbirimize baktık. Dudaklarımın onun zar zor fark edilen gülümsemesini taklit ettiğini hissettim. Düşüncelerimiz de aynı olabilir. Aramızdaki bu şeyin ne olduğunu merak ediyorum. Üçüncü sınıfta Michael Rosa'ya aşık olmuştum. Koyu saçları ve kahverengi gözleri inanılmaz derecede güzeldi. Yastığımla öpüşürdüm, onunmuş gibi yapardım. Ama bugün, Michael'ın yüzünü ya da yirmi dokuz ya da otuz yaşında nasıl görüneceğini gerçekten hayal edemiyorum. Ayrıca Norman Jones, Kwan Lee ve Sean Pratt de vardı, hepsi de gizemli, sessiz tavırları ve kimsenin bakmadığı şeyleri gören keskin gözleri olan güzel erkek aşklarım. Tıpkı Herkül gibi. Ama yine de, onlara karşı hissettiklerime utançla bakıyorum. Genç bir kızdım. O çocuklar hakkında hiçbir şey bilmiyordum. Sessizlikleri korkudan kaynaklanıyor olabilirdi. Çoğu çocuk için hayat kolay değil.

Ancak Herkül'ü ilk gördüğümde farklı bir şey hissettiğimi biliyordum. Sürekli birbirimize bakışma şeklimiz farklıydı. Nerede olursak olalım, aynı bölgedeysek, gözleri benimkileri, benimkiler de onunkileri bulurdu.

Onun kürek yarışına gittiğim zamanı hatırlıyorum. Kanoda önde oturan çocuk oydu, takımın geri kalanının karşısında oturan adamın karşısındaydı. Daha sonra Herkül'ün "kürekçi" olduğunu öğrendim.

Yarış nefes kesiciydi. DMA'nın kıl payı kaybedeceği gibi görünüyordu, ancak güçlü bir geri dönüş yaparak kesin bir zafer kazandılar. Üç sıra seyircinin arasında, zıplayıp duran, kucaklaşan ve tezahürat yapan kalabalığın arasında beni hiç görmedi. Beni gören okul arkadaşlarım, sanki "Burada ne işi var?" der gibi alaycı bir şekilde bana baktılar. Bundan sonra uzun süre kalmadım. Şoförümüz Greg'in park edip beni beklediği arabaya geri döndüm.

Sonra Bay Northam bizi o projeye birlikte dahil etti. Hercules ve ben, kürek takımının her üyesinin kürek çekme sürelerini en verimli şekilde ayarlamasına yardımcı olan bir uygulama tasarladık; bu da DMA'nın önce bölge, sonra eyalet ve ardından dünya şampiyonluğunu kazanmasıyla sonuçlandı. Kürek takımı bugün hala bu uygulamayı kullanıyor. Fikri mülkiyet hakları okula aittir. Aileme Hercules ve benim birlikte bir sınıf projesi üzerinde çalıştığımızı asla söylemedim. Eğer söyleseydim, muhtemelen Bay Northam'ın bana yeni bir ortak atamasını isterlerdi ve ben bunun olmasını istemedim.

Uçak alçalırken, "Bay Northam'ın dersinde yaptığımız uygulamayı hatırlıyor musun?" diye soruyorum.

Herkül'ün yüzünün her yeri gülümsüyor; dudakları, yanakları ve gözleri. "Kesinlikle."

"Projemizden ailenize hiç bahsettiniz mi?"

Herkül kaşını kaldırır. "Sadece bir kişi."

Uçağın tekerlekleri piste değdiği anda kendimi hazırlayarak, "Ah," dedim.

"Garnet, okul ile olan tüm anlaşmayı halletti."

Söylediklerini anlamam biraz zaman alıyor. Garnet mi?

Ona inanmazlıkla baktım. "Büyükbabanız mı?"

Hercules başını sallayarak, "Okulun yazılımımızdan para kazanmasını engelledi ve istediğimiz zaman haklarımızı ve mülkiyetimizi okul

bölgesinden sadece sen veya ben (GIT veya LTI değil) geri satın alabildik," dedi.

Sözsüz kaldım. Herkül'ün büyükbabası neden Gregory'nin torunu için böyle bir şey yapsın ki?

"Ve telif haklarını geri satın almadınız mı?" diye soruyorum. "Çünkü yazdığımız senaryonun harika kısımları vardı. Lisedeki yeteneklerim oldukça gelişmişti." Kendimle gurur duyarak gülümsüyorum.

Herkül gülümseyerek sorduğum soruyu düşünüyor gibiydi. "Senin iznin olmadan bunu yapamazdım. Üstelik bunu nasıl başardığını bile bilmiyordum! Asıl zekâ sahibi sendin, PG."

Ona utanmadan dik dik bakıyorum. Cinsel organım zonkluyor ve umurumda değil. "Ama asıl güç olan sendin."

İkimiz de para kazanmaktan bahsediyoruz, sonra da gülüyoruz. Ama aslında uygulamayı geliştirmek o kadar da kötü bir fikir değil.

İNDİK VE KISA BİR ARABA YOLCULUĞUYLA SÜRAT TEKNESİNİN demirlediği yere gittik. Arabada Hercules'e babası hakkında sorular sordum.

"İletişimimiz yok," dedi sert bir şekilde.

O zamandan beri aramızda bir gariplik var. Ama şimdi teknedeyiz ve motor kükrerken, bundan bahsedemiyoruz. Hercules sürat teknesini ustaca kullanıyor. Özel bir adaya doğru giderken karanlık sularda süzülürken gözlerimi ondan alamıyorum. Hercules'in her şeyi yapabileceğine eminim. Kod yazmak hariç tabii. Kendi kendime bu küçük şakama gülüyorum. Gülümsememi görecektense kadar zamanında dönüyor, ki bu bulaşıcı olmalı çünkü sonunda o da gülümsüyor.

"Ne?" diye bağırdı gürleyen motorun ve sıçrayan okyanusun gürültüsünün üzerinde.

"Tekne kullanırken seksi görünüyorsun, hepsi bu."

Başını geriye atarak kakhaha atıyor ve ardından gür bir sesle, "Harika!" diye bağıyor.

Ve ondan gözlerimi kaçırmıyorum. Utanmadan ona bakıyorum. Artık lisede olmadığımız ve onun da benim ona karşı hislerim olduğunu bildiği için bunu yapabiliyorum. Hatta onun benim ilk erkek arkadaşım olduğunu bile biliyor. Yani istersem ona bakabilirim.

KISA SÜRE SONRA, TAŞTAN YAPILMIŞ BİR MALİKANEYİ ÇEVRELEYEN büyük, her daim yeşil ağaçlar ve yemyeşil çimenler manzaraya güzellik katıyor. Ev, zengin hobbitlerin yaşayacağı bir yere benziyor. Birdenbire geriliyorum. Demek ki Herkül Lord'un büyükbabası bunca yıldır buradaymış—Nova Scotia kıyılarındaki özel bir adada. Ayrıca, büyükanneme aşık olmuş olabilir.

Tahtaya vardığımızda midem bulanıyor. Herkül, tekneyi bağlayana kadar oturmamı söylüyor. Eve bakmak için dönüyorum. Nova Scotia, New York'tan daha soğuk. Titriyorum ama bu soğuktan çok sinirlerimden kaynaklanıyor.

"Hazır mısın?" diye soruyor Herkül güven verici bir gülümsemeyle. Elini uzatıyor ve ben de cesur bir yüz takınmaya çalışarak tekneden inmeme yardım etmesine izin veriyorum.

İskelede dururken, Hercules beni kucaklamak için yanına çağırıyor. "Titriyorsun." Hızla ceketini çıkarıp omuzlarıma sarıyor.

"Ben de gerginim," diye itiraf ediyorum.

Herkül beni daha sıkı kucaklıyor, yüzüm sert göğsünün üzerindeki yumuşak kazağa yapışıyor.

"Bana babam hakkında sordunuz," diyor konuya ihtiyatlı bir şekilde yaklaşarak.

"Evet," diye fısıldadım.

“Babam bunların hiçbirine uygun değildi. Başından beri paraya ihtiyacı yoktu. Tahiti'de bir bungalov bar işletiyor ve bundan mutlu.” Hercules sessizleşiyor ama beni hâlâ sıkıca tutuyor. “Yıllardır ona kızgınım. Ama biliyor musun, sanırım sen onun hakkında sorana kadar bunu görmezden geldim.” Yüzünü görebilmem için geriye doğru eğiliyor. “Eğer kalbimin sesini dinlemek için ne gerekiyorsa yapabiliyorsam, babama da aynı fırsatı tanımayı inkâr edemem.”

Göz temasımız derinleşiyor. Ona babası hakkında çok güzel bir sonuca vardığını söylemek istiyorum ama dişlerimin birbirine çarpmasını engellemek için arka dişlerimi sıkmaktan kendimi alamıyorum. Bunun yerine hafifçe gülümsüyor ve başımı sallıyorum.

"Her şey yoluna girecek, PG." Sesi nazik ve güven verici. Ses tonunu çok seviyorum.

Ama yine de, eve doğru tedirgin bir şekilde bakıyorum. "Geldiğimizi biliyor mu?" diye fısıldamaya çalışıyorum.

Uzun bir sessizliğin ardından Herkül, "Hayır," der.

Gözlerim kocaman açıldı. "Neden olmasın?"

Herkül dudaklarını birbirine bastırarak tedirgin bir şekilde baktı. "Çünkü sorularımıza nasıl cevap vereceğini düşünmesi için ona zaman vermek istemiyorum."

“Ama onun evde olduğunu nereden biliyorsunuz?”

“Büyükbabam evde, PG. Büyükbabam alışkanlıklarına bağlı biridir. Birkaç dakika içinde fırıncı Bartleby gelecek. Sonra aşçı Geneva kahvaltıyı masaya koyacak. Biz de ona katılacağız.”

Herkül'ün yüzünü daha iyi görebilmek için ondan biraz daha uzaklaştım. Delirmiş mi diye bakmak istiyorum. "Büyükbabanın kahvaltısına mı baskın yapıyoruz?"

Herkül'ün omuz silkmesi sinirlerimi yatıştırmaya pek yardımcı olmadı. "Ben buna öyle demezdim."

Ama... dudakları benimkilerde ve onun beni nazikçe öpmesine izin veriyorum. İtiraf etmeliyim ki, bu beni sakinleştiriyor. Öpüşmemizi bitiriyor ve dudaklarım teslimiyeti hissediyor.

"Hadi şimdi gidelim."

"Bekleyin," diye hemen karşılık verdim.

Endişeli görünüyor. "Ne oldu?"

"Babanız hakkında söyledikleriniz, vardığınız sonuç..."

"Evet."

"Çok güzel."

Hava soğuk ve ben hala titriyor olsam da, birbirimize hafifçe gülümsüyoruz. Herkül yumuşak bir öpücük daha veriyor. Ağzının tadını alırken göğsümdeki tutku patlamak istiyor ama sinirlerim buna izin vermiyor. Dudaklarımız ayrılıyor ve hazır olup olmadığını soruyor. Başım kasılıyor ve başımı sallıyorum. Sonra Herkül elimi tutuyor ve beni eve götürüyor.

VERANDAYA VARMADAN ÖNCE GÖKYÜZÜNE DUMAN YÜKSELDİĞİNİ FARK ettim. İskele yanaştığımızda orada yoktu. Büyükbabası ateş yakmış olmalı. Demek ki evine dönmüş.

Çimenler zümrüt yeşili. Bay Hugo Lord'un ne güzel bir evi var. Adı buydu. Bunu hatırlıyorum. Yaşam tarzını çok seviyorum. Ben de mümkün olsa böyle yaşırdım.

"İyi misin?" diye soruyor Hercules, verandaya çıkan basamakları tırmanırken.

Başımı sertçe sallıyorum. Vücudum gerginliğini atmıyor ama bu, sevdiğim adamın yanında kendimi güvende ve korunmuş hissetmediğim anlamına gelmiyor. Hercules kapı zilini çalıyor, bir kez vuruyor ve sonra pantolon cebinden bir anahtar çıkarıp kilidi açıyor.

Nefesim kesildi ve ona inanmaz bir bakış attım. "Gerçekten mi?" der gibi bakışlar.

Herkül önce benim girmem için kapıyı açık tutuyor. "PG, bu kadar korkak olduğunu bilmiyordum."

Herkül'ün dedesinin bu saatte kahvaltıyı hazırlamış olması konusunda haklı olmasına rağmen, ayaklarım verandaya yapışmış durumda. Havayı saran yemek kokusu bana açlıktan ölmek üzere olduğumu hatırlatıyor. "Ya dedenin namlusu bizim yönümüze doğrultulmuş, davetsiz misafirlere ateş etmeye hazır büyük bir silahı varsa?"

Herkül gülüyor. "Ne kadar da ilginç bir tablo çizmişsin. Büyükbabamın silahı yok. Burası Kanada." Başını büyük fuayeye doğru çevirerek göz kırpmıyor. "Sevgilim, büyükbabamın evi yeryüzündeki en güvenli yer. Şimdi, önce bayanlar."

Yüzümü buruşturup kaşlarımı çattım. "Bu durumda önce beylerin konuşması nasıl olur?"

Herkül elimi tutuyor, parmaklarını benimkilerle kenetliyor. Sonra ona yaslanıyorum ve dudakları dudaklarıma değiyor. Ama şehvetli bir öpücük bile endişemi dindirmeye yetmiyor.

"Birlikte içeri girsek nasıl olur?" diye fısıldadı, nefesi dudaklarımda sıcaktı.

Bir kadın yüksek sesle nefes nefese kaldı. Herkül ve ben hızla onun yönüne döndük. Şimdi ben de nefes nefese kaldım. Gözlerimi sıkıca kapattım ve sonra tekrar açtım. Hayır, hâlâ orada duruyordu.

"Paisley," diyor kadın ve sesi çok tanıdık geliyor. Evet, o.

"Büyükanne?"

Cevaplar

HERCULES LORD

PG, sanki pembe bir sabahlık giymiş büyükannesinin neden karşımızda durduğunun cevabını bilmem gerekiyormuş gibi bana şaşkınlıkla bakıyor. Burada mı yaşıyor? Eğer yaşamıyorsa bile, kendini evinde gibi hissetmiş. Büyükannesini büyükbabamın evinde görmek beni de en az onun kadar şaşırttı.

“Ah canım,” diyor Paisley’nin büyükannesi. Üst dudağını sıkarken yüzü kızarmış. Ara sıra Paisley’nin de aynı şeyi yaptığını görüyorum.

"Burada ne yapıyorsun?" diye çılgılık attı Paisley.

Ağzı açık kalan büyükannenin şaşkın gözleri önce Paisley'e, sonra bana, sonra tekrar Paisley'e kaydı.

“Ne var canım?” diye seslendi büyükbabam ve sanki dünyanın derdi yokmuş gibi antreye girdi. Ekose bir sabahlık ve pijama altı giymişti. Beni görünce şaşkına döndü. “Herkül mü?”

“Evet,” diyorum, zihnim hâlâ hızla çalışıyor, parçaları bir araya getirmeye çalışıyor. Sonra Paisley ile birlikte lehimize bir durumun içine düştüğümüzü fark ediyorum.

BARTLEBY EKMEĞİ GETİRDİKTEN VE GENEVA KAHVALTIYI SERVİS ettikten sonra, Paisley ve ben büyükannelerimiz ve büyükbabalarımızla masaya oturuyoruz. Bartleby'nin yaban mersini reçeli ve çilek marmelatı sürülmüş bisküvileri, hafif ve kabarık çırpılmış yumurtalar, ev yapımı patates kızartması ve pastırma önümüzde. Daha önce aç olduğunu bildiğim Paisley hiçbir şeye dokunmadı. Neden yemediğini anlıyorum çünkü ben de iştahımı kaybettim. Büyükbabamın, Leslie Grove'un dünyanın öbür ucundaki bir vahşi yaşam koruma alanında değil de neden bizimle masada olduğunu açıklaması gerekiyor.

Yaşına göre neredeyse yarı yaşta bir adamın enerjisine sahip olan dedem, sandalyesinde kaskatı oturuyor. Beni gördüğüne sevinmediğini anlıyorum. Onun yerinde olsaydım, ben de kendimi gördüğüme sevinmezdim.

"Arasan iyi olurdu, Herkül," diye homurdandı.

Kendinden emin bir şekilde gülümsedim. "Eğer ben olsaydım, eminim kapıyı açardınız."

Büyükbabam kaşlarını çatı. Cevabımdan hoşlanmadı. Ona bu şekilde konuşmaya alışkın değilim ama onları içinde bulduğumuz durum, muhtemelen yıllardır süregelen bir aldatmaca kokuyor.

"Pekala. Oturduktan sonra açıklayacağınızı söylemişsiniz. Şimdi, lütfen kendinizi açıklayın," diyor Paisley, lafı uzatmadan. Yüzünde hiçbir ifade yok. Onun için endişeleniyorum—özellikle de Cuma günkü duruşmada nasıl çöktüğünü düşününce.

Leslie kolunu Paisley'e doğru uzattı. Ama kolu ona ulaşacak kadar uzun değildi. Büyükannelerimiz ve büyükbabalarımız birbirlerine baktılar, sonra Paisley ile ben de benzer şekilde şüpheli bir bakış paylaştık. Ama Paisley... çok yorgun görünüyordu.

"Şey..." diye başlıyor Leslie ve sonra daha dik oturuyor. "Hugo ile birlikteyiz."

“Bunu görebiliyorum,” diye sertçe karşılık verdi Paisley ve ardından gözlerini sıkıca kapattı. Gözlerini açtığında büyükbabama baktı. “Sen Garnet misin?”

Hugo'nun yüzünden bütün kan çekilmiş gibiydi. "Garnet hakkında ne biliyorsun?"

“Garnet’ten sana mektuplar buldum, Büyükanne. İkiniz daha önceden sevgili miydiniz...?” Paisley, sanki düşünceleri canını yakıyormuş gibi kaşlarını çatı.

Ona seslenip, bu fili birer birer lokma lokma yemeye devam etmeden önce biraz yürüyüş yapıp, mola verip, temiz hava almayı önereceğim.

Ama sonra Leslie, neredeyse bir esinti kadar yumuşak bir sesle, "Evet," diyor.

Paisley kaskatı kesiliyor, ben de öyle.

"Charles'la evlenmeden önce Hugo'ya aşık olup olmadığımı soruyorsanız, cevabım evet."

Paisley bana bakmak için döndü. Ama sanki beni tamamen anlamış gibiydi, sonra öfkesini büyükannesine yöneltti. "Öyleyse neden onunla evlendin ki?"

“Çünkü...” diye başlıyor Leslie, ama sonra torununa cevap vermenin nasıl bir his olduğunu düşünüyor gibi dik oturuyor.

“Leslie, Charles'la evlendi çünkü ben onunla birlikte olamıyordum.”

Birdenbire aklıma bir fikir geldi ve sordum: "Büyükkanneniz kuzeniniz miydi?"

Büyükbabam hızla başını salladı.

"Beşinci mi, altıncı mı?"

"Beşinci."

Alaycı bir şekilde gülümsüyor ve başımı sallıyorum.

"Yani hiç büyükbabanı sevmedin mi?" diye soruyor Paisley. Yüzünde acı dolu bir ifade var.

"Önemli mi?" diye yanıtlıyor Leslie.

"Evet!" diye ılık attı, ellerini bir o yana bir bu yana hızla hareket ettirerek.

Hepimiz kaskatı kesiliyoruz. PG'yi hiç böyle görmemiştim.

"Sakin olalım," diye araya girdi büyükbabam. Paisley'nin büyükannesiyile bu şekilde konuşmasından hoşlanmadığını anlayabiliyorum. Bana asla böyle bir tonda konuşmama izin vermezdi.

"Paisley mi?" diyorum.

Bana çaresiz gözlerle bakıyor. Ama gülümsemeye çalıştığında iyi olduğunu anlıyorum.

"Sevgilim, sen her zaman sezgisel birisin. Bu yüzden, Charles'la olan ilişkimin tamamen Charles'la olan ilişkim olduğunu, seninle hiçbir ilgisi olmadığını söylediğimde beni anlayacağını biliyorum."

Kaşları daha da çatılan Paisley, "Ama..." diyerek sandalyesine yaslandı. Düşünceleri konuşmasını engellemiş olmalıydı.

Sonunda Leslie içini çekti. Kalp şeklindeki yüzü ve kedi gözü kadar gri gözleriyle çok güzeldi. "Charles ile en mutlu şartlar altında evlenmedik. O bana aşıkta, ama ben başka bir adama aşıktaım."

"Ve ben ona aşıktaım. Hem de çok," diyor büyükbabam, tam da o ve Leslie birbirlerine, Paisley ile benim sık sık birbirimize baktığımız gibi bakmadan önce.

Büyükbabamın büyükannem Penelope'yi sevip sevmediğini sormaya gerek yok. Bize birbirlerini sevdiklerini hiç göstermediler. Annem ve babam da göstermedi. Ve garip bir şekilde, hayatın ve ortaklığın her zaman periması gibi olmadığını anlamadığı için Paisley'e biraz kızıyorum.

Büyükbabam, kendisi ve Charles'ın iş ortakları olduğunu ve Charles'ı Leslie ile tanıştıranın kendisi olduğunu anlatmaya devam ediyor. Charles için bu, ilk görüşte aşk olmuştu.

"Onunla evlenmekte özgür değildim, ama bu Charles'a onunla ilişkiye girme hakkı vermedi. Biz arkadaştaık ve iş ortağıydık. Bir sınır vardı ve o bu sınırı aştı."

Paisley'e döndüğümde, o zaten bana bakıyordu. Boynunun yanını ovuşturarak, "Bir aşk üçgeninin ailelerimizde bu kadar büyük yıkıma yol açtığına inanmak zor," dedi.

Hugo, "Ailelerimiz arasındaki anlaşmazlığın sorumluluğunu üstleniyorum," diyor. "Kırgınlık duydum."

"Ve Charles'la evlendim çünkü genç ve öfkeliydim." Leslie, gençliğindeki seçimlerini hayal kırıklığı olarak görmüş gibi başını salladı. "Ama Charles'la evlendiğime sevindim çünkü Xander ve Leo'ya, sana, Treasure'a ve Lynx'e sahibim. Bazen güzellik, kalp kırıklığından doğabilir."

Leslie'nin sözleri beni çok duygulandırdı. Paisley sertçe başını salladı.

"Mektupları okudun mu?" diye soruyor Hugo, Paisley'e dikkatlice bakarak.

Birkaç saniye boyunca gözlerinin içine baktıktan sonra Paisley duyulur bir şekilde yutkunur ve ardından, "Her birini, defalarca," der.

Büyükbabam ve Paisley birbirlerini izliyorlar. Sanki Paisley onun özenle gizlediği paniği görüyor ve büyükbabam da onun neden paniklediğini bildiğini biliyor.

"Bu nedir?" diye birden sordum.

Paisley bana şaşkın gözlerle baktı. Sonra derin bir nefes aldı ve nefesini verdiğinde, oturduğumuzdan beri taşıdığı tüm gerginlik sanki yok olmuş gibiydi. Büyükannesine döndü. "Bay Lord olan Garnet, seninle kaçmaya razıydı, Büyükanne," dedi sesi titreyerek. Burnunu çekti. "Ama mektupları ilginç bir tondaydı. Sanki sen ona cevap veriyormuşsun gibiydi. Ama senin olmadığını biliyordum." Paisley'nin gözlerinden yaşlar akıyordu. Bez peçeteye onları sildi.

Sandalyemi onunkine yaklaştırıp kolumu omzuna attım ve o da yumuşak yanağını göğsüme yasladı. Başının tepesinden öpmek istedim ama büyükbabam Paisley ile bu kadar samimi olmamdan etkilenmiş

görünüyordu. Lauren ile evlenmem gerektiğini biliyordu. Özel adadaki evi ve ailemin gösterişli yaşam tarzı buna bağlıydı.

Büyükbabam boğazını temizlemek için öksürdü. Sonra tüm dikkatini Leslie'ye verdi. "Charles'ın mektuplarımı ele geçirdiğini, senin yerine şapele geldiğinde anladım."

"Ne?" diye soruyor, şaşkın bir ifadeyle.

Paisley tekrar kendi başına doğruldu. "Sonraki mektupların tonundan, büyükbabamın sizin adınıza Garnet'e cevap verdiğini anladım."

Ancak Leslie'nin onu dinlediğini sanmıyorum. Büyükbabama hayranlıkla bakıyor. Büyükbabam da aynı şekilde ona bakıyor. Neredeyse Paisley ile birlikte oradan ayrılp konuşmaları için onlara biraz zaman vermemiz gerektiğini düşünüyorum.

"Parayı ve yükümlülükleri bırakıp benimle evlenecektin, öyle mi?" diye fısıldadı Leslie kısık bir sesle.

"Evet," diyor Hugo, başını şiddetle sallayarak. Yüzündeki ifadeden, o zaman da şimdi de Leslie Grove için her şeyi yapacağını anlayabiliyorum.

Masadaki herkes hareketsiz. Sessizlik garip de değil, gerekli. İlk konuşan ben olmamalıyım, Paisley de olmamalı biliyorum.

Leslie gülümseyerek, "Sanırım işin iyi tarafı şu ki," diyor, "eğer tedbiri elden bırakıp kalbimizin sesini dinleseydik, ikiniz burada olmazdınız ve açıkça birbirinize aşıksınız."

Gerilim dolu sessizlik, oyma bıçağıyla dilimlenebilirdi. Hepimiz biliyoruz ki, bir kuru ve bir Rab için aşık olmak kolay değil.

HAVA DAHA DA SOĞUMADAN KAHVALTIMIZI YAPIYORUZ. PAİSLEY'NİN iştahı geri gelmiş gibi görünüyor ve iyi beslendiğine sevindim. Büyükbabam Charles Gregory Grove ile olan ilişkisini anlatırken, ikimiz de sessizce yemek yiyoruz. Charles'ın, ya da Charlie'nin, TRANSPOT'a

yatırım yapmasını umarak kendisine geldiğini söylüyor. Charlie, büyükbabamın kendisi gibi iddialı projeleri finanse ettiğini duymuş.

"Charlie ile çok iyi arkadaş olduk," diyor Hugo, gözlerini Paisley'e dikmiş, sanki bunu gerçekten bilmesini istiyormuş gibi.

Başını sallayarak çiğnemeye devam etti.

Sonra büyükbabam parmaklarını yüzünün kenarına sürttü, bu da rahatsızlık duyduğunun bir işaretiydi. "İş ve ilişkiler bizi ele geçirdi. Geçmiş nasıl ele aldığım konusunda pişman olduğumu söyleyemem çünkü Leslie'nin dediği gibi, eğer farklı davransaydım, o zaman sen Hercules'e sahip olmazdım ve Leslie de sen Paisley'e sahip olmazdı." Büyükbabam dirseğini masaya koydu ve bana doğru eğildi. "Yıllar önce kendimi içinde bulduğum aynı durumdasın, değil mi?"

Boğazım düğümlendi ve başım dönmeye başladı. "Evet," diye iç çektim.

"Sevdiğin kişiyle ve sadece sevdiğin kişiyle evlenmen için sana izin veriyorum. Para, çekilecek mutsuzluğa değmez."

"Biliyorum. Ama bir çözümüm var."

Hugo kollarını kavuşturdu. "Öyle mi?"

Yutkunuyorum. İşte bu. Bunu o an yapmayacaktım ama şu an, bunun için en uygun zaman.

"Cuma günü, eğer o zamana kadar evlenmezsem, evlilik resmileşecek." Yavaşça Paisley'e döndüm. Çırpılmış yumurta çatalı seksi dudaklarının önünde durdu ve çok yavaşça, neye işaret ettiğimi anladığında gözleri büyüdü.

Sevgiyi her şeyin önüne koy

PAISLEY KORUSU

"Benimle evlenirsen, bu sözleşmeyi geçersiz kılarısın," diyor Herkül. Yüzü sınırsız bir mutluluk ifadesiyle doluydu. Onu hiç bu kadar neşeli, bu kadar özgür görmemiştim.

Ağzım açık kaldı. Onun kadar mutlu görünmeliyim çünkü Herkül Lord'un bana evlenme teklif ettiğine inanamamanın yanı sıra, onun bakışlarını hissediyorum.

Ama sonra, beni incelerken yüz ifadesi çeşitli şekillerde değişti. "Elbette benimle evlenmek zorunda değilsin. Başka bir seçeneğim daha var, ama bunu tercih ediyorum."

"Hayır," dedim sonunda, gözlerimden yaşlar süzülürken sesim titreyerek. Ama sonra irkildim, panikledim çünkü beni yanlış anlamasını istemiyordum. "Yani, evet, seninle evleneceğim. Evet, evet, evet!"

Ayaktayız. Kollarındayım. Beni daireler çizerek döndürürken baş döndürücü bir öpüşme yaşıyorum.

Aman Tanrım. Bana evlenme teklif etti ve ben de evet dedim. Aman Tanrım. Dudaklarımız aralandı, böylece birbirimizin gözlerine bakabildik.

Sonunda Hercules, donuk bakışlarını benden ayırıp büyükanneme baktı. "Sizin için uygun olur mu, Bayan Grove?"

Büyükannem uzanıp Hugo'nun omzuna masaj yapıyor. Mutluluktan ışıldayan bir ifadeyle, "Evet. Onayı veriyorum," diyor.

KAHVALTIDAN SONRA, HERKÜL VE BEN ADADA KALAMADIK. KALMAK istiyorduk aslında—evin arka tarafında, okyanusa bakan, bizim adımıza ayrılmış bir yatak odası vardı. Hugo, Herkül'ün bir sonraki planı hakkında daha fazla bilgi edinmek istedi, ancak Herkül, sonuç kesinleşene kadar bunu kendine saklamak istediğini söyledi. Bununla birlikte, bunun vakıf kurallarındaki bir boşlukla ilgili olduğunu belirtti. Ardından bir sürü rakam ve bazı hukuki terimler sıraladı. Eğer Bayan Herkül Lord olmanın verdiği inanılmaz heyecandan hala kendime gelememiş olsaydım, o rakamları ezberlerdim.

Ancak, Hercules ve ben planlarımızı uygulamaya koyduk. Bugün evleneceğiz. Yarın Nova Scotia'ya geri döneceğiz ve balayımızın ilk bölümünü büyükannelerimiz ve büyükbabalarımızla geçireceğiz, ardından Hugo ve Leslie çocuklarını ziyaret edip ilişkilerini açıklayacaklar. Garip bir şekilde, Hercules'in babası Christopher zaten onların ilişkisinden haberdar.

Şimdi Herkül'ün özel uçağındayız. Artık oyalanmıyorum. Ben onunum ve beni alabilir. Herkül'ün beni özel yatak odasına götürmesine izin verdim. Las Vegas, Nevada'ya gidiyoruz. New York evlenmek için en kolay şehir olurdu ama aynı zamanda en risklisi de.

Havaalanına giderken arabada Hercules cep telefonundan bir dizi mesaj gönderdi ve bu mesajlarda benden evlilik lisansı başvurusu için gerekli tüm bilgileri istedi. Uçağa bindikten sonra, "Uçak Nevada'ya iner inmez lisansımız hazır olacak" dedi.

Uçakta yatağın ayak ucundayız, el ele tutuşmuş, parmaklarımız sıkıca kenetlenmiş. Kollarımın tüyleri diken diken olmuş. Göğüs uçlarım da öyle. Ve cinsel organım... bacaklarımın arasındaki zonklama inanılmaz derecede şiddetli.

Ama birbirimizin gözlerine bakıyoruz. Baştan ayağa tüm vücudum duyusal aşırı yüklenme yaşıyor. Dudaklarım onun dudaklarını istiyor ama

bir şey beni durduruyor. Ve böylece aklımdakileri söylüyorum.

“Dün gece Clive ile bir randevuya çıktım.” Bu cümle ağzımdan zorla alınmış bir itiraf gibi dökülüyor.

Herkül, söylediklerimi düşünceli bir şekilde değerlendirir gibi homurdanır. Çenesini okşayarak, "Şanslı köpek. Seni nereye götürdü acaba?" der.

“St. Regis.”

Beni sararken yargılayıcı bir şekilde homurdanıyor ve yatağın başucuna doğru kayıyoruz. "Şaşırmadım. Seni asla oraya götürmezdim."

Sırt üstü yatıyorum. O da yan tarafına uzanmış, yavaşça bluzumun düğmelerini çözüyor.

“Biliyorum,” diye iç çektim. Vücudum onun ellerinin tenime değmesini özliyor.

"Seni gerçek Roma'ya götürürdüm."

Dudaklarım yaramaz bir kedi gülümsemesiyle geriliyor. "Tam olarak ben de öyle düşünmüştüm."

Dudakları benimkine değmeden hemen önce kıkırdıyorum. Dilinin tadı muhteşem. Artık kocam olacağı için tadı farklı. Bluzumun düğmelerini açmayı bitirirken, olacakların tadını çıkarıyorum.

Hızı artırmak için can atarak tişörtünün etek ucundan tuttum ve bir an için dudak teması kesildi, böylece tişörtü başının üzerinden yukarı çekebildim. O da göğüslerimi sütyenimden kurtardı. Başımı geriye atarak, sıcak ve ıslak ağızıyla meme ucum buluşurken soğuk bir nefes aldım.

Duvara monte edilmiş bir hoparlörden bir kadın sesi duyuluyor: "Sayın Lord, önemli bir mesajınız var."

Islaklıktan ve onun sıcak ağzının bıraktığı boşluktan soğuyan meme ucumda, Herkül'ün bir sürü küfür mırıldanırken nefesini ucumda hissedebiliyorum.

"Hemen geri döneceğim. Soyunun," diyerek yatak odasından aceleyle çıktı.

UZUN ZAMANDIR ÇIPLAK OLDUĞUMU HİSSEDİYORUM. LÜKS YORGANIN altındayım. Vücudum sıcak. Tavana bakarken göz kapaklarım saniye saniye ağırlaşıyor. Herkül yirmi dakikadan fazla bir süredir yok. Esneyip gözlerimi kapatıyorum ve giyinip dışarı çıkıp neler olup bittiğine bakmayı düşünüyorum. Ama hareket edemiyorum. Çok rahatım ve çok yorgunum.

Sonra yan tarafıma döndüm. Geç saatlere kadar süren bir gecenin ardından oldukça yoğun bir sabah geçirdim. Hercules beni arayıp bu günü bizim için planladığını söyledikten sonra tekrar uyuyamadım. Bütün gün yorgundum. Büyükannem ve büyükbabamla kahvaltıyı bitirdikten beri uykusuzlukla mücadele ediyordum ve şimdi uyku galip geldi.

Alıp Satmak

HERCULES LORD

Achilles'e küfür edip bağırmanın tek sebebi, Paisley'i telaşlandırmak istemememdi. Kişisel asistanım Tabatha evlilik cüzdanı için evrakları teslim eder etmez, Achilles bir şekilde haberdar oldu. Lauren ile aramdaki evlilik sözleşmesinin tarihini değiştirmekle tehdit etti. Bunu yapmak istemedim ama beni zorladı.

Orion ve Lauren'ın videosunu izledikten sonra, "Ailemizi gerçekten bu şekilde yok etmek mi istiyorsunuz?" diye sordu.

Cevabımı bekliyor. Gergin boynumu bir yandan diğer yana uzatıyorum. Planım bir aksaklığa uğradı. Ailesi karşı çıkarsa diye önce Paisley ile evlenmek istiyordum. O zaman onu benden alamayacaklardı. Benim olacaktı. Planım hepimize mutlu bir son veriyordu. Ama Aşil'in müdahalesi her şeyi mahvediyor.

"Bir planım var," diyorum.

"Herkül, artık dalga geçmeyi bırak!" diye kükredi.

Ağrıyan şakağımı ovuyorum ve sessiz kalıyorum. Sakinleşmesi gerekiyor. Ve bunun biraz zaman alacağını biliyorum. Gemiyi benim yönetmeme izin vermenin en iyi çözüm olduğunu anladığından eminim.

Aşil henüz hiçbir şey söylemedi ve ben bunu iyi bir işaret olarak değerlendiriyorum.

"Burada şaka yapmıyorum Achilles. Eğer evlilik evraklarını imzalarsan, videoyu da vakfa göndereceğim."

"O lanet olası Grove kızı için ailemize bunu mu yapacaksın?"

İçimde öfke kabarıyor. "Paisley. Onun adı Paisley."

"Ne istiyorsun?"

Uzlaşmacı tonunu beğendim. "Paisley ile bugün evlenmek istiyorum. Sonra da Xander ve Leo Grove'u en kısa sürede bir odaya toplamamız gerekiyor. Onlara, bundan sonraki vakıfla ilgili sorunlarımızı çözecek ve onlara da fayda sağlayacak bir teklifim var."

Aşıl alaycı bir şekilde güldü. "Xander'la anlaşma yapmadan önce gizlice kaçıp onun kızıyla evlenmek mi istiyorsun? Ben senin akıllı olduğunu sanıyordum."

Gözlerimi sıkıca kapatıyorum, az önce söylediklerini anlamaya çalışıyorum. Belki de haklıdır. Xander'ın kızıyla kaçmak, ailelerimiz arasındaki güveni sağlamanın en iyi yolu değil.

"Nedir o?" diye havlıyor Aşıl, sanki tüm kozlar hâlâ onun elindeymiş gibi. Ama öyle değil, benim elimde.

"Ne nedir?" diye soruyorum kısaca.

"Ne öneriyorsunuz?"

Göğsümü kabartarak gururla şöyle diyorum: "12.453 ve 65.321 numaralı kurallar birlikte."

Aşıl, kilise faresi kadar sessiz. Ama ilk ben konuşmayacağım. Bu kuralları çok iyi bildiğinden eminim. Her zaman ulaşılması imkansız standartlar gibi görünmüşlerdir. Ve kabul ediyorum, yeterlilik kazanmak için göstereceğimiz çabalar, son çare olarak atılacak bir pas gibi olacak. Ama eğer başarılı olursak, ailemiz sadece mevcut Rab'bin Vakfı kurallarından kurtulmakla kalmayacak, aynı zamanda yeni kurallar da koyabileceğiz.

Aşıl boğazını temizledi. "Paisley seninle evleneceğini söyledi, değil mi?"

“Evet.” Bunu söylemek bana gerçekten çok iyi hissettiriyor. PG'nin gelinim olmayı kabul ettiğine inanamıyorum. Onu hiçbir erkeğin daha önce sevmediği ve sevmeyeceği kadar seveceğim.

"Pekala," diye mırıldandı.

Başımı hızla geriye çevirdim. "Tamam mı?"

“Evet. Sakın Las Vegas'a kaçıp Grove'un kızıyla evlenme, aptal herif. Grove'la zorla evlenilmez. New York'a geri dön. Bugün bir görüşme ayarlamaya çalışacağım. Telefonuna yakın dur, işim bittiğinde sana haber vereceğim.”

Bu vesileyle, Achilles ile telefonu kapatıyoruz. Hattı kapattığım anda, penisim tam şu anda ne yapması gerektiğini hatırlıyor. Göğsüm gümbür gümbür atıyor. Sertleşmiş durumdayım, ama yine de kokpite gidip pilot Neal ve yardımcı pilot Ross'tan uçağı geri çevirip Teterboro'ya inmemizi rica ediyorum. Sonuçta müstakbel eşimle Las Vegas'a gitmeyeceğiz.

KULÜBEYE DÖNDÜĞÜMDE PENİSİM ZONKLUYORDU VE PANTOLONUMUN kasık kısmı onun büyüklüğünü ve hacmini zar zor sığdırabiliyordu. Ama Paisley'nin hafif horlamaları odayı dolduruyordu.

“Kahretsin,” diye mırıldandım. Bu çok uzun sürdü. Sabah boyunca yorgun olduğunu hissettim.

Çıplak omzu ağzımı kendine çekiyor ve göğüsleri de örtülü değil. Pantolonumu ve iç çamaşırımı çıkarıyorum ve penisim fırlıyor. Tişörtümü çıkarıp yere atıyorum. Sonra çoraplarımı ve ayakkabılarımı çıkarıp onunla yatağa giriyorum.

Paisley'e bastırıldığında kıpırdanıyor. Sıcak ve yumuşacık. Çok çok yumuşak.

Elimle kıvrımlı kalçasının etrafından dolaşp sert düğümüne bastırıyorum.

"Mmm." Ona dokunmak çok güzel hissettiriyor. Yavaşça ve iyice okşuyorum ta ki...

"Mmm," diye inledi.

"Bebeğim, sana ihtiyacım var," diye fısıldıyorum kulağına. "Seni bana verebilir misin?"

Yavaşça sırt üstü dönüyor. Çenesi yukarıda. Onu mastürbe etmeyi bırakmayı reddettiğim için derin bir iç çekiyor. Paisley'nin ne güzel bir yüzü var; açısı, burnunun ve gözlerinin konumu, dudakları. Güzelliğin ta kendisi. Heyecanımı kontrol altında tutmaya çalıştığım için yutkunuyorum.

Parmaklarımın arasında kıvranırken sırtı kavisleniyor. Bacaklarının arasına giriyorum ve onu hızlıca orgazma ulaştırmak için ağzıyla onu yalıyorum.

İnliyorum. Kahretsin. Ağzımda onun tadı... Kahretsin. Yüksek perdeden inlemeleri ve mırıltıları beni çok tahrik ediyor. Gel bebeğim. Lütfen gel.

Sonra, bana acıyarak, cinsel organı ağzıma doğru titreyerek, nabız gibi atarak, onu yaladım. Lanet olsun.

"Kahretsin," diye inledim. Beni orgazma istediğimden daha hızlı ulaştırdığı için penisime kızdım.

Fazla zamanım yok. Kollarımı bacaklarının etrafına doluyorum, kalçasını yataktan kaldırıyorum ve sertçe içine giriyorum.

Çılgılık atıyor. İçine girip çıkarken inlemeleri titriyor.

Kahretsin. Kahretsin. Kahretsin. Kahretsin.

Her hamle beni ona daha da yaklaştırıyor. Kadınlığı o kadar ıslak, sıcak ve sıkı ki, sanki bundan zevk alıyormuş gibi penisimi kavıyor.

"Ah," dedim sesim titreyerek. Artık geri dönüşü olmayan bir noktadayım.

Boşalmadan önce kendimi onun üzerine yayıyorum. Gelecekteki eşim Paisley Grove'u altımda hissetmek istiyorum; yumuşaklığını, kadınlığını.

Boynumda onun nefesini. Beni saran, kendine çeken kollarını. Sonra dili kulak mememe değiyor.

"Aman Tanrım!" diye kükredim, bir erkeğin hissedebileceği en zevkli duygu beni ele geçirmeden önce.

PG'YE DOYAMIYORDUM. AMA O KADAR SERT BOŞALDIM Kİ, İNİŞ yapmadan önce tekrar sevişemedim. Yine de benimle bir anlaşma yaptı. Ailesiyle ilgilendikten sonra, geceyi benim evimde geçirecektik ve yarın yokmuş gibi sevişecektik.

Ona, Aşil'in planlarımızdan haberdar olduğunu ve ona bir video gönderene kadar evlilik sözleşmesinin tarihini öne alacağını söylediğimi anlattım. Videoyu asla kimseye söylemeyecektim ama kardeşim beni buna zorlamıştı. Sonra ona Lauren ve Orion'un jakuzideki hallerini ve ailelerimizi düşman yerine müttefik yapma planımızı tüm ayrıntılarıyla anlattım. Paisley sessizce dinledi, çenesini göğsümün üzerine koymuş ellerinin üzerinde gözlerimin içine bakıyordu.

"Hazine hakkında bana soru sormanıza şaşmamalı," dedi.

"Ne düşünüyorsun?"

Kadın istemsizce kıkırdadı. "Sanırım Orion'la asla evlenmeyecek. Yani, ona hiç sadık kalmadı. Bir de, eski müstakbel eşinden oral seks alırken onu videoya kaydettin. Kendini ona bağlamasına asla izin vermeyecek."

Güldüm çünkü PG'nin başka bir insan hakkında bu kadar sert konuştuğunu daha önce hiç duymamıştım. Ama Lauren eleştiriyi hak ediyordu. Onun ve Orion için "kötü" kelimesi tam da yerinde bir tanımlama.

"Ama Treasure'ın ailesinin onu miras fonundan mahrum bıraktığını söylemişsiniz," dedim.

Paisley temkinli bir şekilde gözlerini kısarak, "Evet..." dedi.

“Belki bu, büyükbabanızın mirasından tekrar para almanın bir yolu olabilir.”

Dudaklarını ve kaşlarını düşünceli bir şekilde büzdükten sonra PG, "Belki. Ancak bence kendi başının çaresine oldukça iyi bakıyor. Aileden kendisine borçlu olunan paraya sahip olsaydı, savurgan yaşam tarzını sürdürmeye çalışırken kendini bu kadar yıpratmaktan kurtulabileceğini düşünüyor." dedi.

İlk başta PG benimle gelmek istedi. Babasıyla yüzleşmek için odada olmasının daha iyi olacağını söyledi. Ama babası ve amcası teklifimizi reddederse, doğrudan havaalanına gitmem gerektiğini ve Las Vegas'a uçup evlenme planımıza devam edebileceğimizi söyleyerek onu ikna etmeyi başardım. Bu fikri beğendi.

Şimdi PG, uçakta yatağında, ben geri dönene kadar uçuş görevlileri tarafından bakılıyor. Umarım her şey yolunda gider. Ama her halükarda, hayatta istediğim tek şeye kavuşacağım: kadınıma.

Beni havaalanında karşılayan Greg, beni Grove Aile Yatırım Bankası binasının önüne bıraktı. Leo ve Xander bugün saat dörtte haftalık bir toplantı yapıyorlardı ve Achilles ile benim de uğrayabileceğimiz konusunda anlaştılar; söyleyeceklerimizi dinlemek için bize on dakika ayıracaklardı.

Aşil, Lord Trust'ın miras yoluyla devraldığı banka hesabını, bir köpekbalığının burnundaki kan gibi onların önüne serdiğini söyledi. Oldukça gururlu görünüyordu. Aşil de bunu hissedebiliyor. Benim de hissettiğim şey bu: Lord Trust'ın akıl almaz kurallarından tam ve mutlak bir kurtuluş; bu kurallar, Lord klanlarının bir asırdan fazla bir süredir hayatta kalmak ve zengin kalmak için türlü engelleri aşmalarını gerektiriyordu.

Resepsiyon görevlisine adımı verdikten sonra, lobideki güvenlik görevlisi beni özel bir asansöre kadar eşlik etti. Çatı katına çıktıktan sonra asansör açıldı ve kendimi büyük bir ofiste buldum.

Kahretsin. Gösteri çoktan başladı bile.

Koyu saçlı ve gözlüklü Xander Grove, dört kahverengi deri koltuktan birinde oturuyor. Rahatına iyice yerleşmiş. Sa ve ten rengi daha açık olan kardeşı Leo karşısında oturuyor. Aşıl de orada. Ve hepsi bana bakıyor.

Xander Grove ile göz göze geliyorum. İster beğensin ister beğenmesin, o benim müstakbel kayınpederim olacak. "İyi günler beyler," diyorum.

Kaşlarını atarak Leo Grove, "On dakikalık süreniz Şimdi başıyor," dedi.

On dakika mı? Birdenbire bunun bir arkadaş toplantısı olmadığını hatırlıyorum. Hâlâ düşmanız.

Tek boş sandalyeye oturmadan önce konuşmaya başıyorum. Konu para, bu yüzden doğrudan paraya geçiyorum ve 12.453 ve 65.321 numaralı kurallardan alıntı yapıyorum. "Temelde..." diyorum, koltuğumun kenarına doğru kayarak. " zetle, Lord Trust, Lord akrabası olmayan başka bir 'aŐirin' kızlarını ve mevcut vakfın değerinin beş katı tutarında bir çeyiz parası teklif etmesi durumunda, servetin birleŐtirilebileceėini ve 1956 tarihli Banka Holding Yasası'ndan önceki hesap kurallarıyla yeniden kurulabileceğini belirtiyor. Bu da demek oluyor ki..."

Leo, ciddi bir ifadeyle kardeşine bakarak, "Ne anlama geldiğini biliyorum," dedi.

Xander Grove yutkunurken adem elması yukarı aşağı hareket ediyor.

Aşıl ile birbirimize bakıŐtık, Grove kardeŐler ise yüz ifadeleriyle iletişim kuruyorlarmıŐ gibi birbirlerine surat astılar. Sonra müstakbel kayınpederim kartal gözlerini bana dikti. Bakışlarının Őiddeti karşısında sendelememek için canımı dişime taktım.

"Kızım la evlenmeyi mi düŐünüyorsunuz?"

Güçlü kal, Herkül. "Zaten evet dedi." Zorlukla yutkunuyorum ve bunu duyabiliyorlar. Sonra dik oturuyorum, omuzlarımı geriye atıyorum, bacaklarımı yana açıyorum ve parmaklarımı önümde birleŐtiriyorum. Bu bir g  oturuŐu. Şu anda gücü hissetmem gerekiyor.

“Onu seviyorum,” diye iddia ediyorum. Sonra, yüzünü, sesini ve yıllar boyunca karşılaştığım Paisley Grove'un tüm hallerini düşünüyorum. “Sanırım—hayır, biliyorum ki onu uzun zamandır seviyorum.” Ona, yedi yıldan fazla bir süre önce o yılbaşı gecesi onunla seviştiğimden beri onu istediğimi söyleyemem. Sabah uyandığımda onun gittiğini görünce, sanki bir elimi ya da bir ayağımı kaybetmiş gibi hissettim. Geçen Perşembe günü, Mason ve Lake'in nişan partisinde Paisley'i görene kadar, onun tek aşkım olduğundan emin değildim. Ve bu sefer, ailesinin onu benden uzak tutmasına izin vermeden önce ölürüm.

Xander Grove'un gözleri kısılıp ince bir çizgiye dönüştü. Çok hareketsiz bir şekilde beni izliyor, beni anlamaya çalışıyor. Sanırım yalan söylediğimi düşünüyor. Ama yalan söylemiyorum. "Nerede o?" diye soruyor.

Yalan söylemek istiyorum. Tanrım, yalan söylemek istiyorum. Çünkü beni çok korkutuyor. "Uçağımda."

"Ne yapmayı planlıyordun? Kaçıp evlenmeyi mi?" Mutlu görünmüyor.

Sakın tereddüt etme, Herkül. Gerçeği sahiplen. "Plan buydu."

Xander Grove, Leo'ya bakıp sırttır. Leo da kıkırdar.

“Annesi seni öldürürdü,” diyor Xander. “Paisley’e onunla doğru şekilde evlenmene izin vereceğimizi söyle. Anladın mı?” Çenesini öne eğip kaşlarını kaldırarak bana ciddi bir şekilde bakıyor.

“Ben bunu tercih ederim,” diyorum.

Sonunda Leo ayağa fırladı. "Ne kadar vaktimiz var?" diye sordu.

Aşil ile birbirimize baktık, bunun işe yaradığına inanamıyorduk. Ben ayağa kalktım, kardeşim de kalktı.

“Ne kadar erken o kadar iyi,” diyor Aşil. Topun onların sahasında olduğunu biliyor. Kardeşimin bu kadar etkili olmasının sebebi de bu. Gösteriş yapmayı ve kanatlarını açmayı seviyor ama ne zaman daha güçlü bir rakiple karşılaştığını da biliyor. Temelde, bu anlaşma sonuçlanana kadar Groves'ların insafına kalmış durumdayız. Bunu gerçekleştirmek onlara bağlı.

Ve böylece büyük dedemizin, torunlarının onun zor kazanılmış servetini yağmalayamamalarını sağlamak için gösterdiği etkili çabadan kurtulmuş olacağız. Bahse girerim Hugo ve Gregory, bir gün ailelerimizin ilişkisinin birden fazla şekilde simbiyotik hale gelebileceğini asla tahmin edemezlerdi. Eğer bu işe yararsa, Grove Yatırım Bankası GIT ve LTI'ye sahip olabilecek. Şirketimiz asla fon sıkıntısı çekmeyecek. Tüm Lord soyundan gelenler, vakıftan elde edilen faizden eşit olarak dağıtılan ve hiçbir koşul içermeyen yıllık ödemeler alacaklar. Bu şartlara herhangi bir itiraz gelmemeli. Ama Lordlarla ilgili hiçbir şey belli olmaz.

Her şeye rağmen, hepimiz birbirimize bakıyoruz—Achilles Xander'a, Xander Leo'ya ve hepsi de bana. Paisley ile evliliğimin sağlam bir temele oturduğunu biliyoruz. Ama Treasure Grove'un kardeşlerimden biriyle evlenmeyi kabul etmesi—işte bu başka bir hikaye.

Epilog

PAISLEY KORUSU

Hangi gün olduğunu hatırlamıyorum. Üzerimde hiçbir kıyafet yokken perdeleri açıyorum. Villamız yüksek bir uçurumun tepesinde. Aşağıda, pırıl pırıl mavi dalgalar taş dağlara çarpıyor. Roma'ya gittik ama Herkül ve ben Amalfi Sahili'ndeki romantik kasabaları tercih ediyoruz. Dün Positano'ya vardık. Ve bir saat sonra hayatımız sonsuza dek değişti.

Ailelerimiz, büyükannelerimizin ve büyükbabalarımızın açıklama ve özür turuyla o kadar meşgul ki, bize pek vakit ayırmıyorlar. Güzel yatak odamıza ışık süzülürken, elli karatlık elmas yüzüğümü hayranlıkla izlemek için elimi gökyüzüne kaldırıyorum. Çok muhteşem. Genellikle mücevherlere meraklı değilim ama kocamın bana aldığı bu yüzüğe bayılıyorum. Hercules ve ben dün evlendik. Sadece ikimizdik ve törenimiz dünyamı alt üst etti. Annelerimizin ince ayrıntılara takıldığı planlı töreni dört gözle bekliyorduk. Şimdi ile Yılbaşı gecesi düğün günü arasında bir şeyler ters gidebilir diye korkuyoruz. Ama zaten evli olduğumuzu asla bilmeyecekler. Mecbur kalmadıkça onlara söylemeyeceğiz.

Herkül bana birkaç kez Hazine'nin Orion'la evlenmeyi kabul edip etmeyeceğini sormuştu. Ve her seferinde ona, ancak çok çaresiz kalırsa kabul edeceğini söylemiştim. Ama kuzenimin, kendisine karşı gelenleri nadiren affeden klasik bir Akrep burcu olduğunu da temin etmiştim.

Ve Treasure'ın Lord kardeşlerden herhangi biriyle evlenmeyi kabul etmesinin ne kadar zor olacağı göz önüne alındığında, anlaşma bozulmadan önce evlenmeye karar verdik.

"Yüzüğü tekrar hayranlıkla inceliyorum," diyor Herkül.

Kocama doğru hızla döndüğümde yüzüm aydınlandı. Yatak odamızın geniş kemerli kapısında, üzerinde sadece bir havluyla duruyordu. Ona karşı yeniden açlık hissettim. Adonis gibi vücudu cezbediciydi, ama her zaman asıl dikkat çeken yüzüydü.

"Buna kadar hiç mücevher meraklısı olmamıştım," diyerek yüzüğün takılı olduğu elimin arkasını ona gösterdim.

Aramızdaki mesafeyi hızla kapatıyor. Kollarının arasındayım. Vücudu yüzmekten ıslak.

"Bayan Lord, sizin içinizde olmaya ihtiyacım var." Gözleri ateş ve arzuyla dolu.

Herkül kalçalarımın iki avuç dolusu tutuyor. Ona karşıyım. Ve o çelik kadar sert.

Dudaklarımız birleşmeden önce cep telefonum çaldı. Az önce bir mesaj aldım. İkimiz de ekranda kimin adının yazılı olduğuna bakmak için döndük.

"Bu senin kardeşin," diyor Herkül.

Alaycı bir şekilde kıkırdıyorum. Max, Leo ve babamın onu dahil etmeden Lordlarla anlaşma yapmasına kızgın. TRANSPOT'u faaliyete geçirmek için Hercules ile olan birlikteliğimi kullanmayı tercih ederdi. O zaman yeni yazılım için telif hakkı alabilirdim. Bu da bizi Lord Trust hesap ayrıcalıklarının alma aralığına sokardı. Ancak Max'in planındaki en büyük sorun, TRANSPOT'u nasıl geliştireceğini anlamının yıllar alacak olması ve güvenli ve pazara sunulabilir olduğundan emin olmanın daha da uzun sürecek olmasıydı. Lordlar bu kadar bekleyemez. LTI'yi kaybetmenin eşiğindeler. Yani... biz LTI'yi kaybetmenin eşiğindeyiz.

Ailemle birlikte bu anlaşmayı yapmamızın ödülü olarak Achilles, Hercules ve bana LTI satın alma imkanı tanıyor. Ben kendi payımı ödemek

için Killer Firewall telif haklarımdan yararlanıyorum. O da kendi payını ödemek için yıllar içinde biriktirdiği tasarruflarını kullanıyor.

Herkül kaşını kaldırdı. "Şimdi ona söylemeli miyiz?"

Şaşırtıcı bir şekilde, Max'in adını ekranda görmek şehvetimi dindirmedi. Kardeşim tam bir keyif kaçırıcı. Ama üzerime bastıran sertliğe karşı cinsel isteğim dorukta.

Dudaklarım Herkül'ünkilere değmeden önce "Hayır," diye fısıldadım.

Sonra yatağımızın üstüne çıkıyoruz.

Ve sonra kocam içimde oluyor.

"Making It While Faking It" (2. Kitap) adlı eserden.

HAZİNE KORUSU - 2 HAFTA SONRA

6 SAAT SONRA

GROVE AİLESİNİN ŞOFÖRLÜ ARABASININ ARKA KOLTUĞUNDA OTURMUŞ, pırıl pırıl cam pencerelerin ardındaki Grove Aile Bankası Kulesi'nin lobisine bakıyorum. Uçağım Teterboro'ya bir saatten az bir süre önce indi. Grove ailesinin özel jetiyle uçtuğum zamandan beri çok uzun zaman geçmiş gibi geliyor. Babam benimle seyahat edemedi. Grove Industrial Tech, daha bilinen adıyla GIT'in işlerini halletmek için Londra'ya uçtu. Ayrıldığımız için rahatlardım. New York'a beş saatlik bir uçuş sırasında ona ne diyeceğimi bilemezdim. Ama büyük bir şekilde geri döndüm. Etrafımdaki her şey Grove, Grove, Grove. Yakında banka hesabım da tekrar tam anlamıyla bir Grove olduğumu yansıtacak ve artık ciddi nakit akışı sorunları olan bir mirasçı olmayacağım.

Atlantik Okyanusu üzerindeki uçuş boyunca, uçağın tekerlekleri yere değmeden önce yaptığımız anlaşmanın bozulmasından sürekli endişe ediyordum. Ama son varış noktama ulaştım ve bildiğim kadarıyla anlaşma hala geçerli. Paranın parmak uçlarımda gezindiğini şimdiden hissedebiliyorum.

Şoför kapımı açtı ve ben iki ayağımı kaldırıma bastığımda, "Sizi bekliyor olacağım, Bayan Grove," dedi.

Beklemeye gerek yok diyemeden, dikkatimi kusursuz bir takım elbise giymiş uzun boylu, yapılı bir adam çekiyor. Nedense ondan gözlerimi alamıyorum. Yürüyüşü, kraliyet ailesinden gelen birinin yürüyüşüne benziyor. Ve dikkatimi çeken şey, düzgünce kesilmiş sakalı, mükemmel şekilli alnı, keskin elmacık kemikleri ve öpülesi dudakları değil; fark edilmeyi talep eden özgüveni.

Sanki bana baktığını hissetmiş gibi, adam durdu ve döndü. Gözlerimiz buluştuğunda nefesimi tuttum. Yüzü... Aman Tanrım. Hızlıca derin bir nefes aldım. O, yeni sahte nişanlım ve yakında eşim olacak kişiydi.

6 SAAT ÖNCE

Bu çok acımasızdı.

Gerçek bir televizyon programının çekildiği canlı setten kaçarken kafamdaki basınç patlama noktasına doğru yükseliyor. Birkaç duygum birbiriyle yarışıyor. Utanıyorum, kızgınım, bu durumdan bıktım ve düpedüz üzgünüm. Burnumun köprüsünü sıkarak, gözlerimden fışkırmak isteyen gözyaşlarını tutmaya zorluyorum. O pislik yönetmen Liam Caruso'ya beni ağlattığı için duyduğu memnuniyeti vermeyi reddediyorum. İlk günden beri beni kırmak için bir görevdeydi ve belki de sonunda başardı. Bunu söylemek için henüz çok erken.

Sabah havası serin, ama setten aceleyle ayrılmak vücudumda çok fazla ısı üretmişti, bu yüzden soğuğu hissetmiyorum. O kadar hızlı yürüyorum ki neredeyse koşuyorum. Omzumu çevirip arkama bakıyorum. Ortaçağ malikanesinin içini temsil etmesi gereken, toprak bir çukurun etrafına inşa edilmiş derme çatma tahta duvar uzakta. Sonunda, olay yerinden yeterince uzaklaştım ki adımlarımı yavaşlatıp nefesimi toparlayabileyim.

"Atlar çok aç, Baba—bu yolculuğu yapabileceklerinden emin misin?" diye, canlandırdığım karakterin aksanlı sesiyle fısıldıyorum.

Çok kötü bir İngiliz aksanım var. Ve lanet olsun, "take the journey" değil, "make the journey" demeliyim.

İki uzun sıra halinde dizilmiş yıldız karavanlarının arasına inşa edilmiş ahşap bir zeminin kenarında durup yüzümü kasvetli gri bulutlu havaya kaldırdım. Acı içinde inerken gözlerim kapandı. Kafamda babamın sesi yankılanıyordu; Caruso'nun patlayıp beni setten kovmasından dolayı herhangi bir sorumluluk almaya hazır olup olmadığını soruyordu.

"Tamam," diye fısıldadım ferahlatıcı derecede hafif bir rüzgara karşı. Repliğimi karıştırdım.

"Make" kelimesini yanlış söylemeden önce, "Baba" yerine "Anne" dedim. Ondan önce de, "famished" yerine "hamished" dedim ki bu gerçek bir kelime bile değil. Ahh... Aklım ve kalbim bu oyunculuk işine hiç yatkın değil.

Z.L. Arkadie'nin Zoey Locke takma adıyla kaleme aldığı, birbirine tamamen zıt iki insanın umutsuz durumlardan kurtulmak için evlilik anlaşması yapmasını konu alan yepyeni bir çağdaş milyarder aşk romanı geliyor. Tutkulu, bağımsız ve büyüleyici bir roman olan "Making It While Faking It", Manhattan Lordları serisinin ikinci kitabı.

Lord ve Grove ailelerinden yeni bir çift bekar nişanlandı.

O partilerin neşesi, o ise insanlardan hoşlanmadığı için ilişkilerini tamamen iş olarak tutabilirler, değil mi? Birbirlerinin zıt kutupları oldukları için asla birbirlerine çekilmeyecekler.

Üstelik, birlikte yaşamak zorunda da değiller.

Beş yıl boyunca evlilikleri sadece kağıt üzerinde kalacak. Ancak bunu mahvetmemeleri gerekiyor. Eğer dünya evliliklerinin sahte olduğunu öğrenirse, her şey boşa gidecek.

Her şey planlandığı gibi giderken, iki eski sevgili her şeyi mahvetti.

Şimdi, bu tamamen zıt karakterler kendilerini bir kez daha aynı soruyu sorarken buluyorlar...

Birbirlerine karşı kelebekler uçuşması ya da herhangi bir özlem duygusu hissetmemeleri gerekir, değil mi?

Teoride, onlar gibi iki insanın birbirine ilgi duymaması gerekir, değil mi?

Yanlış.

Making It Will Faking It, Lords of Manhattan (Kitap 2)'de Lordlar ve Groves ile devam edin.

Kopyanızı edinin!

LORDLARIN VE KORULARIN KARIŞIMI

Son dakika haberi!

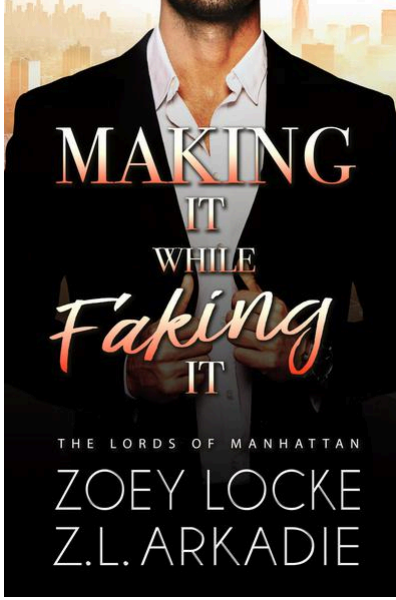
Kaynaklar resmi olduğunu söylüyor. Şampanyaları patlatın ve konfetileri uçurun. Yeni zengin mirasçı Paisley Grove ve eski zengin milyarder Hercules Lord, evliliklerini resmileştirdiler. Nişandan bahsetmiyoruz. Hızlı bir romantik kaçamak sırasında çift, Amalfi kıyılarına gitti ve Positano adlı görkemli küçük bir sahil kasabasında evlendiler. Paisley Rose Grove artık resmen Paisley Rose Lord. Ya da değil. Çift evli olduklarını reddediyor. Ama biz daha iyisini biliyoruz. Kanıtımız var. Ancak yasal nedenlerle, kanıtlarımızı henüz yayınlamıyoruz. Kendilerine ne derlerse desinler, Top Rag Mag olarak onlara iyi dileklerimizi ve bol şans diliyoruz. Kardeşleri hala birbirlerinden nefret ediyor. Ancak mirasçı kazanıyor ve uzak kuzen kaybediyor. Bu arada, geçen hafta New York'un tehlikeli sokaklarında sıradan bir soyguncu gibi mirasçıyı tehdit eden uzak kuzenle ilgili yazıyı gördünüz mü? Mirasçı adamı bulduğuna göre artık hiçbir önemi yok, ama aşağıdaki videoyu izleyin çünkü çok ilginç. Bu yazıyı şimdilik kapatabiliriz, ama dahası da var! Hazır mısınız? Kaynaklar, sevgili Treasure Grove'un da bir Lord kardeşle birlikte olduğunu söylüyor. Nişanlılar. Ama hangi yakışıklı milyarderle - canavarla mı yoksa çapkınla mı - nişanlandıklarını bilmiyoruz. Takipte kalın - bu ilginç hikaye hala geliyor.

Evet, milyarder. Evet, uzun boylu, esmer ve son derece yakışıklı. Ama daha da önemlisi, huysuz, soğuk ve tam bir fırtına bulutu. Ve evet, o benim yeni sahte nişanlım. Ama zıt kutuplar birbirini çekmeye başlayınca, acaba birlikte olmayı başarabilir miyiz?

Başarıırken Rol Yapmak
Hemen okumaya başlayın!

Crossing the Line'ı çok sevdiniz mi? O zaman Z.L. Arkadie ve Zoey Locke'un yazdığı Making It While Faking It'i de okumalısınız!

Evet, milyarder. Evet, uzun boylu, esmer ve son derece yakışıklı. Ama aynı zamanda huysuz, soğuk ve tam bir fırtına bulutu. Ve evet, o benim yeni sahte nişanlım.

Söylenti doğru, ama sorulursa, Aşil Lord ile para için evlendiğimi inkar edeceğim.

Şok edici... Biliyorum.

Evet, ben bir mirasçıyım.

Son dakika haberi. Tüm mirasçılar zengin ve muhteşem değildir.

Babam on yıl önce beni aile mirasından mahrum bıraktı. Parayı ağaçtan çıkmış gibi harcadığım için bunu yapmak zorunda olduğunu iddia etti.

Bu arada, haklıymış. Dersimi aldım.

O zamandan beri alçakgönüllü oldum, paramı idareli kullandım ve kendi başıma geçinmeye çalıştım. Ta ki sahip olduğum neredeyse her kuruşu çok sevdiğim yeni restoranıma yatırana kadar. Şimdi ise beş parasız kaldım ve restoranım batma tehlikesiyle karşı karşıya.

Ancak babam hiç beklemediğim bir anda ortaya çıktı. Bana ihtiyacı var ve bana bir teklifte bulunuyor. Tanrı'nın kardeşlerinden biriyle evlenirsen, aile vakfindan payıma düşeni ve geçmişe dönük maaşımı alacağım.

Aman Tanrım, zamanlaması mükemmel değil mi? Hayatım resmen darmadağın. Ve gerçek ilişkiler bana iyi gelmediği için, sahte ilişkiye evet diyorum.

Restoranımı kurtarmak için gereken parayı elde etmenin yanı sıra, anlaşmanın en iyi yanı, anlaşmamız süresince sahte kocam Bay Fırtına Bulutu'nu asla görmek zorunda kalmamamdır. Ta ki bir gün işler ters gidene ve Aşil ile ben birbirimizin kişisel alanına girmek zorunda kalana kadar.

Aşil Lord çok yakışıklı ama huysuz ve her şeyine burnunu sokmuş biri. Lüks dairesinde bir toz zerresi bile yok, ne sıcaklık ne de yaşam belirtisi. O soğuk bir cephe, ben ise güneşli bir gün gibiyim.

O ve ben tamamen zıt karakterlere sahibiz.

Peki ya zıt kutuplar birbirini çekmeye başlarsa ne olur? Rol yaparken sonunda başarabilir miyiz?

Bu bağımsız, mutlaka okunması gereken milyarder aşk romanı, bolca gerilim, tutku ve yavaş yavaş gelişen, sizi sayfaları çevirmeye devam ettirecek ateşli bir aşk içeriyor; ve mutlu sonla bitiyor.

Z.L. Arkadie tarafından da yayınlandı.

Karanlık Bir Milyarder Aile Romantizmi Serisi - Asher

Baştan Çıkarma

Kucaklamak

Karanlık Bir Milyarder Aile Romantizmi Serisi - Bryn

Kader

Karanlık Bir Milyarder Aile Romantizmi Serisi - Jasper

Merak uyandırdı

Arzu

İddia edildi

Karanlık Bir Milyarder Aile Romantizmi Serisi - Spencer

Büyülemek

Dürtü

Mutluluk

Maruz

ABD'de AŞK

Onu Bul, Onu Elinde Tut: Martha's Vineyard'da Bir Aşk Hikayesi

Onda Bir Şey Var, Bir Manhattan Aşk Hikayesi

Ona Onu Sevdini Söyle: Bir Los Angeles Aşk Hikayesi

Onu tanı, onu sev

Hala Ona Aşık: Maggie ve Vince, 1 Numara

O Kadar Kötü ki, Bir San Francisco Aşk Hikayesi

Onu Sevmek İçin Yaratıldım: Maggie ve Vince #2

O Çok İyi: Robert ve Carter

Beni Sevdini Söyle: Charlie ve Angel

Ona Hayran Ol, Ondan Daha Fazlası: Daisy ve Jack, #2

ABD'de AŞK, Hesters

Bir Zamanlar Arkadaşlar
Kurnazlığı Evcilleştirmek
Seni Bekliyorum

Ateşle Oynamak
Kaderi Kışkırtmak
Aldatma
Ruh Eşleri

Manhattan Lordları
Sınırı Geçmek
Başarıırken Rol Yapmak
Patrona Uyarı (Yakında)

Vampir Kurtarıcılar
Kurumuş
Savaşçı
Söndürülmüş
Katil
Tutuşturmak
Işık ve Hız
Yenmek

Bağımsız
Sterling Milyarder Ailesi Destanı (1-3. Kitaplar)

Daha fazla bilgi için Z.L. Arkadie'nin sitesini takip edin.

Zoey Locke'un diğ er eserleri

Manhattan Lordları

Sınırı Geçmek

Başarıırken Rol Yapmak

Patrona Uyarı (Yakında)

Çeviri Kitaplar

Kitaplara Dair Çok Şey

Bağlantılı Kanal ve Gruplarımız

- ◆ Kitapların olduğu kanalımız

<https://t.me/cevirigiller>

- ◆ Sohbet Grubu

<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

- ◆ Çeviri Yedek Grubu

https://t.me/+_goTIIRZrUEwZmRI

- ◆ Kitap Terimleri ve Kısaltmalar

<https://t.me/kitapterimleri>

- ◆ Çeviri Kitap Yorum + Öneri Grubumuz

<https://t.me/cevirigilleryorum>

- ◆ Instagram Sayfamız

<https://www.instagram.com/cevirikitaplar/>

Not:

Paylaşım yaparken bu sayfayı silmeyiniz!

CGM